

اطلس تاج اسلامي

تأليف
محمود غفران
ترجمة
ارشد الشافعي

مقدمه مترجم

« اطلس تاریخ اسلامی » که اکنون بنظر خوانندگان می‌رسد تألیف Harry W. Hazard مشاور انجمن جغرافیائی امریکا در امور خاورمیانه از چاپ سوم Atlas of Islamic history که بسال ۱۹۵۴ در چاپخانه دانشگاه پرینستون امریکا بچاپ رسیده ترجمه گردیده است. نقشه‌های این کتاب در نیویورک چاپ شده و ترجمه فارسی نقشه‌ها و مطالب کتاب و فهرست مفصل و حواشی و ملحقات آن در تهران انجام یافته است. در ترجمه این کتاب دقت و کوشش بسیار صرف شده که با رجوع بکتابهای فارسی و عربی مربوط به هر قرن بقدر امکان نام‌هائی که در ایران معمول و متداول بوده در نقشه‌ها و متن کتاب آورده شود، مثلاً در نقشه قرن هفتم و هشتم و نهم و دهم میلادی اقیانوس اطلس که در اصل کتاب بنام کهن Oceanus Atlanticus ذکر شده و به « اقیانوس مغربی » ترجمه گردیده، از کتاب فارسی جغرافیای عمومی موسوم به حدود العالم من المشرق الى المغرب که از کتاب‌های معتبر قرن چهارم هجری می‌باشد، اقتباس شده است. در نقشه قرن اول و دوم و سوم هجری شهر فیروزآباد فارس در اصل کتاب به پیروی از کتابهای عربی « جور » ذکر شده، ولی چون باتفاق مورخان، تا زمان عضدالدوله دیلمی این شهر را در ایران « گور » می‌گفتند و عضدالدوله که این نام را نیکو نشمرد آنرا فیروزآباد نامیدند، در نقشه‌های مذکور بنام « گور » ترجمه شد نه « جور » که معرب آنست. اما قوس در نقشه قرن سوم هجری هر چند معرب کومش فارسی است، چون دلیلی بر اینکه قوس را در آن قرن کومش می‌نامیدند بدست نیامد همان قوس گذارده شد. امید است دانش پژوهانی که در رشته جغرافیای تاریخی اسلامی معلوماتی وسیع دارند برای نامهای

جغرافیائی در قرون مختلفه از نامهای فارسی که معمول و متداول زمان بوده مجموعه‌ای گرد آورند تا هم بر گنجینه زبان فارسی و هم بر معلومات روندگان این طریقت یعنی جغرافیای تاریخی اسلامی چیزی بیفزایند. حواشی مطالب کتاب که بآخر آن ملحق گردیده از این جهت است که چون پاره‌ای از موضوعات و شرح نقشه‌ها در اصل کتاب چنان موجز و فشرده است که برای خوانندگان توضیحی ضرورت داشت، بترتیب صفحات کتاب توضیحاتی بنام « حواشی » از کتابهای ذیل اخذ و اقتباس گردید و بآخر کتاب افزوده شد :

الاعلام تألیف خیرالدین زرگلی

تاریخ سیستان

تاریخ معصومی در تاریخ سند تألیف سید محمد معصوم بکری

حبیب السیر

دائرة المعارف اسلامی

دائرة المعارف بریتانیا

زندگانی شاه عباس اول تألیف نصرالله فلسفی استاد دانشگاه تهران

زین الاخبار گردیزی

طبقات سلاطین اسلام تألیف Lane Pool

مجموعه انسب و تواریخ برای تاریخ اسلام تألیف Zambaur

مرجع‌ها و مأخذهای مؤلف برای جمع‌آوری این مجموعه در مقدمه‌ای که وی نگاشته است یاد شده و از آنسوی جهان ارمغانی را که با مراقبت بسیار و طاقت نیرومند فراهم آمده باین سوی جهان فرستاده‌اند.

محمود عرفان

کنند مؤلف بسیار سپاسگزار خواهد شد و برای مزید فایده کتاب تذکرات اصلاحی آنان، در هر زمینه سهمی که احیاناً فوت شده، به طبع خواهد رسید. نقشه های آبی و نقشه های سرزی را آقای J. McA. Smiley پرداخته و آقای H. L. Cook, Jr. در آن تجدیدنظر بعمل آورده است. نقشه های آبی صلیبیون، و نقشه های قهوه ای تاریخی و نقشه های سبز و همه نقشه های سیاه بدست آقای Cook و با همکاری مؤلف تدارک شده. H. W. Hazard

مقدمه بر چاپ سوم

مناطقی که برای چاپ دوم کتاب در آنها تجدیدنظر بعمل آمده بود، در چاپ سوم هم بطبع رسید، و برخی اصلاحات نیز به متن و نقشه ها اضافه گردید. در ارقام جمعیت کشورها، تقسیمات کشوری و شهرها تجدیدنظر کامل بعمل آمد و برای این کار از *Demographic Yearbook* سازمان ملل متحد، و *Columbia Lippincott Gazetteer of the World* (که مواد مربوط به ترکی از آن اقتباس شده) و *McNally World Guide*، و سرشماری ها و دیگر منابع مربوط به جمعیت کشورها تا پایان سال ۱۹۵۳، استفاده شده است. تلفظ کلمات ترکی را به صلاح دید پرفسور Lewis V. Thomas و از روی نمونه *Islam Ansiklopedisi* ساده تر کرده ایم.

با آنکه تعویض نقشه های رنگین عملی نبود، در تحلیل و شرح مطالب تاریخی تجدیدنظر شد تا با اوضاع سال ۱۹۵۳ هم آهنگ گردد. در اینجا نیز مانند طبع دوم کتاب از پیشنهادهای سودمند آقای H. A. R. Gibb استاد دانشگاه اکسفورد، و George Hourani استاد دانشگاه میشیگان، و Karl Twitchell استاد دانشگاه نیویورک، و دکتر Bayly Winder استاد دانشگاه پرینستون، هم چنین از منتقدان و خوانندگان و دانش پژوهانی که بنا به تقاضای من پیشنهادهای و نظرهای اصلاحی خود را ارسال داشته اند، و از تذکرات خاص آقای Kenneth M. Setton استاد دانشگاه پنسیلوانیا و آقای F. S. Vidal متصدی بخش تحقیقات شرکت نفت غربستان - آمریکا تشکر می کنم. رهین منت آقای Col. William A. Eddy کارمند شرکت مزبور نیز هستم زیرا در تجدید نظری که از نقشه خاور نزدیک بعمل آوردم، از انتقادهای مفصل ایشان استفاده بسیار کردم

II. W. H. فوریه ۱۹۵۴

غرض از تألیف این اطلس آن است که گروه روز افزون محصلان و مردان کسب و کار، و کار گزاران دولت و همه آنها که با امور خاور نزدیک و خاور میانه سروکار دارند، بتوانند از آن استفاده کنند. در تدوین این کتاب گرچه قصد آن نداشتیم که دانشمندان ورزیده را نیز مقید افتد ولی این گروه هم می توانند از این مجموعه که مواد آن در مرجع های مختلف پراکنده است بهره مند شوند. طرح کتاب به نحوی تدارک شده که در باب تاریخ اسلام مواد فراوان یکجا فراهم آید و هم با قیمت ارزان کتاب تناسب پیدا کند. در تألیف این اطلس از معتبرترین مراجعی که در دسترس بود استفاده کردیم؛ از جمله در قسمت تاریخ از:

The Encyclopaedia of Islam, Hitti's *History of the Arabs*, Arnold's *The preaching of Islam*, Langer's *An Encyclopedia of World History*, *The Cambridge Medieval History*, Sarton's *Introduction to the History of Science*, Atiya's *The Crusade in the Later Middle Ages*, Haig's *Cambridge History of India: Turks and Afghans*, Barthold's *Turkestan down to the Mongol Invasion*,

و بسیار گزارشها و مقالات و کتابهای دیگری که در قرون وسطی تألیف گردیده است؛ در قسمت جغرافیا از معجم البلدان یا قوت، و Webster's؛ Le Strange's *Lands of the Eastern Caliphate*، و *Geographical Dictionary*؛ و قرون جدید؛ در قسمت ثبت وقایع از Zambaur's *Manuel de Lane-Pool's Mohammadan: Généalogie et Chronologie*؛ Wüstenfeld's *Vergleichen Tabellen; Dynasties*؛ و Haig's *Comparative Tables*؛ و هم چنین از همکاری صمیمانه و بی دریغ Hitti و Young استادان دانشگاه پرینستون، که در حل مسائل و مشکلات بمؤلف یاری داده اند. چون در باب جهان اسلام، مواد و اطلاعات تاریخی و جغرافیایی معتبر نسبتاً اندک بود، با همه توجه و باز دید دقیقی که بکار بردیم شاید برخی اشتباهات رخ داده باشد که بیشتر مربوط با ارقام جمعیت است. این ارقام را سازمان ملل و دستگاههای دولتی یا دانشمندان صلاحیت دار بوجه تخمین تهیه کرده اند، و تا وقتی که در احتساب جمعیت این کشورها اصول فنی سرشماری نوین بکار نرفته، آن ارقام را باید هم چنان تخمینی دانست. بنابراین اگر مترجمان و ناشران، اشتباهات متن و نقشه ها را یادآوری

ادیان مختلف آن مناطق که در نقشه های تاریخی ۷ - ۳۳ آمده، و گسترش تقریبی امروز آنها در نقشه پشت جلد بصورت کلی نموده شده است.

رنگ سبز و قهوه ای و سفید به ترتیب علامت اکثریت های مسلمان، مسیحی، و مذاهب دیگر است. وضع سیاسی و طبیعی

فعلی همان مناطق در صفحه ۳ نشان داده شده است.

کتابخانه ابن سینا - میدان مخبرالدوله
تهران

با همکاری مؤسسه انتشارات فرانکلین
تهران - نیویورک

This is an authorized translation of
ATLAS OF ISLAMIC HISTORY

compiled by Harry W. Hazard. Maps by H. Lester Cooke, Jr. and J. McA. Smiley.
Third Edition, Revised and Corrected. Copyright, 1951, by Princeton University Press.

اطلس تاریخ اسلامی

فهرست

صفحه متن صفحه نقشه

قرن شانزدهم میلادی	قرن دهم هجری	۲۴	۲۵
قرن هفدهم میلادی	قرن یازدهم هجری	۲۶	۲۷
قرن هیجدهم میلادی	قرن دوازدهم هجری	۲۸	۲۹
قرن نوزدهم میلادی	قرن سیزدهم هجری	۳۰	۳۱
قرن بیستم میلادی	قرن چهاردهم هجری (قسمتی از آن)	۳۲	۳۳
خاور نزدیک		۳۴	۳۵
صلیبیون		۳۶	۳۷
امپراطوری عثمانی		۳۸	۳۹
خاور میانه و خاور دور		۴۰	۴۱
اسلام در خاور میانه و خاور دور : هندوستان ؛ آسیای مرکزی ؛ چین ؛ جنوب خاوری آسیا ؛ آندونزی		۴۲	۴۳
جدول تبدیل تاریخ از هجری بمیلادی		۴۴	۴۵
فهرست اعلام و حواشی		از ۴۶ به بعد	

صفحه متن صفحه نقشه

جهان اسلام از مراکش تا ایران	۵، ۴، ۳	۳
کشورهای اسلامی ص ۲ ، کشورهای غیرمسلمان ص ۴		
اسلام در جهان کنونی ص ۵ ، انتشار اسلام ص ۵		
قرن هفتم میلادی	قرن اول هجری	۶
قرن هشتم میلادی	قرن دوم هجری	۸
قرن نهم میلادی	قرن سوم هجری	۱۰
قرن دهم میلادی	قرن چهارم هجری	۱۲
قرن یازدهم میلادی	قرن پنجم هجری	۱۴
قرن دوازدهم میلادی	قرن ششم هجری	۱۶
قرن سیزدهم میلادی	قرن هفتم هجری	۱۸
قرن چهاردهم میلادی	قرن هشتم هجری	۲۰
قرن پانزدهم میلادی	قرن نهم هجری	۲۲

جهان اسلام از مراکش تا ایران

کشور هائی که در سال ۱۳۷۳ هجری قمری (۱۹۵۳ میلادی) حد اقل صدی ۲۰ جمعیت آنها مسلمان باشد در این جدول ذکر میشود.	تیس ۳۴,۸۰۰ نفر	کاتولاک ۳۲,۵۵۰	رونیسک ۳۰,۱۰۰	پورتونو ۳۰,۰۰۰	کودوگو ۲۵,۹۰۰	کایس ۲۴,۱۰۰	کتنو ۲۲,۹۰۰	واگادوگو (واگادوگو) ۲۰,۲۰۰
پایتخت ها و شهر هائی که جمعیت آنها از بیست هزار نفر زیاد تر است (مطابق آخرین سر شماری یا آمار قابل اعتماد) بترتیب حجم جمعیت بامفتاحی که بحروف الفبا در نقشه صفحه مقابل است ذکر میگردد.	کشور هائی که کمتر از صدی ۲۰ جمعیت آنها مسلمان است در صفحه ۴ و کشور های خاور نزدیک در صفحه ۳۴ و کشورهای خاور میانه و خاور دور در صفحه ۴۰ ذکر خواهد شد.	مساحت ۲۸,۷۵۰ کیلومتر مربع	جمعیت ۱,۲۵۰,۰۰۰ نفر	مسلمان صدی ۶۹ = ۸۶۰,۰۰۰	پایتخت: تیرانا ۵۹,۸۸۷	اسکوتاری ۳۳,۸۵۲	کورتسه ۲۴,۰۳۵	مساحت ۲,۱۹۱,۴۰۰ کیلومتر مربع
جمعیت ۹,۳۰۰,۰۰۰ نفر	مسلمان صدی ۸۸ = ۸,۲۰۰,۰۰۰	کرسی آن: الجزایر ۳۱۵,۲۱۰	وهران (اوران) ۲۵۶,۶۶۱	قسنطینه ۸۴,۶۶۹	بن (بونه) ۷۹,۳۴۳	سیدی ابن العباس ۶۱,۳۵۵	مستغانم ۵۳,۴۶۴	تلمسان ۵۱,۳۷۲
فیلیپ ویل ۴۳,۳۹۴	سلیف ۳۹,۸۸۳	بسکه ۳۶,۴۲۲	بلیده ۳۴,۹۷۸	مزن کاره ۳۰,۹۱۱	مسکه (مسکر) ۲۶,۰۸۶	تاهرت ۲۲,۳۴۴	بجایه (بوژی) ۲۱,۳۱۷	مساحت ۲,۵۰۵,۸۲۵ کیلومتر مربع
جمعیت ۹,۱۸۰,۰۰۰ نفر	مسلمان صدی ۸۰ = ۷,۴۰۰,۰۰۰	کرسی آن: خرطوم ۷۱,۴۰۰	اسره ۱۳۱,۰۰۰	هرر ۴۰,۰۰۰	دسی ۴۰,۰۰۰	مصوع ۲۵,۰۰۰	دردوه ۲۵,۰۰۰	جمعیت ۲,۵۰۵,۸۲۵ کیلومتر مربع
مسلمان صدی ۸۰ = ۸۰,۰۰۰	کرسی آن: خرطوم ۷۱,۴۰۰	مساحت ۲,۵۰۵,۸۲۵ کیلومتر مربع	جمعیت ۹,۱۸۰,۰۰۰ نفر	مسلمان صدی ۸۰ = ۷,۴۰۰,۰۰۰	کرسی آن: خرطوم ۷۱,۴۰۰	مساحت ۲,۵۰۵,۸۲۵ کیلومتر مربع	جمعیت ۹,۱۸۰,۰۰۰ نفر	مسلمان صدی ۸۰ = ۷,۴۰۰,۰۰۰

بحرین: بصفحه ۳۴ رجوع شود.	بلاغرستان: ۴۰	پاکستان: ۴۰	پرتقال: ۴۰	ترکیه: ۳۴	تریت: ۴۰	تونس: ۳۶۴,۵۹۳	شهرهای مهم: سفاقس ۵۴,۶۳۷	بیزرت (بزت) ۳۹,۳۲۷	سوس (سوسه) ۳۶,۵۶۶	قیروان ۳۲,۲۹۹	فری ویل ۲۹,۳۵۳	قابس ۲۴,۵۱۲	باجه (بژا) ۲۲,۲۰۸	جبل طارق: بصفحه ۴ رجوع شود.	چک اسلواکی: ۴۰	حبشه: سلطنتی مستقل بضمیمه اریتره (مساحت ۱۲۴,۳۲۰ کیلومتر مربع، جمعیت ۱,۱۶۰,۰۰۰ نفر)	مساحت ۱,۰۶۱,۹۰۰ کیلومتر مربع	جمعیت ۱۲,۰۰۰,۰۰۰ نفر	مسلمان صدی ۳۱ = ۳,۷۰۰,۰۰۰	پایتخت: آدیس آبابا ۴۰۰,۰۰۰	شهرهای مهم: اسره ۱۳۱,۰۰۰	هرر ۴۰,۰۰۰	دسی ۴۰,۰۰۰	مصوع ۲۵,۰۰۰	دردوه ۲۵,۰۰۰	رومانی: بصفحه ۴ رجوع شود.	سن مارینو: ۴۰	سودان مصر و انگلیس: زیر اداره مشترک مصر و انگلیس بود. اکنون مستقل است	مساحت ۲,۵۰۵,۸۲۵ کیلومتر مربع	جمعیت ۹,۱۸۰,۰۰۰ نفر	مسلمان صدی ۸۰ = ۷,۴۰۰,۰۰۰	کرسی آن: خرطوم ۷۱,۴۰۰
---------------------------	---------------	-------------	------------	-----------	----------	---------------	--------------------------	--------------------	-------------------	---------------	----------------	-------------	-------------------	-----------------------------	----------------	--	------------------------------	----------------------	---------------------------	----------------------------	--------------------------	------------	------------	-------------	--------------	---------------------------	---------------	---	------------------------------	---------------------	---------------------------	-----------------------

شهرهای مهم: ام درمان ۱۲۵,۳۰۰	ابیش ۷۰,۱۰۰	واحدنی ۵۷,۳۰۰	پرت سودان ۴۷,۴۵۰	عطبره ۳۷,۷۵۰	کسلا ۳۶,۰۰۰	خرطوم شمالی ۳۴,۰۵۰	فاشر ۲۳,۶۵۰	سومالی انگلیس: تحت الحمايه انگلیس	مساحت ۱۷۶,۱۲۰ کیلومتر مربع	جمعیت ۵۰۰,۰۰۰ نفر	مسلمان صدی ۹۹ = ۴۹۵,۰۰۰	کرسی آن: هرگسه ۱۵۰,۰۰۰	شهرهای مهم: ببره ۲۰,۰۰۰	سومالی فرانسه: مستعمره فرانسه	مساحت ۲۱,۷۵۶ کیلومتر مربع	جمعیت ۵۷,۰۰۰ نفر	مسلمان صدی ۹۷ = ۵۶,۰۰۰	کرسی آن: جیبوتی ۲۲,۰۰۰	سومالی: بقیه ملل متحد و اداره آن بعهده ایتالیا	مساحت ۵۱۳,۵۹۷ کیلومتر مربع	جمعیت ۱,۳۰۰,۰۰۰ نفر	مسلمان صدی ۹۹ = ۱,۲۹۰,۰۰۰	کرسی آن: مقدشو ۷۴,۰۰۰	سویس: بصفحه ۴ رجوع شود.	شام: ۳۴	طنجه: منطقه بین المللی	مساحت ۳۵۰ کیلومتر مربع	جمعیت ۱۸۰,۰۰۰ نفر	مسلمان صدی ۵۵ = ۱۰۰,۰۰۰	کرسی آن: طنجه ۹۵,۰۰۰	عدن: مستعمره انگلیس بضمیمه جزیره پریم (۱۳ کیلومتر مربع مساحت و ۴۰۰ نفر جمعیت)	وکاماران (۷ کیلومتر مربع مساحت و ۲,۲۰۰ نفر جمعیت) و جزایر خوریان موریان (۷۲ کیلومتر مربع مساحت و ۱۰۰ نفر جمعیت)	مساحت ۳۳۶ کیلومتر مربع	جمعیت ۱۰۰,۰۰۰ نفر	مسلمان صدی ۸۰ = ۸۰,۰۰۰
------------------------------	-------------	---------------	------------------	--------------	-------------	--------------------	-------------	-----------------------------------	----------------------------	-------------------	-------------------------	------------------------	-------------------------	-------------------------------	---------------------------	------------------	------------------------	------------------------	--	----------------------------	---------------------	---------------------------	-----------------------	-------------------------	---------	------------------------	------------------------	-------------------	-------------------------	----------------------	---	---	------------------------	-------------------	------------------------

کرسی: عدن ۷۱,۰۰۰	عدن تحت الحمايه: تحت الحمايه انگلیس	تشکیل شده از دو گروه سلطان نشین	مساحت ۲۷۱,۹۵۰ کیلومتر مربع	جمعیت ۶۷۰,۰۰۰ نفر	مسلمان صدی ۹۹ = ۶۶۹,۰۰۰	کرسی: عدن (بعدن رجوع شود)	شهرهای مهم: مکلا ۲۰,۰۰۰	عربستان سعودی: بصفحه ۳۴ رجوع شود	عراق: ۳۴	عمان سلمی (ساحل صلح): ۳۴	فرانسه: ۴	قبرس: ۳۴	قطر: ۳۴	کویت: بصفحه ۳۴ رجوع شود	لبنان: ۳۴	لهستان: ۴	لیبی: سلطنتی مستقل. متعاهد مقید بانگلیس	مساحت ۱,۷۶۱,۲۰۰ کیلومتر مربع	جمعیت ۱,۱۷۰,۰۰۰ نفر	مسلمان صدی ۹۶ = ۱,۱۳۰,۰۰۰	پایتخت: طرابلس ۱۴۴,۶۱۶	بنغازی ۵۶,۳۲۵	درنه ۲۰,۷۸۲	لیختنشتین: بصفحه ۴ رجوع شود	مالطه (مالتا): ۴	مجارستان: ۴	مراکش (المغرب الاقصی): سلطنتی	مساحت ۳۸۸,۵۰۰ کیلومتر مربع	جمعیت ۸,۷۲۰,۰۰۰ نفر	مسلمان صدی ۹۴ = ۸,۲۰۰,۰۰۰	کرسی آن: رباط الفتح ۱۵۶,۲۰۹	شهرهای مهم: کازابلانکا (دارالبیضاء) ۶۸۲,۳۸۸	مراکش ۲۱۵,۳۱۲	فاس ۱۷۹,۳۲۷	مکناسه (مکناس) ۱۴۰,۳۸۰	وجده (اجده) ۸۰,۵۴۶	آسفی (سفی) ۵۶,۷۵۱
------------------	-------------------------------------	---------------------------------	----------------------------	-------------------	-------------------------	---------------------------	-------------------------	----------------------------------	----------	--------------------------	-----------	----------	---------	-------------------------	-----------	-----------	---	------------------------------	---------------------	---------------------------	------------------------	---------------	-------------	-----------------------------	------------------	-------------	-------------------------------	----------------------------	---------------------	---------------------------	-----------------------------	---	---------------	-------------	------------------------	--------------------	-------------------

قنطره ۵۵,۹۰۵	سلا (ساله) ۴۶,۵۸۲	مازگان (الجدیده) ۴۰,۰۰۰	اگادیر ۳۰,۱۱۱	تازا ۲۸,۴۵۷	فداله ۲۵,۲۴۷	وزان ۲۳,۵۰۹	مغادور (الصویره) ۲۲,۲۹۱	مراکش اسپانیا: تحت الحمايه اسپانیا و عبارتست از: منطقه شمال بمساحت ۱۹,۶۶۳ کیلومتر مربع و ۱,۰۹۰,۰۰۰ نفر جمعیت که صدی ۹۸ آن مسلمان اند	منطقه جنوبی بمساحت ۲۶,۰۰۰ کیلومتر مربع و ۱۵۰,۰۰۰ نفر جمعیت که صدی ۹۹ آن مسلمان اند	پنج شهر متصرفی اسپانیا بمساحت ۲۱۲ کیلومتر مربع و ۱۴۵,۰۰۰ نفر جمعیت که صدی ۶۰ آن مسلمانند	مساحت ۴۵,۸۸۱ کیلومتر مربع	جمعیت ۱,۲۵۰,۰۰۰ نفر	مسلمان صدی ۹۴ = ۱,۱۷۰,۰۰۰	کرسی آن: تطوان ۷۸,۴۲۷	شهرهای مهم: مليله ۷۶,۲۴۷	سبته ۵۶,۹۰۹	عرائش ۴۱,۸۹۸	قصر الکبیر ۳۵,۷۸۶	ویلانادور ۲۳,۸۱۷	مسقط و عمان: بصفحه ۳۴ رجوع شود	مصر: منطقه های بیطرف	موناکو: بصفحه ۴ رجوع شود	واتیکان: ۴	یمن: سلطنتی مستقل	مساحت ۱۹۴,۲۵۰ کیلومتر مربع	جمعیت ۴,۵۰۰,۰۰۰ نفر	مسلمان صدی ۹۹ = ۴,۴۹۰,۰۰۰	پایتخت: صنعاء ۲۸,۰۰۰	شهرهای مهم: حدیده ۲۶,۰۰۰	یوگوسلاوی: بصفحه ۴ رجوع شود	یونان: ۳۴
--------------	-------------------	-------------------------	---------------	-------------	--------------	-------------	-------------------------	--	--	--	---------------------------	---------------------	---------------------------	-----------------------	--------------------------	-------------	--------------	-------------------	------------------	--------------------------------	----------------------	--------------------------	------------	-------------------	----------------------------	---------------------	---------------------------	----------------------	--------------------------	-----------------------------	-----------

جهان اسلام

از مراکش تا ایران

میل
۰ ۱۰۰ ۲۰۰ ۳۰۰ ۴۰۰ ۵۰۰ ۶۰۰ ۷۰۰ ۸۰۰ ۹۰۰ ۱۰۰۰

..... منزه های سال ۱۹۵۰ میلادی

ارتفاعات

- کمتر از ۱۰۰۰ قدم
- ۷۰۰ - ۳۰۰ قدم
- بیش از ۷۰۰ قدم
- ۱۰۰۰ - ۳۰۰۰ قدم

کشورهای غیر مسلمان - از مراکش تا ایران

کشورهائی که در سال ۱۳۷۳ هجری قمری (۱۹۵۳ میلادی) در جمعیت آنها کمتر از صدی ۲۰ مسلمان بوده (مگر اینکه شماره مسلمانان آن از صدی یک هم کمتر نباشد) در این جدول ذکر میشود . پایتخت ها و شهرهایی که بیش از دویست هزار نفر جمعیت داشته باشد (مطابق آخرین سرشماری یا آمار قابل اعتماد) بترتیب حجم جمعیت با مفتاحی که بحروف الفبا در نقشه صفحه ۳ نموده شده ذکر میگردد .	لوف ۴۲۵,۰۰۰ نفر ل ب
کشورهائی که در جمعیت آنها حد اقل صدی ۲۰ مسلمان باشد در صفحه ۲ و کشورهای خاور نزدیک در صفحه ۳ و کشورهای خاور میانه و خاور دور در صفحه ۴ ذکر خواهد شد .	ژاپر و ژیه ۳۲۵,۰۰۰ * ط ب
اتحاد جماهیر شوروی دارای رژیم کمونیستی . از ۱۶ جمهوری فرعی تشکیل یافته که عبارت است از : آذربایجان - ارمنستان - ازبکستان - استونی - اوکرائی - تاجیکستان - ترکمنستان - روسیه - روسیه سفید - قزاقستان - قرغیزستان - کارایای فیلاند - گرجستان - لاتوی - لیتوانی - مالدوای مساحت ۲۲,۲۶۴,۸۱۰ کیلومتر مربع	کریوی روگ ۲۵۰,۰۰۰ * ی ب
جمعیت ۱۱۵,۰۰۰,۰۰۰ نفر	ماکیوگا ۲۵۰,۰۰۰ * ط ب
مسلمان صدی ۲ = ۲,۰۰۰,۰۰۰	ورشلیف گراد ۲۵۰,۰۰۰ * ط ب
پایتخت : مسکو ۵,۱۰۰,۰۰۰	نیکلایف ۲۲۵,۰۰۰ * ی ب
شهرهای مهم :	ژدانف ۲۲۵,۰۰۰ * ط ب
لنینگراد ۳,۶۷۵,۰۰۰	تاجیکستان : بصفحه ۴۰ رجوع شود.
گرکی ۸۵۰,۰۰۰	ترکمنستان : بصفحه ۴۰ رجوع شود.
نوسیبسک ۷۵۰,۰۰۰	روسیه :
رستف ۵۵۰,۰۰۰	مساحت ۱۶,۹۸۸,۱۸۸ کیلومتر مربع
سودا لوسک ۵۵۰,۰۰۰	جمعیت ۱۱۵,۰۰۰,۰۰۰ نفر
کوی بیچف ۵۵۰,۰۰۰	مسلمان صدی ۲ = ۲,۰۰۰,۰۰۰
ساراتف ۵۵۰,۰۰۰	پایتخت : مسکو ۵,۱۰۰,۰۰۰
اسک ۵۲۵,۰۰۰	شهرهای مهم :
قازان ۵۲۵,۰۰۰	لنینگراد ۳,۶۷۵,۰۰۰
استالین گراد ۴۵۰,۰۰۰ ح ب	گرکی ۸۵۰,۰۰۰
چلیا یینسک ۴۵۰,۰۰۰	نوسیبسک ۷۵۰,۰۰۰
مولوتف ۴۵۰,۰۰۰	رستف ۵۵۰,۰۰۰
۹ شهر که هر کدام از ۳۰۰,۰۰۰ نفر تا ۴۰۰,۰۰۰ نفر جمعیت آنست شامل :	سودا لوسک ۵۵۰,۰۰۰
آستارا خان ۳۲۵,۰۰۰ ز ب	کوی بیچف ۵۵۰,۰۰۰
۱۲ شهر که هر کدام از ۲۰۰,۰۰۰ نفر تا ۳۰۰,۰۰۰ نفر جمعیت آنست شامل :	ساراتف ۵۵۰,۰۰۰
گراستودار ۲۲۵,۰۰۰ نفر ط ب	اسک ۵۲۵,۰۰۰
روسیه سفید : اسماً خود مختار	قازان ۵۲۵,۰۰۰
مساحت ۲۲۸,۰۳۳ کیلومتر مربع	استالین گراد ۴۵۰,۰۰۰
جمعیت ۷,۶۰۰,۰۰۰ نفر	چلیا یینسک ۴۵۰,۰۰۰
مسلمان : عده کمی	مولوتف ۴۵۰,۰۰۰
پایتخت : میشک ... ۳۰۱,۰۰۰	۹ شهر که هر کدام از ۳۰۰,۰۰۰ نفر تا ۴۰۰,۰۰۰ نفر جمعیت آنست شامل :
قزاقستان : بصفحه ۴۰ رجوع شود.	آستارا خان ۳۲۵,۰۰۰
قرغیزستان : بصفحه ۴۰ رجوع شود.	۱۲ شهر که هر کدام از ۲۰۰,۰۰۰ نفر تا ۳۰۰,۰۰۰ نفر جمعیت آنست شامل :
گرجستان :	گراستودار ۲۲۵,۰۰۰
مساحت ۶۹,۵۸۲ کیلومتر مربع	روسیه سفید : اسماً خود مختار
جمعیت ۳,۷۰۰,۰۰۰ نفر	مساحت ۲۲۸,۰۳۳ کیلومتر مربع
مسلمان صدی ۱۵ = ۵۵۰,۰۰۰	جمعیت ۷,۶۰۰,۰۰۰ نفر
پایتخت : تفلیس ۵۳۸,۰۰۰ ح ج	مسلمان : عده کمی

مالدوای :	پایتخت : کیشیف ۱۵۰,۰۰۰ ل ب
مساحت ۳۴,۱۸۸ کیلومتر مربع	اسپانیا :
جمعیت ۲,۷۰۰,۰۰۰ نفر	سلطنتی مستقل بحکومت نایب السلطنه بضمیمه کاناری (۷,۲۷۰ کیلومتر مربع مساحت ۸۰۰,۰۰۰ نفر جمعیت) و بالئار (۵,۰۱۴ کیلومتر مربع مساحت ۴۳۰,۰۰۰ نفر جمعیت) مساحت ۵۰۳,۰۵۸ کیلومتر مربع
جمعیت ۲۸,۴۰۰,۰۰۰ نفر	پایتخت : مادرید ۱,۵۲۷,۸۹۴ ف ج
پایتخت : مادرید ۱,۵۲۷,۸۹۴ ف ج	شهرهای مهم :
بارسلون ۱,۲۷۶,۶۷۵ ع ج	بارسلون ۱,۲۷۶,۶۷۵ ع ج
بلنسیه ۵۰۳,۸۸۶ ف د	بلنسیه ۵۰۳,۸۸۶ ف د
اشیلیه ۳۷۴,۱۳۸ ص د	اشیلیه ۳۷۴,۱۳۸ ص د
مالقه ۲۷۴,۸۴۷ ف د	مالقه ۲۷۴,۸۴۷ ف د
سرقسطه ۲۴۴,۰۱۵ ف ج	سرقسطه ۲۴۴,۰۱۵ ف ج
بیلباو ۲۱۶,۴۱۷ ف ج	بیلباو ۲۱۶,۴۱۷ ف ج
اسرائیل : بصفحه ۳۴ رجوع شود.	اسرائیل : بصفحه ۳۴ رجوع شود.
اطریش : جمهوری اسماً مستقل تشکیل شده است از اطریش ساویت (دولت روسیه ۲۸,۴۹۰ کیلومتر مربع آنرا که ۲,۲۰۰,۰۰۰ نفر جمعیت داشت در تصرف دارد) و اطریش غربی (امریکا و انگلیس و فرانسه ۵۴,۱۴۶ کیلومتر مربع را که ۳,۲۰۰,۰۰۰ نفر جمعیت داشت در تصرف دارند) و وین که چهار دولت نامبرده ۱,۲۱۵ کیلومتر مربع که ۱,۸۰۰,۰۰۰ نفر جمعیت داشت در تصرف دارند .	اطریش : جمهوری اسماً مستقل تشکیل شده است از اطریش ساویت (دولت روسیه ۲۸,۴۹۰ کیلومتر مربع آنرا که ۲,۲۰۰,۰۰۰ نفر جمعیت داشت در تصرف دارد) و اطریش غربی (امریکا و انگلیس و فرانسه ۵۴,۱۴۶ کیلومتر مربع را که ۳,۲۰۰,۰۰۰ نفر جمعیت داشت در تصرف دارند) و وین که چهار دولت نامبرده ۱,۲۱۵ کیلومتر مربع که ۱,۸۰۰,۰۰۰ نفر جمعیت داشت در تصرف دارند .
طبق قرارداد ۱۹۵۵ چهار دولت بزرگ قوی خود را از اطریش بیرون بردند و بیطرفی این کشور را تضمین کردند .	طبق قرارداد ۱۹۵۵ چهار دولت بزرگ قوی خود را از اطریش بیرون بردند و بیطرفی این کشور را تضمین کردند .
پایتخت : وین ۱,۷۶۶,۱۰۲ نفر م ب	پایتخت : وین ۱,۷۶۶,۱۰۲ نفر م ب
شهر مهم : گراتز ۲۲۶,۴۵۳ م ب	شهر مهم : گراتز ۲۲۶,۴۵۳ م ب
آلمان باختری :	آلمان باختری :
جمهوری متعاهد مقید با امریکا و انگلیس و فرانسه و در تصرف آنها بضمیمه برلن باختری و ادعا دارد که آلمان خاوری باید بآن ملحق شود .	جمهوری متعاهد مقید با امریکا و انگلیس و فرانسه و در تصرف آنها بضمیمه برلن باختری و ادعا دارد که آلمان خاوری باید بآن ملحق شود .
مساحت ۲۴۵,۳۱۰ کیلومتر مربع	مساحت ۲۴۵,۳۱۰ کیلومتر مربع
جمعیت ۵۱,۵۰۰,۰۰۰ نفر	جمعیت ۵۱,۵۰۰,۰۰۰ نفر
پایتخت : بن ۱۲۹,۸۰۰	پایتخت : بن ۱۲۹,۸۰۰
شهرهای مهم :	شهرهای مهم :
برلن باختری ۲,۱۸۷,۱۰۰ نفر	برلن باختری ۲,۱۸۷,۱۰۰ نفر
هامبورگ ۱,۶۸۷,۲۰۰	هامبورگ ۱,۶۸۷,۲۰۰

مونینخ ۸۸۸,۴۰۰ نفر ن ب	مونینخ ۸۸۸,۴۰۰ نفر ن ب
کلن ۶۴۵,۸۰۰	کلن ۶۴۵,۸۰۰
اسن ۶۳۷,۹۰۰	اسن ۶۳۷,۹۰۰
فرانکفورت ۵۸۱,۶۰۰	فرانکفورت ۵۸۱,۶۰۰
دوسلدورف ۵۶۳,۷۰۰	دوسلدورف ۵۶۳,۷۰۰
دورتموند ۵۵۴,۵۰۰	دورتموند ۵۵۴,۵۰۰
اشتوتگارت ۵۳۹,۳۰۰ س ب	اشتوتگارت ۵۳۹,۳۰۰ س ب
هانور ۴۸۰,۶۰۰	هانور ۴۸۰,۶۰۰
برمن ۴۷۳,۰۰۰	برمن ۴۷۳,۰۰۰
دویسبرگ ۴۳۷,۶۰۰	دویسبرگ ۴۳۷,۶۰۰
نورمبرگ ۳۹۲,۴۰۰ ن ب	نورمبرگ ۳۹۲,۴۰۰ ن ب
ووپرتال ۳۸۲,۴۰۰	ووپرتال ۳۸۲,۴۰۰
گلزن کیرخن ۳۴۱,۳۰۰	گلزن کیرخن ۳۴۱,۳۰۰
بوخوم ۳۱۱,۱۰۰	بوخوم ۳۱۱,۱۰۰
مانهایم ۲۶۴,۰۰۰ * س ب	مانهایم ۲۶۴,۰۰۰ * س ب
کیل ۲۶۰,۹۰۰	کیل ۲۶۰,۹۰۰
ماگدبورگ ۲۳۶,۳۲۶	ماگدبورگ ۲۳۶,۳۲۶
ویسبادن ۲۳۳,۸۰۰	ویسبادن ۲۳۳,۸۰۰
برنسویگ ۲۳۳,۱۰۰	برنسویگ ۲۳۳,۱۰۰
لوپک ۲۳۲,۸۰۰	لوپک ۲۳۲,۸۰۰
اوبرهوزن ۲۱۶,۶۰۰	اوبرهوزن ۲۱۶,۶۰۰
کارلس رووه ۲۰۸,۱۰۰ * س ب	کارلس رووه ۲۰۸,۱۰۰ * س ب
آندره : جمهوری نیمه مستقل	آندره : جمهوری نیمه مستقل
مساحت ۴۹۵ کیلومتر مربع	مساحت ۴۹۵ کیلومتر مربع
جمعیت ۵۰۰۰ نفر	جمعیت ۵۰۰۰ نفر
پایتخت آن : آندره ۱۰۰۰ * ع ج	پایتخت آن : آندره ۱۰۰۰ * ع ج
ایتالیا : جمهوری مستقل بضمیمه ساردنی (۲۴,۰۹۲ کیلومتر مربع مساحت ۱,۳۰۰,۰۰۰ جمعیت) و سیسیل (۲۵,۷۰۸ کیلومتر مربع مساحت ۴,۵۰۰,۰۰۰ جمعیت)	ایتالیا : جمهوری مستقل بضمیمه ساردنی (۲۴,۰۹۲ کیلومتر مربع مساحت ۱,۳۰۰,۰۰۰ جمعیت) و سیسیل (۲۵,۷۰۸ کیلومتر مربع مساحت ۴,۵۰۰,۰۰۰ جمعیت)
مساحت ۳۰۱,۰۵۰ کیلومتر مربع	مساحت ۳۰۱,۰۵۰ کیلومتر مربع
جمعیت ۴۷,۴۰۰,۰۰۰ نفر	جمعیت ۴۷,۴۰۰,۰۰۰ نفر
پایتخت : رم ۱,۶۵۷,۵۸۸ ن ج	پایتخت : رم ۱,۶۵۷,۵۸۸ ن ج
شهرهای مهم :	شهرهای مهم :
میلان ۱,۲۶۸,۹۹۴ س ب	میلان ۱,۲۶۸,۹۹۴ س ب
نابل ۱,۰۱۱,۹۱۹ ن ج	نابل ۱,۰۱۱,۹۱۹ ن ج
تورن ۷۱۲,۵۹۶ س ب	تورن ۷۱۲,۵۹۶ س ب
جنوا (ژن) ۶۸۰,۵۶۳ س ج	جنوا (ژن) ۶۸۰,۵۶۳ س ج
پالرمو ۸۳,۷۷۷ ن د	پالرمو ۸۳,۷۷۷ ن د
فلورانس ۳۷۶,۳۸۳ ن ج	فلورانس ۳۷۶,۳۸۳ ن ج
بولونیا ۳۳۹,۱۹۵ * ن ج	بولونیا ۳۳۹,۱۹۵ * ن ج
کاتانیا (قطانیه) ۲۹۷,۵۳۱ م د	کاتانیا (قطانیه) ۲۹۷,۵۳۱ م د
باری ۲۶۷,۷۹۵ ج م	باری ۲۶۷,۷۹۵ ج م
ونیس ۲۰۵,۰۰۰ ن ب	ونیس ۲۰۵,۰۰۰ ن ب
بلغارستان : دارای رژیم کمونیستی . اسماً مستقل . متعاهد مقید با اتحاد جماهیر شوروی .	بلغارستان : دارای رژیم کمونیستی . اسماً مستقل . متعاهد مقید با اتحاد جماهیر شوروی .
مساحت ۱۱۰,۸۴۱ کیلومتر مربع	مساحت ۱۱۰,۸۴۱ کیلومتر مربع

جمعیت ۷,۵۰۰,۰۰۰ نفر	جمعیت ۷,۵۰۰,۰۰۰ نفر
مسلمان سنی صدی ۶ = ۴۸۰,۰۰۰ نفر	مسلمان سنی صدی ۶ = ۴۸۰,۰۰۰ نفر
پماکهای مسلمان صدی ۲ (۱) = ۱۲۰,۰۰۰	پماکهای مسلمان صدی ۲ (۱) = ۱۲۰,۰۰۰
پایتخت : صوفیه ۳۶۶,۹۲۵ نفر ل ج	پایتخت : صوفیه ۳۶۶,۹۲۵ نفر ل ج
پر تقال : جمهوری مستقل بضمیمه آ زور (۲,۳۰۰ کیلومتر مربع مساحت ۳۴۰,۰۰۰ نفر جمعیت)	پر تقال : جمهوری مستقل بضمیمه آ زور (۲,۳۰۰ کیلومتر مربع مساحت ۳۴۰,۰۰۰ نفر جمعیت)
ومادیرا (۷۸۲ کیلومتر مربع مساحت ۲۹۰,۰۰۰ جمعیت)	ومادیرا (۷۸۲ کیلومتر مربع مساحت ۲۹۰,۰۰۰ جمعیت)
مساحت ۹۱,۶۲۰ کیلومتر مربع	مساحت ۹۱,۶۲۰ کیلومتر مربع
جمعیت ۹,۱۰۰,۰۰۰ نفر	جمعیت ۹,۱۰۰,۰۰۰ نفر
پایتخت : لیسبون (اشبونه) ۷۸۳,۹۱۹ نفر ص د	پایتخت : لیسبون (اشبونه) ۷۸۳,۹۱۹ نفر ص د
شهرهای مهم : اپرتو ۲۷۹,۷۳۸ نفر ص ج	شهرهای مهم : اپرتو ۲۷۹,۷۳۸ نفر ص ج
تریت : سر زمین ملل متحد زیر تصرف و اداره امریکا و انگلیس (منطقه A ۲۲۲ کیلومتر مربع مساحت ۳۱۰,۰۰۰ نفر جمعیت) و یوگوسلاوی (منطقه B ۵۱۵ کیلومتر مربع مساحت ۷۰,۰۰۰ نفر جمعیت)	تریت : سر زمین ملل متحد زیر تصرف و اداره امریکا و انگلیس (منطقه A ۲۲۲ کیلومتر مربع مساحت ۳۱۰,۰۰۰ نفر جمعیت) و یوگوسلاوی (منطقه B ۵۱۵ کیلومتر مربع مساحت ۷۰,۰۰۰ نفر جمعیت)
کرسی آن : تریت ۲۷۱,۸۹۹ نفر ن ب	کرسی آن : تریت ۲۷۱,۸۹۹ نفر ن ب
جبل طارق : مستعمره انگلیس ص د	جبل طارق : مستعمره انگلیس ص د
مساحت ۵ کیلومتر مربع	مساحت ۵ کیلومتر مربع
جمعیت ۲۴,۰۰۰ نفر	جمعیت ۲۴,۰۰۰ نفر
چک اسلواکی : دارای رژیم کمونیستی . اسماً مستقل . متعاهد مقید با اتحاد جماهیر شوروی .	چک اسلواکی : دارای رژیم کمونیستی . اسماً مستقل . متعاهد مقید با اتحاد جماهیر شوروی .
مساحت ۱۲۷,۸۲۶ کیلومتر مربع	مساحت ۱۲۷,۸۲۶ کیلومتر مربع
جمعیت ۱۲,۶۰۰,۰۰۰ نفر	جمعیت ۱۲,۶۰۰,۰۰۰ نفر
پایتخت : پراگ ۹۲۲,۲۸۴ نفر ن ا	پایتخت : پراگ ۹۲۲,۲۸۴ نفر ن ا
شهر مهم : برنو ۲۷۳,۱۲۷ م ب	شهر مهم : برنو ۲۷۳,۱۲۷ م ب
رومانی : دارای رژیم کمونیستی . اسماً مستقل . متعاهد مقید با اتحاد جماهیر شوروی .	رومانی : دارای رژیم کمونیستی . اسماً مستقل . متعاهد مقید با اتحاد جماهیر شوروی .
مساحت ۲۳۷,۳۸۳ کیلومتر مربع	مساحت ۲۳۷,۳۸۳ کیلومتر مربع
جمعیت ۱۶,۵۰۰,۰۰۰ نفر	جمعیت ۱۶,۵۰۰,۰۰۰ نفر
مسلمان صدی ۳ = ۵۰,۰۰۰	مسلمان صدی ۳ = ۵۰,۰۰۰
پایتخت : بخارست ۱,۰۴۱,۸۰۷ ل ج	پایتخت : بخارست ۱,۰۴۱,۸۰۷ ل ج
سن مارین : جمهوری مستقل متعاهد مقید با ایتالیا .	سن مارین : جمهوری مستقل متعاهد مقید با ایتالیا .
مساحت ۹۸ کیلومتر مربع	مساحت ۹۸ کیلومتر مربع
جمعیت ۱۳,۰۰۰ نفر	جمعیت ۱۳,۰۰۰ نفر
پایتخت : سن مارین ۴,۰۰۰ * ن ج	پایتخت : سن مارین ۴,۰۰۰ * ن ج
سویس : جمهوری مستقل	سویس : جمهوری مستقل
مساحت ۴۱,۲۸۵ کیلومتر مربع	مساحت ۴۱,۲۸۵ کیلومتر مربع
جمعیت ۴,۹۰۰,۰۰۰ نفر	جمعیت ۴,۹۰۰,۰۰۰ نفر
پایتخت : برن ۱۴۹,۴۰۰ س ب	پایتخت : برن ۱۴۹,۴۰۰ س ب
شهر مهم : زوریخ ۳۹۶,۵۰۰ س ب	شهر مهم : زوریخ ۳۹۶,۵۰۰ س ب
فرانسه : جمهوری مستقل	فرانسه : جمهوری مستقل
مساحت ۵۵۰,۹۸۸ کیلومتر مربع	مساحت ۵۵۰,۹۸۸ کیلومتر مربع
جمعیت ۴۴,۰۰۰,۰۰۰ نفر	جمعیت ۴۴,۰۰۰,۰۰۰ نفر
مسلمان صدی ۳ = ۳۰۰,۰۰۰	مسلمان صدی ۳ = ۳۰۰,۰۰۰
پایتخت : پاریس ۲,۸۵۳,۰۰۰	پایتخت : پاریس ۲,۸۵۳,۰۰۰

شهرهای مهم :	شهرهای مهم :
مارسیل ۶۳۶,۲۶۴ نفر ص ج	مارسیل ۶۳۶,۲۶۴ نفر ص ج
لیون ۴۶۰,۷۴۸ ع ب	لیون ۴۶۰,۷۴۸ ع ب
تولوز ۲۶۴,۴۱۱ ع ج	تولوز ۲۶۴,۴۱۱ ع ج
بردو ۲۵۳,۷۵۱ ف ج	بردو ۲۵۳,۷۵۱ ف ج
نیس ۲۱۱,۱۶۵ س ج	نیس ۲۱۱,۱۶۵ س ج
نانت ۲۰۰,۲۶۵ ف ب	نانت ۲۰۰,۲۶۵ ف ب
قبرس : بصفحه ۳۴ رجوع شود .	قبرس : بصفحه ۳۴ رجوع شود .
لهستان : دارای رژیم کمونیستی . اسماً مستقل . متعاهد مقید با اتحاد جماهیر شوروی .	لهستان : دارای رژیم کمونیستی . اسماً مستقل . متعاهد مقید با اتحاد جماهیر شوروی .
مساحت ۳۱۱,۷۲۷ کیلومتر مربع	مساحت ۳۱۱,۷۲۷ کیلومتر مربع
جمعیت ۲۶,۴۰۰,۰۰۰ نفر	جمعیت ۲۶,۴۰۰,۰۰۰ نفر
پایتخت : ورشو ۷۶۰,۰۰۰	پایتخت : ورشو ۷۶۰,۰۰۰
شهرهای مهم :	شهرهای مهم :
لودز ۶۲۵,۰۰۰	لودز ۶۲۵,۰۰۰
کراکاو ۳۳۵,۰۰۰ م ا	کراکاو ۳۳۵,۰۰۰ م ا
پزنان ۳۱۶,۰۰۰	پزنان ۳۱۶,۰۰۰
برسلاو ۲۴۱,۰۰۰	برسلاو ۲۴۱,۰۰۰
لیختنشتین : حکومت مستقل . متعاهد مقید بسویس مساحت ۱۶۰ کیلومتر مربع	لیختنشتین : حکومت مستقل . متعاهد مقید بسویس مساحت ۱۶۰ کیلومتر مربع
جمعیت ۱۴,۰۰۰ نفر	جمعیت ۱۴,۰۰۰ نفر
پایتخت : وادوز ۲,۷۳۵ * س ب	پایتخت : وادوز ۲,۷۳۵ * س ب
مالطه (مالتا) : مستعمره انگلیس و خود مختار , محدود بضمیمه گزو (۶۷ کیلومتر مربع مساحت ۲۵,۰۰۰ نفر جمعیت) و کومینو (۲,۶ کیلومتر مربع مساحت ۲,۵۰۰ نفر جمعیت)	مالطه (مالتا) : مستعمره انگلیس و خود مختار , محدود بضمیمه گزو (۶۷ کیلومتر مربع مساحت ۲۵,۰۰۰ نفر جمعیت) و کومینو (۲,۶ کیلومتر مربع مساحت ۲,۵۰۰ نفر جمعیت)
مساحت ۳۱۶ کیلومتر مربع	مساحت ۳۱۶ کیلومتر مربع
جمعیت ۳۲۰,۰۰۰ نفر	جمعیت ۳۲۰,۰۰۰ نفر
کرسی آن : والتا ۱۸,۶۶۶ ن د	کرسی آن : والتا ۱۸,۶۶۶ ن د
مجارستان : دارای رژیم کمونیستی . اسماً مستقل . متعاهد مقید با اتحاد جماهیر شوروی .	مجارستان : دارای رژیم کمونیستی . اسماً مستقل . متعاهد مقید با اتحاد جماهیر شوروی .
مساحت ۹۲,۹۸۶ کیلومتر مربع	مساحت ۹۲,۹۸۶ کیلومتر مربع
جمعیت ۹,۵۸۰,۰۰۰ نفر	جمعیت ۹,۵۸۰,۰۰۰ نفر
پایتخت : بوداپست ۱,۵۹۵,۰۰۰ م ب	پایتخت : بوداپست ۱,۵۹۵,۰۰۰ م ب
موناکو : حکومت مستقل متعاهد مقید بفرانسه مساحت ۱,۲۹۵ متر مربع	موناکو : حکومت مستقل متعاهد مقید بفرانسه مساحت ۱,۲۹۵ متر مربع
جمعیت ۲۱,۰۰۰ نفر	جمعیت ۲۱,۰۰۰ نفر
پایتخت : موناکو ۱,۹۳۸ * س ج	پایتخت : موناکو ۱,۹۳۸ * س ج
واتیکان : مذهبی مستقل . متعاهد مقید با ایتالیا ن ج	واتیکان : مذهبی مستقل . متعاهد مقید با ایتالیا ن ج
مساحت ۰٫۴۳ کیلومتر مربع	مساحت ۰٫۴۳ کیلومتر مربع
جمعیت ۱۰۰۰ نفر	جمعیت ۱۰۰۰ نفر
یوگوسلاوی : دارای رژیم کمونیستی . مستقل	یوگوسلاوی : دارای رژیم کمونیستی . مستقل
مساحت ۲۵۶,۸۷۸ کیلومتر مربع	مساحت ۲۵۶,۸۷۸ کیلومتر مربع
جمعیت ۱۶,۸۰۰,۰۰۰ نفر	جمعیت ۱۶,۸۰۰,۰۰۰ نفر
مسلمان صدی ۱۱ = ۱,۸۰۰,۰۰۰	مسلمان صدی ۱۱ = ۱,۸۰۰,۰۰۰
پایتخت : بلگراد ۳۶۷,۸۱۶ ل ج	پایتخت : بلگراد ۳۶۷,۸۱۶ ل ج
شهر مهم : زاگرب ۲۷۹,۶۲۳ م ب	شهر مهم : زاگرب ۲۷۹,۶۲۳ م ب
یونان : بصفحه ۳۴ رجوع شود .	یونان : بصفحه ۳۴ رجوع شود .

اسلام در جهان کنونی

کشورهائی که دویست هزار نفر یا بیشتر از دویست هزار نفر مسلمان داشته باشد مطابق آمار سال ۱۳۷۳ هجری قمری (۱۹۵۳ میلادی) باین ترتیب نموده میشود که هر کشوری که شماره مسلمانان بیشتر باشد در ذکر نام مقدم است.	نام کشور	کل جمعیت	مسلمانان	شماره مسلمانان
پاکستان	۷۸۵	۹۱	۷۱۵	۷۱۵
اندونزی	۷۹۰	۹۰	۷۱۱	۷۱۱
هندوستان	۳۷۵۰	۱۰	۳۶۳	۳۶۳
چین	۴۸۰۰	۴۸	۲۳۰	۲۳۰
ترکیه	۲۱۸	۹۸	۲۱۴	۲۱۴
مصر	۲۱۶	۹۲	۲۰۰	۲۰۰
ایران	۲۰۱	۹۸	۱۹۷	۱۹۷
اتحاد جماهیر شوروی	۲۱۲۰	۸۷	۱۸۵	۱۸۵
افغانستان	۱۲۰	۹۹	۱۱۹	۱۱۹
نیجریا	۲۶۰	۳۳	۸۷	۸۷
مراکش فرانسه	۸۷	۹۴	۸۲	۸۲
الجزیره	۹۳	۸۸	۸۲	۸۲
سودان انگلیس و مصر	۹۲	۸۰	۷۴	۷۴
عربستان سعودی	۶۰	۹۹	۶۰	۶۰
افریقای باختری فرانسه	۱۷۶	۳۴	۵۹	۵۹
عراق	۵۴	۹۳	۵۰	۵۰
یمن	۴۵	۹۹	۴۵	۴۵
کشمیر	۴۶	۸۰	۳۷	۳۷
حیثه	۱۲۰	۳۱	۳۷	۳۷
تونس	۳۶	۹۰	۳۲	۳۲
سوریه	۳۹	۸۲	۳۲	۳۲
مالایا	۵۶	۵۱	۲۹	۲۹
یوگوسلاوی	۱۶۸	۱۱	۱۸	۱۸
اردن	۱۸	۹۵	۱۷	۱۷
تانگانیکای کا	۸۲	۱۹	۱۶	۱۶
افریقای استوائی فرانسه	۴۷	۳۰	۱۴	۱۴
سومالی	۱۳	۹۹	۱۳	۱۳
مراکش اسپانیا	۱۳	۹۴	۱۲	۱۲
لیبی	۱۲	۹۶	۱۱	۱۱
آلبانی	۱۲	۶۹	۸۶	۸۶
ماداگاسکار	۴۶	۱۷	۷۶	۷۶
برمه	۱۹۱	۳۷	۷۵	۷۵
فیلیپین	۲۱۲	۳۵	۷۵	۷۵
لبنان	۱۴	۵۰	۷	۷
عدن تحت الحمايه	۶۷	۹۹	۶۷	۶۷
سیام	۱۹۸	۳۲	۶۴	۶۴
بلغارستان	۷۵	۸	۶	۶
مسقط و عمان	۵۵	۹۹	۵۵	۵۵
سیلان	۸۲	۶۲	۵۲	۵۲
کامرون انگلیس	۱۰	۵۰	۵	۵
سومالی انگلیس	۵	۹۹	۴۹	۴۹

انتشار اسلام

جدولی که در این صفحه و نقشه ای که در صفحه پشت جلد این اطلس است نشان میدهد که سیصد و نود میلیون مسلمان چگونه در دنیا از مراکش تا اندونزی رخنه نموده و رشته این کیش را از شمال بیبری واز جنوب یزنگبار کشانیده و آنرا از این سوی جهان با نسوی جهان رسانیده اند. پیشرفت های سیاسی پیروان این کیش که سال ۶۱ میلادی در سرزمین عربستان بنیان گذارده شد برای ممالک مرکزی اسلام قرن بقرن در صفحات ۳-۴ و برای خاور میانه و خاور دور در صفحات ۴-۵ نموده شده است.

مسلمانان در کشورهایی که فتح کردند مذهب اهالی را بلافاصله تغییر ندادند. در تغییر مذهب روشهای مختلف بکار رفت. اگر چه اهالی عربستان هنوز سی سال از هجرت نگذشته بود که بدین اسلام درآمدند ولی مسیحیان مصر و شام، دشمنان کینه توز روم شرقی، بتدریج اما بطیب خاطر دین اسلام را پذیرفتند. طوایف دیگر مسیحی مثل طایفه مارونی و طایفه قبطی قرن های دینت خود باقی ماندند. زردشتی های ایران نیز که فاتحین عرب با آنان بملایمت و ارفاق رفتار کردند اندک اندک باسلام متمایل شدند. در حملات بعدی این مدارا و حسن سلوک در طرف دیگر جهان هم از طرف فاتحین مسلمان معمول میگردد. باین توضیح که بربریان افریقای شمالی و مسیحیان اسپانیا و کلیمیان این دو محل مختار بودند که مسلمان شوند یا در کیش سابق خود باقی بمانند، آنان که سرسخت بودند و باسلام نمیگرویدند بندرت مورد آزار واقع میشدند.

اهالی ماوراءالنهر و ترکستان با اینکه مکرر از دین اسلام دست کشیده و بدین سابق خود باز گشتند بتدریج مسلمان شدند. قبایل ترکستان شمالی این دین را بعد از قرن سیزدهم هجری پذیرفتند. در هندوستان مسلمان شدن اجباری نبود هیئت هایی که کارشان تبلیغات دینی بود اهالی را باسلام متمایل میساختند و نتیجه کار آنها از روش زور و جبر ثابت تر و بهتر بود. در افریقای مرکزی هم این روش معمول میگردد. در افریقای خاوری و چین عده معدودی مسلمان شدند و باین جهت جامعه مسلمانان در این دو نقطه، مدت زمانی عبارت بود از مهاجرین و اعقاب آنان.

اندونزی که جمعیت مسلمانان آنجا بعد از پاکستان از همه جا بیشتر است در پرتو تبلیغات تجاری که در کار تبلیغ مهارت داشتند باسلام گروید. همچنین است شبه جزیره مالایا و قسمت عمده افریقای مرکزی. خاور و باختر افریقا در قرن نوزدهم میلادی که خرید و فروش برده الغاء گردید بحوزه اسلام درآمد؛ چون مسلمان نباید مسلمان دیگر را برده خود سازد برده فروشان از مسلمان شدن بت پرستانی که ببردگی خرید و فروش میشدند جلوگیری کرده بودند. در افریقای جنوبی مزدوران مالایائی و هندی اهل آنجا را بدین اسلام آشنا کردند.

ترکان عثمانی ضمن فتوحاتی که در بالکان و مجارستان کردند برای انتشار اسلام سعی کافی مبذول نداشتند و تنها سرزمینی که دین مسلمانان را پذیرفت آلبانی و بوسنه و دوبروچه و مقدونیه شمالی و تراکیه بود. گذشته از قفقاز با اینکه در خاک روسیه دسته های کوچک مسلمان پراکنده هستند دیگر اثری در آنجا از حکمرانی تاتارهای مسلمان باقی نمانده است.

مسلمانان اسپانیا در زیر فشار دستگاه تفتیش عقایدی بکیش سابق خود مسیحیت باز گشتند یا مجبور بجلاء وطن شدند. در شهرهای امریکای شمالی و جنوبی و جزائر هند غربی و ژاپن و جزائر هاوایی اخیراً دستجاتی از مسلمانان توطن اختیار کرده اند ولی تقریباً تمام مسلمانان که تخمیناً یک هفتم کل نفوس جهان را تشکیل میدهند و حد اکثر توالد و تناسل را دارا هستند، در آسیا و افریقا و اروپای جنوبی ساکن میباشند.

شهرهای مهم:

مساحت ۱۲۲,۷۷۱ کیلومتر مربع	جمعیت ۲,۴۵۰,۰۰۰	ایمان ۳۳۵,۰۰۰
مساحت ۹۰۰ کیلومتر مربع	جمعیت ۲۲۰,۰۰۰	کانو ۱۰۰,۰۰۰
مساحت ۶,۸۵۰ کیلومتر مربع	جمعیت ۸۶,۰۰۰	ایوو ۸۵,۰۰۰
مساحت ۳,۵۷۶ کیلومتر مربع	جمعیت ۸۵,۰۰۰	اگبوشو ۸۰,۰۰۰
مساحت ۵۰۰ کیلومتر مربع	جمعیت ۶۵,۰۰۰	اشگبو ۵۴,۰۰۰
مساحت ۸۷۶,۹۵۵ کیلومتر مربع	جمعیت ۲۶,۰۰۰,۰۰۰	آبوکوتا ۵۳,۰۰۰
مساحت ۸۷,۰۰۰ کیلومتر مربع	جمعیت ۲۳۰,۰۰۰	ایلورین ۵۲,۰۰۰
مساحت ۲۳۰,۰۰۰ کیلومتر مربع	جمعیت ۲۳۰,۰۰۰	ادی ۵۲,۰۰۰

کنیا: مستعمره و تحت الحمايه انگلیس

مساحت ۵۸۲,۶۴۶ کیلومتر مربع

جمعیت ۵,۹۶۰,۰۰۰

مسلمانان ۳۸۸ = ۲۳۰,۰۰۰

کرسی آن: نیرویی ۱۱۸,۹۷۶

شهر مهم: ممباسه ۸۴,۷۴۶

گامبیا: مستعمره انگلیس (۲۴۸ کیلومتر مربع)

مساحت ۲۸,۰۰۰ نفر جمعیت

بضمیمه گامبیای تحت الحمايه

مساحت ۱۰,۵۳۶ کیلومتر مربع

جمعیت ۲۹۰,۰۰۰

مسلمانان ۸۴ = ۲۵۰,۰۰۰

کرسی آن: بانورست ۲۵۰,۰۰۰

کامرون انگلیس: زیر قیمومت ملل متحد.

اداره آن: بعهده دولت انگلیس.

مساحت ۸۸,۲۷۰ کیلومتر مربع

جمعیت ۱,۰۰۰,۰۰۰

مسلمانان ۵۰ = ۵۰۰,۰۰۰

کرسی آن: بوا ۱,۰۰۰

کامرون فرانسه: زیر قیمومت ملل متحد.

اداره آن: بعهده دولت فرانسه.

مساحت ۴۴۰,۳۰۰ کیلومتر مربع

جمعیت ۳,۲۳۰,۰۰۰

مسلمانان ۳ = ۱۰۰,۰۰۰

کرسی آن: یاوندیه ۳۰,۰۰۰

گینه پرتقال: استان ماوراء بحار پرتقال

مساحت ۳۶,۲۱۸ کیلومتر مربع

جمعیت ۶۰۰,۰۰۰

مسلمانان ۲۰ = ۱۲۰,۰۰۰

کرسی آن: بیسو ۱۸,۳۰۹

لیبریا: جمهوری مستقل

مساحت ۱۱۱,۳۷۰ کیلومتر مربع

جمعیت ۱,۷۲۰,۰۰۰

مسلمانان ۲۰ = ۳۴۰,۰۰۰

پایتخت: مونرویا ۱۲,۰۰۰

ماداگاسکار: مستعمره فرانسه (شامل جزایر کورور و ۲,۱۹۸ کیلومتر مربع مساحت ۱۷۰,۰۰۰)

جمعیت که صدی ۹۵ مسلمان هستند

مساحت ۵۹۴,۲۴۴ کیلومتر مربع

جمعیت ۴,۶۱۰,۰۰۰

مسلمانان ۱۷ = ۷۶۰,۰۰۰

کرسی آن: تاناناریو ۱۷۸,۰۰۰

موزامبیک: استان ماوراء بحار پرتقال

مساحت ۷۷۱,۱۲۳ کیلومتر متر مربع

جمعیت ۶,۰۰۰,۰۰۰

مسلمانان ۲ = ۱۲۰,۰۰۰

کرسی آن: لورنسوارک ۹۳,۵۱۶

نیاسالند: ایل نشین و تحت الحمايه انگلیس.

قرن هفتم میلادی

قرن اول هجری

اول ژانویه ۶۰۱ میلادی - ۱۵ ژوئیه ۶۲۲ = دوره قبل از اسلام

۱۶ ژوئیه ۶۲۲ - ۳۱ دسامبر ۷۰۰ مطابق ۱ محرم سال اول - ۱۵ ذوالقعدة ۸۱ هجری.

ظهور دیانت اسلام در قرن هفتم میلادی با نیروی سیاسی و نظامی هم غیرمترقبه بود و هم با سرعت و استقامت. بین تولد حضرت رسول اکرم در مکه مقارن ۵۷۰ میلادی تا وفات او در مدینه یعنی یثرب مقارن ۶۳۲ میلادی، دو نیروی بزرگ در خاور نزدیک وجود داشت یکی روم شرقی و دیگری ایران ساسانی. این دو نیرو پیوسته با هم کشمکش داشتند و از این کشمکش خسته و فرسوده شده بودند. اگرچه دولت روم شرقی آفریقای شمالی و قسمت‌هایی از اسپانیا و ایتالیا را از شرق قبایل توتن که بر اروپای باختری استیلا داشتند خلاص کرده بود ولی تجاوزات و تعرضات آوارها و بلغارها در بالکان او را آسوده نمیگذاشت (۱).

عربستان که سابقه تاریخی تنها روانه ساختن بادیه نشینان سامی بجانب شمال و استفاده از نواحی حاصلخیز آنجا بود بوسیله قبایلی اداره میشد که کمی از آنها مسیحی و یهودی بودند و اکثریت این قبایل از جمله قبیله حضرت رسول «قبیله قریش» کیش بت پرستی داشتند.

الهائاتی که بآن حضرت نازل شد و بعدها در کتابی که آنرا قرآن مینامند جمع آوری گردید تنی چند را شیفته و مجذوب وی ساخت و چون آن حضرت و یارانش با مخالفت قریش که تولیت بتخانه مکه را داشتند روبرو گردیدند در سال ۶۲۲ میلادی از آنجا بمدینه هجرت کردند و بعدها تاریخ این هجرت مبدأ تاریخ اسلامی قرار گرفت (۲).

آن حضرت در مدینه اهالی را هواخواه خود یافت و نیروی تازه‌ای پیدا کرد و برآن شهر که مسلط شد به تسخیر مکه همت گماشت و باندک زمانی سراسر عربستان را مطیع خود ساخت. خلیفه یعنی جانشین او فتوحات او را دنبال نمود تا جائی که ساسانیان برافتادند و دولت روم شرقی از شام و مصر و آفریقای شمالی بیرون رانده شد و اعراب بساحل اقیانوس اطلس و حدود قفقاز و رود جیحون و شط سند رسیدند و با مقاومت سختی روبرو نگردیدند. غیر از طوایف عربستان، طوایف واقوامی که از اسلام شکست میخوردند، مسلمین آنها را بقبول اسلام مجبور نمیکردند (اسلام یعنی تسلیم بخواست خدا) و پس از چندی که برای تعیین خلیفه بین خود مسلمین اختلاف و زد و خورد روی داد و قتنه و آشوب بر پاشد خلفای اموی (۳) زمام امور را بدست گرفتند و خلافت مروئی را در دمشق بنیان نهاده بضبط و ربط کشورهایی که مسلمین فتح کرده بودند پرداختند.

یورش‌های پی در پی مسلمانان بمدیترانه و آسیای صغیر و ماوراءالنهر و افغانستان دامنه فتوحات آنها را وسعت داد.

در اروپا

بالکان (۴): قسطنطنیه سال ۴۹ و ۵۵ - ۶۱ هجری مورد حمله خلفای اموی.

داغستان: تا ۲۴ هجری زیر فرمان ساسانیان ۲ - ۴۱ هجری زیر فرمان خلفای راشدین و بعد از آن زیر فرمان خلفای اموی.

در مدیترانه

صقلیه (سیسیل): زیر فرمان امپراتوران روم شرقی (در ۳۲ و ۸۰ هجری از طرف مسلمین تاراج شد).

اقریطاش (کرت): زیر فرمان روم شرقی در سال ۵۵ هجری چند سالی در تصرف خلفای اموی شام.

ردس: زیر فرمان روم شرقی در ۳ هجری مورد حمله مسلمین و ۳۰ - ۶۰ هجری تصرف آنان درآمد.

قبرس: تا ۲۹ هجری زیر فرمان روم شرقی و بعد از آن مورد نزاع بین روم شرقی و مسلمین.

در آفریقا

مراکش و الجزایر: تا ۸۰ هجری سواحل زیر فرمان روم شرقی و (در ۶۳ - ۶۴ هجری حمله عقبه بن نافع (۵) و در ۸۰ - ۸۷) موسی بن نصیر (۶) آنجا را تصرف کرد و نواحی پشت سواحل را سرکردگان بربر متصرف بودند.

تونس: تا ۵۰ هجری زیر فرمان روم شرقی در ۲۷ هجری عبدالله بن سعد (۷) بآنجا حمله برد. در ۵۰ - ۶۴ هجری عقبه بن نافع آنجا را

فتح کرد. بربریان و رومیان شرقی در سال ۶۴ - ۷۴ از تصرف مسلمین بیرون آوردند. ۷۴ - ۷۹ حسن بن نعمان (۸) آنجا را دوباره فتح کرد و از آن بعد زیر فرمان خلفای اموی شام درآمد.

طرابلس و سیرنائیک (برقه): تا سال ۲۲ هجری سواحل زیر فرمان روم شرقی در سال ۲۲ - ۲۷ هجری عمرو عاص (۹) آنجا را فتح کرد. از آن پس تا سال ۴۱ هجری زیر فرمان خلفای راشدین و سپس زیر فرمان خلفای اموی شام درآمد اما بربریان (۱۰) بت پرست و قبایل تبو نواحی پشت ساحل را متصرف بودند.

آفریقای خاوری: نوبه چند بار از طرف مصر تاخت و تازید. و در سال ۳۲ بموجب عهدنامه‌ای که طرفین بستند قبایل نوبه خراجگزار شدند.

مصر: نیل و دلتا تا سال ۱۸ هجری زیر فرمان روم شرقی بود (۳ سال قبل از هجرت تا هفت سال پس از هجرت ساسانیان به آنجا تاخت و تاز کرده بودند). صجاری مصر را طوایف بت پرست در تصرف خود داشتند در سال ۱۸ - ۲۲ هجری عمرو عاص آنرا فتح کرد و زیر فرمان خلفای راشدین قرار گرفت. در سال ۳۵ و ۳۶ و ۳۹ و ۴۱ هجری بر مسلمین شوریدند سپس زیر فرمان خلفای اموی شام درآمد. از سال ۶۱ تا ۶۵ هجری عبدالله بن زبیر (۱۱) بر آن ادعا داشت یعنی بین او و خلفای اموی شام مورد نزاع بود.

در آسیا

عربستان (۱۲): بین قبایل عرب از جمله غسانیان متحدین روم شرقی و لخمی‌ها متحدین ایرانیان و آل حمیر متحدین حبشه و قبیله کنده تا سال ۶۲۲ مسیحی که سال اول تاریخ هجری است مورد نزاع بود و همان سال بحضرت رسول تسلیم و سپس از سال ۱۱ تا ۳۶ زیر فرمان خلفای راشدین درآمد. در زمان خلافت حضرت علی بن ابیطالب بین او و طلحه و زبیر (۱۳) در سال ۳۶ و از سال ۳۶ تا ۴۱ هجری حضرت علی بن ابیطالب و معاویه مورد نزاع بود سپس زیر فرمان خلفای اموی شام درآمد. در سال ۶۱ حضرت امام حسین و از آن پس تا ده سال عبدالله بن زبیر خود را فرمانروای آن میدانستند.

شام: تا سال ۱۳ زیر فرمان روم شرقی (از ۱۶ سال پیش از هجرت تا سال هفتم هجری مورد ادعای ساسانیان) خالد بن ولید (۱۴) آنرا در سال ۱۳ - ۱۹ هجری فتح کرد از سال ۱۹ تا ۳۶ هجری زیر فرمان خلفای راشدین از ۳۶ تا ۴۱ هجری مورد نزاع بین علی بن ابی طالب و معاویه و سپس زیر فرمان خلفای اموی تا سال ۸۶ که انتهای خلافت عبدالملک مروان است.

آسیای صغیر: زیر فرمان روم شرقی بود. از ۱۰ سال قبل از هجرت تا سال هفتم هجری ساسانیان ادعای فرمانروائی آنرا داشتند. از سال ۱۶ هجری مورد تاخت و تاز متناوب مسلمین شام قرار گرفت.

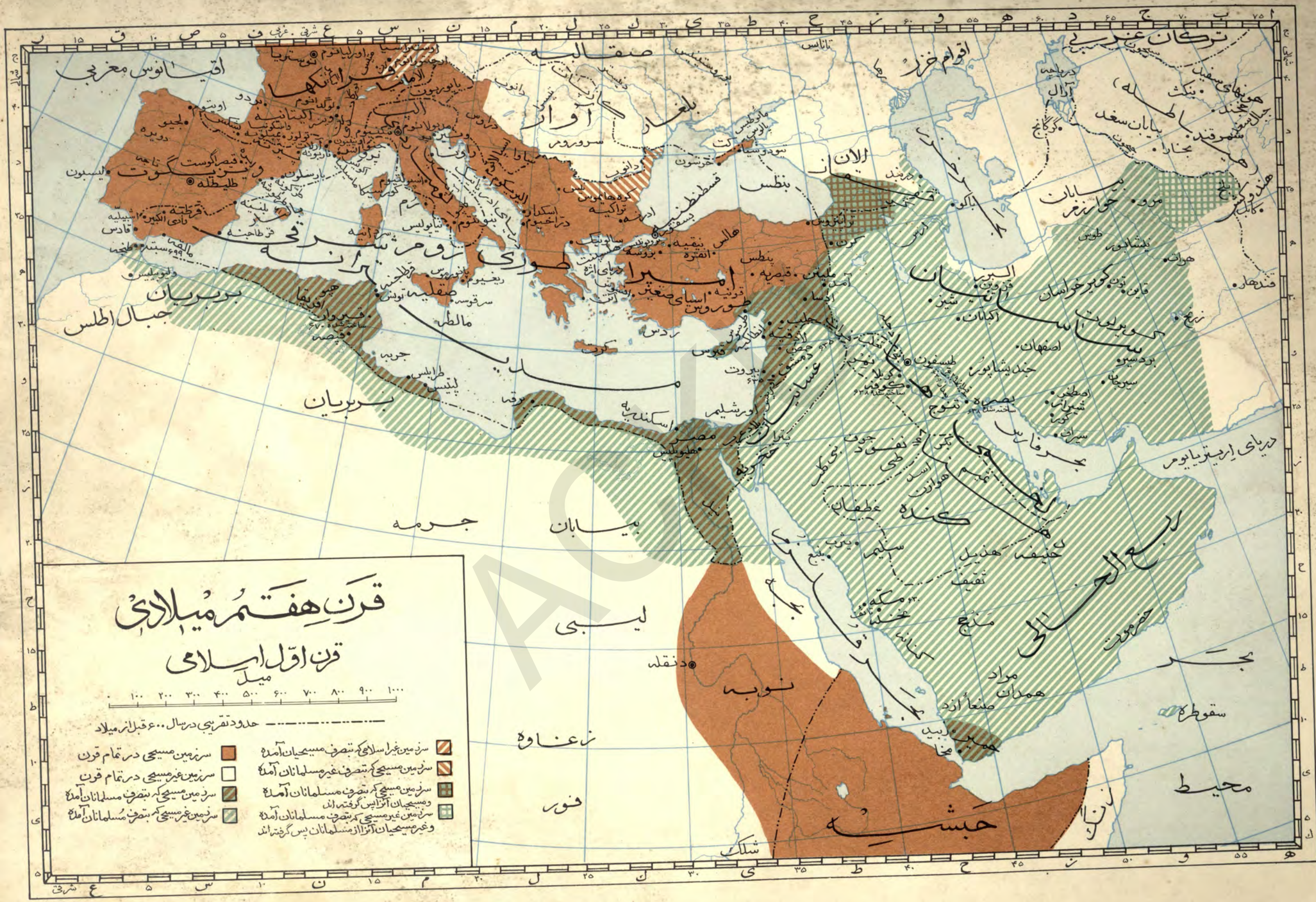
قفقازیه جنوبی: دولت روم شرقی و ایران تا سال ۲۴ هجری هردو بر آن ادعا داشتند (در سال ۲۰ مورد حمله عیاض بن غنم (۱۵) واقع گردید). حبیب بن مسلمه (۱۶) سال ۲۴ - ۳۲ آنرا فتح کرد. زیر فرمان خلفای راشدین ۳۲ - ۴۱ هجری تا سال ۶۱ زیر فرمان خلفای اموی شام سپس بین آنها و پادشاهان ارمنیه قسمت شد.

عراق: تا سال ۱۳ مورد نزاع بین ساسانیان و روم شرقی در سال ۱۳ - ۲۱ هجری سعدوقاص آنرا فتح کرد و سال ۲۱ - ۴۱ هجری زیر فرمان خلفای راشدین درآمد و زمان خلافت حضرت علی بن ابیطالب پایتخت آن کوفه بود سپس زیر فرمان خلفای اموی درآمد و مورد ادعای عبدالله بن زبیر بود.

ایران: تا ۱۶ هجری زیر فرمان ساسانیان بود و جز طبرستان که امرای محلی بر آن استیلا داشتند سعد وقاص در ۱۶ - ۳۰ هجری همه آنرا فتح کرد و تا ۴۱ هجری زیر فرمان خلفای راشدین سپس زیر فرمان خلفای اموی شام و از سال ۶۱ - ۷۱ هجری مورد ادعای عبدالله بن زبیر واقع بود. خراسان: (۱۷) تا سال ۱۶ هجری زیر فرمان ساسانیان و از آن پس تا سال ۳۱ هجری زیر فرمان امرای محلی و در آن سال عبدالله بن عامر (۱۸) آنرا فتح کرد و تا سال ۳۶ هجری زیر فرمان خلفای راشدین و از آن پس تا سال ۴۳ هجری بر ضد علی بن ابی طالب و معاویه شورش کرد و از ۴۳ - ۵۱ هجری مسلمین دوباره آنرا فتح نمودند و از آن پس زیر فرمان خلفای اموی شام درآمد.

افغانستان: تا سال ۱۶ بین ترکان محلی و ساسانیان و هیاطله مورد نزاع در سال ۱۶ - ۴۱ هجری زیر فرمان امرای محلی بود. (در سال ۳۲ اوس بن ثعلبه (۱۹) بهرات و در ۳۳ احنبن قیس (۲۰) ببلخ حمله آورد). پس از سال ۴۱ هجری بین خلفای اموی شام و امرای محلی تقسیم شد. عبدالرحمن بن محمد (۲۱) به کابل در سال ۸۰ - ۸۱ هجری تاخت و تاز کرد.

ماوراءالنهر: زیر فرمان ترکان و هیاطله بود در سال ۵۵ هجری عبدالله بن عثمان (۲۲) به بخارا و در ۵۷ هجری به سمرقند تاخت و تاز کرد.

قرن هشتم میلادی

قرن دوم هجری

اول ژانویه ۷۰۱-۳۱ دسامبر ۸۰۰ میلادی مطابق ۱۶ ذوالقعدة ۸۱-۱۰ ذوالحجة ۱۸۴ هجری .

در نیمه اول قرن هشتم میلادی خلفای اموی کماکان بفتوحاتی که در مرزهای حکومت اسلامی بوقوع می پیوست سرگرم بودند و در داخله قلمرو آن حکومت فتنه و آشوب برپا بود. اسپانیا فتح شد. قسمت اعظم سرزمین آکیتانیه چه پیش از پیروزی شارل مارتل (۱) که در سال ۷۳۲ حوالی تور واقع شد و چه بعد از آن مورد تاخت و تاز مسلمانان قرار گرفت. ارمینیه دوباره بحیثیه تصرف مسلمانان درآمد. طبرستان سرسختی خود را از دست داد و تسلیم شد. ماوراءالنهر و افغانستان و سند درحوزه حکومت مسلمانان وارد گردیدند. قبایل بربر و تبو (۲) در شمال آفریقا قبول اسلام کردند یا قبول جزیه. اما از اواسط این قرن پیشرفت مسلمانان متوقف شد در داخله نیز بر نارضایتیها افزوده گردید، طایفه شیعه که خلافت را حق اولاد علی یعنی ذریه دختر پیغمبر میدانستند با عباسیان که ضبط و ربط سپاه را در عراق و خراسان بعهده داشتند بواژگون ساختن دستگاه امویان میثاق بستند ولی عباسیان که جلو آمدند شیعیان را عقب گذاردند و دستگاه نوظهوری برای خلافت مسلمانان ترتیب داده بغداد را مرکز حکومت خود قرار دادند و ناقرمانیها و شورشها را بیرحمانه درهم شکسته حکومت خود را با قدرت توأم ساختند اما با همه این احوال اسپانیا را نتوانستند نگاه دارند. یکی از فراریان خاندان اموی آنجا را قبضه کرد (۳). مراکش و الجزایر را نیز شیعیانی بنام اداره (۴) در دست گرفتند. با این حال قرن دوم هجری وقتی پایان یافت که حکومت مقتدر عباسیان بریاست هارون الرشید خلیفه معروف، دوره سعادت و شکوه و جلال خود را میگذرانید. در این دوره فرهنگ مغرب زمین که بر پایه علوم و فلسفه یونانی گذارده شده بود جای خود را بین مسلمانان باز کرد و میدانی فراخ تر و آزادتر از امپراطوری قسطنطنیه که رقیب اسلام بود برای علم و فلسفه یونانی پیداشد. ترجمه کتابهای یونانی و پهلوی و سانسکریت ضمیمه گردید بکتابهای که مؤلفان با شخصیت اسلامی در علم انساب و حدیث و فقه حنفی و مالکی و نحو و نجوم و طب و شیمی تألیف میکردند و راه را برای ترقیات علمی آینده هموار میساختند. شرکت روز افزون ایرانیان و مسیحیان در اوضاع سیاسی و اجتماعی حکومت عباسیان تمدن و فرهنگی بوجود آورد چکیده شده از فرهنگ ملت های مختلف ولی در قالب زبان عربی زیرا مدت زمانی بود که عنصر خالص عربی در اجتماع و سیاست حکومت عباسیان مقام اصلی و نفوذ خود را از دست داده بود (۵).

در اروپا

اسپانیا: زیر فرمان پادشاهان ویزیگوت (۶) تا ۹۲. طارق بن زیاد و موسی بن نصیر در ۹۲-۱۰۰ آنرا فتح کردند. مورد نزاع بین مسیحیان و خلفای اموی شام از ۱۰۰-۱۳۳ و بین مسیحیان و خلفای بنی عباس از ۱۳۳-۱۳۹ و مورد نزاع بین مسیحیان و شورشیان مسلمین (اهالی یمن و شیعیان که عباسیان آنها را تحریک میکردند و بریران) و امویان قرطبه بعد از ۱۳۹.

فرانسه: حر بن عبدالرحمن (۷) در سال ۹۹-۱۰۰ بان یورش آورد. ناربونه را در سال ۱۰۲ سمح بن مالک (۸) تصرف کرد. سال ۱۰۳. تولوز تاخت و تاز گردید و سال ۱۰۷. کارکاسو (قرقشونه) تصرف شد و سال ۱۱۴ عبدالرحمن عبدالله (۹) بردورا غارت کرد. شارل مارتل در سال ۱۱۴ عبدالرحمن را بین توروئی (تور) و پیکتاوی (پواتیه) شکست داد. همان سال اوینیون غارت گردید. در سال ۱۱۶ لیون همان سرنوشت را داشت. در سال ۱۴۲ ناربونه از دست مسلمانان بیرون رفت و مسلمانان مجبور شدند با اسپانیا عقب نشینی کنند.

ایتالیا: راهزنان دریائی مسلمین بسواحل ایتالیا تاخت و تاز کردند.

بالکان: سال ۹۸ و ۹۹ مسلمة پسر خلیفه پنجم (۱۰) از (امویان شام) بقسطنطنیه حمله کرد، در ۹۶ مورد تهدید هارون الرشید قرار گرفت.

داغستان: تا سال ۱۳۲ زیر فرمان امویان شام و سپس زیر فرمان عباسیان.

در مدیترانه

جزائر بالئار: تا سال ۱۳۷ زیر فرمان امپراطوران روم شرقی. عبدالله بن موسی در سال ۸۹ و ۹۰ با آنجا حمله کرد. در سال ۱۳۷-۱۸۲ زیر فرمان فرانکها. در ۱۸۲ ابسوس را امویان اسپانیا فتح کردند.

کورسیکا: تا ۱۵۸ زیر فرمان روم شرقی و سپس زیر فرمان فرانکها. مسلمین هم با آنجا تاخت و تاز میکردند. **سردانیه و صقلیه و مالطه:** زیر فرمان روم شرقی و راهزنان دریائی مسلمین مکرر با آنجا تاخت و تاز میکردند. **ردس:** زیر فرمان روم شرقی. در سال ۹۹-۱۰۰ مسلمین شام آنجا را تصرف کردند.

قبرس: تا سال ۱۳۳ میان روم شرقی و امویان و سپس میان روم شرقی و عباسیان مورد نزاع بود.

در آفریقا

مراکش و الجزائر باختری: در سال ۸۰-۸۶ موسی بن نصیر سواحل آنجا را تصرف شد و تا ۱۳۳ زیر فرمان امویان شام و تا سال ۱۷۳ زیر فرمان عباسیان. از آن پس زیر فرمان اداره که مرکز آنان و لیله بود (بربریان داخله خاک آنجا را تصرف بودند قسمتی از آنها بدین اسلام گرویده قسمت دیگر اداره جزیه میدادند).

الجزیره خاوری و تونس و طرابلس: تا سال ۱۳۳ زیر فرمان امویان شام. از آن به بعد تا سال ۱۸۴ زیر فرمان عباسیان. از آن پس زیر فرمان بنی اغلب که مرکزشان قیروان بود.

صحرا: قسمت شمالی تحت تسلط بربرها و قبایل تبو (قسمتی از آنها مسلمان شده و قسمت دیگر جزیه میدادند).

آفریقای خاوری: قبایل نوبه ساکن سواحل نیل و حبشی هائی که در منطقه ساحلی بودند با تجار عرب ارتباط پیدا کردند.

مصر: زیر فرمان امویان شام تا سال ۱۳۳ سپس زیر فرمان عباسیان.

در آسیا

عربستان: تا ۱۳۳ زیر فرمان امویان شام سپس زیر فرمان عباسیان.

شام: تا ۱۳۳ زیر فرمان امویان.

آسیای صغیر: زیر فرمان امپراطوران روم شرقی (مسلمین شام مکرر با آنجا تاخت و تاز میکردند).

قفقازیه جنوبی: تا ۹۹ میان پادشاهان ارمنستان و امویان شام قسمت شده بود. سپس تا ۱۳۳ زیر فرمان امویان شام و از آن بعد زیر فرمان عباسیان.

عراق: تا ۱۳۲ زیر فرمان امویان. سپس زیر فرمان عباسیان که انبار و بغداد مقر خلافت آنها بود (۱۱).

ایران: تا ۱۳۱ زیر فرمان امویان باستانی طبرستان، از آن پس تا سال ۱۳۲ مورد نزاع میان امویان و خلفای عباسی، سپس زیر فرمان عباسیان درآمد. در سال ۱۴۸ طبرستان نیز بکشورهای اسلامی ملحق گردید. خراسان تا سال ۱۳۰ زیر فرمان خلفای اموی. در سالهای ۱۳۰-۱۳۲ عباسیان به پیشوائی ابومسلم خراسانی در آنجا خروج کردند و از آن پس زیر فرمان عباسیان.

افغانستان: تا ۱۳۲ مورد نزاع میان خلفای اموی و ترکها و سرکردگان هیاطله (در ۸۷ قتیبه بن مسلم (۱۲) بلخ را دوباره فتح کرد). پس از سال ۱۳۲ خلفای عباسی چند بار با آنجا حمله آوردند و مختصر تصرفی در آنجا کردند (برای فتح سند بصفحه ۴۲ رجوع شود).

ماوراءالنهر: تا سال ۸۸ زیر فرمان ترکها و سرکردگان هیاطله در سال ۸۸ تا ۹۷ قتیبه بن مسلم آنجا را تصرف کرد. از آن پس تا سال ۱۲۱ خلفای اموی مختصر تصرفی در آنجا داشتند. سپس تا سال ۱۲۳ نصر بن سیار (۱۳) این فتوحات را توسعه داد و از ۱۲۳ تا ۱۳۱ زیر فرمان خلفای اموی و از آن بعد زیر فرمان عباسیان.

(**تاشکند** = بنکث در ۱۳۴ بتصرف مسلمین درآمد شورش و ناقرمانی در آنجا فراوان بود). (برای پیشرفت مسلمین در چین بصفحه ۴۲ رجوع شود).

قرن نهم میلادی

قرن سوم هجری

اول ژانویه ۸۰۱ - ۳۱ دسامبر ۹۰۰ میلادی مطابق ۱۱ ذوالحجه ۱۸۴ - ۶ محرم ۲۸۸ هجری.

در قرن نهم میلادی سپاهیان نیرومند عرب همت خود را مقصور نمودند براهزنی دریائی در مدیترانه و فتوحات عمده آنان منحصر شد بحدود پروانس و صقلیه و کرت. امپراطوری عظیم و پهناور عباسیان در نتیجه حادثه جوئی سران لشکری تجزیه گردیده دولتهائی مستعجل و بیدوام و قلمرو فرمانروائی خود خلفای عباسی محدود شد بعراق و مغرب ایران، عربستان هم تقریباً برگشت بوضع جدائی و انفرادی که پیش از ظهور اسلام داشت.

اما علی رغم تفرقه ای که در وضع سیاسی مسلمانان ایجاد شد تمدن و فرهنگ عرب جلورفت و رقیبان خود را پشت سر گذاشت. کتابهای مهمی از قبیل مؤلفات ارسطو و سقراط و جالینوس و بطلمیوس و اقلیدس و نظایر آنها از یونانی بعربی بسرعت و با مهارت ترجمه گردید. غالب مترجمین و برخی از مؤلفین نسطوریان مسیحی (۱) بودند همچنین کلیمی ها و بت پرست - هائی که خلفای عباسی این قرن با آنان بمدارا رفتار میکردند در این نهضت شرکت داشتند ولی کمک بزرگ و مهمی که بفرهنگ عرب میشد از ناحیه خود مسلمین مخصوصاً از ناحیه ایرانیان بود.

کتابهای مهمی که بعربی تألیف گردید در علوم مختلف بود در جبر و هندسه بوسیله خوارزمی (۲) در مثلثات و نجوم بوسیله بتانی (۳) در جغرافیا و معدن شناسی و شیمی و چشم پزشکی و گیاه شناسی و پزشکی عمومی بوسیله رازی (۴) در علوم و تاریخ بوسیله یعقوبی (۵) در احوال اشخاص و لغت و فلسفه بوسیله کندی (۶) در تهذیب اخلاق و تکمیل مراتب نفس انسانی و موسیقی هم کتابهای نوشته شده. در احوال رسول اکرم و صحابه و در تواریخ فتوحات عرب و علم مسالک و ممالک و جغرافیای مناطق اسلامی و جمع آوری سنت ها، در فقه شافعی و حنبلی نیز کتابهای تألیف گردید که شالوده فرهنگ اسلامی را مستحکم کرد و هر چند که بغداد مرکز دایره این معارف بود ولی شعاع آن اقطار کشورهای اسلامی را منور ساخت.

تحول عمده این عصر پایه گذاری نهضت تصوف در بین اهل تسنن بود. و از طرف دیگر افراطیون مذهب شیعه جماعت اسماعیلی و قرمطی را بوجود آوردند. در ضمن آنکه هنرهای غیر مذهبی شعر و معماری رواج بیشتری یافت، تجارت و داد و ستد ممالک اسلامی با اروپا و خاور میانه و خاور دور و بین خود ممالک اسلامی نیز رواج پیدا کرد.

در اروپا

اسپانیا: بین مسیحیان (۵۰٪ شمالی) و خلفای اموی که مقرشان قرطبه بود قسمت شد.

فرانسه: سواحل فرانسه را راهزنان دریائی تاخت و تاز کردند و مسلمین پس از سال ۲۷۷ ساحل پروانس را بتصرف خود در آوردند.

ایتالیا: مسلمین از صقلیه و تونس حملات سختی بدانجا میکردند. برنذیزوم در سال ۲۲۲ و ۲۲۶ تا ۲۵۷ بتصرف در آمد. در ۲۲۳ حمله دشمن بنابل دفع شد در ۲۲۴ به کالا بریا تاخت و تاز شد. در ۲۲۶ کاپوا با خاک یکسان گردید. در ۲۲۶ تا ۲۶۷ تارنوم و در ۲۲۷ باربوم بتصرف مسلمین درآمد. در سالهای ۲۲۸-۲۳۳ و ۲۳۵-۲۳۸ بنونوم مطیع مسلمین گردید. در ۲۳۲ رم مورد حمله قرار گرفت. در سال ۲۶۳-۲۶۴ کامپانیا غارت و در سال ۲۷۰ مونت کاسینو سوخته شد. امویان اسپانیا که از آلپ گذشته و بسویس رسیده بودند به ایتالیای شمالی تاخت و تاز کردند.

داغستان: تا سال ۲۸۵ زیر فرمان خلفای عباسی و سپس زیر فرمان امرای بنی ساج آذربایجان (۷)

در مدیترانه

جزائر بالئار: یابسه را خلفای اموی تصرف کردند و میورقه و مینورقه زیر فرمان فرانکها بود اما راهزنان دریائی مسلمین مکرر بآنجا تاخت و تاز میکردند.

کورسیکا: فرانکها آنجا را بتصرف بودند ولی از سال ۱۹۴ بعد مورد نزاع بین فرانکها و راهزنان دریائی بنی اغلب (۸)

سردانیه: زیر فرمان امپراطوران روم شرقی بود ولی از سال ۱۹۴ مورد نزاع بین امپراطوران روم شرقی و راهزنان دریائی بنی اغلب.

صقلیه: تا سال ۲۱۲ زیر فرمان روم شرقی. در سالهای ۲۱۲ تا ۲۹۰ بنی اغلب تدریجاً آنجا را فتح کردند. و در ۲۸۷ فقط تاورو و مینیوم در دست رومی ها باقی ماند.

مالطه: تا ۲۰۹ زیر فرمان امپراطوران روم شرقی. از ۲۰ تا ۲۵۶ بنی اغلب بآنجا حمله بردند از آن پس زیر فرمان بنی اغلب قرار گرفت.

کرت: تا سال ۲۱۰ زیر فرمان رومی ها. در سال ۲۱۰ عمرین عیسی و آوارگان اندلس آنجا را فتح کردند و از آن پس زیر فرمان مسلمین درآمد.

قبرس: تا سال ۲۶۱ مورد نزاع بین روم شرقی و خلفای عباسی. در سالهای ۲۶۱-۲۶۳ دوباره بتصرف روم شرقی درآمد. از آن پس در سلطه روم شرقی (مسلمین مکرر بدانجا حمله میبردند).

در افریقا

مراکش و الجزائر باختری: زیر فرمان اداره که مرکز آنان وليله و فاس بود.

الجزائر خاوری و تونس و طرابلس: زیر فرمان بنی اغلب که مرکز آنان قیروان بود.

صحرا: بربرهای مسلمان و قبایل تبو قسمت شمالی آنجا را بتصرف بودند و بنی اغلب و اداره مختصر نفوذی در آنجا داشتند.

افریقای خاوری: قبایل نوبه که در ساحل نیل و حبشی هائی که در منطقه ساحلی بودند با تجار عرب ارتباط پیدا کردند. **سیرنائیک و مصر:** تا ۲۵۴ زیر فرمان خلفای عباسی و سپس اسماً زیر فرمان خلفای نامبرده و واقعاً زیر فرمان بنی طولون که مرکز آنان قسطنطین بود (۹).

در آسیا

عربستان: بین خلفای عباسی و امرای محلی عرب مخصوصاً بنی زیاد که مرکز آنان زیید بود (۱۰). بعد از سال ۲۰۵ و بنی یعفور صنعا بعد از سال ۲۴۷ و ائمه رسی که مرکز آنان صعده بود (۱۱) بعد از سال ۲۸۰ (و همه آنان در یمن بودند)، و آل جلند عمان (۱۲) حجاز و عسیر بعد از سال ۲۵۵ زیر فرمان بنی طولون. قرامطه در سال ۲۸۶ خروج کردند (۱۳).

شام: زیر فرمان خلفای عباسی ولی از سال ۲۶۴ بعد عملاً زیر فرمان بنی طولون.

آسیای صغیر: زیر فرمان امپراطوران روم شرقی بود و همه ساله مسلمین بآنجا تاخت و تاز میکردند و در سالهای ۱۹۱ و ۲۲۴ بآنجا یورش آوردند.

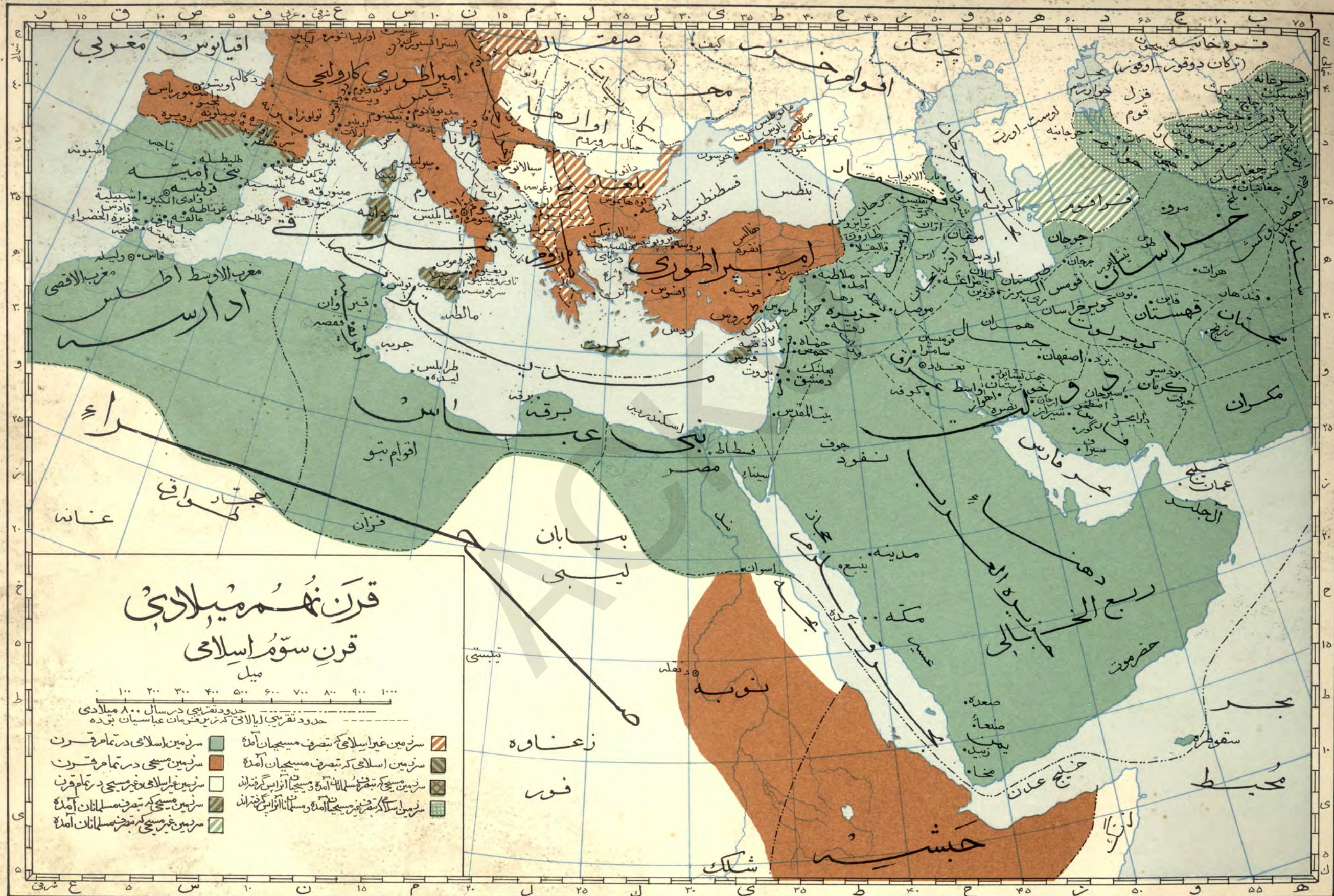
قفقازیه جنوبی: تا ۲۷۶ و ۲۷۷ زیر فرمان خلفای عباسی و سپس نیمه خاوری آن زیر فرمان بنی ساج که مرکز آنان مراغه بود.

عراق: زیر فرمان خلفای عباسی که مرکز خلافت آنان بغداد و (سال ۲۲۲-۲۷۹) سامره بود.

ایران: تا سال ۲۵۰ زیر فرمان خلفای عباسی تا سال ۲۵۳ مورد نزاع با علویان طبرستان (۱۴) و از آن به بعد مورد نزاع با صفاریان (۱۵) و از ۲۷۶ و ۲۷۷ به بعد مورد نزاع با بنی ساج آذربایجان. خراسان: تا ۲۰۵ زیر فرمان خلفای عباسی و از ۲۰۵ تا ۲۵۹ اسماً زیر فرمان خلفای عباسی و عملاً زیر فرمان طاهریان مرو و نیشابور از ۲۵۹ - ۲۸۸ زیر فرمان صفاریان.

افغانستان: تا سال ۲۵۶ زیر فرمان خلفای عباسی از آن پس زیر فرمان صفاریان.

ماوراءالنهر: تا سال ۲۰۴ و ۲۰۵ زیر فرمان خلفای عباسی و در سال ۲۰۴-۲۶۱ اسماً زیر فرمان خلفای نامبرده و عملاً یک نفر از بزرگان ایرانی موسوم باحمد بن اسد بر آنجا فرمانروائی داشت و سپس زیر فرمان سامانیان که اولاد او بودند و در بخارا جای داشتند استقلال پیدا کرد (۱۷).

قرن دهم میلادی

قرن چهارم هجری

اول ژانویه ۹۰۱ - ۳۱ دسامبر ۱۰۰۰ میلادی مطابق ۷ محرم ۲۸۸ - اول صفر ۳۹۱ هجری

در طول قرن دهم میلادی جز در افریقای خاوری حدود کشورهای اسلام از اسپانیا و کرت و شام و قفقازیه و ماوراءالنهر تجاوز نکرد، مگر چند قفره پیشرفت‌های بی اهمیت و فرعی، اما در داخله خاك اسلام تغییرات مهمی بوقوع پیوست باین توضیح که خلافت عباسی بدوره ضعف و انحطاط وارد گردید و از یک طرف زیر نفوذ و تسلط آل بویه (۱) که شیعیانی متعصب بودند قرار گرفت و از طرف دیگر برای خلافت آنها دو رقیب پیداشد. یکی خلفای فاطمی در تونس (۲) (سال ۲۹۷) و دیگری خلفای اموی در اسپانیا (سال ۳۱۷).

در حقیقت قرن دهم مشخص است باین علامت که قدرت سیاسی و لشکری مسلمانان اسپانیا زیر فرمان دونفر اول از خلفای اموی و منصور، حاجب بانفوذ و مقتدر آنها باوج اعتلا نائل گردید. آنها بودند که آتش فتنه هارا خاموش کردند و حمله و تعرض مسیحیان را دفع نمودند. اداره را در مراکش بعقب راندند. فرهنگ و معماری قرطبه را بعظمت و جلال رسانیدند و با علمای کلیمی همان رفتار را داشتند که با دانشمندان مسلمان. همچنین صقلیه زیر فرمان حکام نیمه مستقل بنی کلب در دوره کوتاهی بعد اعلای جلال و شکوه خود نائل شد. خلفای فاطمی که شیعه بودند و داعیه خود را با نیروی لشکری پشتیبانی میکردند و از حمایت جامعه مسلمین برخوردار بودند بنی اغلب را در سال ۲۹۷ از تونس بیرون کردند و مراکش و صقلیه را فتح نموده و مصر و شام جنوبی را از دست بنی اخشید (۳) در سال ۳۵۹ بیرون آوردند و در سال ۳۶۲ قاهره را بنیان گذاشتند و پایتخت خود را بانجا بردند و بنی زیری را از طرف خود حاکم تونس کردند (۴).

قرن دهم آغاز گردید با خروج قرامطه در نزدیکی بغداد بسال ۳۱۸ که با تصرف مکه قدرت آنها بعد اعلای خود رسید. اشعری (۵) در مذهب تسنن طریقه مخصوصی از علم کلام وارد کرد که راه ترقی علمی را مسدود و سیاست‌های باز بغداد مرکزیت فرهنگی خود را با حمایت عضدالدوله و شرف‌الدوله (۶) دیلمی که از تحقیقات نجومی و ریاضی تشویق میکردند نگاه داشت. بنی حمدان (در حلب و موصل) (۷) و سامانیان (در ماوراءالنهر) هم از لحاظ اینکه دربارشان پناهگاه دانشمندان ملل مختلف بود مقام بلند خود را در تمدن و فرهنگ دوستی حفظ نمودند.

مسعودی جغرافی‌دان و مورخ (۸) طبری وقایع نگار (۹) متنبی شاعر (۱۰) فارابی دانشمند و موسیقی‌شناس (۱۱) ابوالفرج اصفهانی عالم (۱۲) ابن ندیم کتاب‌شناس (۱۳) ابوالوفاء منجم و ریاضی‌دان (۱۴) ابوالقاسم جراح (۱۵) و علی بن عباس طبیب (۱۶) و اشعری متکلم که قبلاً اسم او را بردیم در صف مقدم علما و متفکرین مسلمان این قرن جای دارند. نخستین طرح کتاب هزار و یکشب در این قرن ریخته شد، ارقام هندی در این قرن رواج یافت. تفوق تربیت و فرهنگ ایرانی باتجسسات نژادی عربی در علم انساب و در علم آثار قدیمه و لغت شناسی زور آزمائی کردند. زیجه‌های متعدد و چندین کتاب در مسالک و ممالک و جغرافیا بعرضه ظهور رسید. اخوان الصفا رسائلی زبده که فلسفه افلاطونی جدید را عارفانه با تحقیقات علمی آمیخته بودند انتشار دادند (۱۷).

این پیشرفتهای فرهنگی مسلمین، که هنوز هم اغلب بزبان عربی بود، بی شک از سایر کوششهای دیگران عصر برتر و جلوتر بود. مراکز فرهنگی مسلمین کلیه رقبای قرن دهم خود را، شاید باستثنای رقیب اصلی قسطنطنیه، تحت الشعاع قرار داده بودند.

در اروپا

اسپانیا: بین مسیحیان (۳۰٪ شمالی شبه جزیره) و خلفای اموی قرطبه مورد نزاع بود.

فرانسه: در سال ۳۶۵ راهزنان دریائی مسلمین سواحل پروانس را متصرف گردیده بداخله آنجا نیز تجاوز کردند و در سال ۹۷۵ میلادی از آنجا بیرون رانده شدند.

ایتالیا: از طرف صقلیه بر سواحل آنجا تاخت و تاز شد. ناوگان فاطمیون جنوا را در سال ۳۲۳ و ۳۲۴ غارت کرد.

داغستان: تا سال ۳۱۸ بنی ساج آنجا را متصرف بودند سپس زیر فرمان سرکردگان محلی کوهستان قرار گرفت

در مدیترانه

جزائر بالئار: در مدیترانه زیر فرمان فرانکها (باستثنای یابسه = اویزا) بود تا سال ۲۹۱ که عصام خولانی (۱۸) آنجا را فتح کرد و سپس بزیر فرمان خلفای اموی اسپانیا بعد از سال ۲۹۱.

سورسیکا: زیر فرمان امپراطوران روم شرقی بود ولی تا سال ۲۹۷ بنی اغلب و از آن پس تا سال ۳۱۸ فاطمیون بر آن ادعا داشتند.

سردانیه: تا سال ۲۹۷ بین امپراطوران روم شرقی و بنی اغلب و از آن پس بین امپراطوران روم شرقی و فاطمیون مورد نزاع بود.

صقلیه: تا سال ۲۹۷ زیر فرمان بنی اغلب (در سال ۲۹۰ تا ورومینیوم بتصرف مسلمین درآمد). سپس زیر فرمان فاطمیون و از سال ۳۰۰ تا ۳۰۴ پریاست احمد بن قرقب شورش کردند (۱۹). بعد از سال ۳۳۷ حکام بنی کلب در آنجا نیمه استقلالی داشتند. در سال ۳۵۴ تا ورومینیوم را روسی‌ها از مسلمانان گرفتند. در سال ۳۷۲ از حملات روسی‌ها جلوگیری شد.

مالطه: تا ۲۹۷ زیر فرمان بنی اغلب سپس زیر فرمان فاطمیون.

کرت: تا ۳۵۰ زیر فرمان سرکردگان سپس زیر فرمان امپراطوران روم شرقی.

قبرس: زیر فرمان امپراطوران روم شرقی (تا سال ۲۹۳ بنی طولون و از آن پس تا سال ۳۵۳ خلفای عباسی بر آنجا ادعا داشتند).

در افریقا

مراکش و الجزائر باختری: بین اداره (مرکز آنان وليله و فاس) تا سال ۳۷۵ و فاطمیون (مرکز آنها تونس) و امویان اسپانیا (مرکز آنان قرطبه) و قبائل بربر مورد نزاع بود.

الجزائر خاوری و تونس و طرابلس: تا سال ۲۹۷ زیر فرمان بنی اغلب و از آن پس تا سال ۳۶۲ زیر فرمان فاطمیون (مرکز آنها قیروان). پس از آنکه مقر خلافت فاطمیون در سال ۳۶۲ از قیروان بمصر منتقل گردید بنی زیری از طرف فاطمیون در قیروان فرمانروا بودند.

صحرا: شمال آنجا را بربریان و قبایل تبو متصرف بودند و حکمرانان ساحلی مختصر نفوذی بر آنان داشتند.

افریقای خاوری: اعراب دره نیل را تا آبشار دوم و نواحی ساحلی را متصرف گردیدند.

سیر نائیک و مصر: تا سال ۲۹۳ زیر فرمان بنی طولون و از آن پس تا سال ۳۲۴ زیر فرمان خلفای عباسی و تا سال ۳۵۹ زیر فرمان آل اخشید (مرکز آنها قسطنطین). فاطمیون در سال ۳۵۹ تا ۳۶۲ مصر را فتح کرده از آن پس مرکز حکومت خود را قاهره انتقال دادند.

در آسیا

عربستان: بین خلفای عباسی و بنی طولون و آل اخشید و اعراب مخصوصاً بنی زیاد (مرکز حکومتشان زبید) و جلندیه عمان و قرامطه که قسمت عمده عربستان را بطبع خود ساخته بودند مورد نزاع بود.

شام: تا سال ۲۹۳ زیر فرمان بنی طولون. از سال ۲۹۳-۳۰۰ زیر فرمان خلفای عباسی تا سال ۳۳۳ زیر فرمان آل اخشید. بین بنی حمدان (مرکزشان حلب) و آل اخشید ۳۳۳-۳۵۹ و فاطمیون بعد از سال ۳۵۹ قسمت شد (دولت روم شرقی قسمت بزرگی از نواحی سرحدی را که شامل طرسوس و انطاکیه و ملاطیه بود دوباره متصرف شد).

آسیای صغیر: زیر فرمان روم شرقی (گاهگاهی بنی حمدان بانجا تاخت و تاز میکردند وغالباً در حال هجوم و حمله بودند).

قفقازیه جنوبی: بین عباسیان و بنی ساج تا سال ۳۱۸ قسمت شده بود، مسیحیان بعد از سال ۳۱۸.

عراق: زیر فرمان عباسیان (تا سال ۳۱۷ بر آنجا فرمانروائی داشتند و از سال ۳۱۷-۳۳۴ بین بنی حمدان که مقررشان موصل بود قسمت شد و از آن بعد اسماً فرمانروا بودند). بین بنی حمدان و آل بویه در سال ۳۳۴-۳۸۰ و ۳۸۱ قسمت شد و از آن پس بین آل بویه و بنی مروان و بنی عقیل مورد نزاع واقع گردید.

ایران: مورد نزاع بین عباسیان (تا سال ۳۳۴) و علویان طبرستان (تا سال ۳۱۶) و صفاریان (تا سال ۲۹۱) و بنی ساج (تا سال ۳۱۸) و سامانیان (سال ۳۲۳-۳۳۳) و آل زیار طبرستان (بعد از سال ۳۱۶) و آل بویه (بعد از سال ۳۲۰) و بنی حسنیویه (۲۰) کردستان (بعد از سال ۳۴۸) و غزنویان (بعد از سال ۳۸۴). خراسان (سال ۲۸۸-۳۸۴) زیر فرمان سامانیان و سپس زیر فرمان غزنویان.

افغانستان: تا سال ۲۹۶ زیر فرمان صفاریان، سال ۲۹۶-۳۵۱ مورد نزاع بین سامانیان و اسرای محلی سپس زیر فرمان غزنویان.

ماوراءالنهر: تا سال ۳۹۰ زیر فرمان سامانیان (پایتختشان بخارا) سپس زیر فرمان اسرای ایلک خانیه (۲۱).

قرن یازدهم باین علامت مشخص است که در هر دو جانب دنیای اسلام از طرف عشایر و قبایل شورش ها و جنبش های سخت ایجاد گردید زیرا از یک طرف قبیله نقابدار طوارق که در ناحیه «صحرا» سکنی داشتند مسلمان شدند و نام مرابطن را اختیار کرده مراکش را فتح نمودند (۱) و از تنگه جبل طارق گذشته مسیحیان اسپانیا را بسال ۷۹۴ در زلاقی شکست دادند و اسرای کوچکی را که وارث دولت امویان اسپانیا بودند مطیع ساختند سپس بسمت جنوب متوجه گردیده امپراطوری سیاهان غانه (۲) را سرنگون کردند و از این پس گرویدن افریقای باختری بدین اسلام آغاز شد.

از طرف دیگر سلاجقه یکی از قبایل ترکان توقوز اقوز از دشت های ترکستان از سمت جنوب بسمت باختر کوچ نمودند و سراسر ماوراءالنهر را در نوریدند. پس از قبول دیانت اسلام ، از طریق ایران عراق و شام و از آنجا بآسیای صغیر داخل شدند. در آسیای صغیر یعنی در ناحیه ملاز گرد (منار گرد) بسال ۴۶۴ با سپاهیان نیرومند روم شرقی مصادف گردیده بالاخره رومی ها را از آسیای صغیر بیرون راندند و صاحب اختیار تمام آسیای جنوب باختری گردیدند. (۳)

بد رفتاری آنها بعیسویانی که بزبارت بیت المقدس میآمدند و شکایت ها و بهانه جوئی های رومیان، مردم اروپای باختری را برانگیخت که در سال ۸۸۴ بدعوت پاپ «اریان» دوم باولین جنگ صلیبی قیام کنند (۴) (رجوع بصفحه ۳۶). در همین اوان بود که سلطان محمود غزنوی شمال باختری هندوستان را بنام یک فاتح مسلمان تسخیر کرد (رجوع بصفحه ۴۲). ولی حوزه اسلامی، صقلیه و سردانیه را از دست داد و در افریقای شمالی پیش آمدی شوم تر بوقوع پیوست. باین توضیح که یکی از خلفای کینه توز فاطمی برای انقاص جوئی از بنی زیری که دست نشاندۀ آنها بودند وراثت استقلال بر افراشته بودند عشایر عرب را بشورش بر علیه بنی زیری تحریک نمود. چه شهرهای بزرگ و معمور که بدست آنها ویران نشد و چه مزارع پر برکت که ضایع و پایمال نگردید و پروزگاری دراز توانستند این خسارت را جبران کنند. با وجود این انقلابات شدید سیاسی باز تمدن و فرهنگ اسلامی در اوج عظمت و جلال بود و یکه تازی میدان فضیلت اختصاص داشت بمسلمانان. بیرونی جغرافی دان و دانشمند (۵) و ابن سینا پزشک و دانشمند و ابن هبشم فیزیک دان و متخصص در بحث بینائی (۶) و غزالی متکلم و فیلسوف (۷) و ابن یونس منجم و عالم علم مثلثات (۸) و کرخی ریاضی دان (۹) و ابن - حزم متکلم (۱۰) و بکری جغرافی دان (۱۱) و بسیاری دیگر بزبان عربی تألیفاتی کرده اند که در طراز اول مؤلفات عربی بشمار میآید اما در زبان فارسی هم رقیبانی برای آنان پیداشد از قبیل فردوسی در تاریخ و حماسه سرائی، خیام در ریاضیات و شعر و خواجه نظام الملک در ملکه داری و سیاست و ناصر خسرو در جهان گردی ، و بسیار عدۀ دیگر .

در اروپا

اسپانیا: بین مسیحیان و خلفای اموی اسپانیا که مرکز آنان قرطبه بود تا سال ۴۳۳ و بین ملوک الطوائف (بعد از سال ۴۰۳) و مرابطن بعد از سال ۷۹۴ مورد نزاع بود .

ایتالیا: پیزا را در سال ۳۹۳ راهزنان دریائی مسلمین غارت کردند. در سال ۴۰۶ سالرنو محاصره شد .

بالکان: ناوگان فاطمیون بسواحل دلماسیا و تراکیه تاخت و تاز کردند .

در مدیترانه

جزائر بالئار: تا سال ۴۱۳ زیر فرمان خلفای اموی اسپانیا و سپس زیر فرمان امرای مسلمان محلی .

سردانیه: تا سال ۳۹۴ بین امپراطوران روم و خلفای فاطمی مورد نزاع و تا یک سال بعد زیر فرمان خلفای اموی اسپانیا و تا زمانی که از طرف جنوا و پیزا فتح شد (۴۰۷-۴۴۲) اسرای مسلمان محلی آنجا را متصرف بودند .

صقلیه: تا سال ۵۲۰ حکمرانان بنی کلب که خود را از جانب فاطمیون میدانستند فرمانروائی داشتند (نورمانها در سال ۶۳۴ پالرمو را متصرف شدند) بعد از سال ۴۸۴ بتصرف نورمانها درآمد .

مالطه: تا سال ۸۳۳ زیر فرمان فاطمیون سپس زیر فرمان نورمانها .

جزائر اژه: در حدود سال ۴۲۲ ناوگان فاطمیون بجزائر کوکلادیس حمله کردند .

مراکش و الجزائر باختری: تا سال ۴۴۸ زیر فرمان سرکردگان بربر. در سال ۴۴۸ تا ۴۷۷ مرابطن که مرکز حکومتشان سجماسه و مراکش بود آنجا را فتح کردند .

الجزائر خاوری: تا سال ۴۰۵ زیر فرمان بنی زیری که از جانب فاطمیون حکومت میکردند و از آن پس زیر فرمان بنی حماد که مقرشان قلعه بنی حماد و بجایه بود (بعد از سال ۴۰۵ اعراب برآن ادعا داشتند) .

تونس و طرابلس: تا سال ۴۴۱ بنی زیری که مرکز حکومتشان قیروان بود از جانب خلفای شیعی مذهب فاطمی و از آن پس خود بنی زیری که سنی مذهب بودند مستقلاً در آنجا فرمانروائی داشتند. عشایر عرب (بنی هلال و بنی سلیم و غیره) از آن پس در آنجا حکومت میکردند و بتدریج حکمرانی بنی زیری منحصر شد به مهدیه .

سیر نائیک: تا سال ۴۴۴ فاطمیون مختصر نفوذی در آنجا داشتند سپس قبایل عرب آنجا را زیر استیلای خود در آوردند .

صحرا: قسمت باختری آن بین مسلمین بربر و سیاهان بت پرست و طوارق قسمت شده بود تا سال ۴۴۸ که مرابطن آنجا را فتح کردند . بعد از سال ۴۴۴ قبایل عرب بقسمت شمال خاوری صحرا استیلا یافتند .

افریقای خاوری: کناره جنوبی تا مقدشو را سوداگران عرب و ایرانی در تصرف گرفته بودند .

مصر: زیر فرمان فاطمیون که مرکز حکومتشان را قاهره قرار داده بودند .

در آسیا

عربستان: تا سال ۴۶۳ داخلۀ آنرا قرامطه متصرف گردیده بودند. حجاز بفاطمیون و از سال ۴۶۳ بعد بسلاجقه تسلیم گردید. یمن زیر فرمان بنی زیاد تا سال ۴۰۹ و بعد از سال ۴۱۲ زیر فرمان بنی نجاح (۱۲). سپس زیر فرمان بنی صلیح سال ۴۲۹-۴۹۲. وزیر فرمان بنی حمدان بعد از سال ۴۹۲. عمان تا سال ۴۰۱ زیر فرمان آل بویه سپس زیر فرمان جلندیه .

شام: تا سال ۴۶۳ زیر فرمان فاطمیون (رومی ها در انطاکیه و بنی حمدان در حلب تا سال ۳۹۴ و آل مرداس در حلب سال ۴۱۵-۴۲۹ و ۴۳۹-۴۴۹ و ۴۵۲-۴۷۲). مورد نزاع بین رومی ها و فاطمیون و سلاجقه و آل مرداس و بنی عقیل (که حلب را در سال ۴۷۲-۴۸۷ متصرف شدند) و سلسله های محلی دیگر (شیرز بعد از سال ۷۴ و طرابلس بعد از ۸۲ مستقل شد). بعد از سال ۴۸۷ مورد نزاع بین سلاجقه و فاطمیون (که شهرهای ساحلی را بعد از سال ۸۲ و بیت المقدس را در سال ۴۸۲ تا ۴۹۳ متصرف شده بودند) و اسمعیلیه و صلیبیون . (بصفحه ۳۶ رجوع شود) .

آسیای صغیر: تا سال ۴۶۴ زیر فرمان روم شرقی که در ملاز گرد از سلاجقه شکست خورد سپس تا سال ۴۷۰ زیر فرمان سلاجقه و از ۴۷۰-۴۹۱ زیر فرمان سلاجقه روم (که مقر حکومتشان تا سال ۴۹۱ ثقیه و سپس قونیه بود) بعد از ۴۹۱ ناحیه ساحلی را صلیبیون بفتح رومی ها پس گرفتند. ارمنستان کیلیکیه آزاد شد. سلاجقه روم در داخله و اسرای دانشمندیه در ارتفاعات خاوری .

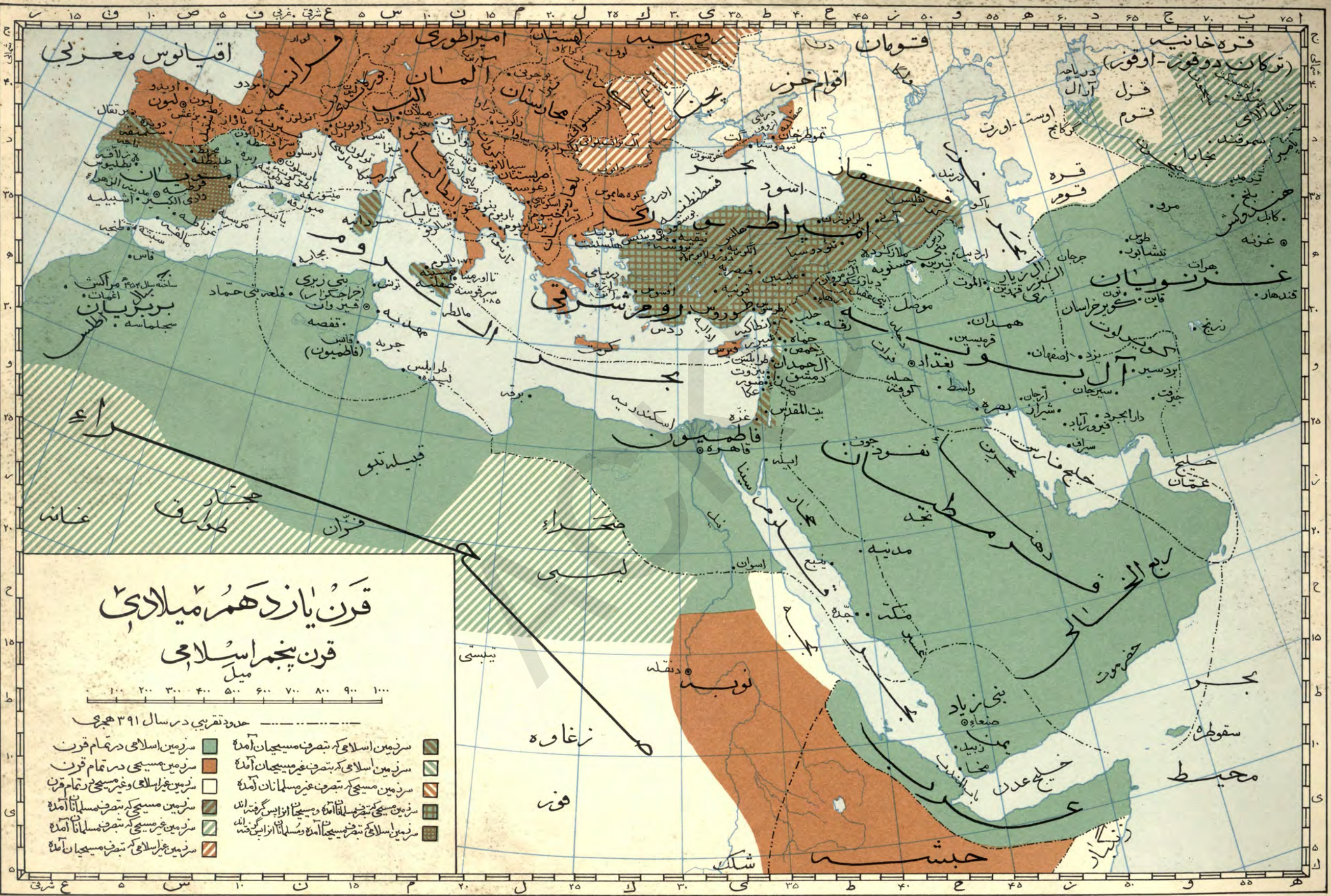
قفقازیۀ جنوبی: تا ۵۷۰ زیر فرمان مسیحیان محلی و سپس زیر فرمان سلاجقه .

عراق: (تا ۴۴۷) مورد نزاع بود بین آل بویه و بنی مروان که مقرشان دیار بکر بود (تا سال ۴۹۰) و بنی عقیل که مقرشان موصل بود و بنی مزید که مقرشان حله بود (بعد از سال ۴۰۳) و بعد از سال ۴۴۷ زیر فرمان سلاجقه و فاطمیون (سال ۵۰ تا ۵۲) و صلیبیون که مقرشان رها بود (بعد از سال ۴۹۲) .

ایران: تا سال ۴۴۷ مورد نزاع بین آل بویه که مقرشان شیراز بود و آل زیار که مقرشان طبرستان بود (تا سال ۴۳۴) و بنی حسنویه (تا سال ۴۰۶) و کاکویه که مقرشان کردستان بود (سال ۳۹۸-۴۴۳) و غزنویان. سلجوقیان تمام خاک ایران را بتصرف خود در آوردند باستثنای سواحل اقیانوس هند (که زیر فرمان غزنویان بود) در سال ۴۲۹-۴۴۷ سلاجقه آنرا فتح کردند و سپس زیر فرمان آنها بود . (اسمعیلیه در الموت بعد از سال ۴۸۳). خراسان تا سال ۴۲۷ زیر فرمان غزنویان. سال ۴۲۷ تا ۴۳۲ مورد کشمکش و سپس زیر فرمان سلاجقه .

افغانستان: تا سال ۳۸۸-۴۲۲ زیر فرمان غزنویان .

ماوراءالنهر: تا سال ۴۰۷ زیر فرمان امراء ایلک خانیه. سال ۴۰۷ تا ۴۲۹ زیر فرمان غزنویان . سال ۴۲۹ تا ۴۸۲ سلاجقه مختصر نفوذی در آنجا داشتند سپس زیر فرمان سلاجقه درآمد .

قرن دوازدهم بین دو قرن پراشوب یازدهم و سیزدهم قرنی است بالنسبه آرام و بی حادثه . در این قرن تقریباً تمام سلسله های مسلمان که فرمانروائی داشتند بعزت تحولات شدید ، بر افتادند ولی جانشینان آنها محلی بودند و در بین آنها خارجی و بیگانه دیده نمیشد . موحدین (۱) جای مرابطن و ایوبیان (۲) جای فاطمیون و خوارزمشاهیان (۳) جای سلاجقه و غوریان (۴) جای غزنویان را گرفتند . صلیبیون بکوشش بیهوده خود ادامه میدادند . گرجستان را مسیحیان و ماوراءالنهر را بت پرستان قراختائی از تصرف مسلمانان بیرون آوردند . پیشرفت های اسلام فقط در افریقای خاوری بود و افریقای باختری . این حوادث نمودار آشفتگی نسبی آن زمان است اما در مقابل حوادثی که در قرن پیش بوقوع پیوست ، و بلا و مصیبتی که یک قرن بعد بظهور رسید ناچیز بود .

فعالیت فرهنگی و علمی مسلمانان نیرومندی و اهمیت خود را در این قرن هم نگاهداشت ولی خواه ناخواه اروپا رقابت خود را با مسلمانان آغاز کرده بود . دو قرن دیگر هم اروپا برای توشه فکری و علمی دست نیاز بجانب اسلام دراز میکرد و باین ترتیب مسلمین حیثیت خود را حفظ میکردند ولی رفته رفته کارهای مهم و پیشرفت های بدیع در میان مسلمانان تقلیل یافت . دانشمندان بزرگ و پیشوایان علم این قرن ، که آثارشان بر اساس کارهای گذشتگان بود ، شایستگی و اهمیت اسلاف خود را نداشتند . طرز تفکر قرون وسطائی و ظلمتی که بروشنائی عقل از این نوع تفکرات چیره میشود وظیفه تخریبی و فساد انگیز خود را کم و بیش انجام میداد .

در اسپانیا مسلمانان نهضتی بزرگ در تمدن و فرهنگ بوجود آوردند که هرچند همانند غنچه ای دیر شکفته بود ولی بر نهضت عادی مسلمانان مشرق زمین تفوق پیدا کرد . پیشوائی این نهضت را فیلسوفان و پزشکانی مانند ابن رشد و ابن طفیل و ابن زهره (۵) بهعهده داشتند . مترجمین متعدد و ربی بن عزرا و ابن میمون (۶) ، دو کلمی نامدار اسپانیارا ، میتوان از دست پروردگان اسلام در اسپانیا دانست . ادریسی (۷) جغرافی دان مظهري از اهمیت مشترک اسپانیا و صقلیه در انتقال تمدن اسلامی باروپا است .

در اروپا

اسپانیا : مورد نزاع بین مسیحیان و مرابطن (تا سال ۵۴۲) و امرای جزء مسلمین (تا سال ۵۶۷) و موحدین (بعد از سال ۵۴۰) .

در مدیترانه

جزائر بالئار : زیر فرمان امرای مسلمین تا سال ۵۰۷ . سپس تا سال ۵۰۹ در تصرف جنوا و پیزا . تا سال ۵۲۶ زیر فرمان مرابطن . بعد از آن زیر فرمان بنو غانیه (زیر فرمان موحدین بعد از سال ۵۷۷) .

در افریقا

مراکش و الجزائر باختری : تا سال ۵۴۲ زیر فرمان مرابطن (بعد از سال ۵۲۵ باموحدین مورد نزاع بود) . زیر فرمان موحدین بعد از سال ۵۴۲ .

الجزائر خاوری : تا سال ۵۴۷ زیر فرمان بنی حماد که مقرشان بجایه بود . بعد از سال ۵۴۷ زیر فرمان موحدین .
تونس و طرابلس : تا سال ۵۳۰ بین بنی زیری و قبایل عرب و سال ۵۵۵ تا ۵۵۶ بین بربریان و اعراب و مسیحیان صقلیه (در جربه و مهدیه و طرابلس) مورد نزاع بود . بعد از سال ۵۵۶ زیر فرمان موحدین .

سیرنائیک : تا سال ۵۶۸ قبایل عرب آنرا متصرف بودند سپس زیر فرمان ایوبیان درآمد .
صحرا : عشایر مسلمین (در شمال) و سیاهان مالی (در جنوب باختری) و قبایل بت پرست آنجا را متصرف بودند .

افریقای خاوری : عشیره های ساحلی بجایه و سیاه منکوب شدند و قبول اسلام کردند و اسلام تمام سواحل را تا زنگبار فرا گرفت . اعراب قبایل نویه را که در ساحل نیل بودند بجنوب راندند .

مصر : تا سال ۵۶۷ زیر فرمان فاطمیون که مقرشان قاهره بود سپس زیر فرمان ایوبیان .

در آسیا

عربستان : قسمت عمده آنرا قرامطه متصرف شدند ولی بتدریج قبایل عرب آنرا پس گرفتند . حجاز تا سال ۵۶۷ مطیع سلاجقه و سپس مطیع ایوبیان گردید . یمن تا سال ۵۵۴ زیر فرمان آل حمدان و از ۵۵۴ تا ۵۶۹ زیر فرمان مهدیه و تا سال ۵۶۹ زیر فرمان بنی نجاح و سپس زیر فرمان یک شعبه از ایوبیان بود . عمان تا سال ۵۴۹ زیر فرمان آل جلند و از آن پس زیر فرمان آل نبهان .

شام : بین صلیبیون (رجوع بصفحه ۳۶) و اسمعیلیه و سلاجقه (تا سال ۵۱۱) و امرای بوری که مرکز حکومتشان دمشق بود (۴۹۷ تا ۵۴۹) و ارتقیه و اتابکان زنگی که مرکز حکومتشان حلب بود (۵۲۱ تا ۵۷۹) و ایوبیان بعد از ۵۷۹ مورد نزاع بود .

آسیای صغیر : تا سال ۵۲۹ بین روم شرقی (نواحی ساحلی) و ارمنستان و سلاجقه روم (قسمت های داخله که پایتختشان قونیه بود) و امرای دانشمندیه در ارتفاعات شرقی قسمت شد (سلاجقه بقسمت متصرفی روم یورش آوردند ولی از آنها جلوگیری شد سال ۵۰۴ تا ۵۱۱) . سال ۵۲۹ تا ۵۳۲ ارمنستان باطاعت روم شرقی درآمد . بین روم و سلاجقه و امرای دانشمندیه مورد نزاع واقع شد . سال ۵۳۲ تا ۵۷۶ در سال ۵۷۶ امرای دانشمندیه را سلاجقه مطیع کردند . بعد از سال ۵۷۶ بین روم و سلاجقه قسمت شد (صلیبیون از آن عبور کردند سال ۵۸۵-۵۸۶) .

قفقازیه جنوبی : تا سال ۵۳۱ زیر فرمان سلاجقه . سپس بین گرجیان مسیحی که مرکزشان تفلیس بود و امرای مسلمان آذربایجان و خلاط و سرکردگان محلی که در کوهستانهای قفقازیه و حدود باکو میزیستند قسمت گردید .

عراق : بین صلیبیون که مرکزشان رها بود (تا سال ۵۳۹) و بنی مزید که مرکزشان حله بود (تا سال ۵۴۵) . و سلاجقه (تا سال ۵۹۱) و ارتقیه که مرکزشان دیار بکر بود (بعد از سال ۴۹۵) و امرای زنگی که مرکز حکومتشان موصل بود (بعد از سال ۵۲۱) و امرای بکتکین که مرکز حکومتشان اربیل بود (بعد از سال ۵۳۹) و ایوبیان (بعد از سال ۵۸۱) و اتابکان خلاط و کردستان و خلفای عباسی (تحت تسلط بنی مزید تا ۵۴۵ و سلاجقه سال ۵۴۵-۵۹۱ و خوارزمشاهیان بعد از سال ۵۹۱) مورد نزاع بود .

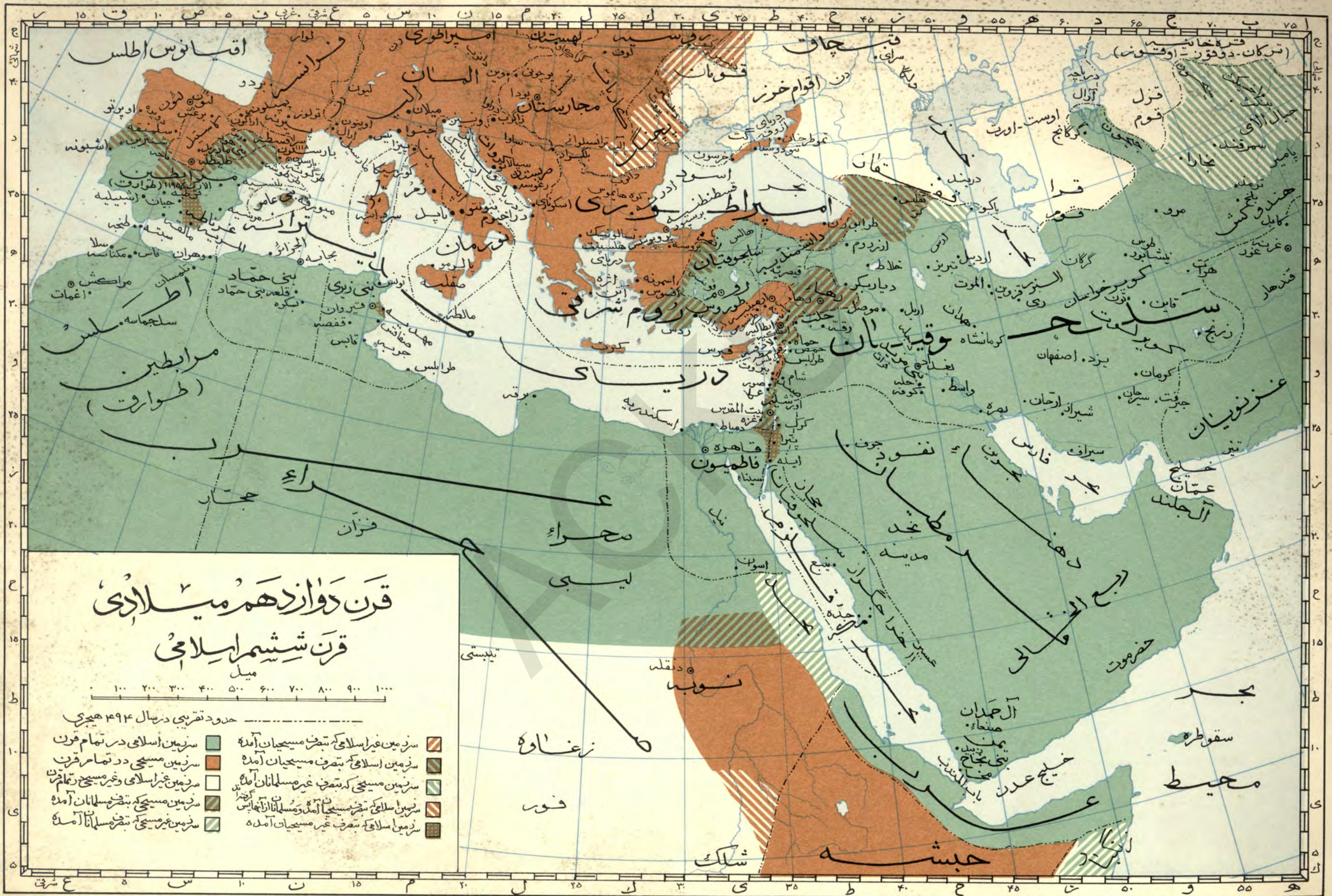
ایران : مورد نزاع بین سلاجقه (تا سال ۵۹۱) و غزنویان (تا سال ۵۴۴) و اتابکان آذربایجان (بعد از سال ۵۳۱) و خوارزمشاهیان (بعد از سال ۵۳۳) و سلغریان فارس (بعد از سال ۵۴۳) و امرای هزار اسپی لرستان (بعد از سال ۵۴۳) و غوریان (بعد از سال ۵۴۴) و اسمعیلیه الموت . خراسان تا سال ۵۳۳ زیر فرمان سلاجقه . سال ۵۳۳ تا ۵۶۹ زیر فرمان خوارزمشاهیان که مرکز حکومتشان گرگانج بود و (از سال ۴۷۰ از طرف سلاجقه فرمانروائی داشتند) . بعد از سال ۵۶۹ بین خوارزمشاهیان و غوریان مورد نزاع بود .

افغانستان : تا سال ۵۶۹ زیر فرمان غزنویان (غوریان در سال ۵۴۶ غزنه را سوزانیدند) . بعد از سال ۵۶۹ زیر فرمان غوریان و بعد از سال ۵۴۴ مستقل گردید .

ماوراءالنهر : تا سال ۵۳۲ زیر فرمان سلاجقه و از سال ۵۳۲ تا ۵۴۵ بین سلاجقه و قراختائیان مورد نزاع بود و سپس زیر فرمان قراختائیان قرار گرفت .

چند کلمه در باب نیروی دریائی مسلمین :

هرچند عربستان و ایران در ساحل اقیانوس هند و شام و مصر در ساحل مدیترانه جای دارند اعراب و ایرانیان هیچگاه در دریانوردی استعداد نظامی خود را بروز نداده اند . راست است که در قرون اولیه اسلامی مسلمین قبرس و جزائر دیگر را مورد حمله قرار داده و یا تصرف نمودند ولی این گونه حملات را مشکل است از جنگهای دریائی بشمار آورد . علت این امر فقدان استعداد دریانوردی در آنان نبود زیرا ملأحان عرب از آغاز امر آبهای مشرق را دور زده با هندوستان و چین تجارت منظم داشته اند اما آنها کشتی را وسیله و اسبابی میدانستند که باید جنگجویان در تاخت و تاز سواحل و غارت کردن شهرها از آن استفاده کنند . راهزنان دریائی عرب بمعمول دریانوردان شمال اروپا چندین قرن موجب وحشت مدیترانه باختری بودند ولی وقتی که جنوا و پیزا و ونیس ، شهرهای معروف ایتالیا ، بحریه خود را تکمیل کردند دست اعراب از تهدید و بو حشت انداختن اهالی آن حدود کوتاه شد و جای آنها را بحریه غیر منظم عثمانی گرفت که تشکیل میشد از سفاین راهزن که ممالک بربریان شمال افریقا پایگاه آنها بود این راهزنان دریائی در شکار کردن کشتی ها مهارت داشتند ولی از جنگ و رزم دریائی اجتناب میکردند .

قرن سیزدهم میلادی

اول ژانویه ۱۲۰۱ - ۳۱ دسامبر ۱۳۰۰ مطابق ۲۳ ربیع الاول ۵۹۷ - ۱۸ ربیع الثانی ۷۰۰ هجری.

قرن سیزدهم که قرن هجوم و استیلای مغول است هم برای مسلمانان و هم برای مسیحیان قرن است شوم و نفرت‌انگیز. اینکه این سیل بلا چگونه رو بمغرب براه افتاد و اروپای شرقی را ویران ساخت و بدریای آدریاتیک رسید و چندین قرن باعث عقب‌ماندگی روسیه شد، در نقشه نشان داده شده است و در اینجا احتیاجی بذکر آن نیست. آنچه از این بلبه بتاریخ اسلام ارتباط پیدا میکند این است که چون هجوم مغول بجنوب باختری سرازیر گردید سراسر ممالک اسلامی را از مرز رود جیحون گرفته تا حد قزل ایرماق و فرات لگد کوب کرد. در اندک زمانی سلسله‌ها برافتادند مردم پایمال و قتل و عام شدند شهرها و کاریزها ویران گشتند تمدنها و فرهنگها را بطور کامل و قطعی و از روی قصد نابود ساختند.

امواج پیایی وحشیان بی‌رحم و غارتگر هرنوع مقاومتی را از بین برد و فقط «ممالیک» در مقابل آنها ایستادگی نمودند عربستان و افریقا و البته اسپانیا هم نجات یافتند.

مسلمانان اسپانیا را بلاهای دیگر در کمین بود و متصرفات آنها بقدری کوچک و محدود گردید که منحصر شد بآنچه را که بنی‌نصر در تصرف داشتند و مرکز آنها غرناطه بود. در شمال افریقا امپراطوری موحدین سه قسمت تجزیه شد که مدام دیوانه‌وار باهم جنگ و ستیز داشتند. صلیبیون قسطنطنیه را غارت کردند و بتونس و مصر تاخت و تاز نمودند ولی از تعرض فلسطین دست نگه‌داشتند. سلاطین ممالیک که در مقابل مغولها ایستادگی کرده بودند، حدود و نواحی شامات را از وجود اسمعیلیه و صلیبیون پاک نموده و جای ایوبیان مصر را گرفتند. سلاجقه روم که خود دست‌نشانده گان مغولها بودند در بیرون کردن سپاهیان روم شرقی از آسیای صغیر کوشش فراوان بکار بردند ولی عاقبت خود آنها نیز ببلای تجزیه گرفتار آمدند.

قرن سیزدهم قرن بود آکنده از آشوبهای سیاسی. هجوم مغول زمانه را دگرگون ساخت. خلافت عباسیان که بیش از پنج قرن دوام آورده بود بدست هلاکو نواده چنگیز در سال ۶۵۷ و از گون گردید و دستگاه خلافت درهم فرو ریخت. جانشینان هلاکو بنام ایلخانان که فرمانروای ایران شدند در سال ۶۹۵ دین اسلام را برای خود اختیار کردند و باین علت این ناحیه برای همیشه از تسلط اسلام خارج نشد. اما خرابی‌های حاصله بآسانی ترمیم نیافت و ناحیه حاصلخیز فرات و دجله که تمدنهای بسیار را حیات داده بود و رونق بخشیده بود هنوز هم شکوه و جلال دوره عباسیان را باز نیافته است. بهرحال پیشرفت فرهنگ و تمدن مسلمانان جای خود را بارو پایی باختری داده اما بازن ترجمه رواج داشت و مغزهای با استعداد بکلی از میان نرفته. بود در علوم طبیعی ابن بیطار گیاه‌شناس و خواجه نصیر طوسی ریاضی دان و فیلسوف (۱) و قطب‌الدین شیرازی فیزیک دان و منجم (۲) در علوم اجتماعی یاقوت و ابن اثیر (۳) و جویی مورخ (۴) و حمدالله مستوفی جغرافی دان (۵) و ابن خلکان شرح حال نویس (۶).

در بشر دوستی سعدی شاعر و جلال‌الدین رومی فیلسوف وجود داشتند که در هرقرنی و هرتمدنی باشند آنها ممتاز میسازند و رونق و صفا می‌بخشند.

در اروپا

اسپانیا: بین مسیحیان و موحدین (تا سال ۶۳۳) و امراء محلی مسلمین (که پس از سقوط اشبیلیه در سال ۶۴۶ منحصر شد بسلطنت غرناطه) مورد نزاع بود.

قفقازیه: ناحیه دربند (باب‌الابواب) را ایلخانان تصرف نمودند.

در مدیترانه

جزائر بالئار: تا سال ۵۹۸ زیر فرمان امراء مسلمین. سال ۵۹۸ تا ۶۲۷ زیر فرمان موحدین. سال ۶۲۷ تا ۶۳۱ اراگن‌ها آنجا را متصرف شدند. (در متورقه از سال ۶۳۱ تا ۶۸۶ دست نشانده مسلمان اراگن‌ها فرمانروائی داشت).

در افریقا

مراکش: تا سال ۶۶۸ زیر فرمان موحدین که با بنی مرین کشمکش داشتند بود و از آن‌پس زیر فرمان بنی مرین قرار گرفت.

الجزائر باختری: تا سال ۶۳۴ زیر فرمان موحدین و سپس زیر فرمان بنی زیان که مرکز حکومتشان تلمسان بود. (بعد از سال ۶۳۴ با بنی حفص و بعد از سال ۶۶۹ با بنی مرین کشمکش داشتند).

الجزائر خاوری و تونس و طرابلس: تا سال ۶۲۸ زیر فرمان موحدین (ولی با بنو غانیه کشمکش داشتند). سپس زیر فرمان بنی حفص که مرکز حکومتشان تونس بود. (صلیبیون زیر فرمان لوئی نهم فرانسه در سال ۶۶۹ سه‌ماه سرپلی در آنجا داشتند).

صحرا: عشایر مسلمین در شمال و سیاهان مالی (در جنوب باختری) و عشایر بت پرست (در جنوب خاوری) آنجا را متصرف بودند.

افریقای خاوری: سواحل را مسلمین در تصرف داشتند. نوبه شمالی را ممالیک فتح نمودند.

سیرنائیک و مصر: تا سال ۶۴۸ زیر فرمان ایوبیان که مرکز حکومتشان قاهره بود (اسماً تا سال ۶۵۰). از سال ۶۴۸ بعد زیر فرمان ممالیک بحری (صلیبیون بسرکردگی ژان دویرین و لوئی نهم فرانسه بدسیاط و دلتای نیل از سال ۶۱۵ تا ۶۱۸ و از ۶۴۶ تا ۶۴۸ حمله کردند).

در آسیا

عربستان: حجاز تا سال ۶۵۰ زیر فرمان ایوبیان سپس خراجگزار ممالیک بحری. یمن زیر فرمان یک تیره از ایوبیان تا سال ۶۲۶. سپس زیر فرمان ائمه رسولی (که بحضر موت نیز فرمانروائی داشتند). ساحل خاوری زیر فرمان بنی نبهان. داخله آنجا قبایل عرب متصرف بودند.

شام: تا سال ۶۵۹ بین ایوبیان و اسمعیلیه و صلیبیون (رجوع بصفحه ۳۶) قسمت شده بود. ممالیک بحری که در سال ۶۵۹ مغولها را در «عین جالوت» شکست داده بودند جای ایوبیان را گرفتند. بعد از سال ۶۵۹ زیر فرمان ممالیک بحری (اسمعیلیه در سال ۶۷۱ و صلیبیون در سال ۶۹۱ از بین رفتند. حمص تا سال ۶۶۱ و حماة تا سال ۶۹۸ زیر فرمان یک تیره از ایوبیان).

آسیای صغیر: تا سال ۶۰۱ بین روم شرقی و سلاجقه قسمت شده بود. فتح قسطنطنیه بدست صلیبیون در سال ۶۰۱ باعث شد که آسیای صغیر تابع روم شرقی بین لاتین‌ها (بی‌تی‌نیا) و یونانی‌ها (نقیه و طرابوزان و جاهای دیگر) و سلاجقه قسمت شود. سال (۶۰۱-۶۲۰) بین مسیحیان و سلاجقه مورد نزاع بود. از سال ۶۲۰-۶۶۰ بین مسیحیان و سلاجقه و اسرای قره‌مان که مرکز حکومتشان قونیه بود (سلاجقه که از طرف مغول حکومت داشتند بعد از سال ۶۴۲). در سال ۶۶۰ فرمانروائی روم شرقی دوباره در آنجا برقرار شد و تنها طرابوزان استقلال خود را حفظ کرد. سال ۶۶۰-۶۹۹ بین روم شرقی و طرابوزان و سلاجقه و قره‌مان و مغول قسمت شد (بعد از ۶۹۱ قزل احمدلی که مرکز آنها سینوپ بود مستقل شدند). سال ۶۹۹-۷۰۰ بقیة السیف سلاجقه بچند اسیرنشین تجزیه گردید که عبارت بود در سال ۶۹۹ از قره‌سی و عثمانی و جرمیان و حمید و تکه و در سال ۷۰۰ از منتشا و ایدین.

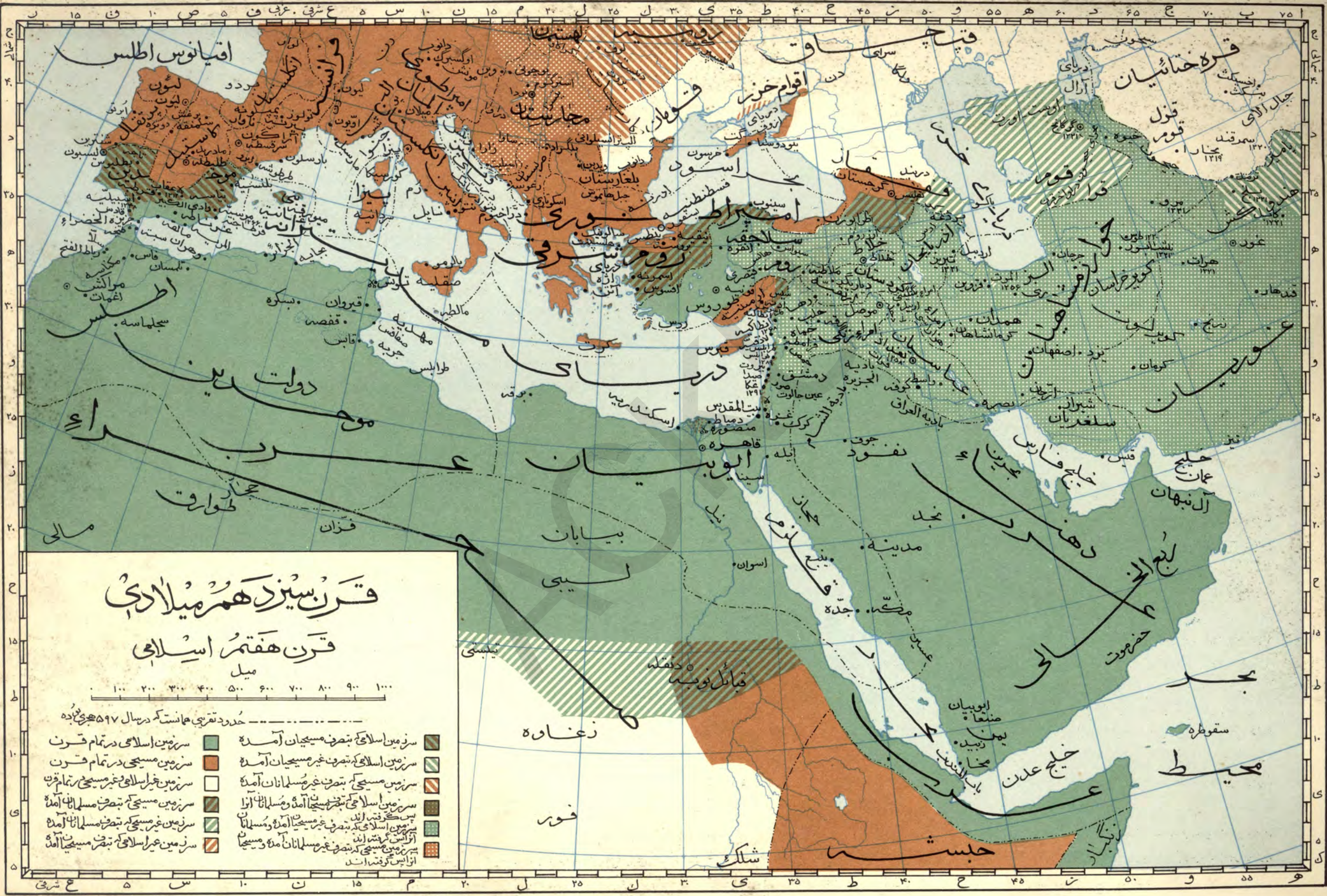
قفقازیه جنوبی: گرجستان زیر فرمان مسیحیان که مرکز حکومتشان تفلیس بود (قسمت جنوبی را بعد از سال ۶۴۳ تا ۶۵۱ مغول تصرف کرد). ارمنستان تا سال ۶۰۴ زیر فرمان امراء آذربایجان و از سال ۶۰۴ تا ۶۱۷ زیر فرمان یک تیره از ایوبیان و از سال ۶۱۷ تا ۶۵۴ زیر فرمان مغولهای آسیای مرکزی و سپس زیر فرمان ایلخانان.

عراق: مورد نزاع بین یک تیره از ایوبیان (تا سال ۶۴۳) و اتابکان زنکی که مرکز حکومتشان موصل بود (تا سال ۶۳۷) و امراء بکتگین که مرکز حکومتشان اربل بود (تا سال ۶۳۰) و ارتقیه که مرکز حکومتشان دیار بکر بود (تا سال ۶۲۹) و اتابکان بکتیمور که مرکز حکومتشان خلاط بود (تا سال ۶۰۴) و اتابکان کردستان و امراء لؤلؤ که مرکز حکومتشان دیار بکر بود (سال ۶۲۹-۶۶۱) و خلفای بنی عباس که مرکز خلافتشان بغداد بود تا هجوم مغول در سال ۶۵۶ و سپس زیر فرمان ایلخانان مغول.

ایران: جنوب باختری را سلغریان فارس (تا سال ۶۸۶) و لرستان را امراء هزاراسپی در تصرف داشتند. قسمت عمده بین اتابکان آذربایجان و خوارزمشاهیان و غوریان تا هجوم مغول قسمت شده بود تا اینکه در سالهای ۶۱۷-۶۲۹ زیر فرمان مغولان درآمد. از ۶۲۹ تا ۶۵۴ زیر فرمان مغولان آسیای مرکزی و از آن‌پس زیر فرمان مغولان ایلخانی (که در ۶۵۴ اسمعیلیه الموت را از بین بردند و خود در حدود سال ۶۹۵ اسلام پذیرفتند). بعد از سال ۶۱۹ کرمان زیر فرمان قتلخانیه (۷) که دست نشانده مغولها بودند. خراسان: خوارزمشاهیان که مرکز حکومتشان گرگانج بود (تا سال ۶۰۳ با غوریان مورد نزاع بود) تا سال ۶۱۷-۶۱۸ که مغولها زیر فرمان چنگیز خان هجوم آوردند. سپس تا سال ۶۵۲ زیر فرمان مغولان آسیای مرکزی بعد از آن زیر فرمان ایلخانان (سال ۶۵۲ تا ۶۶۴ هلاکوخان نواده چنگیزخان).

افغانستان: زیر فرمان غوریان بود (مرکزشان غور). خوارزمشاهیان آنها را تصرف غوریان بیرون آوردند ۶۰۳-۶۱۲، ۶۱۲-۶۱۸ زیر فرمان خوارزمشاهیان. سال ۶۱۸ تا ۶۴۳ زیر فرمان مغول سپس زیر فرمان آل کرت که مرکزشان هرات بود.

ماوراءالنهر: تا سال ۶۱۷ زیر فرمان قراختائیان (بخارا و سمرقند در سال ۶۰۷ بتصرف خوارزمشاهیان درآمد) سال ۶۱۶-۶۱۷ چنگیزخان آنها را تسخیر کرد و سپس از سال ۶۲۵ بعد زیر فرمان خاندان چغتای (۸) درآمد.

قرن چهاردهم میلادی

اول ژانویه ۱۳۰۱-۳۱ دسامبر ۱۴۰۰ میلادی مطابق ۱۹ ربیع الثانی ۷۰۰-۱۴ جمادی الاول ۸۰۳ هجری.

اگر از لحاظ حمله مغول علامت و نشان قرن سابق تخریب و تباهی باشد در قرن چهاردهم از این جهت که مغولان دین اسلام را پذیرفتند در سود و زیان این قرن و قرن گذشته تعادلی ایجاد گردید. اول ایلخانان ایران و سپس در حدود سال ۷۴۱ قبايل سیراردو در روسیه و ترکستان مسلمان شدند و ترکستان با اینکه چندبار از مسلمانی دست کشید باز امروز از ملت های اسلامی است. در اواخر این قرن یک نفر مسلمان از اهالی ماوراءالنهر که امیر تیمور نام داشت و خود را نواده چنگیز میدانست قدرتی پیدا کرد که از چین تا روسیه بسط یافت و ایران و عراق را چنان ویران نمود که ائتلاف نفوس و اموال هم کیشان مسلمان او بدست او از آنچه بدست نیاکان بت پرست او واقع شد کمتر نبود. فقط در پایان این قرن دوسپاه نیرومند مسلمان یکی بمالیک در شام و دیگری عثمانی در آسیای صغیر اندکی عرصه را بر او تنگ کردند. در طول این قرن دولت عثمانی تمام بازماندگان سلاجقه روم را یا بزور و فشار یا بوسیله ازدواج با آنها محو و مستهلک نمود و آسیای صغیر را پایگاه عملیات خود ساخته ناحیه جدیدی را که شبه جزیره بالکان باشد در حوزه اقتدار مسلمین درآورد و باسانی سرکردگان محلی و مجاهدین صلیبی را که از جانب مسیحیان وحشت زده مغرب زمین فرستاده شده بودند مقهور ساخت و بقیه السیف دولت روم شرقی را که در قسطنطنیه وجود داشت با چند قفره استحکامات دیگر محصور کرد و بهیاء شد که آنها را هم تسخیر کند که ناگهان تیمور از مرز خاوری سر بیرون آورده آل عثمان را مورد تهدید و تعرض قرار داد.

تحولات سیاسی اسلام در جاهای دیگر اهمیتی نداشت علوم و آداب اسلامی نیز برتری خود را از دست داده بود. شخصیت های ممتاز و با نبوغ منحصر شده بودند در باختر باین خلدون مورخ و فیلسوف و ابن خطیب مؤلف سیاستمدار و ابن بطوطه جهانگرد و در ممالک مرکزی اسلامی ابوالفدا تاریخ نویس و نویری دانشمند و العمری جغرافی دان و در کشورهای خاوری خواجه رشیدالدین فضل الله و حمدالله مستوفی مورخ و خواجه شمس الدین حافظ شاعر. اما حجم و کیفیت کار این شخصیت ها با مقایسه بمعاصرین مسیحی آنها و یا مسلمانان صدر اسلام ناتوان و ناچیز بود فقط در طب و ریاضیات مسلمانان این قرن باز سرآمد بودند.

مقدمه خارق العاده ابن خلدون را هم میتوان آخرین تعاون بزرگ مسلمانان بتمدن جهان محسوب کرد.

در اروپا

اسپانیا: بین مسیحیان (۹۵٪ شمالی) و بنی نصر که مقرشان غرناطه بود قسمت شد.

بالکان: تمام اراضی جنوب خطی که از رود ساوا تا دانوب امتداد دارد و افلاق و همچنین جزایر ایونیه بعد از سال ۷۵۹ با طاعت عثمانی گردن نهادند جز قسطنطنیه و سالونیک و آتن و داخله آنها قسمتی از سوره و ساحل خاوری دریای ادریاتیک که عثمانی ها مختصر نفوذی در آنجا داشتند.

روسیه: ایلخانان و تیموریان ناحیه دربند (باب الابواب) را در تصرف داشتند. دشت ها (استپها) زیر فرمان مغولان قپچاق سیراردو که پس از سال ۷۴۱ مسلمان شده بودند.

در مدیترانه

مسلمین فعالیت مهمی در این ناحیه نداشتند.

در افریقا

مراکش: بنی مرین که مرکز آنها مراکش بود (تطوان را اسپانیا در سال ۸۰۲ غارت کرد).

الجزایر باختری: بنی زیان در تلمسان که بابنی مرین نزاع داشتند.

الجزایر خاوری و تونس و طرابلس: بنی حفص که مقر آنان تونس بود در سال ۷۴۸ و ۷۵۸ بنی مرین و در سال ۷۹۳ صلیبیون بسرکردگی لوثی دو بوربون به مهدیه حمله کردند.

سیرنائیک: اسماعیلیه مالیک بود و در واقع قبایل عرب آنجا را متصرف بودند.

صحرا: قبایل مسلمین (در شمال) و سیاهان مالی (جنوب باختری) و عشایر بت پرست متصرف بودند.

افریقای خاوری: بت پرستان سوماتی آنجا را متصرف بودند. قبایل نیل علیا بدین اسلام درآمدند.

مصر: مالیک بحری که مرکزشان قاهره بود تا سال ۷۸۴-۷۹۲ و ۷۹۳. مالیک برجی که آنها نیز مرکزشان قاهره بود سال ۷۸۴-۷۹۳ و بعد از سال ۷۹۳ (اسکندریه را صلیبیون بسرکردگی پیردولوزینیان غارت کردند در سال ۷۹۷).

در آسیا

عربستان: حجاز تا سال ۷۸۴ خراجگزار مالیک بحری سپس خراجگزار مالیک برجی. یمن و حضرموت زیر فرمان ائمه رسولی که مرکزشان صنعاء بود. ناحیه خاوری عربستان زیر فرمان سلاطین عمان و غره. داخله عربستان را قبایل عرب متصرف بودند.

شام: تا سال ۷۸۴-۷۹۲ و ۷۹۳ زیر فرمان مالیک بحری (حماء زیر فرمان یک تیره از ایویان ۷۱۰-۷۴۲). زیر فرمان مالیک برجی در سال ۷۸۴-۷۹۳ و بعد از سال ۷۹۳.

آسیای صغیر: تا سال ۷۲۷ بین روم شرقی و طرابوزن و ارمنستان و امیرنشین های مسلمان و ایلخانان قسمت شده بود (در سال ۷۰۲ کیلیکیه را مالیک بحری فتح کردند. صاروخان بعد از سال ۷۱۳ از ایدین جدا شد) عثمانی در سال ۷۲۷ تا ۷۳۸ متصرفات روم شرقی را متصرف شد. عثمانی در سال ۷۳۷ قره سی را تصرف کرد. سال ۷۳۸ تا ۷۵۰ مابین طرابوزن و ایلخانان و بقیه السیف امیرنشین ها قسمت شد. (در سال ۷۴۵ مسیحیان از سیر را از ایدین گرفتند). متصرفات ایلخانان را سال ۷۵۰ قره مان از میان برد. بین طرابوزن و امیرنشین ها قسمت شد. سال ۷۵۰-۷۹۳ (عثمانی حمید را در سال ۷۸۴ بدست آورد). جرمیان و صاروخان و ایدین و متشش و تکه را عثمانی در سال ۷۹۳ فتح کرد. قره مان در سال ۷۹۵ و قزل احمدلی در ۷۹۶ بتصرف عثمانی درآمد. بعد از سال ۷۹۶ قسمت شد بین مالیک کیلیکیه و مسیحیان طرابوزن و از سیر و چند جای کوچک و عثمانی. ترکمانان در ارتفاعات خاوری باقی ماندند.

قفقازیه جنوبی: تا سال ۷۳۷ بین مسیحیان گرجستان و ایلخانان مغول قسمت شده بود (در ۷۰۲ و همچنین بعد از آن تاریخ مورد تعرض ایویان واقع شد). متصرفات مغول زیر فرمان آل جلایر سال ۷۳۷-۷۸۰. زیر فرمان قره قویونلو سال ۷۸۰-۷۹۴. تمام قفقازیه جنوبی باستانی آخرین قسمت شمال باختری که در تصرف مسیحیان گرجی بود بعد از سال ۷۹۴ بتصرف امیر تیمور درآمد.

عراق: تا سال ۷۳۷ زیر فرمان ایلخانان، سال ۷۳۷-۷۸۰ مورد نزاع بین آنها و آل جلایر. سال ۷۸۰-۷۹۶ مورد نزاع بین آل جلایر و قره قویونلو و آق قویونلو. بعد از سال ۷۹۶ زیر فرمان امیر تیمور.

ایران: تا سال ۷۰۳ بین ایلخانان و قره ختائیان قتلخانی کرمان و امرای هزار اسپه لرستان مورد نزاع. سال ۷۰۳-۷۱۳ بین ایلخانان و امرای هزار اسپه. در سال ۷۱۳-۷۳۷ بین ایلخانان و امرای هزار اسپه و آل مظفر (که در فارس و کرمان و کردستان بودند) و سال ۷۳۷-۷۴۰ بین ایلخانان و امرای هزار اسپه و آل مظفر و آل جلایر (در آذربایجان و عراق). سال ۷۴۰-۷۵۰ بین ایلخانان و آل مظفر و آل جلایر و سال ۷۵۰-۷۸۴ بین آل مظفر و آل جلایر مورد نزاع بود. بعد از سال ۷۸۴ شمال ایران را امیر تیمور تصرف کرد (در ۷۹۶ آل مظفر از بین رفتند. آل جلایر بنیابت از امیر تیمور بفرمانروائی خود ادامه دادند). خراسان تا سال ۷۳۸ زیر فرمان ایلخانان. سال ۷۳۸-۷۸۳ سربداران که مرکزشان سبزوار بود. سپس زیر فرمان امیر تیمور.

افغانستان: تا سال ۷۹۲ زیر فرمان امراء کرت که مرکزشان هرات بود (سال ۷۸۳-۷۹۲ زیر فرمان امیر تیمور) و از آن پس زیر فرمان مغولان دست نشاندۀ امیر تیمور.

ماوراءالنهر: تا سال ۷۶۰ زیر فرمان اولوس جغتای (تقریباً تا سال ۷۴۱ که مسلمان شدند بت پرست بودند). ۷۶۰-۷۷۱ در حال هرج و مرج. بعد از ۷۷۱ زیر فرمان تیموریان که مسلمان بودند. ۷۷۱-۸۰۷ زیر فرمان امیر تیمور. **ترکستان:** اسلام بسرعت بین ترکان و مغولان دشت های آسیای مرکزی شیوع پیدا کرد.

قرن پانزدهم میلادی

اول ژانویه ۱۴۰۱-۳۱ دسامبر ۱۵۰۰ میلادی مطابق ۱۵ جمادی الاولی ۸۰۳-۹ جمادی الثانی ۹۰۶ هجری

قرن پانزدهم باغلبه امیر تیمور در آنقره بر عثمانیان آغاز گردید و با ظهور صفویه شیعی مذهب ایران که در سال ۹۰۶ بوقوع پیوست پایان یافت. امیر تیمور پایگاه آسیای صغیر امپراطوری عثمانی را کوبیده و ویران ساخت و عثمانیان قسمت عمده این قرن را بر ترمیم آن خرابیها که کاری خطرناک و مهم بود صرف کردند و قسطنطنیه را در سال ۸۵۷ تسخیر نمودند، توسعه امپراطوری و متصرفات آن را در اروپا پی ریزی کردند. اما صدمه‌وزیانی که از مغولان تیموری بایران رسید بآسانی ویزودی جبران نشد و ایرانیان از عهده ترمیم آن خرابیها بر نیامدند و در تمام این قرن مغولان و ترکمانان و ایرانیان روی این خرابیها باهم بزد و خورد و کشمکش پرداختند و سرانجام دودمان صفویه غالب آمدند. خاندان صفوی پیروانی داشتند بسیار متعصب بمذهب شیعه و بسلسله صوفی و بنام قزلباش و باهم مانند برادر صمیمی و وفادار بودند. ولی از سمت شمال خاوری آنها دشمنی نابکار که از یکان بودند برخاسته برای صفویه دردسرفراهم آوردند. از یکان آخرین جماعت مهاجمی بودند که از دشت‌های شمالی بسمت جنوب سرازیر گردیدند و بر ماوراءالنهر استیلا یافتند و تا قرن نوزدهم میلادی که روسها آنها را تار و مار کردند در آن منطقه استیلای آنها برقرار بود.

در نقاط دیگر از ممالک اسلام حادثه مهمی در این قرن بوقوع نرسید جز فتح غرناطه در سال ۸۹۸ هجری بدست مسیحیان اسپانیا. این واقعه دستگاه حکومت درخشان مسلمین را که تقریباً هشت قرن بطول انجامید بیکباره درهم پیچید. مصر همچنان در زیر حکومت ممالیک برجی بود. سوماتی‌های افریقای خاوری بدین اسلام در آمدند و از این رهگذر این منطقه دوباره در حوزه ممالک اسلامی قرار گرفت و در همان هنگام که اسپانیا و پرتغال در سواحل مراکش در پایگاههایی مستقر میشدند دولتهای افریقای شمالی باز بزد و خورد های کوچک و کشمکش های بی اهمیت سرگرم بودند. غیر از پیشرفتی که در بالکان نصیب عثمانیان شد قرن پانزدهم برای اسلام چه از لحاظ سیاسی و چه از لحاظ نظامی قرن خوشی نبود. در تمام رشته‌های علمی و فلسفی اروپا آشکارا جلوفتاد هر چند که مورد تصدیق مسلمین نباشد. در مصر زمان حکومت ممالیک مختصر نهضتی در معماری و تاریخ نویسی که پیشقدمان آن مقریزی و ابن تغری بردی و سیوطی (۱) بودند پیدا شد ولی این نهضت و تجدید حیات نه پایدار ماند و نه شیوع و رواج پیدا کرد.

در اروپا

اسپانیا: تا سال ۸۹۸ بین مسیحیان و پادشاهان بنی نصر (مرکزشان غرناطه) قسمت شده بود سپس مسیحیان آنرا متصرف شدند.

ایتالیا: در سال ۸۸۵-۸۸۶ عثمانی اوترانتو را تصرف کرد.

بالکان: ونیس جزائر ایونیّه را از تصرف عثمانی بیرون آورد. بوسنه و صربستان و افلاق باختری از دست عثمانی بیرون رفت ولی دوباره آنها را بدست آورد. سالونیک (۸۳۴) و قسطنطنیه (۸۵۷) و آتن (۸۶۱) و باقیمانده موره (۸۶۵/۶) و آلبانی را عثمانی تسخیر کرد. در ولایات جنوبی دانوب (که عمده آنها بلغراد وراگوسا بود) فقط چند پایگاه در تصرف مسیحیان باقی ماند.

روسیه: خانان قرم بنیابت از عثمانی در سال ۸۸۰ متصرفات ژن را در قرم (کریمه) و دریای آزوف بدست آوردند. داخله قسمت شد بین خان نشینهای مسلمان قرم (بعد از سال ۸۲۳) و هسرخان (بعد از ۸۴۲) و سیراردو. داغستان را ترکمانان آق قویونلو متصرف گردیدند.

در مدیترانه

جزائر اژه: عثمانی‌ها که بجزائر شمالی استیلا یافته بودند نمایندگان ژن و روم شرقی را اخراج کردند. جزائر جنوبی بدست سرداران سن ژان (که مرکزشان رفس بود و در سال ۸۸۵ با حمله عثمانیها مقاومت کردند) افتاد.

قبرس: مستقل بود تا سال ۸۲۸-۸۳۰ که ممالیک آنرا تسخیر و مجبور کردند گاه بگاه بآنها باج دهد (در سال ۸۹۵) به ونیس واگذار شد.

در افریقا

مراکش: تا سال ۸۷۰ زیر فرمان بنی مرین سپس زیر فرمان بنی و طاس. وزراء (۲) سال ۸۲۳-۸۷۰ در آنجا استقرار داشتند. پرتقال، آسفی و آرمور و طنجه و سبتّه را تصرف نمود و در سال ۸۷۵ میلیه بتصرف اسپانیا درآمد.

الجزائر: بین بنی زیان (مرکزشان تلمسان) و بنی حفص قسمت شده بود ولی بنی زیان بتدریج بر متصرفات خود می افزودند و بالاخره تمام الجزائر را متصرف گردیدند.

تونس و طرابلس: بنی حفص که با سرکردگان عرب نزاع داشتند تونس را متصرف بودند.

سیرنائیک و صحرای: در دست قبائل بادیه نشین مسلمان (در شمال) و سیاهان سنغای (در جنوب باختری) و بت پرستان. **افریقای خاوری:** سوماتی ها باسلام گرویدند حکومت مسلمانان بر تمام سواحل دوباره برقرار شد و تا صفاله (۲۰ درجه جنوبی) بسط پیدا کرد. اولین گروه پرتغالی بریاست واسکودو گاما در سال ۹۰۴ وارد آنجا شد.

مصر: در دست ممالیک برجی که مرکزشان قاهره بود.

در آسیا

عربستان: حجاز خراجگزار ممالیک برجی. یمن تا سال ۸۵۰ زیر فرمان ائمه رسولی. سال ۸۵۰-۸۵۹ بین ائمه رسولی و طاهریان مورد نزاع و سپس زیر فرمان طاهریان سواحل زیر فرمان حکمرانان محلی. داخله را قبائل عرب تصرف داشتند.

شام: زیر فرمان ممالیک برجی (در سال ۸۰۴ مورد حمله امیر تیمور واقع گردید. حلب و دمشق و بسیاری از شهرهای کوچک غارت شد و در حقیقت بصورت ویرانه درآمد).

آسیای صغیر: تا سال ۸۰۵ بین مسیحیان اسمرنه (ازمیر) و طرابوزن و ممالیک کیلیکیه و عثمانی قسمت شده بود. امیر تیمور در سال ۸۰۵ عثمانی را در آنقره شکست داد. اسمرنه در سال ۸۰۵ بوی تسلیم شد. امیر نشین ها در سال ۸۰۶ بتصرف او درآمد. عثمانی سال ۸۰۸-۸۳۳ بتدریج آنها را پس گرفت جز قرقه مان و قزل احمدلی. سال ۸۳۳-۸۶۵ قسمت شد بین طرابوزن و عثمانی و قرقه مان و قزل احمدلی. سال ۸۶۵ قزل احمدلی را عثمانی از میان برد. سال ۸۶۶ طرابوزن فتح شد. سال ۸۶۶ قسمت شد بین عثمانی و قرقه مان. ۸۶۶-۸۷۶، زیر فرمان عثمانی بعد از ۸۷۶، ارتفاعات خاوری زیر فرمان ترکمانان ذوالقدر.

قفقازیه جنوبی: تا سال ۸۰۸ بین مسیحیان گرجستان و تیموریان قسمت شده بود. سال ۸۰۸-۸۷۲ سهم تیموریان بین گرجستان و قرقه قویونلو قسمت شد. سهم ترکمانان زیر فرمان آق قویونلو بعد از سال ۸۷۲ (آق قویونلو پنج بار به گرجستان تاخت و تاز نمودند).

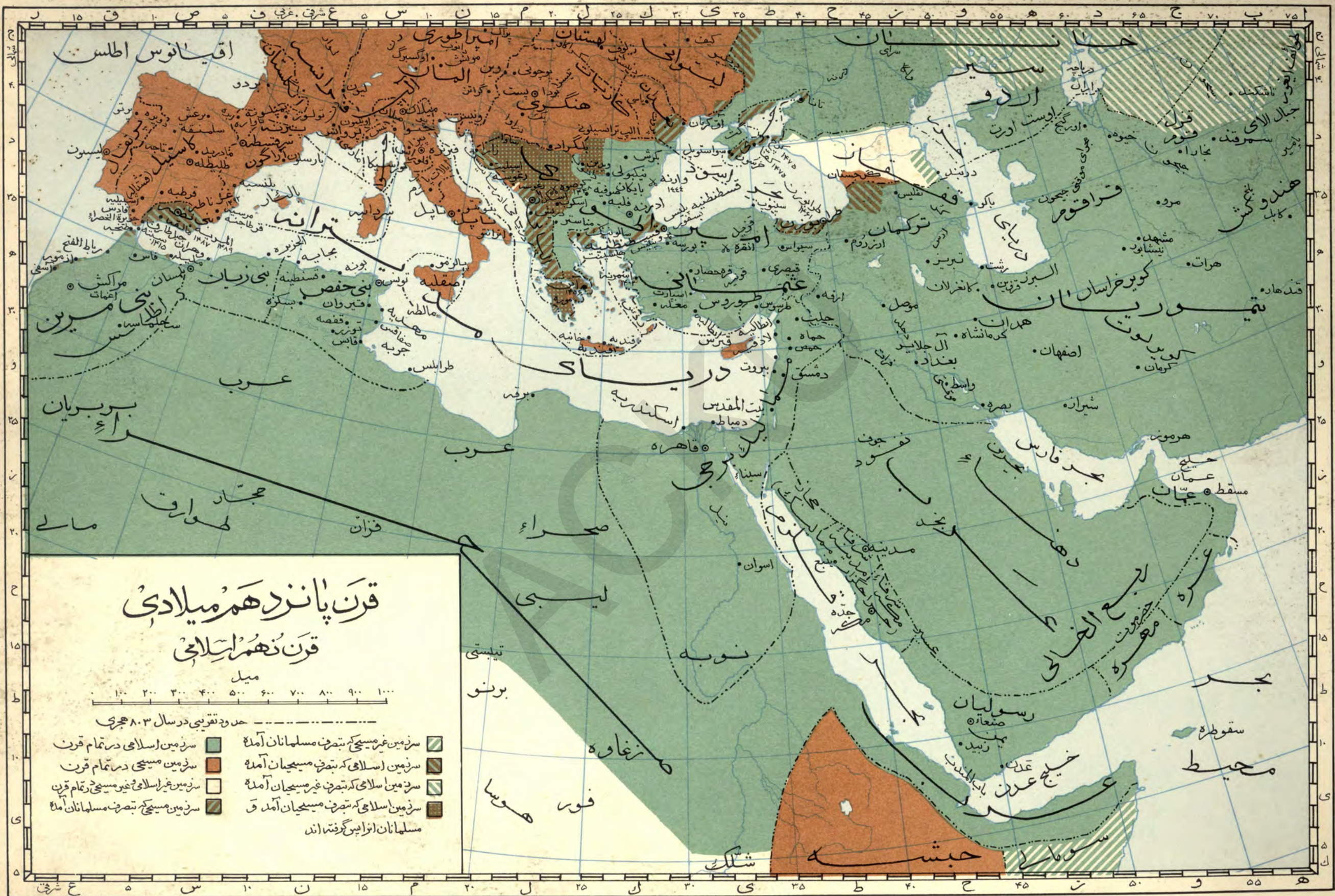
عراق: تا سال ۸۰۸ زیر فرمان تیموریان. سال ۸۰۸-۸۱۴ زیر فرمان آل جلایر. سال ۸۱۴-۸۷۴ مورد نزاع بین قرقه قویونلو و آق قویونلو. سال ۸۷۴-۹۰۶ زیر فرمان آق قویونلو. ۹۰۶-۹۰۸ مورد نزاع بین آق قویونلو و صفویه.

ایران: تا سال ۸۱۴ زیر فرمان تیموریان. آل جلایر بنیابت از تیموریان. سال ۸۱۴-۸۵۷ مورد نزاع بین تیموریان و قرقه قویونلو. سال ۸۵۷-۸۷۴ مورد نزاع بین تیموریان و قرقه قویونلو و آق قویونلو و سال ۸۷۴-۹۰۶ مورد نزاع بین تیموریان و آق قویونلو و سال ۹۰۶-۹۰۸ مورد نزاع بین صفویه و آق قویونلو و امراء لارستان.

خراسان و افغانستان: تا سال ۹۰۰ زیر فرمان تیموریان سال ۹۰۰-۹۰۶ در حال هرج و مرج سپس زیر فرمان ازبکها.

ماوراءالنهر: تا سال ۹۰۰ زیر فرمان تیموریان سال ۹۰۰-۹۰۶ در حال هرج و مرج سپس بین ازبکهای مسلمان و قزاقهای بت پرست قسمت شد.

ترکستان: قزاقان بت پرست هجوم آورده آنرا از دست مسلمانان بیرون آوردند و بین قبایل مغول و ترکانی که در صحرا بودند و مسلمانان شهر نشین هر چند که از لحاظ تمدن باهم اختلاف بسیار داشتند ارتباط برقرار گردید. گاهی غلامانی از ترکان بسلطین مسلمان فروخته میشدند و این غلامان در زمره قراولان خاصه سلاطین درآمد چنان لیاقت نشان میدادند که خود بمقام سلطنت میرسیدند مانند غزنویان و ممالیک و سلاطین ممالیک دهلی. گاهی طایفه ای از یورت خود کوچ نموده بمنطقه حکمرانی مسلمانان می آمدند و فرمانروا میشدند مانند سلجوقیان. یا بطور یورش سرزمینی را تسخیر کرده در آنجا می آمدند مانند مغولها. گاهی نیز طوایفی در نتیجه فشاریکه پی در پی بآنها میرسید ناچار میشدند بسمت جنوب کوچ نمایند مانند ازبکها و قزاقها و قرغیزها. تمام این مهاجرتها و کوچ کردنها منتهی گردید باینکه افراد و اقوام آن قبایل بدین اسلام در آمدند.

قرن شانزدهم میلادی

قرن دهم هجری

اول ژانویه ۱۵۰۱ (تقویم قدیم) - ۳۱ دسامبر ۱۶۰۰ (تقویم جدید) میلادی مطابق دهم جمادی‌الثانی ۹۰۶-۲۴ جمادی‌الثانی ۱۰۰۹ هجری.

(قنمت عمده کشورهای اروپا تقویم ژولیان قدیم را ترك نموده تقویم گریگوری جدید را در سال ۱۵۸۲ پذیرفتند و ده روز را از ۱۴ اکتبر حذف کردند).

در میان تمام مسلمانان قرن شانزدهم میلادی مردی که اروپائیان را بیش از همه تحت تأثیر خویش قرار داد سلطان سلیمان قانونی دهمین پادشاه عثمانی است (۱). پدرش سلیم خان اول (۲) مالیک را متلاشی و نابود ساخت و مصر و عربستان باختری را با امپراطوری عثمانی ضمیمه کرد و خود او رفس و مجارستان را در اروپا و عراق و شمال باختری ایران را در آسیا تسخیر نمود و بر الجزائر و تونس و طرابلس و سیرنائیک در افریقا هم اسماً حکومت داشت. پسرش سلیم خان دوم (۳) قبرس را بآن فتوحات اضافه کرد و امپراطوری عثمانی در این قرن در قدرت و شهرت بآخرین نقطه قوس صعود نائل گردید ولی در همین قرن هم اندك اندك بقوس نزول افتاد. در این قرن روسیه رقیب عثمانی میشد و بر حدود خود میافزود و از حدود دول اسلام میکاست. ایوان مخوف (۴) ناحیه ولگا را رام و مطیع خود میساخت ولی ازبکها که از طرف صفویه بعقب رانده میشدند از این جهت که از قلمرو قزاقهای بت پرست میکاستند بر قلمرو کشورهای اسلامی میافزودند. ایران با صرافیه مذهب شیعه را که هنوز در آن سرزمین تفوق دارد اختیار کرد (۵) ورشته مذهب تسنن ماوراءالنهر و افغانستان با سایر بلادی که مذهب تسنن داشتند جدا گردید. قبل از سال ۹۰۶ شکاف بزرگی بموازات رودخانه فرات عالم اسلامی را دو قسمت کرده بود. سرزمینهای جنوبی و غربی با اعراب و بربرها تعلق داشت و آنچه که در شمال و مشرق بود از آن ترکها و ایرانیان بود. از سال ۹۰۶ به بعد دنیای اسلام چهار قسمت شد: مراکش بربر نشین، امپراطوری عثمانی، ایران، مشرق. ارتباط مابین این قسمتها بی اندازه نقصان یافت.

این پیش آمد برای فرهنگ و تمدن عواقب وخیمی در برداشت زیرا بینش ایرانی دیگر در قلمرو اسلام نمیتوانست انگیزه پیشرفت و ترقی باشد و قبایل بادیه نشین مغول مأموریت تخریبی خود را بطور کامل انجام داده بر ثروتمندترین و مترقیترین قسمت‌های حوزه اسلامی تاخت و تازهای خود را کرده بودند.

اتفاقاً از لحاظ اقتصاد نیز در همین هنگام از جانب پرتغالیها تهدیدی بزرگ بکشورهای اسلامی متوجه گردید. و اسکودوگاماسال ۹۰۴ از راه دماغه امید بهندوستان رسیده بود. در ظرف ده سال پرتغالی‌ها در طول ساحل خاوری افریقا (که هنوز هم موزامبیک را در آن حدود بتصرف دارند) پایگاههایی برقرار ساختند بسقوطه و عمان و هرموزهم دست انداختند و در گوی هندوستان مستعمره‌ای که تا کنون فرمانروای آن هستند ایجاد کردند و بدنباله این تاخت و تازها حبشه از تعرض آنان بی نصیب نماند و استیلای آنها به تنگه مالاکا و چین و ژاپون هم رسید. در این خلال برزیل را کشف کردند و آنرا هم از مستعمرات خود ساختند که تا کنون زبانشان در آنجا رواج دارد.

از نتایج جسارت و چابکی و پشتکار این حادثه‌جویان که از میان ملتی نورسیده و کوچک برخاستند تغییر جاده تجارتی از شرق بدماغه امید است که بعثمانی ضربت زد و ونیس را از پا در آورد.

در اروپا

اسپانیا: موریسک‌ها یعنی مسلمانان سابق مورد شکنجه و آزار اسپانیائی‌ها واقع شدند و این کار باعث شد که اسپانیا غالباً در حال تشنج و شورش بسربرد. راهزنان دریائی تونس و الجزائر، سواحل اسپانیا را مورد تاخت و تاز قرار میدادند. ناوگان عثمانی در سال ۹۴۷ بجبل الطارق حمله کرد.

فرانسه: در سال ۹۵۰ نیروی دریائی عثمانی که از متحدین فرانسه بود ونیس را مورد تاخت و تاز قرار داد و سال ۹۵۰-۹۵۱ رنستان را در تولون گذرانید.

ایتالیا: عثمانی اوترانتو را تصرف کرد سال ۹۴۴.

بالکان: متصرفات عثمانی با فتح قسمت عمده مجارستان و تمام خاک ملداوی توسعه یافت (رجوع بصفحه ۳۸).
روسیه: قزم (کریمه) جنوبی و تنگه کرچ زیر فرمان عثمانی. قزم شمالی و ناحیه دونتس را تاتارهای قزم که مسکورا در سال ۹۷۹ غارت کردند بتصرف گردیدند. خان نشین‌های حاج‌طرخان (آستارا خان) و قازان در سال ۹۶۰-۹۶۵ از تصرف مسلمانان بتصرف روسیه درآمد. داغستان زیر فرمان آق‌قویونلو و صفویه.

جزائر البتار: راهزنان دریائی مسلمین در مدیترانه در سال ۹۶۹ بمیورقه حمله کردند.

صقلیه: راهزنان دریائی ترك بسرکردگی خیرالدین (بربروسه) سواحل را غارت کردند.

مالطه: سرداران سن ژان بعد از سال ۹۳۷ آنجا را بتصرف شدند (در سال ۹۵۸ و ۹۷۳ عثمانی بآنجا حمله کرد ولی بی نتیجه ماند).

جزائر اژه: در ۹۲۹ عثمانی رفس را از تصرف سرداران سن ژان بیرون آورد. همچنین اندکی قبل از آن تاریخ و بعد از آن بقیه آن مجمع الجزائر بچنگ عثمانی‌ها افتاد.

قبرس: در سال ۹۷۹ عثمانی آنرا از تصرف ونیس بیرون آورد.

در افریقا

مراکش: تا سال ۹۱۶ زیر فرمان بنی وطاس (۶) در سال ۹۱۶-۹۲۲ میان بنی وطاس و شرفاء مورد نزاع بعد از آن بین شرفاء سعدی که مرکزشان فاس و مراکش بود مورد نزاع (چند بندر و نقاط ساحلی را پرتغالی‌ها و اسپانیائی‌ها بتصرف شدند).

الجزائر: تا سال ۹۱۰ زیر فرمان بنی‌زیان که مرکزشان تلمسان بود سال ۹۱۰-۹۶۴ بین بنی‌زیان و ترکها و اسپانیائی‌ها که وهران و نواحی مجاور آنرا تصرف کرده بودند مورد نزاع. بعد از سال ۹۶۴ راهزنان دریائی ترك اول آنجا را مورد تعرض قرار دادند سپس بعنوان کارگزاران دولت عثمانی آنجا را بتصرف شدند.

تونس: تا سال ۹۴۱ زیر فرمان بنی حفص. در سال ۹۴۱-۹۸۲ بین بنی حفص و ترکها و اسپانیائی‌ها مورد نزاع بود سپس ترکها بعنوان کارگزاران دولت عثمانی آنجا را بتصرف گردیدند.

طرابلس: تا سال ۹۱۶ زیر فرمان بنی حفص. سال ۹۱۶-۹۳۷ اسپانیا آنجا را بتصرف گردید. سال ۹۳۷-۹۵۹ سرداران سن ژان و سپس زیر فرمان دولت عثمانی درآمد.

سیرنائیک: تا سال ۹۲۸ قبائل عرب بتصرف بودند سپس با امپراطوری عثمانی ملحق گردید.

صحرای: بعد از سال ۹۸۹ شرفاء سعدی ضبط و ربط ناحیه باختری را بعهدہ گرفتند (تمبوکتو در سال ۱۰۰۰ تصرف شد).

افریقای خاوری: اعراب و سومالی‌ها سواحل را بتصرف بودند. پرتغالی‌ها و حبشی‌ها آنجا را مورد تعرض قرار میدادند.

مصر: تا سال ۹۲۳ زیر فرمان مالیک برجی. سپس زیر فرمان عثمانی (مالیک از طرف آنها فرمانروائی داشتند).

در آسیا

عربستان: تا سال ۹۲۳ حجاز خراجگزار مالیک و سپس خراجگزار عثمانی بود. یمن تا سال ۹۲۳ زیر فرمان طاهریان (خراجگزار مالیک) و سپس زیر فرمان عثمانی که در سال ۹۴۵ در آنجا مستقر گردیدند و عدن در سال ۹۵۴ بتصرف آنها درآمد. داخله عربستان را قبائل عرب تصرف داشتند. عمان و سقوطه را سال ۹۱۳ پرتغالیها بتصرف شدند.

شام: تا سال ۹۲۲ زیر فرمان مالیک سپس زیر فرمان عثمانی.

آسیای صغیر: زیر فرمان عثمانی. ذوالقدر و خاور آسیای صغیر در سال ۹۲۱ فتح شد.

قفقازیه جنوبی: تا سال ۹۰۸ بین مسیحیان گرجستان و ترکمانان آق‌قویونلو قسمت شده بود سپس بین گرجستان و عثمانی و صفویه تا سال ۹۹۹ مورد نزاع بعد از آن مسیحیان گرجستان و ارمنیه که زیر تسلط عثمانی بودند آنجا را بتصرف شدند.

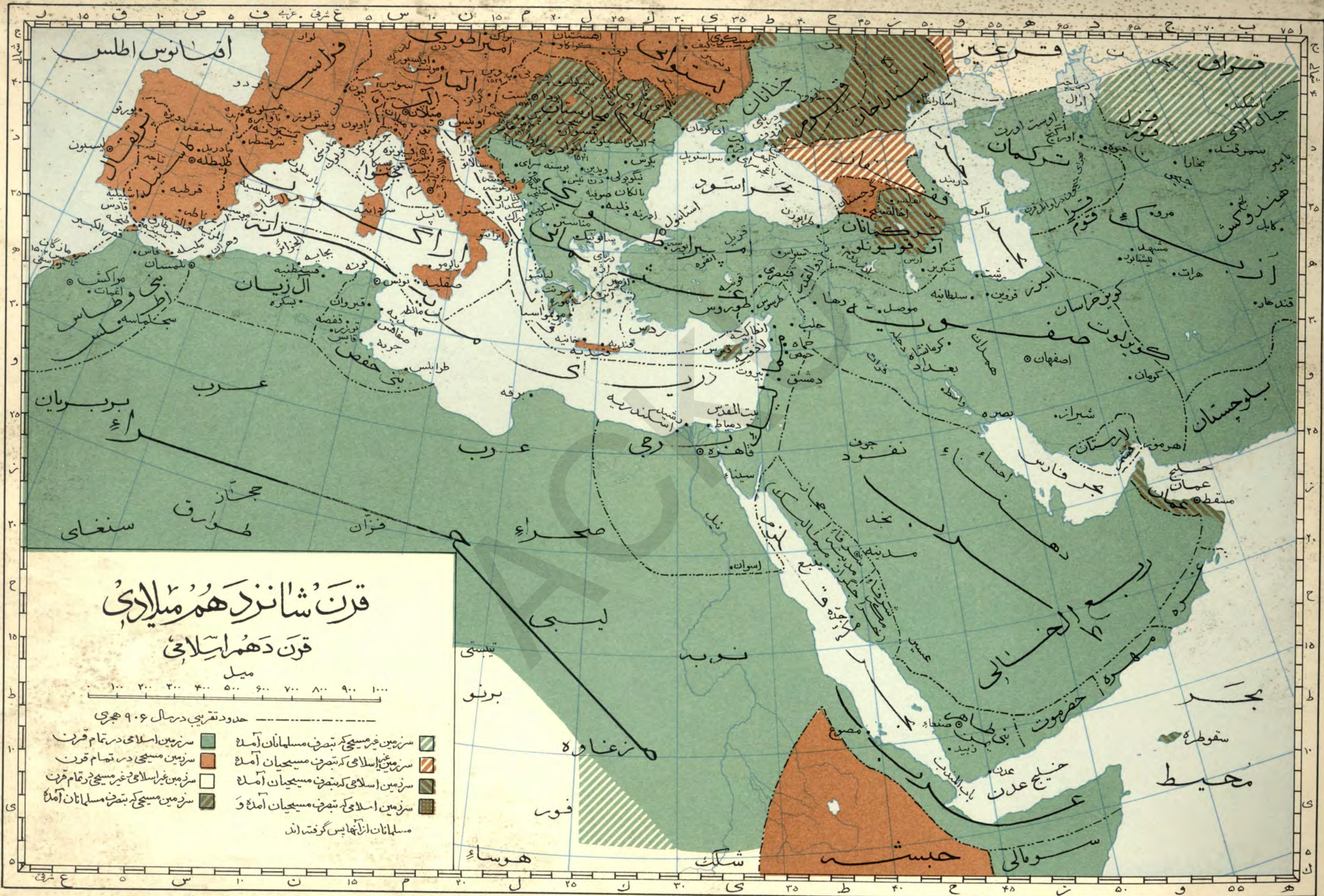
عراق: تا سال ۹۴۱ زیر فرمان صفویه (تا سال ۹۰۸ با آق‌قویونلو نزاع داشتند). سال ۹۴۱-۹۶۳ بین صفویه و عثمانی مورد نزاع و سپس بتصرف عثمانی درآمد.

ایران: سال ۹۰۶-۹۰۸ بین صفویه و آق‌قویونلو و امرای لارستان مورد نزاع سپس زیر فرمان صفویه درآمد. سال ۹۲۰-۹۹۹ بین صفویه و عثمانی مورد نزاع بعد از آن بین صفویه و عثمانی قسمت شد (۵۰٪ شمال غربی) (جزیره هرموز و جزیره قشم بعد از سال ۹۱۳ بتصرف پرتغالیها درآمد).

خراسان و افغانستان: تا سال ۹۱۶ زیر فرمان ازبکها. سال ۹۱۶-۱۰۰۷ بین ازبکها و صفویه مورد نزاع و سپس زیر فرمان صفویه (بعد از سال ۹۱۰ کابل را مغول‌های هندوستان بتصرف گردیدند).

ماوراءالنهر: تا سال ۹۲۴ بین ازبکها و قزاق‌ها قسمت شده بود سپس زیر فرمان ازبکها شیبانی‌ها از ۹۰۶ تا ۱۰۰۸ (سال ۹۴۷ تا ۹۹۱ شعبه‌هایی از آنها در بخارا و سال ۹۶۸ تا ۹۸۶ در سمرقند) بعد از ۹۲۱ خانان خیه و بعد از ۱۰۰۸ امرای جانی در بخارا.

ترکستان: بت پرستان قزاق بتصرف بودند و عده کمی از آنان در این قرن بدین اسلام گرویدند.

قرن هفدهم میلادی

اول ژانویه ۱۶۰۱-۳۱ دسامبر ۱۷۰۰ میلادی مطابق ۲۵ جمادی الثانیه ۱۰۰۹-۲۰ رجب ۱۱۱۲ هجری.

قرن هفدهم باید دوره آرامشی برای مسلمانان بشمار آید که پیش از غوغا و هیاهوی عصر جدید وجود داشته است. «ترك وحشتناك» هنوز فکر اروپا را بخود مشغول و متوجه میداشت اما این قرن آخرین قرنی بود که عثمانیان میتوانند با سپاهیان اروپا از تمام جهات همسری نمایند. دیگر آنروزها که عثمانی بدون عقب نشینی پی در پی بفتح و ظفر نائل میگردد سپری گردیده بود. راست است که در نیمه این قرن کثرت فتح شد، پودولیا از لهستان گرفته شد، وین در سال ۱۰۹۵ محاصره شد، ولی باوجود تلاش و کوششی که عثمانیان برای نتیجه گرفتن از این محاصره بعمل آوردند بنا کاسی و شکست آنها منتهی گردید و از دست دادن مجارستان و پودولیا و موره را بدنبال خود آورد. از این پس عثمانی بجای تعرض و حمله حالت دفاع بخود گرفت. دست نشاندهگان او تاتارهای قزم حوضه دن و دننس را بامپراطوری نیرومند روس تسلیم کردند. دست نشاندهگان دیگر آنها، در افریقای شمالی رفته رفته از اطاعت عثمانیان سرباز زده رایت استقلال برافراشتند قبیله دروز شام جرأت پیدا کردند که آشکارا نافرمانی کنند امور اقتصادی و سیاسی داخله عثمانی دیگر درخشان و جالب توجه نبود. پیشرفت واقعی آنها منحصر شد بجنوب قفقاز و باختر ایران که صفویه بعقب رانده شدند و در نتیجه باهم آشتی کردند.

اما کشورهایی که در گوشه و کنار ممالک اسلامی بودند کمتر ضرر دیدند. در مراکش چند بندر را از پرتغالیها پس گرفتند. یک دولت در تمبوکتو دولتی که بر صحرا فرمانروائی داشت تأسیس یافت. در قسمت اعظم افریقای مرکزی نفوذ اقتصادی مسلمانان رخنه کرد و مردم آنجا را بدین اسلام در آورد. حبشه تاخت و تاز گردید. هرموز و سقطره و عمان از پرتغالیها پس گرفته شد و از قسمت عمده متصرفاتشان در ساحل خاوری افریقا نیز بیرون رفتند.

در سمت خاور مغولها و ازبکها کماکان نفوذ واستیلا داشتند. عشایر و طوایف قزاق و قرغیز بالاخره در این قرن بحوزه اسلام داخل شدند.

در اروپا

اسپانیا: بقیه السیف مسلمانان سابق که فرنگیها آنانرا (موریسکو) مینامیدند در سال ۱۰۱۸ از اسپانیا بیرون رانده شدند.

بالکان: پودولیا را عثمانی هم فتح کرد و هم از دست داد. مجارستان و موره از دست مسلمانان بیرون رفت (رجوع بصفحه ۳۸).

روسیه: قزم (کریمه) جنوبی و تنگه کرچ زیر فرمان عثمانی. قسمت شمالی قزم و نواحی پشت آن زیر فرمان تاتارهای قزم که دست نشاندهگان عثمانی بودند قرار داشت. روسیه در سال ۱۰۹۲ متصرفات شمالی و در سال ۱۱۰۷ آزوف را از تصرف آنان بیرون آورد. داغستان بین صفویه و دست نشاندهگان عثمانی مورد نزاع. (در حدود سال ۱۰۸۱ قزاقها در بند را غارت کردند.)

در مدیترانه

کرت: (اقریطش) عثمانی آن را در سال ۱۰۵۵-۱۰۸۰ از ونیس گرفت و سپس زیر فرمان عثمانی درآمد.

جزائر اژه و قبرس: زیر فرمان عثمانی.

در افریقا

مراکش: تا سال ۱۰۶۹ زیر فرمان شرفاء سعدی سال ۱۰۶۹-۱۰۷۵ زمان فترت بعد از سال ۱۰۷۵ زیر فرمان شرفاء فلالی (چند شهر ساحلی از پرتقال پس گرفته شد مابقی شهرها در دست آنها یا اسپانیا باقی ماند. طنجه را سال ۱۰۷۳-۱۰۹۶ دولت انگلیس متصرف بود).

الجزائر: زیر فرمان امرای محلی که اسماً مطیع عثمانی بودند. بعد از سال ۱۰۸۲ زیر فرمان حکامی که بطور موروثی در آنجا حکومت میکردند. در سال ۱۰۹۶ فرانسه آنجا را بمباران کرد. وهران را اسپانیا متصرف شد.

تونس و طرابلس و سیرناطیک: زیر فرمان امرای محلی اسماً مطیع عثمانی. بعد از سال ۱۰۶۱ زیر فرمان حکامی که بطور موروثی در تونس حکومت داشتند.

صحرا: نفوذ اسلام را دستجاتی که تبلیغ دینی میکردند و سپاهیان و بازرگانان مسلمان که از جمله برده فروشان بودند تا جنوب صحرا رسانیدند. قسمت باختری را شرفاء سعدی تا سال ۱۰۲۱ ضبط و ربط میکردند از آن پس این منطقه صحرا مستقل گردید و کرسی آنرا تمبوکتو قرار دادند.

افریقای خاوری: سواحل را اعراب و مسلمانان سوماتی از تصرف بت پرستان و مسیحیان حبشه خارج ساختند. پرتغالیها بتدریج پس از سال ۱۱۱۰ از سواحل بیرون رانده شدند.

مصر: ممالیک از جانب دولت عثمانی در آنجا حکومت میکردند.

در آسیا

عربستان: حجاز و احسا زیر فرمان عثمانی. عسیر و یمن تا سال ۱۰۳۸ زیر فرمان عثمانی. سال ۱۰۳۸-۱۰۴۵ در حال کشمکش. بعد از سال ۱۰۴۵ زیر فرمان ائمه زیدی. داخله را عشایر عرب و سواحل را سلاطین محلی در تصرف داشتند. صفویه سقوطه را از تصرف پرتقال بیرون آوردند. مسقط در سال ۱۰۵۸ و عمان که بعد از سقوط هرموز در سال ۱۰۳۲ اهمیت پیدا کرده بود در سال ۱۰۶۰ بتصرف صفویه درآمد.

شام: زیر فرمان عثمانی (نا فرمانی فخرالدین پاشا امیر دروز سال ۱۰۱۳-۱۰۴۵).

آسیای صغیر: زیر فرمان عثمانی.

قفقازیه جنوبی: تا سال ۱۰۱۲ زیر فرمان مسیحیان گرجستان و ارمنیه که خراجگزار عثمانی بودند. بین مسیحیان و عثمانی و صفویه سال ۱۰۱۲-۱۰۲۷ مورد نزاع. سال ۱۰۲۷-۱۰۴۵ زیر فرمان صفویه. سال ۱۰۴۵-۱۰۵۵ بین عثمانی و صفویه مورد نزاع. بعد از سال ۱۰۵۵ بین عثمانی و دولتهائی که تابع آنها بودند قسمت شد. (پس از سال ۱۰۷۵ بتاخر و تاز قزاقها تسلیم گردید).

عراق: زیر فرمان عثمانی (سال ۱۰۱۱-۱۰۴۸ صفویه بر آن ادعا داشتند).

ایران: تا سال ۱۰۱۱ بین عثمانی و صفویه قسمت شد. سال ۱۰۱۱-۱۰۴۰ زیر فرمان صفویه (سال ۱۰۳۸ تبریز را صفویه از عثمانی پس گرفت) سال ۱۰۴۰-۱۰۴۸ بین صفویه و عثمانی مورد نزاع. بعد از سال ۱۰۴۸ بین دست نشاندهگان عثمانی که در آذربایجان و لرستان بودند و صفویه مورد نزاع. هرموز و قشم را پرتغالیها در تصرف خود داشتند تا سال ۱۰۳۲ که ایرانیان و انگلیسها پرتغالیها را از آنجا بیرون کردند. خراسان زیر فرمان صفویه (مکرر مورد تعرض ازبکها واقع میشد) قراقوم را خانان ازبک که مرکزشان خیره بود ضبط و ربط میکردند.

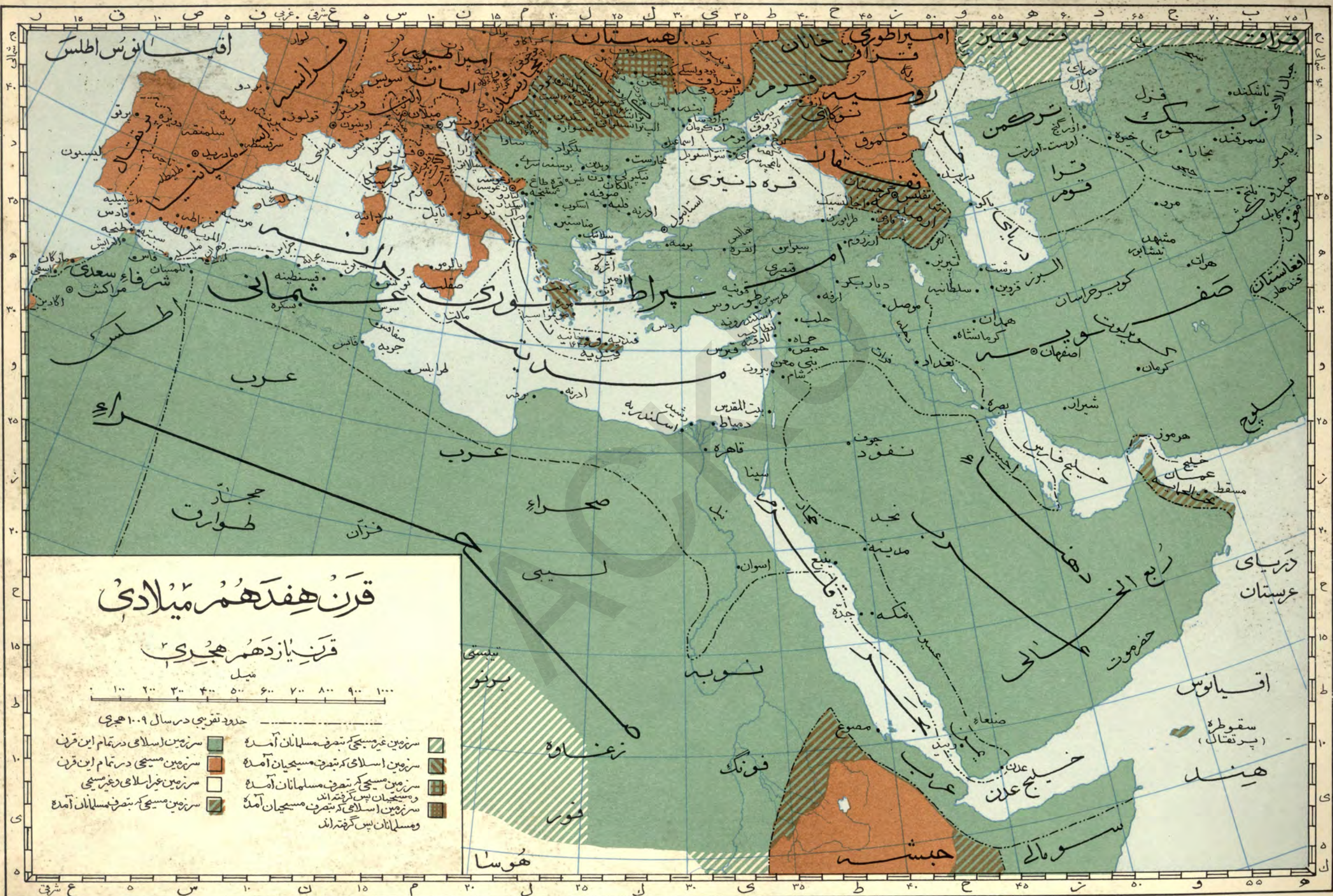
افغانستان: بین صفویه و مغولها قسمت شده بود (خانهای بلخ مکرر استقلال پیدا کردند. صفویه در سال ۱۰۳۵ قندهار را از مغولها گرفتند و در مقابل تعرضات مغولها پایداری کردند ۱۰۵۹-۱۰۶۴).

ماوراءالنهر: زیر فرمان ازبکها. بین خان نشینهای خیره و بخارا (که زیر فرمان امرای جانی بودند بعد از سال ۱۱۱۲) و خان نشین خوقند قسمت شد.

ترکستان: عشایر بت پرست قزاق و قرغیز مسلمان شدند ازبکان خوقند قزاقان را بشمال راندند.

چند کلمه در باب تقویم مسلمانان

سال مسلمین چنانکه از حضرت رسول منقول است سال قمری است مرکب از ۳۵۴ روز (یا ۳۵۵ روز در یازده سال هر دوره سی ساله) و از این قرار سال قمری یازده روز پیش از سال شمسی آغاز میگردد و همراه ممکن است در فصول مختلف و غیر معین واقع شود بهمین جهت گاهی ماه رمضان که مسلمین باید روزه دار باشند مصادف میشود با فصل تابستان مدت شبانروز از غروب آفتاب آغاز و بغروب آفتاب روز دیگر ختم میگردد و حساب تبدیل آنرا بتاریخ میلادی مشکل و پیچیده میکند. تاریخ مسلمانان بدستور عمر مبداء آن هجرت حضرت رسول است بمدينه که مصادف است با غروب روز ۱۰ ژوئیه ۶۲۲ میلادی. جدول تبدیل تاریخ هجری بمیلادی در صفحه ۴۴ و ۴۵ نموده شده اما برای حساب سریع میتوان سال ۷۰۰ هجری را با سال ۱۳۰۰ میلادی برابر گرفت و برای هر نود و هفت سال میلادی صد سال هجری مقابل آن گذارد. سال قمری ۱۲ ماه و همراه اغلب سی روز و بعضی ۲۹ روز است.

قرن هیجدهم میلادی

اول ژانویه ۱۷۰۱-۳۱ دسامبر ۱۸۰۰ میلادی مطابق ۲۱ رجب ۱۱۱۲-۱۴ شعبان ۱۲۱۵ هجری.

در قرن هیجدهم مانند قرن سابق مرزهای ممالک اسلامی چه بین ممالک اسلامی با ممالک مسیحی و چه بین خود ممالک اسلامی بالنسبه ثابت و بدون تغییر باقی ماند. عثمانی ها و تاتارهای قرم که دست نشانده آنها بودند برای همیشه از روسیه بیرون رانده شدند. عثمانی ها آنچه را که در بالکان از دست داده بودند یا در جای دیگر تلافی و جبران کردند از آن جمله است موره. دولتهای شمال افریقا که بکشورهای راهزنان دریائی معروف شده بودند عملاً استقلال یافته و سرگرم بودند بدفاع از خود در مقابل انتقامجویی دول اروپائی که اموالشان به تاراج رفته و اتباعشان باسارت درآمده بود. در مصر فتح سهل الحصول ناپلئون و شکست بحریه او و بیرون کردن انگلیس ها او را از آنجا بخوبی نشان میداد که موقع تجزیه امپراطوری عثمانی فرارسیده است.

ایران دوره پراشویی را میگذرانید روسیه و عثمانی و افغان برای تصرف آن سرزمین بکشمکش پرداخته و طوایف خود ایران هم مثل افشاریه و زندیه وقاجاریه به جان یکدیگر افتاده بودند و سرانجام طایفه قاجار پیشرفت کرد و برتری یافت. در ضمن انگلیسها از پایگاههای تجارتی خود که در هورمز و بوشهر و بصره واقع شده بود، نفوذ آرام و بی سروصدای اقتصادی خود را بسرعت در این ناحیه بسط میدادند و در همین اوان بود که تلاش نادرشاه در قبولانیدن مذهب تسنن بایرانیان با شکست قطعی روبرو گردید.

تاخت و تازه روسیه در حوزه اسلامی منحصر باروپا و ایران نبود. قسمت اعظم دشت های قرغیز تسخیر شد و قسمتی از آنها بتصرف کوچ نشینهای کشاورز درآمد و باین ترتیب برای نخستین بار در تاریخ دوران استفاده چوپانی از این اراضی بسر آمد. این فتح انزوای خان نشین های ترکستان و ماوراءالنهر و خراسانرا که با استقرار مذهب شیعه در ایران شروع شده بود، تکمیل نمود و آنها را در مقابل توسعه جوئی روسیه تنها و بیدفاع قرار داد. قرن هیجدهم که خاتمه یافت گرجستان ضمیمه روسیه شد و این مقدمه ضمیمه شدن قفقازیه جنوبی بود.

نامهای تازه در صحنه سیاست کشور های مسلمان خاوری پیداشد از قبیل غلزائی و درانی در افغانستان و وهابی در عربستان. وهابی ها فرقه ای هستند دینی، دارای مذهب حنبلی که مقدر شده بود اول در اوضاع سیاسی آن حدود و سپس در اوضاع سیاسی جهان نقش مهمی داشته باشند.

در اروپا

بالکان: در سال ۱۱۲۸ عثمانی موره را از ونیز پس گرفت. چند نقطه مرزی بتصرف مجارستان و روسیه درآمد که برخی از آنها پس گرفته شد. (رجوع بصفحه ۳۸).

روسیه: در سال ۱۱۲۳ عثمانی آژوف را پس گرفت و در سال ۱۱۵۲ قلاع نظامی آنجا خلع سلاح شد و در سال ۱۱۸۸ بکلی از دست عثمانی بیرون رفت. سال ۱۱۵۰-۱۲۰۷ تمام متصرفات تاتارها و ترکها در خاور دنیستر بتصرف روسیه درآمد. (قرم را در سال ۱۱۹۸ روسیه متصرف گردید). داغستان بین اسرای لزگی که مطیع عثمانی بودند و قاجار مورد نزاع بود. (در سال ۱۱۳۶ در بند و باکو را روسیه تصرف نمود. در سال ۱۱۴۸ قاجارها آنرا پس گرفتند).

در مدیترانه

کرت (اقریطش) و جزائر اژه و قبرس: زیر فرمان عثمانی.

در افریقا

مراکش: شرفاء فلالی در فاس و مراکش (سبته و ملیله در تصرف اسپانیا. آگادیر و مغادور و اسفی و مازگان را شرفاء فلالی از پرتغالی ها گرفتند).

الجزائر: زیر فرمان حکمرانان محلی (تا سال ۱۱۲۲ اسرائی که اسماً مطیع عثمانی بودند حکومت میکردند سپس استقلال خود را اعلام داشتند). در سال ۱۱۱۸ اسپانیا از وهران اخراج شد. در سال ۱۱۴۵ اسپانیا آنرا پس گرفت و در سال ۱۲۰۶ الجزائر بکلی از دست اسپانیا بیرون رفت.

تونس: زیر فرمان حکمرانان محلی (تا سال ۱۱۱۷ حکمرانانی که اسماً دست نشانده عثمانی بودند در آنجا حکومت میکردند و از آن تاریخ بعد زیر فرمان اسرای حسینی عملاً استقلال داشت).

طرابلس: زیر فرمان حکمرانان محلی (تا سال ۱۱۲۶ حکمرانانی که اسماً مطیع عثمانی بودند در آنجا حکومت میکردند و از آن پس زیر فرمان اسرای قره مان که عملاً استقلال داشتند).

سیر نائیک: زیر فرمان عثمانی.

صحرا: قبایل عرب و بربر و تبو و طوارق و طوائف سیاهان آنجا را در تصرف داشتند. قسمت باختری زیر فرمان حکمرانان محلی که مقر حکومتشان تمبکتو بود تا سال ۱۱۹۵.

افریقای خاوری: سواحل مسلمان نشین تا جنوب صفا له زیر استیلای پادشاه مسقط (مسلمانان مباسارا در سال ۱۱۴۳ از پرتقال پس گرفتند و فقط موزامبیک در تصرف پرتقال باقی ماند). تمام قبایل نیل ابیض علیا بدین اسلام درآمدند **مصر:** زیر فرمان عثمانی (سال ۱۱۸۰ - ۱۱۸۷ در حال شورش. دلتا را ناپلئون بناپارت در سال ۱۲۱۳ فتح کرد و با وجود شکستی که در ابوقیر از نیروی دریائی نلسن خورد مدتی آنجا را در تصرف داشت).

در آسیا

عربستان: حجاز و احساء در تصرف عثمانی. در عسیر و یمن و حضر موت و عمان و سقوطه سلاطین محلی سلطنت میکردند (تا سال ۱۱۵۴ ایرانی ها عمان را متصرف بودند). داخله را قبایل عرب در تصرف داشتند. بعد از سال ۱۱۷۱ وهابی ها ظهور نموده کارشان بالا گرفت.

شام: زیر فرمان عثمانی (ناپلئون در سال ۱۲۱۴ ساحل فلسطین را مورد تعرض قرار داد. حیفا سقوط کرد ولی عکا تسلیم نشد و بیشتر قوای فرانسه بمصر عقب نشینی کردند).

آسیای صغیر: زیر فرمان عثمانی (حکمرانان محلی معروف به دره بیگی بعد از سال ۱۱۷۷ نیمه استقلالی داشتند). **قفقازیه جنوبی:** تا سال ۱۱۴۳ بین عثمانی و امرای دست نشانده لزگی آنها قسمت شده بود (بموجب قراردادی بعد از سال ۱۱۳۸ با روسیه قسمت شد). سال ۱۱۴۳-۱۱۴۷ مورد نزاع بین عثمانی و افشاریه. سال ۱۱۴۷-۱۲۱۵ بین عثمانی و حکمرانان ایرانی که متوالیاً در آنجا حکمرانی داشتند قسمت شده بود (حکام ایرانی زیر فشار انقطاع ناپذیر روسیه بودند. گرجستان شورش کرد ولی این شورش در سال ۱۲۱۲ از طرف دولت ایران سرکوبی شد). در سال ۱۲۱۵ گرجستان بروسیه ضمیمه گردید. قسمت باختری آن زیر فرمان عثمانی بود و قسمت جنوبی و نواحی خاوری زیر فرمان اسرای محلی که خراجگزار دولت ایران بودند باقی ماند.

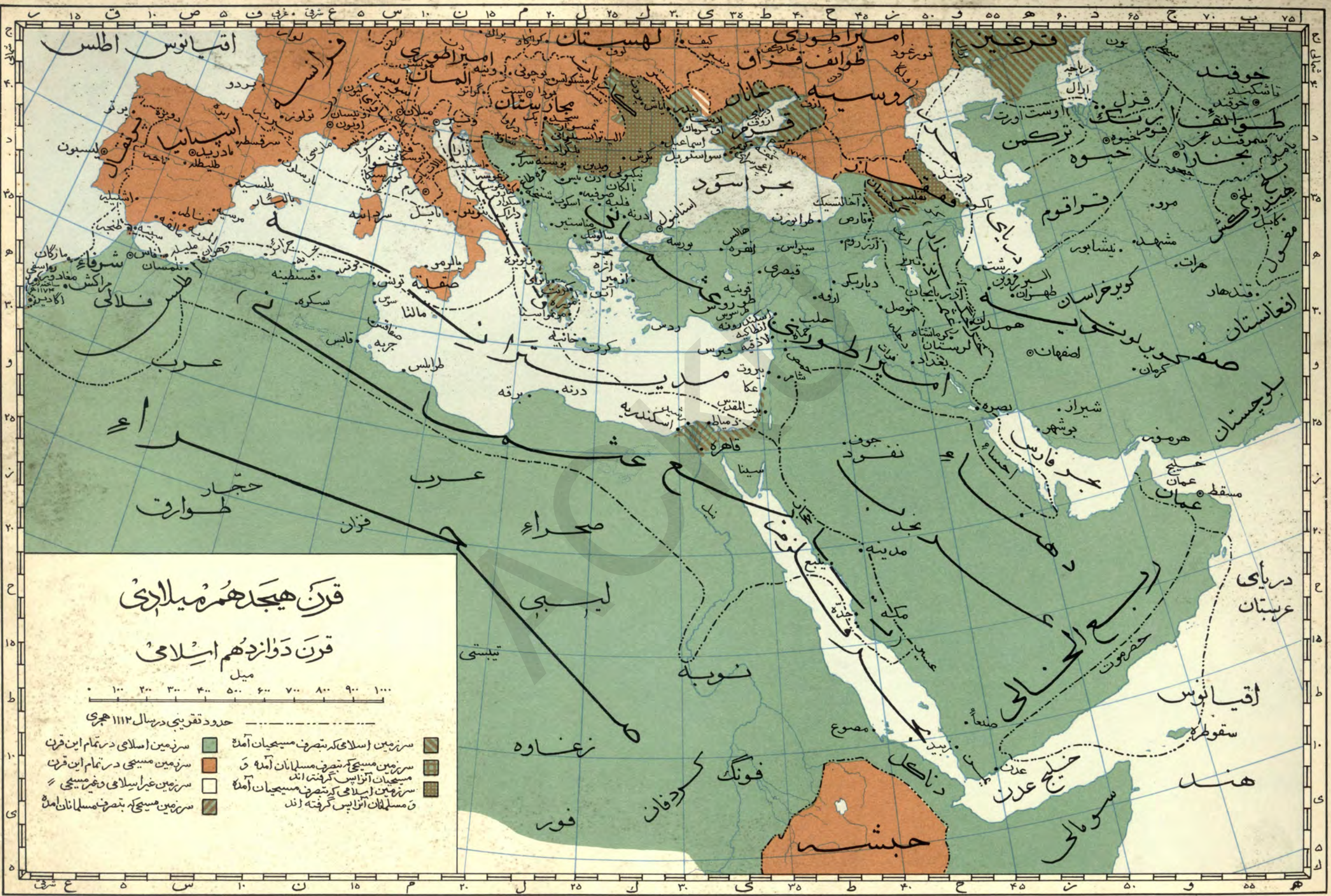
عراق: زیر فرمان عثمانی (در سال ۱۱۴۶ افشاریه بآنجا حمله کردند. بعد از سال ۱۱۸۴ مرکز تجارتی انگلیسی در بصره برقرار گردید).

ایران: تا سال ۱۱۳۵ بین صفویه و دست نشانده گان عثمانی قسمت شده بود. سال ۱۱۳۵-۱۲۰۹ بین صفویه (تا سال ۱۱۴۹) و افغانان غلزائی (سال ۱۱۳۵-۱۱۴۳) و افشاریه (سال ۱۱۴۹-۱۱۶۵) نادرشاه در حقیقت از سال ۱۱۳۹ سلطنت میکرد و زندیه که مقرشان شیراز بود (سال ۱۱۶۴-۱۲۰۹) عثمانی تیریز را سال ۱۱۳۴-۱۱۴۳ و همدان و کرمانشاه را سال ۱۱۳۷-۱۱۴۶ تصرف کرد) و روسیه (در سال ۱۱۳۶-۱۱۴۵ اسماً بقسمت باختری و سواحل جنوبی بحر خزر حکومت میکرد اما بطور واقع در آنجا متصرف نبود) مورد نزاع بود. تجارتخانه انگلیس در هورمز و پس از سال ۱۱۷۷ در بوشهر برقرار گردید. پس از سال ۱۲۰۹ سلطنت قاجاریه در طهران (قاجاریه از سال ۱۱۹۳ شورش کردند). خراسان: تا سال ۱۱۳۵ زیر فرمان صفویه. سال ۱۱۳۵-۱۱۳۹ زیر فرمان افغانان غلزائی (که صفویه با آنها در کشمکش بودند). سال ۱۱۳۹-۱۱۴۹ زیر فرمان صفویه. (افشاریه بر آنجا تسلط داشتند). سال ۱۱۴۹-۱۱۶۴ زیر فرمان افشاریه. سال ۱۱۶۴-۱۲۱۱ بین افشاریه و افغانان درانی و پس از آن بین قاجاریه و افغانان درانی قسمت شد. قراقرم را ازبکهای خیوه متصرف شدند (در سال ۱۱۵۳ اندک زمانی مطیع افشاریه بود).

افغانستان: تا سال ۱۱۲۳ بین صفویه و مغولها و خانان بلخ قسمت شده بود (سال ۱۱۲۱-۱۱۲۳ قندهار شورش کرد). سال ۱۱۲۳-۱۱۳۴ بین افغانان غلزائی و مغولها و بلخ قسمت شده بود. سال ۱۱۴۳-۱۱۵۰ مغولها و سال ۱۱۶۱-۱۱۸۷ افشاریه آنجا را متصرف بودند (در این دوره خانان بلخ خراجگزار افشاریه بودند). افغانان درانی در قندهار (تا سال ۱۱۸۷) و کابل بعد از سال ۱۱۶۰ (استقلال بلخ در حدود سال ۱۱۸۷).

ماوراءالنهر: بین خان نشین های ازبک (سال ۱۱۵۳-۱۱۶۰) افشاریه آنجا را متصرف شدند و بخارا (اسرای جانی تا سال ۱۱۹۸ در آنجا حکمرانی داشتند؛ ۱۱۵۳-۱۱۶۰ بتصرف افشاریه بود) و خوقند قسمت شد.

ترکستان: قبایل مسلمان قزاق و قرغیز و ازبک آنجا را متصرف گردیدند. ناحیه شمالی که قسمت عمده دشت قرغیز را نیز در برداشت تدریجاً زیر نفوذ روسیه واقع گردید و مستعمره آن دولت شد.

اول ژانویه ۱۸۰۱-۳۱ دسامبر ۱۹۰۰ میلادی مطابق ۱۵ شعبان ۱۲۱۵-۹ رمضان ۱۳۱۸ هجری .

قرن نوزدهم دوره پیشرفتهای مهم اروپائیان است بر ضد دنیای اسلامی که آنچه از استقلال سیاسی در آن باقی مانده بود نیز بیشتر از همه معلول رقابت سیاسی بین دول معظمه بود. فرانسه قسمت عمده افریقای شمالی را بوسیله معاهداتی تصرف نمود و مراکش هنوز نیمه استقلالی داشت و ایتالیا چشم طمع به طرابلس عثمانی دوخته بود. مصر که تازه کانال سوئز در آن احداث شده بود بعد از چند صباح آزادی و مختصر سر و سری با فرانسه، با نقیاد انگلستان درآمد. ساحل مسلمان نشین افریقای خاوری مابین انگلیس و ایتالیا و فرانسه و آلمان و پرتغال تقسیم گشت .

عربستان باستانی یمن و داخله عربستان که از تصرفات وهابیه بود در منطقه نفوذ انگلستان قرار گرفت و دولت انگلیس سواحل و جزائر عربستان را با بکلی متصرف شد و با تحت الحمايه خویش ساخت. ایران تحت فشار سخت انگلیس و روس واقع گردید و رقابت روزافزون این دو دولت در ایران و افغانستان که سنگر شمالی هندوستان بود شدت یافت. و افغانستان صحنه رقابت این دو دولت نیرومند شد .

روسیه اراضی پهناوری در آسیای مرکزی بدست آورد . خان نشین های بزرگ ازبکستان را با مپراطوری خود ضمیمه کرد و همسایه پردر دسر و ناهنجار ایران و افغانستان شد. همینکه فرصت مناسبی بدست آورد قفقازیه را نیز بلعید و در همان اوقات که در اروپا بسارابی را بچنگ آورد حمایت شدگان او در رومانی و بلغارستان و صربستان خود را از زیر یوغ حکومت عثمانی رهائی دادند . عثمانی ناتوان، یونان و کرت و قبرس و حتی عملاً تمام لبنان را از دست داد. همه آثار و علائم نشان میداد که استیلای او در بقیه السیف متصرفات اروپائی او محکوم بزوال است و بقای خود او هم بسیاست معروف به « توازن قوای سیاسی » وابسته شد .

با این حال خاور نزدیک بعلت تماس بیشتر با تمدن مغرب زمین از خواب گران بیدار شده بود. مصر و لبنان در این تجدد خواهی مقام پیشاهنگی را داشتند و با آوردن دستگاه چاپ و تأسیس دانشگاه و انتشار روزنامه و مطبوعات در بیداری مردمان این منطقه کمک میکردند. تأثیر سیاسی این نضج فکری و معنوی تقویت روح ملیت و افکار دموکراسی بود که دستگاه استبدادی و چند ملیتی حکومت عثمانی را بخطر تازه ای میانداخت و اروپائیان را در مطیع ساختن مصر و افریقای شمالی با اشکالات بیشتری دچار میساخت .

در اروپا

بالکان : بوسنه و افلاق و ملداوی و بسارابی و بلغارستان و یونان از تصرف دولت عثمانی بیرون رفت. آلبانی و صربستان جنوبی و مقدونیه و ترکیه در تصرف عثمانی باقیماند .

داغستان : در سال ۱۲۳۸ دولت روس آنرا از تصرف دولت ایران بیرون آورد. ولی تا سال ۱۲۷۶ کاملاً ضمیمه مستملکات روسیه نشده بود .

در مدیترانه

کرت : تا سال ۱۳۱۶ زیر فرمان دولت عثمانی (صربیه در سال ۱۲۳۸-۱۲۵۹ آنرا متصرف گردیدند. در سال ۱۲۸۳-۱۲۸۵ و ۱۲۹۵ و ۱۳۰۷ و ۱۳۱۴-۱۳۱۶ در شورش بود). پس از تاریخ اخیر اروپائی ها آنجا را تصرف کردند و منطقه بین المللی گردید .

جزائر اژه : تا سال ۱۲۴۵ زیر فرمان دولت عثمانی و سپس بین عثمانی و یونان قسمت شد (در سال ۱۲۳۸ که یونان شورش کرده بود ترکها اهالی کیوس را قتل عام کردند).

قبرس : تا سال ۱۲۹۶ زیر فرمان عثمانی سپس دولت انگلیس آنجا را متصرف شد .

در افریقا

مراکش : شرفاء فلالی در مراکش . در سال ۱۲۶۰ دولت فرانسه بانجا حمله کرد . سبته و ملیله را دولت اسپانیا با وجود مخالفت سخت قبایل ریف در تصرف خود نگاهداشت .

الجزیره : تا سال ۱۲۴۶ زیر فرمان حکمرانان محلی . در سال ۱۲۴۶-۱۲۶۶ دولت فرانسه آنجا را تسخیر کرد . و بعد از سال ۱۲۶۵ تحت تصرف فرانسه درآمد (داخله آن معمولاً در حال انقلاب بود) .

تونس : تا سال ۱۲۹۹ حکمرانان محلی که اسماً خراجگزار دولت عثمانی بودند در آنجا حکومت داشتند . سال ۱۲۹۹-۱۳۰۱ دولت فرانسه آنجا را تسخیر کرد و سپس بتصرف آن دولت درآمده تحت الحمايه شد .

طرابلس : تا سال ۱۲۵۱ زیر فرمان قربان که عملاً مستقل بودند . در سال ۱۲۵۱ حکومت عثمانی دوباره آنجا را متصرف شد . داخله تدریجاً مطیع گردید . در سال ۱۳۱۷ تحدید حدود بعمل آمد .

سیرنائیک : تا سال ۱۲۵۱ عثمانی ها مختصر نفوذی در آنجا داشتند و سپس بتصرف آنها درآمد .

صحرا : عشایر مسلمان آنجا را در تصرف داشتند ولی اروپائیان متدرجاً آنجا را ضبط کردند و بمنطقه نفوذ فرانسه و انگلیس قسمت شد . قبایل کثیری بدیانت اسلام گرویدند .

افریقای خاوری : قبایل مسلمان بتدریج تحت نفوذ و استیلای اروپائیه در آمدند و بالاخره اراضی آنجانب انگلیس و فرانسه و ایتالیا و (قسمت جنوبی آن) پرتغال و آلمان قسمت شد . مصر در سال ۱۲۳۶-۱۲۳۸ سودان را فتح کرد . سودان در سال ۱۳۰۱-۱۳۱۶ بسرکردگی مهدی سودانی (محمد احمد) که سال ۱۳۰۳ وفات یافت و عبدالله خلیفه در حال شورش و عصیان بود . در سال ۱۳۱۶-۱۳۱۷ واقعه فاشودا بین فرانسه و انگلیس . در سال ۱۳۱۷ حکومت مشترک انگلیس و مصر در سودان . پس از الغاء تجارت برده اسلام میان سیاهان افریقای مرکزی بسرعت انتشار یافت .

مصر : تا سال ۱۲۲۰ محالیکه از طرف دولت عثمانی بر آن حکومت میکردند بودند (فرانسه را از دلتای نیل در سال ۱۲۱۶ انگلیس ها اخراج کردند). در سال ۱۲۴۸-۱۲۴۹ محمد علی پاشا از جانب دولت عثمانی بفرمانروائی آنجا بقرار شد (در سال ۱۲۲۲ دولت انگلیس مدت کوتاهی اسکندریه را در تصرف داشت) . نیمه مستقل زیر فرمان محمد علی پاشا و خاندان او (در سالهای ۱۲۴۸-۱۳۰۰ . نفوذ فرانسه و بعد نفوذ انگلیس جای گزین نفوذ ترکها گردید . در سال ۱۲۷۶-۱۲۸۶ کانال سوئز ساخته شد و در سال ۱۲۹۲ انگلستان مالک عمده کانال شد). بعد از سال ۱۳۰۰ انگلستان آنجا را متصرف گردید .

در آسیا

عربستان : حجاز و احساء و عسیر و یمن (بعد از سال ۱۲۸۸) زیر فرمان عثمانی (حجاز را وهابی ها در سال ۱۲۱۸-۱۲۲۸ و مصر در سال ۱۲۲۸-۱۲۵۹ متصرف گردیدند). بعد از سال ۱۲۵۵ عدن را و بعد از سال ۱۲۷۱ جزائر خوربان موریان را انگلیس تصرف کرد . سواحل عمان بعد از سال ۱۲۳۶ و سقوطه بعد از سال ۱۳۰۴ مسقط و عمان بعد از سال ۱۳۰۹ تحت الحمايه انگلیس قرار گرفت . داخله را قبایل عرب که مهمترین آنها وهابیه بودند ، در تصرف داشتند .

شام : زیر فرمان عثمانیه (در سال ۱۳۱۶ فرانسه از فلسطین بیرون رانده شد و در سال ۱۲۴۸-۱۲۵۶ شام را مصریان تصرف کردند . حمله فرانسه در سال ۱۲۷۷ بشورش لبنان کمک کرد و بعد از سال ۱۲۷۸ لبنان عملاً استقلال پیدا کرد). دانشگاههای امریکائیان و فرانسویان در بیروت احیای وطن خواهی را توسعه داد .

آسیای صغیر : زیر فرمان عثمانیان (دره بیگی نیمه مستقل سرکوبی شد ۱۲۲۳-۱۲۳۴ . مورد تعرض مصریان واقع گردید ۱۲۴۸-۱۲۴۹ . در سال ۱۲۷۳-۱۲۷۳ روسیه قارص را از عثمانی ها گرفت و در سال ۱۲۹۵ قارص و باطوم را بطور دائم متصرف گردید . نیروی دریائی اروپائیان قسطنطنیه را مکرر تهدید کرد).

قفقازیه جنوبی : گرجستان تا سال ۱۲۱۸ بین روسیه و عثمانی و سرداران دست نشانده ایران قسمت شده بود . در سال ۱۲۱۸-۱۲۴۵ روسیه مینگرلیار از عثمانی و در سال ۱۲۱۸-۱۲۳۱ و ۱۲۴۳-۱۲۴۴ قسمتی از آذربایجان و در سال ۱۲۴۲-۱۲۴۴ ارمنستان شمالی را از تصرف دولت ایران بیرون آورد بعد از سال ۱۲۴۵ روسیه تمام قفقازیه را متصرف بود .

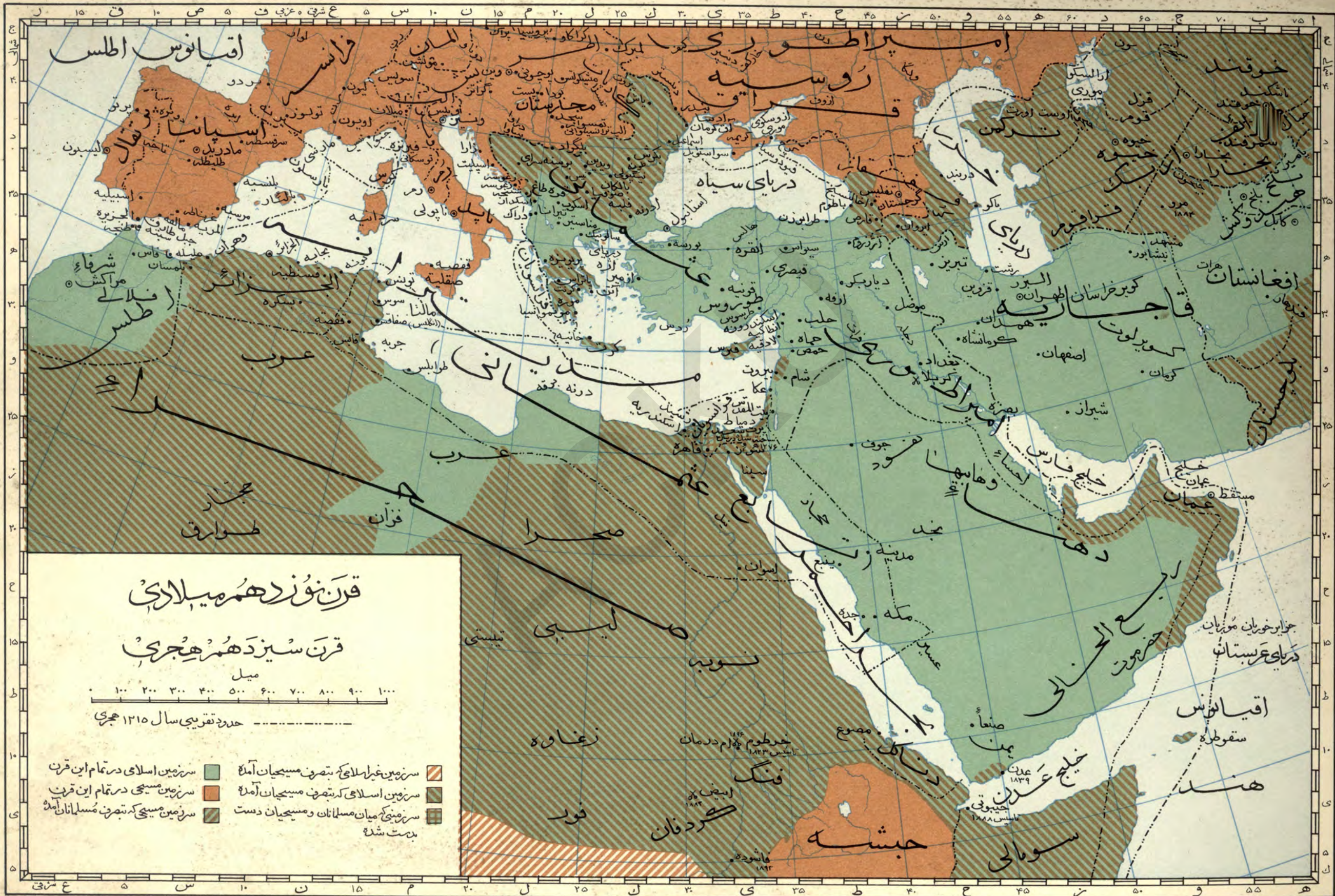
عراق : زیر فرمان عثمانیه (در سال ۱۳۱۶ وهابیه کربلا را غارت کردند).

ایران : حکومت قاجاریه (در سال ۱۲۴۳ روسیه بایران حمله کرد . در سال ۱۲۶۴ با ترکیه تعیین حدود شد . در سال ۱۲۷۴ دولت انگلیس بایران حمله کرد). در سال ۱۲۸۹ با افغانستان تعیین حدود شد . بعد از سال ۱۳۰۲ رقابت روس و انگلیس شدت پیدا کرد . خراسان : تا سال ۱۲۵۱ بین قاجاریه و ازبکها و افغانهای درانی و تا سال ۱۲۵۱-۱۲۹۰ بین قاجاریه و ازبکها قسمت شده بود در سال ۱۲۹۰ تا ۱۳۰۵ قسمت ازبکها بتصرف روسیه درآمد (خجوه در سال ۱۲۹۰ و مرو در سال ۱۳۰۲) بعد از سال ۱۳۰۵ بین قاجاریه و روسیه قسمت شد.

افغانستان : تا سال ۱۲۵۱ زیر حکومت افغانان درانی (قاجاریه در سال ۱۲۳۲ افغانستان را مورد تعرض قرار دادند . در سال ۱۲۴۲ تا ۱۲۵۱ شورش افغانان بارکزائی) زیر حکومت بارکزائی بعد از ۱۲۵۱ (حملات انگلیس ها از ۱۲۵۵ تا ۱۲۵۸ و از ۱۲۹۰ تا ۱۲۹۷) و قندهار را در سال ۱۲۷۲ و هرات را در سال ۱۲۸۰ بدست آوردند .

ماوراءالنهر : خان نشین های ازبک بروسیه ضمیمه شد . بخارا و سمرقند در سال ۱۲۸۵ خجوه در سال ۱۲۹۰ خوقند در سال ۱۲۹۳ سرزمین پامیر در سال ۱۳۱۳ بروسیه ملحق گردید .

ترکستان : روسیه در سال ۱۲۶۳ تا ۱۲۸۱ ناحیه سیردریا و در سال ۱۲۸۲ تاشکند را متصرف گردید .

اول ژانویه ۱۹۰۱ مطابق ۱۰ رمضان ۱۳۱۸ تاکنون

در سالهای اخیر کشورهای اسلامی برای اینکه خود را با کشورهای مترقی هم‌دوش نشان دهند و قدر و منزلت خود را نمایان سازند به تغییرات دشوار و مشکلات بسیار دچار گردیدند. کشورهای خاور نزدیک استقلال یافتند و در سیاست جهان مقامی را که با سایر ملل یکسان ولی اندکی لغزنده است بدست آوردند. عوامل مختلفی از اتفاق کلمه و فعالیت‌های دسته‌جمعی آنها مخصوصاً فعالیت‌های ضد اسرائیل جلوگیری کرد. اتحادیه عرب هم که سال ۱۳۹۰ تأسیس یافته تاکنون نتیجه و اثر مهمی نداشته است. البته کشورهای اسلامی تک‌تک از ترقیات بزرگ بی‌نصیب نمانده و با سرعت‌های مختلف در جاده ناهموار تجدد پیش می‌روند. اما زیاد بودن توأله و تناسل و بی‌نصیب بودن آنها از صنایع و تعلیم و تربیت امروزی و مشکلات وضع جغرافیائی که با احساسات ذاتی آنها و تمایلات داخلی همراه گردیده آتیه سیاسی و اقتصادی آنها را روشن نشان نمیدهد حتی در مناطق نفت خیز مثل عراق (که نفت آنجا در دست انگلیس و آمریکا و فرانسه و هلند است) و ایران (که نفت آنجا ملی شده) و کویت (که نفت آنجا بدست انگلیس و آمریکا است) و عربستان سعودی و بحرین (که نفت آنجا بدست آمریکا است) و باکو که (نفت آنجا بدست روس‌هاست) و نصف نفت دنیا از این مناطق بیرون می‌آید. در خود اسلام هم هنوز تجدد رخنه نکرده و کوشش و تلاشی که برای هم‌آهنگ ساختن این دین با اوضاع و احوال قرن بیستم میشود بسیار کند است.

در اروپا

بالکان: تا سال ۱۳۳۷ تمام متصرفات عثمانی در اروپا از او گرفته شد و استانبول را قوای متفقین اشغال کردند. در سال ۱۳۴۱-۱۳۴۲ استانبول و تراکیه خاوری را دوباره ترکیه بدست خود درآورد و از آن بعد آنجا را بدست خود گرفت. آلبانی که اکنون شصت و نه درصد جمعیت آن مسلمانست و از سال ۱۳۳۱-۱۳۳۳ استقلال پیدا کرد. در سال ۱۳۳۵-۱۳۳۷ صربستان و ایتالیا و در سال ۱۳۳۷-۱۳۳۹ اتریش و در سال ۱۳۳۷-۱۳۳۹ باز صربستان و ایتالیا آنرا اشغال کردند. در سال ۱۳۳۹-۱۳۴۶ آزاد گردید. در سال ۱۳۴۶-۱۳۵۸ زیر تسلط ایتالیا واقع شد (در سال ۱۳۵۶ مسلمانان شورش کردند) سال ۱۳۵۸-۱۳۶۰ ایتالیا و سال ۱۳۶۰-۱۳۶۵ آلمان آنرا اشغال کرد و از آن پس زیر نفوذ روسیه شوروی درآمد.

در مدیترانه

جزائر اژه: در سال ۱۳۳۱ از دست دولت عثمانی بیرون رفت. ترکیه جزائر ایمروز و بوزکادا را دوباره بدست آورد (جزائر دیگر تا سال ۱۳۶۵ بین یونان و ایتالیا منقسم بود و سپس نصیب یونان به تنهایی گردید).

قبرس: انگلستان آنرا اشغال کرد و از سال ۱۳۳۳ به بعد ضمیمه بریتانیا شد (انقلاباتی برای الحاق یونان در آنجا وجود دارد).

در آفریقا

مراکش: تا سال ۱۳۳۱ در فرمان شرفاء فلالی (و از این سال به بعد اسماً در فرمان ایشان) فرانسه و اسپانیا در ۱۳۳۱ آن را بعنوان تحت‌الحمايه میان خود قسمت کردند؛ در سال‌های ۱۳۳۸-۱۳۴۵ و ۱۳۵۶ مردم شورش کردند. انقلاب ملیون بسختی سرکوبی شد؛ در این اواخر دو باره اهالی مراکش نهضت کردند و فرانسه در سال ۱۳۷۵ ناچار شد بان سرزمین استقلال بدهد. طنجه از سال ۱۳۴۲ منطقه بین‌المللی گردید.

الجزائر: در تصرف فرانسه (در سال ۱۳۶۱ میدان جنگ آلمان و آمریکا بود). هم‌اکنون مدتی است که شورش‌های استقلال‌طلبانه در آنجا جریان دارد.

تونس: تا سال ۱۳۷۵ تحت‌الحمايه فرانسه (سال ۱۳۵۹-۱۳۶۱ آلمان و ایتالیا آنرا اشغال کردند. سال ۱۳۶۱-۱۳۶۲ آمریکا و انگلیس آنها را بیرون کردند. ملیون شورش کردند و سال ۱۳۷۵ مراکش مستقل شد. عضو اتحاد فرانسه.

طرابلس و سیرناطیک (قه): تا سال ۱۳۳۱ زیر فرمان عثمانی (در سال ۱۳۳۰ ایتالیا بر سواحل آن تاخت) سال ۱۳۳۱-۱۳۵۹ در تصرف ایتالیا (سال ۱۳۳۳-۱۳۴۹ در حال انقلاب) در سال ۱۳۵۹-۱۳۶۲ انگلیس و فرانسه آنرا فتح کردند و از طرف ملل متحد در سال ۱۳۶۲-۱۳۷۱ اداره کردن آنرا بعهده گرفتند. در سال ۱۳۷۱ با سملیبی مستقل شد.

صحرا: منقسم بین فرانسه و اسپانیا و مصر و انگلیس. اهالی آنجا مسلمانند.

آفریقای خاوری: نیروی نظامی اروپا و حبشه آنجا را بدست گرفتند (متصرفات آلمان را در سال ۱۳۳۳ متفقین و متصرفات ایتالیا را در سال ۱۳۵۹-۱۳۶۰ انگلستان قبضه کرد. ایتالیا از جانب ملل متحد اداره کردن سومالی را بعهده گرفت. در سال ۱۳۷۲ اریتره بحبشه ملحق شد).

مصر: تا سال ۱۳۵۵ در اشغال انگلیس (سال ۱۳۳۳-۱۳۴۱ تحت‌الحمايه انگلیس و از سال ۱۳۴۱ اسماً مستقل و بعد از سال ۱۳۴۹ نیمه مستقل شد)؛ سال ۱۳۵۵-۱۳۷۳ رسماً دولت‌پادشاهی مستقل (حملة ایتالیا در سال ۱۳۵۹ و حملة آلمان در سال ۱۳۶۱ از طرف انگلیس دفع شد. در سال ۱۳۷۲ فاروق از آنجا طرد گردید). از سال ۱۳۷۳ زیر فرمان یک دسته نظامی بریاست نجیب رژیم سلطنتی بر رژیم جمهوری تبدیل شد. کانال سوئز و همچنین سودان بین مصر و انگلیس مورد نزاع بود. سودان در سال ۱۳۷۵ مستقل گردید. و کانال سوئز در سال ۱۳۷۶ بوسیله دولت مصر ملی اعلام شد.

عربستان: کویت و بحرین و قطر و ساحل صلیح عمان و عمان و حضرموت و سقطره، تحت‌الحمايه انگلیس؛ عدن و جزائر خوربان موربان تحت تصرف انگلیس. حجاز تحت تصرف عثمانی تا سال ۱۳۳۵ و از سال ۱۳۳۵-۱۳۳۹ در حال انقلاب بسرکردگی حسین هاشمی که از سال ۱۳۳۹-۱۳۴۳ در آنجا فرمانروا شد. سال ۱۳۴۳-۱۳۴۴ ابن سعود آنجا را تسخیر کرد و از آن پس زیر فرمان او قرار گرفت. عسیر تا سال ۱۳۳۵ تحت حکومت عثمانی و در سال ۱۳۴۹ ابن سعود بر آنجا استیلا یافت؛ ابن سعود حائل را در سال ۱۳۴۰ از دست آل رشید و جوف را در سال ۱۳۴۱ از بنی شعلان گرفت و با تصرف نجد خاوری در سال ۱۳۵۱ کشور عربستان سعودی را تشکیل داد (نجد را ابن سعود پیش از سال ۱۳۳۲ تصرف کرده بود). یمن تا سال ۱۳۳۷ تحت حکومت عثمانی (از سال ۱۳۳۲ به بعد استقلال داخلی داشت) از سال ۱۳۳۷ رسماً مستقل شد (ابن سعود در سال ۱۳۵۳ یمن را فتح کرد ولی با دخالت انگلیس از تصرف ابن سعود جلوگیری شد) شیعه‌های زیدی فرمانروای یمن هستند.

سوریه جنوبی: تا سال ۱۳۳۶ زیر حکومت عثمانی. سال ۱۳۳۶-۱۳۳۹ تحت تصرف و از سال ۱۳۳۹-۱۳۶۸ تحت قیمومت انگلیس. فلسطین از سال ۱۳۳۶-۱۳۷۰ بین کلمی‌ها و عربها مورد نزاع بود و در سال ۱۳۷۰ بین اسرائیل و اردن قسمت شد. سال ۱۳۴۲-۱۳۶۶ شرق اردن با حکومت امیر عبدالله هاشمی (در سال ۱۳۷۱ کشته شد) استقلال داخلی داشت و از سال ۱۳۶۶ بشکل رژیم سلطنتی استقلال یافت و اکنون اردن نامیده میشود.

سوریه شمالی: تا سال ۱۳۳۷ تحت حکومت عثمانی و همان سال سپاهیان انگلیس و اعراب آنرا تسخیر کردند. سال ۱۳۳۹-۱۳۶۵ لبنان تحت قیمومت فرانسه بود (سال ۱۳۴۵ دولت جمهوری در آنجا تشکیل و سال ۱۳۶۳ مستقل گردید). سال ۱۳۳۹-۱۳۶۵ شام تحت قیمومت فرانسه بود (سال ۱۳۳۷ بسرکردگی امیر فیصل آزاد گردید، و سال ۱۳۳۹ وی پادشاهی آنجا برقرار شد ولی فرانسویها او را طرد کردند. سال ۱۳۴۴-۱۳۴۶ شورش قبیله دروز. سال ۱۳۴۹ جمهوری. سال ۱۳۵۶ شورش اکراد. سال ۱۳۶۵ مستقل. سال ۱۳۶۵ جنگ با فرانسه) لبنان و سوریه اکنون هردو جمهوری است (آخرین دسته سپاهیان فرانسه در سال ۱۳۶۶ آنجا را تخلیه کرد).

آسیای صغیر: تا سال ۱۳۴۰ تحت حکومت عثمانی (از سال ۱۳۳۶ شورش‌های متناوب. در سال ۱۳۳۸-۱۳۴۱ یونان که تمام ناحیه باختری آسیای صغیر را مورد تعرض واقع ساخت از یمن را بدست گرفت. سال ۱۳۳۸-۱۳۴۰ ایتالیا انطاکیه را و در سال ۱۳۳۷-۱۳۴۰ فرانسه کیلیکیه را تصرف کردند. انتزاع قارص از ارمنستان در سال ۱۳۳۹)، در تصرف سپاهیان ترک در سال ۱۳۴۰-۱۳۴۲ (الغای سلطنت عثمانی در سال ۱۳۴۱). تشکیل جمهوری ترکیه از سال ۱۳۴۲ (الغای خلافت در سال ۱۳۴۳، شورش اکراد سال ۱۳۴۴. قبول الفبای لاتین در سال ۱۳۴۷، شورش اکراد ۱۳۴۹. الحاق ناحیه اسکندرون (هتای) در سال ۱۳۵۸. ریاست جمهوری مصطفی کمال اتاترک سال ۱۳۴۲-۱۳۵۷).

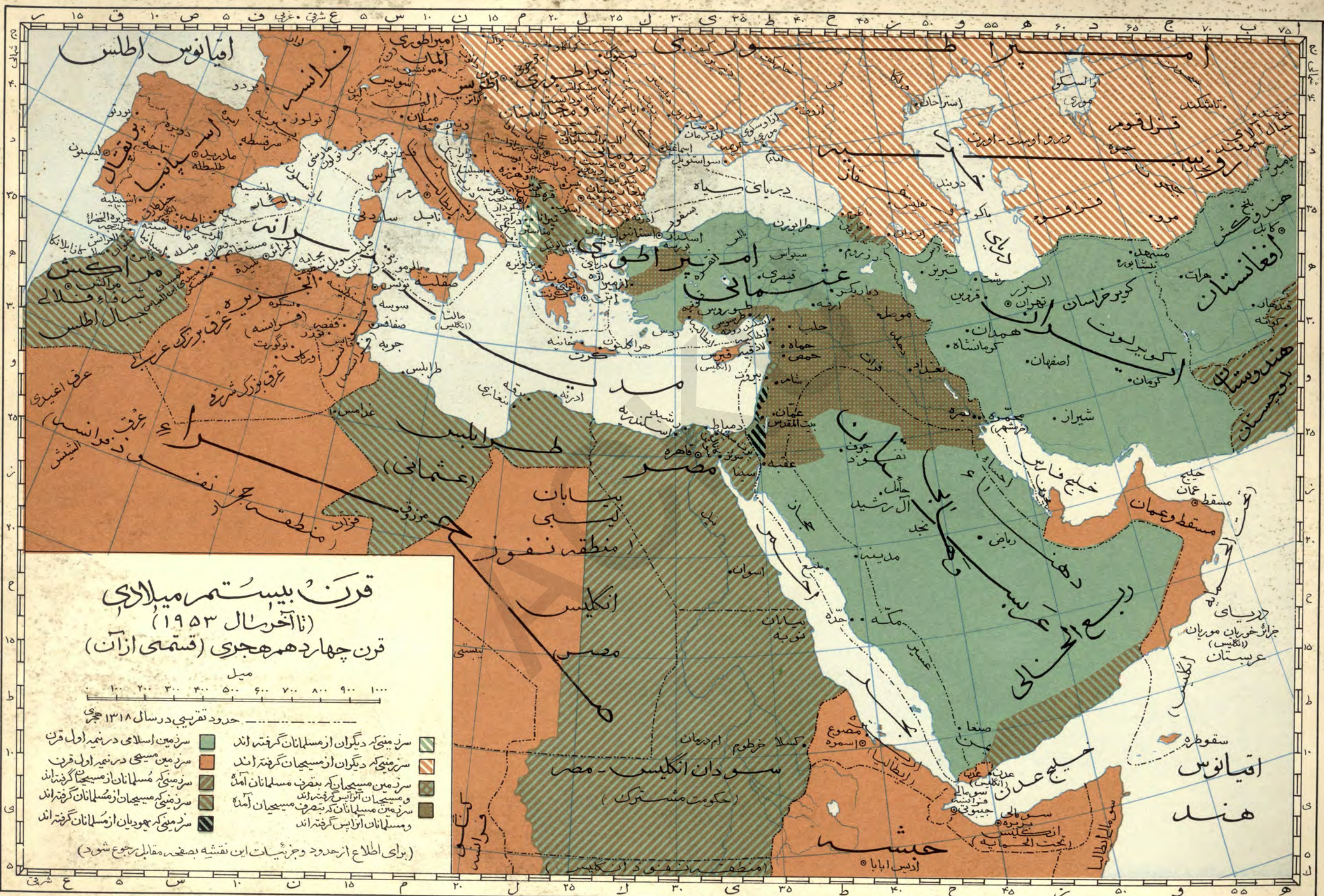
قفقازیه جنوبی: تا سال ۱۳۳۳ زیر حکومت روسیه؛ از سال ۱۳۳۳-۱۳۴۰ مورد نزاع بین روسیه و عثمانی و آلمان و انگلیس و بلشویکها. سال ۱۳۴۰-۱۳۴۱ حکومت ساویت. سال ۱۳۴۱ در درجه جمهوریهای سوسیالیستی شوروی وارد شد. سال ۱۳۵۵ به قسمت منقسم گردید: گرجستان و ارمنستان و آذربایجان.

عراق: تا سال ۱۳۳۹ زیر حکومت عثمانی (انگلیس بصره را در سال ۱۳۳۳، بغداد را در سال ۱۳۳۶، موصل را در سال ۱۳۳۷ تصرف کرد) قیمومت انگلیس بر عراق سال ۱۳۳۹-۱۳۵۱ (شورش سال ۱۳۳۹، سلطنت امیر فیصل سال ۱۳۴۰-۱۳۵۲، شورش اکراد سال ۱۳۴۱ و ۱۳۴۳ و ۱۳۴۹ و ۱۳۵۱ که در سال ۱۳۴۴ موصل بآنها داده شد، قتل عام آسوریان مسیحی سال ۱۳۵۲) استقلال در سال ۱۳۵۱؛ سلطنت ملک‌غازی پسر فیصل سال ۱۳۵۲-۱۳۵۸؛ ملک فیصل دوم پسر ملک‌غازی از سال ۱۳۵۸ (جلوگیری سپاهیان انگلیس از شورش طرفداران محورد در سال ۱۳۶۰، شورش اکراد در سال ۱۳۶۵).

ایران: سلطنت قاجاریه تا سال ۱۳۴۴ (استیلای روس و انگلیس تا سال ۱۳۳۴؛ تعرضات روسیه در سال ۱۳۲۷ و ۱۳۲۹؛ تعرضات روسیه و عثمانی و انگلیس سال ۱۳۳۴-۱۳۳۷؛ ساویت شدن گیلان در سال ۱۳۳۹-۱۳۴۰؛ ضبط و ربط امور از طرف رضاخان بعد از سال ۱۳۴۰) سلطنت دودمان پهلوی از سال ۱۳۴۴ (پهلوی اول سال ۱۳۴۴-۱۳۶۰ بنام رضاشاه. شورش اکراد در سال ۱۳۴۹، اختیار نام ایران بجای پارس و پرسیا در سال ۱۳۵۴، تعرضات روس و انگلیس در سال ۱۳۶۰. سلطنت پهلوی دوم از سال ۱۳۶۰ بنام محمد رضا شاه (پسر پهلوی اول)، تخلیه ایران از سپاهیان روس و انگلیس در سال ۱۳۶۶، سرکوبی متجاسرین آذربایجان سال ۱۳۶۶، ملی شدن نفت ایران و انگلیس سال ۱۳۷۱، عزل دکتر مصدق در سال ۱۳۷۳).

افغانستان: طایفه بارکزائی تا سال ۱۳۴۸، حبیب‌الله خان غازی سال ۱۳۴۷-۱۳۴۸، محمد نادر شاه سال ۱۳۴۸-۱۳۵۲، محمد ظاهر شاه از سال ۱۳۵۲ (شورش در سال ۱۳۵۷).

ماوراءالنهر و ترکستان: زیر حکومت امپراطوری روسیه تا سال ۱۳۳۶؛ مورد نزاع بین قزاقها و بلشویکها و نیروهای محلی سال ۱۳۳۶-۱۳۴۳؛ حکومت‌های ساویتی کمابیش وابسته با اتحاد جماهیر شوروی، سال ۱۳۴۳-۱۳۵۵؛ جمهوری‌های ساویتی جزء اتحاد جماهیر شوروی از سال ۱۳۵۵؛ جمهوریهای صنعتی شده قزاقستان و قرغیزستان و تاجیکستان و ترکمنستان و ازبکستان. قسمت عمده ترک زبان هستند.

خاور نزدیک

اصطلاح «خاور نزدیک» که در این اطلس ذکر میشود بناحیه ای اطلاق میگردد که از طرف باختر محدود است بمرز باختری مصر (۲۵ درجه خاوری) و از طرف خاور بمرز خاوری ایران (۶۳ درجه خاوری) و از طرف شمال بمرز شمال ترکیه اروپا (۴۲ درجه شمالی) و از طرف جنوب بساحل جنوبی سقوطه (۱۲ درجه شمالی).

اصطلاح «خاور میانه» غالباً اطلاق میشود بهمان ناحیه ای که برای خاور نزدیک حدود آن ذکر گردید ولی در اینجا بناحیه ای اطلاق میشود که بین مرز باختری افغانستان است. (۶۰ درجه خاوری) و مرز خاوری برمه (۱۰۰ درجه خاوری).

شماره جمعیت هائی که در این جدول ذکر میشود راجع است بسال ۱۳۳۱ هجری شمسی (۱۹۵۳ میلادی). پایتخت ها یا شهرهائی که شماره جمعیت آن از بیست هزار نفر بیشتر باشد (آخرین سرشماری یا تخمین قابل اعتماد برای مصر و یونان و اسرائیل در صورتیکه از بیست و پنج هزار نفر بیشتر باشد) باینطور ذکر گردیده که هر شهری که جمعیت آن در یک کشور بیشتر باشد در ذکر نام مقدم است و بحروف الفبا در نقشه صفحه مقابل نموده میشود.

اتحاد جماهیر شوروی : رجوع شود بصفحه ۴

آردن : پادشاهی مستقل بضمیمه ناحیه قدیم بیت المقدس و آن قسمت از فلسطین که بتصرف اسرائیل نیست (با ۵۵۶۸ کیلومتر مربع مساحت و ۸۰۰,۰۰۰ نفر جمعیت).

مساحت : ۹۸,۱۶۱ کیلومتر مربع
جمعیت : ۱,۳۲۰,۰۰۰ نفر بعلاده ۴۶۰,۰۰۰ نفر آوارگان.

مسلمان صلی ۵۹ = ۱,۷۰۰,۰۰۰ نفر
پایتخت : عمان ۹۰,۰۰۰ «ع ج

شهرهای مهم :

بیت المقدس ۷۵۰,۰۰۰ «ع ج
حبرون (الخلیل) ۲۶,۳۹۰ «ع ج
نابلس ۲۴,۶۶۰ «ع ج

اسرائیل : جمهوری مستقل بضمیمه ناحیه جدید بیت المقدس.
مساحت : ۲۰,۷۲۰ کیلومتر مربع
جمعیت : ۱,۷۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۸ = ۱۳۰,۰۰۰
پایتخت : بیت المقدس ۱۷۰,۰۰۰ «ع ج

شهرهای مهم :

تل اویدو (باضافه یافا) ۳۴۰,۰۰۰ «ف ج

بحرین : مجمع الجزایر. (۱)

مساحت : ۵۹۸ کیلومتر مربع
جمعیت : ۱۱۵,۰۰۰ نفر
مسلمان شیعه صلی ۵۰ = ۵۸,۰۰۰
مسلمان سنی صلی ۴۹ = ۵۷,۰۰۰
مرکز : منامه ۳۹,۶۴۸ «م د
شهر مهم : محرق ۲۵,۵۷۷ «م د
بلغارستان : رجوع شود بصفحه ۴
پاکستان : رجوع شود بصفحه ۴۰
ترکیه : جمهوری مستقل

مساحت : ۷۶۷,۱۱۳ کیلومتر مربع
جمعیت : ۲۱,۸۰۰,۰۰۰ نفر
مسلمان صلی ۹۸ = ۲۱,۴۰۰,۰۰۰
پایتخت : آنکارا ۲۸۶,۷۸۱ «ف ب

شهرهای مهم :

استانبول ۱,۰۰۰,۰۲۲ «ص آ
آزمیر ۲۳۰,۵۰۸ «ص ب
آدنه ۱۱۷,۷۹۹ «ع ب
بورسه ۱۰۰,۰۰۷ «ص آ
اسکی شهر ۸۸,۴۵۹ «ف ب
غازی عینتاب ۷۲,۷۴۳ «ع ب
قیصری ۶۵,۴۸۹ «ع ب
قونیه ۶۴,۵۰۹ «ف ب
ارز روم ۵۴,۳۶۰ «س ب
سیواس ۵۲,۲۶۹ «ع ب
ملاطیه (ملطیه) ۴۹,۰۷۷ «ع ب
دیاربکر ۴۵,۴۹۵ «س ب
سامسون ۴۳,۹۳۷ «ع آ
مرسین ۳۷,۵۰۸ «ف ب
ارقه (ادسا) ۳۷,۴۵۶ «ع ب
اطه پازاری ۳۶,۲۱۰ «ف آ
بالیکسری ۳۶,۰۰۱ «ص ب
زنگولداق ۳۵,۶۳۱ «ف آ
ازمید ۳۵,۵۶۴ «ص آ
مرعش ۳۵,۵۷۱ «ع ب
منبسا ۳۵,۰۱۹ «ص ب
طرابوزن ۳۳,۹۶۹ «ع آ
طرسوس ۳۳,۸۲۲ «ف ب
انطاکیه ۳۰,۳۸۵ «ع ب
آدرنه ۳۰,۲۴۵ «ص آ
افیون قره حصار ۲۹,۸۸۱ «ف ب
لاذیق ۲۹,۰۴۴ «ع ب
کلیس ۲۷,۶۹۰ «ع ب
انطالیه ۲۷,۴۷۸ «ف ب
نازلی ۲۵,۳۷۲ «ص ب
طوغودلی ۲۵,۱۳۹ «ص ب
آق حصار ۲۳,۵۷۹ «ص ب
اسکندرون ۲۲,۹۴۶ «ع ب
چوروم ۲۲,۸۳۵ «ف آ

آودمش ۲۲,۶۶۲ «نقر ص ب
صور ۲۲,۱۷۷ «ص ب
دنیزلی ۲۲,۰۲۹ «ص ب
توقات ۲۱,۷۰۰ «ع آ
قارص ۲۰,۵۲۴ «س آ
آیدین ۲۰,۴۲۱ «ص ب
ماردین ۲۰,۰۱۵ «ص ب
سودان انگلیس و مصر : رجوع شود بصفحه ۲
سوریه (شام) : جمهوری مستقل

مساحت : ۱۸۶,۴۷۰ کیلومتر مربع
جمعیت : ۳,۷۸۰,۰۰۰ نفر بعلاده ۸۰,۰۰۰ نفر آوارگان.
مسلمان سنی مذهب صلی ۶۹ = ۲,۷۰۰,۰۰۰ نفر
مسلمان در مذاهب دیگر صلی ۱۳ = ۵۰۰,۰۰۰
پایتخت : دمشق ۳۰۳,۹۵۲ «نقر ع ۹

شهرهای مهم :

حلب ۳۳۷,۷۷۷ «ع ب
حمص ۱۰۰,۱۴۲ «ع ج
حماه ۷۱,۳۹۱ «ع ب
لاذقیه ۳۶,۶۸۷ «ع ب
عراق : پادشاهی مستقل.
مساحت : ۴۳۵,۲۲۰ کیلومتر مربع.
جمعیت : ۵,۴۰۰,۰۰۰ نفر
مسلمان شیعه صلی ۵۷ = ۳,۰۵۰,۰۰۰
مسلمان سنی صلی ۳۶ = ۱,۹۵۰,۰۰۰
پایتخت : بغداد ۴۶۶,۷۳۳ «س ج

شهرهای مهم :

موصل ۱۳۳,۶۲۵ «س ب
بصره ۱۰۱,۵۳۰ «ن ج
کربلا ۶۸,۳۰۸ «س ب
نجف ۵۶,۲۶۱ «س ج
کاظمین ۴۸,۶۷۸ «س ج
کربلا ۴۴,۱۵۰ «س ج
عماره ۳۶,۹۰۷ «ن ج
سلیمانیه ۳۳,۵۱۰ «ن ب
حله ۳۶,۵۷۷ «ن ب
ار بیل ۲۷,۰۳۶ «س ب
ناصریه ۲۴,۰۳۸ «ن ج
عربستان سعودی : پادشاهی مستقل

مساحت : ۱,۵۰۰,۰۰۰ کیلومتر مربع
جمعیت : ۶,۰۰۰,۰۰۰ نفر
مسلمان صلی ۹۹ = ۵,۹۸۰,۰۰۰
پایتخت : مکه ۹۰,۰۰۰ «ع ه
پایتخت : ریاض ۸۰,۰۰۰ «ن ه
شهرهای مهم :

هفوف ۹۰,۰۰۰ «ن د
جده ۶۰,۰۰۰ «ع ه
مدینه ۴۰,۰۰۰ «ع ه
بریده ۳۰,۰۰۰ «س د
عنیزه ۲۵,۰۰۰ «س د

طائف ۲۵,۰۰۰ «نقر س ه
عمان سلمی : (ساحل الصلح البحری : سواحل شیخ نشین. متعاهد مقید بانگلیس. مشتمل است برشارقه و رأس الخیمه و ام القیوین و عجمان و دبی و ابوظبی و الفجیره.)
مساحت : ۱۵,۵۴۰ کیلومتر مربع
جمعیت : ۸۰,۰۰۰ نفر
مسلمان صلی ۹۹ = ۷۹,۰۰۰
کرسی آن شارقه ۲,۰۰۰ «ل د
قبرس : مستعمره انگلیس.

مساحت : ۹,۲۵۱ کیلومتر مربع.
جمعیت : ۵۱۰,۰۰۰ نفر
مسلمان صلی ۱۸ = ۹۰,۰۰۰
کرسی آن نیکوزیا ۳۴,۴۸۵ «ف ب
شهر مهم : لیما ۲۵,۳۰۸ «ع ج
قطر : شیخ نشین مستقل. متعاهد مقید بانگلیس.
مساحت : ۲۲,۰۰۰ کیلومتر و ۵۰۰ متر مربع.
جمعیت : ۱۷,۰۰۰ نفر
مسلمان صلی ۹۹ = ۱۶۹,۰۰۰
کرسی آن : دوحه ۱۰,۰۰۰ «م د
کویت : شیخ نشین مستقل. متعاهد مقید بانگلیس.

بضمیمه جزیره بوبیان.
مساحت : ۱۵,۵۴۰ کیلومتر مربع
جمعیت : ۱۸۰,۰۰۰ نفر
مسلمان صلی ۹۹ = ۱۷,۹۰۰
کرسی آن : کویت ۸۰,۰۰۰ «ن د
لبنان : جمهوری مستقل.
مساحت : ۹,۳۲۴ کیلومتر مربع
جمعیت : ۳,۴۰۰,۰۰۰ نفر بعلاده ۱۰۰,۰۰۰ نفر آوارگان.
مسلمان سنی صلی ۲۵ = ۳,۵۳۰,۰۰۰
مسلمان شیعه صلی ۱۸ = ۲۵۶,۰۰۰
مسلمان دروز (۱) صلی ۷ = ۹۱,۰۰۰
پایتخت : بیروت ۲۱۱,۰۰۶ «ع ج

شهرهای مهم :

طرابلس ۵۹,۰۰۱ «نقر ع ج
زحله ۲۵,۱۵۳ «ع ج
لیبی : رجوع شود بصفحه ۲
مسقط و عمان : سلطان نشین مستقل. متعاهد مقید بانگلیس بضمیمه گوادر (۷۷۷ کیلومتر مربع مساحت و ۵,۰۰۰ نفر جمعیت) و شیخ نشین های عمان داخلی (ناحیه بریمی و بهاذه که ۷,۰۰۰ نفر جمعیت آنهاست).
مساحت : ۱۲,۳۸۰ کیلومتر مربع
جمعیت : ۵۵۰,۰۰۰ نفر
مسلمان صلی ۹۹ = ۵۴۵,۰۰۰
پایتخت : مسقط ۴,۲۰۰ «ل ه

مناطق یطراف : تابع حکومت مشترک عربستان سعودی و عراق و کویت.
مساحت : ۲,۸۴۹ کیلومتر مربع

جمعیت : ۳,۰۰۰ نفر
مسلمان صلی ۹۹ = ۳,۰۰۰
مصر : جمهوری مستقل. بضمیمه شبه جزیره سینا و غزه (با ۲۲۱ کیلومتر مربع مساحت و ۴,۰۰۰,۰۰۰ نفر جمعیت بعلاده ۲۰۰,۰۰۰ نفر آوارگان).
مساحت : ۹۹۹,۷۴۰ کیلومتر مربع
جمعیت : ۲۱,۶۰۰,۰۰۰ نفر
مسلمان صلی ۹۲ = ۲۰,۰۰۰,۰۰۰
پایتخت : قاهره ۲,۱۰۰,۵۰۶ «ف ج

شهرهای مهم :

اسکندریه ۹۲۵,۰۸۱ «ص ج
پرت سعید ۱۷۸,۴۳۲ «ف ج
طنطا ۱۳۹,۸۱۶ «ف ج
محله الکبری ۱۱۵,۵۰۹ «ف ج
سوتز ۱۰۸,۲۵۰ «ف ج
متصوره ۱۰۲,۵۱۹ «ف ج
اسیوط ۸۸,۷۳۰ «ف د
دمهور ۸۴,۹۸۳ «ف ج
نقازیق ۸۲,۹۱۲ «ف ج
فیوم ۷۲,۴۶۵ «ف د
منیا ۶۹,۶۶۷ «ف د
جیزه ۶۶,۲۱۳ «ف د
بنی سویف ۵۶,۳۵۶ «ف د
دمياط ۵۳,۶۲۰ «ف ج
سوهاج ۴۳,۲۳۴ «ف د
شبین الکوم ۴۱,۸۳۶ «ف ج
قنا ۳۹,۶۲۷ «ف د
بنها ۳۵,۲۴۵ «ف ج
رشید ۲۸,۶۹۸ «ف ج
اسوان ۲۵,۳۹۷ «ف ه

یوگوسلاوی :

رجوع شود بصفحه ۴
یونان (هلاس) : پادشاهی مستقل. بضمیمه کرت (۸,۲۸۸ کیلومتر مربع مساحت و ۴۸۰,۰۰۰ نفر جمعیت)

مساحت : ۱۳۲,۵۶۱ کیلومتر مربع.
جمعیت : ۷,۸۰۰,۰۰۰ نفر
مسلمان صلی ۱۸ = ۱۴۰,۰۰۰
پایتخت : آتن ۵۶۱,۲۵۰ «ق ب

شهرهای مهم :

سالونیک ۲۱۶,۱۳۸ «ق ا
پیروس ۱۸۴,۸۰۲ «ق ب
پاترای ۸۸,۴۱۴ «ق ب
هراکلیون ۵۴,۵۴۱ «ص ب
ولوس ۵۱,۱۳۴ «ق ب
لاریسا ۴۳,۱۶۳ «ق ب
قواله ۴۲,۲۵۰ «ق آ
خانیه ۳۵,۲۳۷ «ق ب
ایونیه ۳۳,۲۶۸ «ق ب
کوموتینی ۳۱,۹۰۶ «ص آ

جنگهای صلیبی

لشکر کشی در	تاریخ (میلادی)	صلیبیون	سرکردگان مهم	لشکر کشی های شبه صلیبی برای پس گرفتن شهرهایی که مسلمانان بتصرف خود آورده بودند ۷۱۸-۱۰۹۵ میلادی
۱ اسپانیا :	۷۱۸ - ۹۱۰	اسپانیایی ها	الفونس اول - الفونس سوم	الفونس اول - الفونس سوم
۲ کاتالونیه	۷۷۷ - ۸۰۱	فرانکها	شارلمان	شارلمان
۳ کاستیل جدید	۱۰۳۷ - ۱۰۹۵	کاستیلی ها	الفونس ششم	الفونس ششم
۴ پرتغال مرکزی	۱۰۵۵ - ۱۰۶۴	کاستیلی ها	فریدیناند اول	فریدیناند اول
۵ فرانسه :	۷۳۲ - ۷۵۹	فرانکها	شارل مارتل	شارل مارتل
۶ پروانس	۸۹۰ - ۹۷۵	فرانسویها	-	-
۷ ایتالیا :	۸۴۶ - ۸۸۹	لیمباردیا و بیزانته	-	-
۸ سردانیه	۱۰۱۶ - ۱۰۵۰	پیزایی ها و جنواییها	-	-
۹ صقلیه	۱۰۶۰ - ۱۰۹۱	نورمانها	رجر اول	رجر اول
۱۰ مالدیه	۱۰۹۰ -	نورمانها	رجر اول	رجر اول

جنگهای صلیبی (۱) ۱۰۹۵ - ۱۲۹۱

۱ فلسطین	(اول)	۱۰۹۹ - ۱۱۰۱	لورنی ها و پروانسلیها	گادفری و رایموند	بیت المقدس ۱۰۹۹ ؛ کشور اورشلیم ۱۰۹۹ - ۱۱۸۷ .
۲		۱۱۰۷ - ۱۱۱۱	شمالی ها	سیگورد جورسلافا	عکا ۱۱۰۹ .
۳	(سوم)	۱۱۹۶ - ۱۱۹۲	انگلیسها و فرانسیسها	ریچارد (اول) و فیلیپ (اول)	عکا ۱۱۹۱ ؛ متارکه ؛ دسترسی مسیحیان بر بیت المقدس .
۴		۱۲۲۸ - ۱۲۲۹	اهالی صقلیه و آلمانها	فریدریک دوم	بیت المقدس ۱۲۲۹ (تا ۱۲۴۴) ؛ ده سال متارکه .
۵		۱۲۴۰ - ۱۲۴۱	انگلیس ها	ریچارد کرنوال	تعمیر استحکامات .
۶	(بعد از ششم)	۱۲۵۰ - ۱۲۵۴	فرانسویها	لوئی نهم	انطاکیه ۱۰۹۸ ؛ امیرنشین انطاکیه ۱۰۹۸ - ۱۲۶۸ .
۷ شام	(اول)	۱۰۹۷ - ۱۰۹۹	نورمانها و پروانسلیها	بوهمند و رایموند	طرابلس ۱۱۰۹ ؛ صور ۱۱۲۴ ؛ کونت نشین طرابلس تا ۱۲۸۹
۸	(بعد از اول)	۱۱۰۱ - ۱۱۲۴	پروانسلیها و ایتالیاییها	ریموند تولوز	دمشق ۱۱۴۸
۹	(دوم)	۱۱۴۷ - ۱۱۴۹	فرانسویها و آلمانها	لوئی هفتم و کتراد سوم	
۱۰	(پیش از پنجم)	۱۲۱۸	اهالی هنگری	آندرو دوم	
۱۱		۱۲۳۹	اهالی نوار	تیبو	
۱۲	(بعد از هفتم)	۱۲۷۰ - ۱۲۷۲	انگلیس ها	ادوارد (بعد ها اول)	
۱۳ آسیای صغیر	(اول)	۱۰۹۷	فرانسویها و نورمانها	گادفری و بوهمند	نیقیه ۱۰۹۷ ؛ دورولایوم ۱۰۹۷ ؛ به بیژانت بخشیده شد .
۱۴	(پیش از سوم)	۱۱۸۹ - ۱۱۹۰	آلمانها	فریدریک بربروسه	دمیاط ۱۲۱۹ (بزودی تخلیه شد) .
۱۵ مصر	(پنجم)	۱۲۱۸ - ۱۲۲۱	فرانسویها	ژان دو برین	دمیاط ۱۲۴۹ (« ») خراج سنگینی پرداختند .
۱۶	(ششم)	۱۲۴۸ - ۱۲۵۰	فرانسویها	لوئی نهم	غنیمت و امتیازات تجاری
۱۷ تونس		۱۱۱۷ - ۱۱۲۳	نورمانهای صقلیه		طرابلس ۱۱۴۶ ؛ مهدیه ۱۱۴۸ ؛ بتصرف موحدین آمد ۱۱۵۹ .
۱۸		۱۱۳۵ - ۱۱۵۳	نورمانهای صقلیه		قرطاجنه ۱۲۷۰ (تسلیم شد) خراجگزار شارل .
۱۹	(هفتم)	۱۳۷۰	فرانسویها	لوئی نهم و شارل	کلو ۱۲۸۲ (تسلیم شد)
۲۰		۱۲۸۲	آرا غونیا	پدروسوم	در تصرف متناوب صقلیه سپس در تصرف کاتالونیا .
۲۱ جریه		۱۱۳۵	نورمانهای صقلیه		مرابین آنرا در ۱۱۵۱ تصرف کردند .
۲۲ بالنگار		۱۱۱۳ - ۱۱۱۵	اهالی پیزا		میونقه ۱۲۳۰ ؛ منوره ۱۲۳۲ (خراجگزار تا ۱۲۸۷)
۲۳		۱۱۲۹ - ۱۲۳۵	آرا غونیا	جیمس اول	وشقه ۱۰۹۶ ؛ سرقسطه ۱۱۱۸ ؛ طرطوشه ۱۱۴۸ .
۲۴ اسپانیا :	آرا غون شمالی	۱۰۹۶ - ۱۱۴۹	آرا غونیا	الفونس ششم سید	لیسبون ۱۱۴۷ ؛ شلب ۱۱۹۷ ؛ میرتله ۱۲۳۹ ؛ تسخیر شد .
۲۵	پرتغال جنوبی	۱۱۳۹ - ۱۲۵۷	پرتغالیها و انگلیسها	الفونس هنریک	المریه ۱۱۴۷ (بزودی از دست رفت) سود ویژه اندک بود .
۲۶	کاستیل جنوبی	۱۱۴۴ - ۱۱۴۷	کاستیلی ها و کاتالونیا	الفونس هفتم	۱۲۱۲ قرطبه ۱۲۳۶ ؛ اشبیلیه ۱۲۴۸ ؛ مریه ۱۲۶۶ .
۲۷	کاستیل جنوبی	۱۲۱۲ - ۱۲۶۶	کاستیلی ها و آرا غونیا	الفونس هشتم و جیمس اول	بلنسیه ۱۲۳۸ ؛ شاطبه ۱۲۴۴ ؛ تمام آن تسخیر شد .
۲۸	آرا غون جنوبی	۱۲۳۳ - ۱۲۴۵	آرا غونیا	جیمس اول	

جنگهای صلیبی متأخر

۱ آسیای صغیر	شمال باختری و مرکزی	۱۳۰۴	کاتالونیا	روجر فلوور	دروازه های کیلیکیه ۱۳۰۴ ؛ غنیمت
۲	باختری	۱۳۴۳ - ۱۳۴۷	ونیزیها و قبرسیها	زنو ، داسی ، همبرگ	ایبیر ۱۳۴۴ (در تصرف آنها بود تا زمان امیر تیمور ۱۴۰۲)
۳	جنوبی	۱۳۶۱	قبرسی ها و ارمنی ها	پیر اول دلوژینان	انطاکیه ۱۳۶۱ (در تصرف آنها بود تا ۱۴۷۳)
۴ مصر		۱۳۶۵	ونیزیها و قبرسی ها	پیر اول دلوژینان	اسکندریه ۱۳۶۵ (غارت کرده و رها کردند) غنیمت ؛
۵ بالکان	ترکیه	۱۳۶۶	ایتالیاییها و فرانسیسها	امیدیه ششم ساوایی	گالیپولی ۱۳۶۶ (عثمانیان در ۱۳۷۷ پس گرفتند)
۶ بلغارستان		۱۳۹۶	فرانسویها و هنگریها	دنور ، سجموند	نیکپولی ۱۳۹۶ ؛ عثمانیان بر آنجا مسلط شدند
۷ بلغارستان ، صربستان		۱۴۴۳ - ۱۴۵۶	هنگریها و لهستانیها	ژان هنیادی	واژه ۱۴۴۴ ؛ قوصو ۱۴۴۸ ؛ سنجلیگراد ۱۴۵۶
۸ تونس		۱۳۹۰	فرانسویها و جنواییها	لوئی بوربون	مهدیه ۱۳۹۰ ؛ غنیمت و امتیازات تجاری
۹ مراکش :	خاوری	۱۳۹۹ - ۱۴۷۰	اسپانیاییها	هانری ملاح	تطوان ۱۳۹۹ (غارت کردند و رها کردند) ؛ ملیه ۱۴۷۰ .
۱۰ باختری		۱۴۱۵ - ۱۴۷۱	پرتغالیها	—	سیت ۱۴۱۵ ؛ طنجه ۱۴۷۱ .
۱۱ اسپانیا :	غرناطه	۱۴۶۲ - ۱۴۹۲	کاستیلی ها و آرا غونیا	فریدیناند دوم	جبل طارق ۱۴۶۲ ؛ ماله ۱۴۸۷ ؛ غرناطه ۱۴۹۲ .

لشکر کشی های بی نتیجه صلیبی

- ۱۰۹۶ جماعت هائی از مهاجرین بسرکردگی پتر زاهد و ولتر مقلس به قسطنطنیه میروند و بسمت آسیا روانه میشوند و هنگی در بین راه تلف میگردند .
- ۱۲۱۲ کودکان فرانسه و آلمان بسرکردگی استیفان و اندوی و نیکلای کولونبیسی با متفرق میشوند یا در ایتالیا ببردگی درمیآیند .
- ۱۲۶۰ آرا غنها بسرکردگی جیمس اول در نتیجه طوفان باز میگردند .
- ۱۲۶۹ آرا غنها بسرکردگی جیمس اول در نتیجه طوفان باز میگردند .
- ۱۳۳۵ شروع جنگ انگلستان مانع از حرکت فرانسویها بسرکردگی فیلیپ ششم میگردد .
- ۱۴۶۴ ایتالیاییها بسرکردگی پیوس دوم در نتیجه مردن پاپ متفرق میشوند .

لشکر کشی های صلیبی بر ضد مسیحیان

- ۱۰۹۷-۱۰۹۸ اهالی لورن بسرکردگی بالدوین دیبورگ در ۱۰۹۸ رها را تسخیر نموده کنت نشین رها را از ۱۰۹۸-۱۱۴۴ تأسیس میکنند و برابریها فرمانروائی مینمایند .
- ۱۰۹۷-۱۰۹۸ اهالی نورمان بسرکردگی تنکرد در ۱۰۹۸ طروس را تسخیر نموده آنرا تابع انطاکیه قرار میدهند (اهالی کیلیکیه هم ارمنی بودند) .
- ۱۱۹۱ ریچارد اول پادشاه انگلیس قبرس را از تصرف روم شرقی بیرون آورده آنرا با اهالی لوزینان میفروشد و آنها مملکت قبرس را تشکیل میدهند (۱۱۹۲-۱۴۸۹) .
- ۱۲۰۲-۱۲۰۴ (جنگ چهارم صلیبی) اهالی ونیز و فرانسیسها در ۱۲۰۲ زارار و در ۱۲۰۴ قسطنطنیه را بتصرف گردیده امپراطوری لاتن (۱۲۰۴ - ۱۲۶۱) و کشورهای فرانسیسی دیگر را تشکیل میدهند . ونیزیها سهمی از غنایم میبرند ، و بیزانته ها در طرابوزان و اپیروس و تیقیه و غیر آن پراکنده میشوند
- ۱۳۰۵-۱۳۱۱ کاتالونی ها و والتر دبرین را در کفیسوس بسال ۱۳۱۱ هزیمت میدهند و بدو کنت نشین آتن و تسالیه مسلط میگردند .
- ۱۳۶۶-۱۳۶۷ ایتالیاییها و بیزانته ها بسرکردگی امپد یوشم ساوایی بلغاریها را هزیمت میدهند و چون پنجه امپراطور را آزاد میسازند .

دواتها و امیر نشین های صلیبی در مدیترانه خاوری

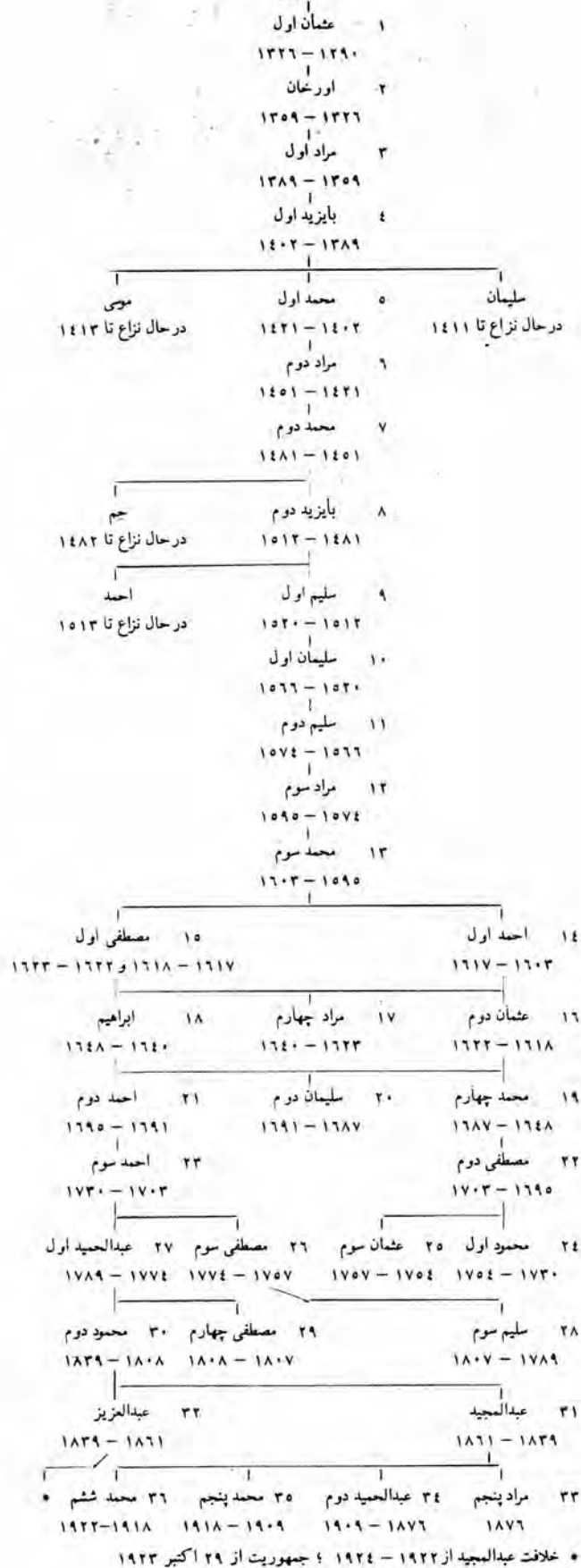
- ۱ کنت نشین رها ۱۰۹۸-۱۱۴۴ ؛ ارمنی ها زیر فرمان نورمان ها و بورگاندیها ؛ تیولی های بیت المقدس بعد از ۱۰۹۹ ؛ زندگی موصلی آنرا تسخیر میکند .
- ۲ امیر نشین انطاکیه ۱۰۹۸-۱۲۶۸ ؛ اعراب زیر تسلط نورمانها ؛ تیولی بیت المقدس ۱۰۹۹-۱۱۸۷ . بیبرس از سلاطین سلسله ممالیک آنرا تسخیر میکند .
- ۳ مملکت اورشلیم ۱۰۹۹-۱۱۸۷ ؛ اعراب زیر تسلط لورنی ها و بورگاندیها ؛ صلاح الدین ایوبی آنرا تسخیر میکند .
- ۴ کنت نشین طرابلس ۱۱۰۹-۱۲۸۹ ؛ اعراب زیر تسلط پروانسلی ها . تیولی بیت المقدس تا ۱۱۸۷ ، قلان یکی از سلاطین سلسله ممالیک آنرا تسخیر میکند .
- ۵ مملکت قبرس ۱۱۹۲-۱۴۸۹ ؛ قبرسی ها زیر تسلط لوزینانی ها بورگاندی . بعد از ۱۴۲۶ خراجگزار ممالیک . بخشیده میشود به ونیز .
- ۶ رمانی (امپراطوری لاتین قسطنطنیه) ۱۲۰۴-۱۳۶۱ ؛ یونانی ها زیر فرمان ونیزیها و فلامانها . میشل هشتم پاپیولوغوس آنرا تسخیر میکند .
- ۷ مملکت سالونیک ۱۲۰۴-۱۲۲۲ ؛ یونانی ها زیر فرمان ایتالیایی ها . خراجگزار قسطنطنیه . تثودورا پیروسی آنرا تسخیر میکند .
- ۸ دوک نشین آتن ۱۲۰۴-۱۳۸۸ ؛ یونانی ها زیر فرمان خانواده دلاروش تا ۱۳۰۸ ؛ زیر فرمان دبرین ۱۳۰۹-۱۳۱۱ ؛ کاتالونی ها ۱۳۱۱-۱۳۱۲ و خراجگزار سیسل ۱۳۱۲-۱۳۷۷ (کاتالونی ها خراجگزار آرا غون ۱۳۷۷-۱۳۸۸ ؛ اکسیا ژولی فلورانیسی انزال ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۴ و نیز از ۱۳۹۴ - ۱۴۰۲)
- ۹ امیر نشین آخاتیا ۱۲۰۵-۱۴۳۰ . یونانیها زیر فرمان ویلهدردوین های فرانسوی و انگولین ها و ناوارها . توماس پاپیولوغوس بر آن استیلا پیدا میکند .

- ۱۰ رودس زیر فرمان سرکردگان سن ژان ۱۳۱۰-۱۵۲۲ (اسپناریه در فلسطین حوالی ۱۰۷۰-۱۲۹۱ و در قبرس ۱۲۹۱-۱۳۱۰ مالدیه را متصرف میشوند ۱۵۳۰-۱۷۹۸ و طرابلس را متصرف میشوند ۱۵۳۰-۱۵۵۱) ؛ سلیمان اول سلطان عثمانی آنجا را تسخیر میکند .
- ۱۱ دولتشین نیوپاتراس ۱۳۱۹-۱۳۸۸ ؛ یونانیها زیر فرمان کاتالونی های فرمانروای دولتشین آتن . اکسیا ژولی فلورانیسی آنرا تسخیر میکند .

لشکر کشی های دیگر صلیبی

علاوه بر جنگها و لشکر کشی هایی که ذکر شد زد و خورد ها و جنگهای کوچک در فلسطین و شام و جنگهای متوالی دیگری در اسپانیا و جزائر از و تاخت و تاز هائی در سواحل شام و تونس با صلیبیون پیوسته است که قابل شماره نیست . اصطلاح (جنگهای صلیبی) به جنگهایی که پاپها با کولونا و با خانواده هوشناختن و با آراغون و با از دین برگشتان البیجینین و مسیحیان دیگر و همچنین با بت برستان بالتیک میشوند . اطلاق شده است .

- ۳۷ قره طاغ (مونه نگر) ۱۷۹۹-۹۹/۱۴۸۵ (تابع و غالباً درحال شورش).
- ۳۸ الجزائر ۱۷۱۰-۱۰۰۴ (مورد نزاع ۱۵۰۴-۱۵۰۶؛ تابع ۱۵۰۶-۱۶۷۱ فقط اسماً تابع ۱۶۷۱-۱۷۱۰).
- ۳۹ ملداوی ۱۵۱۲-۱۷۶۸ و ۱۷۷۴-۱۷۸۹ و ۱۷۹۲-۱۸۷۸ (تابع تا ۱۷۱۱ فقط اسماً تابع ۱۸۲۹-۱۸۷۸).
- ۴۰ ارمنستان باختری ۱۵۱۴-۱۹۲۳.
- ۴۱ ارمنستان خاوری ۱۵۱۴-۱۶۰۳ و ۱۶۳۸-۱۶۴۵ و ۱۸۷۸-۱۹۲۳.
- ۴۲ آذربایجان ۱۵۱۴ و ۱۵۳۴ و ۱۵۴۸ و ۱۵۹۰-۱۵۹۰ و ۱۸/۱۶۰۲ و ۸/۱۶۳۵ و ۱۷۳۰-۱۷۳۱ (تابع ۱۶۳۸-۱۷۳۱).
- ۴۳ کردستان ۱۵۱۵-۱۹۲۳ (غالباً درحال شورش).
- ۴۴ کیلیکیه ۱۵۱۶-۱۸۳۲ و ۱۸۴۰-۱۹۱۸ و ۱۹۲۱-۱۹۲۳.
- ۴۵ شام (سوریه) ۱۵۱۶-۱۸۳۲ و ۱۸۴۰-۱۹۱۸ (شورش قبیله دوروز ۱۶۰۳-۱۶۳۵).
- ۴۶ لبنان ۱۵۱۶-۱۸۳۲ و ۱۸۴۰-۱۹۱۸ (مستقل ۱۸۶۱-۱۹۱۴).
- ۴۷ فلسطین ۱۵۱۶-۱۷۹۹ و ۱۸۰۱-۱۸۳۲ و ۱۸۴۰-۱۹۱۷.
- ۴۸ مصر ۱۵۱۷-۱۸۸۲ (درحال شورش ۱۷۶۶-۱۷۷۳؛ تسخیر شد ۱۷۹۸-۱۸۰۱؛ فقط اسماً تابع ۱۸۰۵-۱۸۸۲).
- ۴۹ حجاز ۱۵۱۷-۱۸۰۳ و ۱۸۴۰-۳۰/۱۹۱۶ (نیمه مستقل).
- ۵۰ عمیر ۱۵۱۷-۲۰/۱۹۱۶ (نیمه مستقل).
- ۵۱ یمن ۱۵۱۷-۱۶۳۵ و ۱۸۷۱-۱۹۱۸ (خراجگزار و تابع ۱۵۱۷-۱۵۳۸؛ درحال شورش ۱۶۳۵-۱۶۳۸ و ۱۹۰۴-۱۹۰۵؛ مستقل ۱۹۱۳-۱۹۱۸).
- ۵۲ سیرنائیک ۱۵۲۱-۱۹۱۲ (نیمه مستقل ۱۵۲۱-۱۸۳۵).
- ۵۳ ردس ۱۵۲۲-۱۹۱۲.
- ۵۴ مجارستان ۱۵۲۶-۱۶۹۹ (خراجگزار و تابع ۱۵۲۶-۱۵۴۱ و ۱۶۸۷-۱۶۹۹).
- ۵۵ بشارای شمالی ۱۵۲۶-۱۷۹۲ و ۱۸۱۲-۱۸۱۲.
- ۵۶ یدپسان ۱۵۲۶-۱۷۹۱.
- ۵۷ تونس ۱۵۳۴-۳/۱۸۸۱ (مورد نزاع ۱۵۳۴-۱۵۷۴؛ خراجگزار ۱۵۷۴-۱۷۰۵؛ اسماً تابع ۱۷۰۵-۱۸۸۳؛ شهر تونس ۱۵۳۴-۱۵۳۵ و ۱۵۷۳-۱۵۷۴ و ۱۵۷۴-۱۸۸۱).
- ۵۸ بین النهرین ۱۵۳۴-۵۵/۱۶۰۲ و ۳/۱۶۰۲-۲۳/۱۹۱۴.
- ۵۹ ترانسیلوانی ۱۵۴۱-۱۶۹۹ (تابع و خراجگزار تا ۱۶۶۴؛ فقط اسماً تابع ۱۶۶۴-۱۶۹۹ و وگروساردین [اورادیا] ۱۶۶۰-۱۶۹۹).
- ۶۰ عدن ۱۵۴۷-۱۸۳۹.
- ۶۱ طرابلس ۱۵۵۱-۱۹۱۲ (خراجگزار و تابع ۱۵۵۴-۱۷۱۴؛ اسماً تابع ۱۷۱۴-۱۸۳۵).
- ۶۲ طمشوار ۱۵۵۲-۸/۱۷۱۶.
- ۶۳ احساء ۱۵۵۵-۶/۱۹۱۴ (فقط اسماً تابع درحدود ۱۸۲۰-۱۹۱۶).
- ۶۴ قبرس ۱۵۷۱-۱۹۱۴ (فقط اسماً تابع ۱۸۷۸-۱۹۱۴).
- ۶۵ گرجستان ۱۵۹۰-۱۶۱۸ و ۱۶۴۵-۱۷۳۰ (خراجگزار و تابع ۱۵۹۰-۱۶۰۳ و ۱۶۴۵-۱۷۳۵).
- ۶۶ قره باغ ۱۵۹۰-۱۶۰۳ و ۱۶۴۵-۱۷۳۰ (خراجگزار و تابع).
- ۶۷ لرستان ۱۶۳۰-۱۷۴۷ (خراجگزار و تابع ۱۶۳۸-۱۷۴۷).
- ۶۸ داغستان ۱۶۴۵-۱۷۲۵ (خراجگزار و تابع).
- ۶۹ کرت ۱۶۴۵-۶۹/۱۸۲۲ و ۱۸۴۰-۱۸۹۸ (درحال شورش ۱۸۶۶-۱۸۶۸ و ۱۸۷۸ و ۱۸۹۸-۱۸۹۹).
- ۷۰ بودولیا ۱۶۷۲-۶/۱۶۹۹.
- ۷۱ منگولیا ۱۷۲۵-۱۷۳۰ و ۱۷۷۴-۲۹/۱۸۰۳ (بطور متناوب در تصرف بود).

معاهده های اخیر

- ۱۶۹۹ کارلووین
۱۷۱۱ پوت
۱۷۱۸ پزاروین
۱۷۳۹ بلغراد
۱۷۷۴ کوچوک کینارجه
۱۷۹۲ یاسی
۱۸۲۹ ادرنه
۱۸۷۸ سزاستفانو
۱۹۳۰ بوسر
۱۹۲۳ لوزان

محاصره های بی نتیجه

- ۱۳۹۱ قسطنطنیه
۱۳۹۷ قسطنطنیه
۱۴۲۲ قسطنطنیه
۱۴۵۶ بلغراد
۱۴۸۰ ردس
۱۵۲۹ وین
۱۵۳۷ کوفو
۱۵۵۱ مالطه (مالتا)
۱۵۶۵ مالطه (مالتا)
۱۶۸۳ وین

جنگهای اولیه

- ۱۳۷۱ کرینون
۱۳۸۹ قوصو (۱)
۱۳۹۶ نیکوپولیس
۱۴۰۲ آنقره
۱۴۴۸ قوصو (۲)
۱۵۱۴ چالدران
۱۵۱۶ مرج دابق
۱۵۲۶ مهاج (۱)
۱۵۷۱ لپانتو
۱۶۸۷ مهاج (۲)

- ۲ سلطان او نو ۱۲۹۹-۱۹۲۳.
- ۳ بی نو نیا ۱۳۱۶/۳۸-۱۹۲۳ (بروسه ۱۳۲۶-۱۴۰۲ و ۱۴۰۳-۱۹۲۳ و ۱۹۲۳-۱۹۲۳ مرکز ۱۳۲۶-۱۳۶۶ از نیک [تیتی] ۱۳۳۱-۱۴۰۲ و ۱۴۰۳-۱۹۲۳ از مید [تیتی] ۱۳۳۷-۱۴۰۲ و ۱۴۰۳-۱۹۲۳).
- ۴ قره سی ۱۳۳۶-۱۹۲۳.
- ۵ تراکیه خاوری ۱۳۵۴/۶۱-۱۹۲۳ و ۱۹۲۳-۱۹۲۳ (بخواش رومی ها از اهالی تراکیه ۱۳۵۴ و ۱۳۵۹ و ۱۳۵۴ گالیبولی ۱۳۵۴-۱۳۶۶ و ۱۳۶۶-۱۹۲۳ ادرنه ۱۳۶۱-۱۹۱۳ و ۱۹۱۳-۱۹۱۳ و ۱۹۲۳-۱۹۲۳ و ۱۹۲۳-۱۹۲۳ مرکز ۱۳۶۶-۱۴۵۳؛ استانبول ۱۴۵۳-۱۹۱۸ و ۱۹۲۳-۱۹۲۳ مرکز ۱۴۵۳-۱۹۲۳).
- ۶ قره مان شمالی ۱۳۶۰-۱۴۰۲ و ۱۴۳۱-۱۹۲۳ (آنقره پایتخت شد ۱۹۲۳).
- ۷ روملی خاوری ۱۳۶۴/۷۲-۱۹۰۸ (مستقل شد ۱۸۷۸-۱۸۸۵ و در ضمن استقلال بلغارستان ۱۸۸۵-۱۹۰۸).
- ۸ تراکیه باختری ۱۳۷۱-۱۹۱۳.
- ۹ مقدونیه ۱۳۷۱/۸۲-۳/۱۹۱۲ (مناستر [بیتولج و مناستر] ۱۳۸۲-۱۹۱۲؛ سانویک ۱۳۰۷-۱۳۹۶ و ۱۳۹۶-۱۹۱۲).
- ۱۰ بلغارستان ۱۳۷۲/۹۳-۱۹۰۸ (خراجگزار و تابع ۱۳۷۹-۱۳۸۵؛ مستقل ۱۸۷۸-۱۹۰۸).
- ۱۱ گرمیان خاوری ۱۳۸۱-۱۴۰۲ و ۱۴۲۸-۱۹۲۱ و ۱۹۲۱-۱۹۲۳ و ۱۹۲۳-۱۹۲۳.
- ۱۲ صربستان ۱۳۸۶-۱۴۰۲ و ۱۴۲۹-۱۴۴۴ و ۱۴۵۶/۹-۱۸۷۸ (خراجگزار و تابع ۱۳۸۶-۱۴۰۲؛ درحال شورش ۱۸۰۴-۱۸۱۳ و ۱۸۱۵-۱۸۱۷؛ نیمه استقلال ۱۸۱۷-۱۸۲۹؛ مستقل ۱۸۲۹-۱۸۷۸؛ بلغراد ۱۵۲۱-۱۶۸۸ و ۱۶۹۰-۱۷۱۷ و ۱۷۳۹-۱۷۸۹ و ۱۷۹۱-۱۸۶۷).
- ۱۳ بوسنه ۱۳۸۹-۱۴۰۲ و ۱۴۶۳-۱۹۰۸ (خراجگزار و تابع ۱۳۸۹-۱۴۰۲؛ درحال شورش ۱۸۲۱-۱۸۵۱ و ۱۸۷۵-۱۸۷۸؛ فقط اسماً خراجگزار ۱۸۷۸-۱۹۰۸).
- ۱۴ هرزه گویین ۱۳۸۹-۱۴۰۲ و ۱۴۸۳-۱۹۰۸ (خراجگزار و تابع ۱۳۸۹-۱۴۰۲؛ درحال شورش ۱۸۷۵-۱۸۷۸؛ فقط اسماً خراجگزار ۱۸۷۸-۱۹۰۸).
- ۱۵ گرمیان باختری ۱۳۹۰-۱۴۰۲ و ۱۴۲۸-۱۹۲۱ و ۱۹۲۱-۱۹۲۳ و ۱۹۲۳-۱۹۲۳.
- ۱۶ صاروخان ۱۳۹۰-۱۴۰۲ و ۱۴۲۶-۱۹۲۳ و ۱۹۲۳-۱۹۲۳.
- ۱۷ آبدین ۱۳۹۰-۱۴۰۲ و ۱۴۲۶-۱۹۲۳ و ۱۹۲۳-۱۹۲۳ (ازبیر-اسمره ۱۴۲۶-۱۹۱۹ و ۱۹۲۳-۱۹۲۳).
- ۱۸ متشا ۱۳۹۰-۱۴۰۲ و ۱۴۲۶-۱۹۲۳.
- ۱۹ تکه ۱۳۹۰-۱۴۰۲ و ۱۴۲۷-۱۹۱۹ و ۱۹۲۱-۱۹۲۳.
- ۲۰ کروات جنوبی ۱۳۹۱-۱۴۰۲ و ۱۴۶۸-۱۶۹۹ (خراجگزار و تابع ۱۳۹۱-۱۴۰۲).
- ۲۱ افلاق باختری ۱۳۹۱-۱۴۰۲ و ۱۴۷۵-۱۷۱۸ و ۱۷۳۹-۱۸۶۸ و ۱۸۷۸-۱۸۷۸ (خراجگزار و تابع تا ۱۷۱۱؛ فقط اسماً تابع ۱۸۲۹-۱۸۷۸).
- ۲۲ افلاق خاوری ۱۳۹۱-۱۷۶۸ و ۱۷۷۴-۱۸۷۸ (خراجگزار و تابع تا ۱۷۱۱؛ فقط اسماً تابع ۱۸۲۹-۱۸۷۸).
- ۲۳ قره مان جنوبی ۱۳۹۲-۱۴۰۲ و ۱۴۷۱-۱۹۲۳.
- ۲۴ قزل احمدلی ۱۳۹۳-۱۴۰۲ و ۱۴۶۰-۱۹۲۳ (سیواس ۱۳۹۵-۱۴۰۰ و ۱۴۶۰-۱۹۲۳).
- ۲۵ تالی ۱۳۹۳-۷/۱۸۸۱.
- ۲۶ آتیکا ۱۳۹۷-۱۴۰۲ و ۱۴۵۶-۳۲/۱۸۲۱ (آتن ۱۴۵۶-۱۶۸۷ و ۱۶۹۹-۱۸۲۲ و ۱۸۲۷-۱۸۲۹).
- ۲۷ موره ۱۳۹۷-۱۴۰۲ و ۱۴۵۶/۶۰-۶۰/۱۷۱۴ و ۳۲/۱۸۲۱-۵/۱۷۱۴).
- ۲۸ جزائر ابونی جنوبی ۱۳۹۹-۱۴۰۲ و ۱۴۸۰-۱۴۸۲ و ۱۴۸۲-۱۷۹۷ و ۱۸۶۳ (فقط اسماً تابع ۱۷۹۷-۱۸۶۳؛ اوترانتو واقع در ایتالیا اشغال شد ۱/۱۴۸۰ و ۱۵۳۷).
- ۲۹ قرم (کریمه) شمالی ۱۴۲۰-۱۷۷۴ (خراجگزار و تابع).
- ۳۰ اپروس ۱۴۳۰-۱۹۱۳/۱۸۸۱.
- ۳۱ آلبانی ۱۴۳۰-۱۴۴۳ و ۷۹/۱۴۶۷-۱۹۱۲ (بطور متناوب در تصرف بود).
- ۳۲ طرابوزان ۱۴۶۱-۱۹۲۳.
- ۳۳ جزائر اژه ۱۴۶۳/۱۵۶۶-۱۹۱۲/۱۸۲۹ (لسبوس و تاسوس ۱۴۶۳-۱۹۱۲؛ ایوبیا ۱۴۷۰-۱۸۲۹؛ لمنوس ۱۴۷۹-۱۹۱۲؛ ساموس ۱۵۵۰-۱۹۱۲ [مستقل ۱۸۳۲-۱۹۱۲]؛ خیس و اندروس و ناکسوس ۱۵۶۶-۱۸۲۹).
- ۳۴ قرم (کریمه) جنوبی ۱۴۷۵-۱۷۴۴ (تانا ۱۴۷۵-۱۶۹۵ و ۱۷۱۱-۱۷۴۴).
- ۳۵ دریای آروف (سواحل) ۱۴۷۵-۱۷۴۴ (تانا ۱۴۷۵-۱۶۹۵ و ۱۷۱۱-۱۷۴۴).
- ۳۶ بشارای جنوبی ۱۴۸۴-۱۷۸۹ و ۱۷۹۲-۱۸۱۲ (فقط اسماً تابع ۱۸۵۹-۱۸۷۸).

خاور میانه و خاور دور

شماره جمعیت کشورها و شهرها مطابق آمار سال ۱۳۳۲ هجری شمسی است (۱۹۵۳ میلادی) پایتخت ها و شهرهایی که جمعیت آنها از ۴۰۰,۰۰۰ نفر تجاوز کند (کشورهایی که مسلمانان آنها زیاد است ۱۰۰,۰۰۰ نفر و کشورهای که مسلمانان آنها زیاد نیست ۴۰,۰۰۰ نفر) در این جدول به نسبت جمعیت شهرها ذکر گردیده ، باین توضیح : هر شهری که جمعیت آن در آن کشور بیشتر باشد در ذکر نام مقدم است و بحروف الفبا در نقشه صفحه مقابل نموده شده .

اتحاد جماهیر شوروی (روسیه): برای جمهوری هائی که در این جدول نامبرده نشده اند بصفحه ۴ رجوع کنید .

قزاقستان : مساحت ۲,۷۴۳,۷۸۶ کیلومتر مربع . جمعیت ۶,۰۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۶۰ = ۳,۶۰۰,۰۰۰

مرکز: آلماتی ۲۹۲,۲۰۰ « س ج

شهرهای مهم :

کارا گاندا (قرقنده) ۴۴۰,۰۰۰ « ع ا

سیمپلا تینسک ۱۲۰,۰۰۰ « ن ا

ژامبول (اولی آتا) ۱۲۰,۰۰۰ « ع ج

پتروپاولوسک ۱۱۰,۰۰۰ « —

چمکت ۱۰۰,۰۰۰ « ف ج

قرغیزستان :

مساحت ۱۹۶,۶۹۰ کیلومتر مربع . جمعیت ۱,۵۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۸۵ = ۱,۳۰۰,۰۰۰

مرکز: فروزنه (پیشیک) ۱۴۸,۵۰۰ « ع ج

تاجیکستان :

مساحت ۱۴۳,۸۶۱ کیلومتر مربع . جمعیت ۱,۵۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۹۵ = ۱,۴۰۰,۰۰۰

مرکز: استالین آباد ۱۳۰,۰۰۰ « ف د

ترکمنستان :

مساحت ۴۴۳,۵۳۵ کیلومتر مربع . جمعیت ۱,۲۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۹۰ = ۱,۱۰۰,۰۰۰

مرکز: عشق آباد ۱۳۳,۶۰۰ « ق د

ازبکستان :

مساحت ۳۷۸,۲۰۲ کیلومتر مربع . جمعیت ۶,۰۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۸۵ = ۵,۱۰۰,۰۰۰

مرکز: تاشکند ۵۹۴,۰۰۰ « ف ج

شهرهای مهم :

سمرقند ۱۵۰,۰۰۰ « ف د

اندجان ۱۰۰,۰۰۰ « ع ج

افغانستان : سلطنتی مستقل

مساحت ۶۴۷,۵۰۰ کیلومتر مربع . جمعیت ۱۲,۰۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان سنی صلی ۹۰ = ۱۰,۸۰۰,۰۰۰

مسلمان شیعه صلی ۹ = ۱,۸۰۰,۰۰۰

مرکز: کابل ۱۵۴,۱۳۴ « ف ه

شهرهای مهم :

هرات ۸۵,۰۰۰ « ص ه

قندهار ۶۰,۰۰۰ « ف ه

مزار شریف ۵۰,۰۰۰ « ف د

اندونزی : جمهوری مستقل ، بر گینته جدید (ایریان غربی) هم ادعا دارد . مساحت ۱,۴۹۱,۵۵۲ کیلو متر مربع .

جمعیت ۷۹,۰۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۹۰ = ۷۱,۰۰۰,۰۰۰

مرکز: جا کارتا (باتاویا) ۱,۲۰۰,۰۰۰ « ط م

شهرهای مهم :

سربایا ۵۵۰,۰۰۰ « ح م

سمارانگ ۲۲۰,۰۰۰ « ح م

باندونگ ۱۷۰,۰۰۰ « ط م

سولو (سوراکارتا) ۱۷۰,۰۰۰ « ح م

جا گجا کارتا ۱۴۰,۰۰۰ « ح م

پالمبانگ ۱۱۰,۰۰۰ « ی ل

ایران : رجوع بصفحه ۳۴

برمه : جمهوری مستقل .

مساحت ۶۷۷,۵۷۰ کیلومتر مربع . جمعیت ۱۹,۱۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۳۹ = ۷۵۰,۰۰۰

مرکز: رانگون ۶۰۰,۰۰۰ « ک ح

بریتو شمالی : مستعمره انگلیس بضمیمه لایوان (۹۰ کیلومتر مربع مساحت و ۹۰,۰۰۰ نفر جمعیت) .

مساحت ۷۶,۱۰۰ کیلومتر مربع . جمعیت ۳۴۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۷۵ = ۲۵۵,۰۰۰

مرکز: جسلتن ۱۱۷,۰۴۰ « ه زی

برونی : سلطنتی . تحت تسلط انگلیس و مشتمل بر دو قسمت است . ساراواک آن دو قسمت را از هم جدا میکند .

مساحت ۵,۷۶۵ کیلومتر مربع . جمعیت ۵۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۷۷ = ۳۹,۰۰۰

مرکز: برونی ۱۰,۶۲۰ « ه ج ک

بھوتان : (دروک یول) : سلطنتی و اسماً مستقل .

متعاقد مقید با هندوستان . مساحت ۴۶,۶۲۰ کیلومتر مربع . جمعیت ۳۰۰,۰۰۰ نفر

مرکز: پناکها ۵,۰۰۰ نفر

پاکستان : مستقل . عضودول مشترک المنافع انگلیس . دو قسمت است که هندوستان آن دو قسمت را از هم جدا کرده و پاکستان بر کشمیر ادعا دارد .

مساحت ۹۴۷,۶۵۵ کیلومتر مربع . جمعیت ۷۸,۵۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۹۱ = ۷۱,۵۰۰,۰۰۰

مرکز: کراچی ۹۰۵,۷۸۱ « ف ز

شهرهای مهم :

لاهور ۷۸۹,۴۰۰ « ع ه

داکا ۲۷۳,۱۵۹ « ل ز

حیدرآباد ۲۴۱,۸۰۱ « ف و

لیالپور ۱۷۹,۱۲۷ « ه ع ه

ملتان ۱۷۵,۴۲۹ « ع ه

راولپندی ۱۵۳,۰۷۰ « ع ه

چاتکام (چیتا گنگ) ۱۴۳,۲۶۴ « ل ز

سیالکوٹ ۱۳۵,۴۰۱ « ع ه

گو جران والا ۱۱۴,۱۹۳ « ه ع ه

پشاور ۱۰۹,۷۱۵ « ع ه

تیمور پرتقال : مستعمره پرتقال بضمیمه ناحیه اکوسی ام بنو (۲,۴۶۰ کیلومتر مربع مساحت و ۶۰,۰۰۰ نفر جمعیت) .

مساحت ۱۸,۹۸۴ کیلومتر مربع . جمعیت ۴۵۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۲۰ = ۹۰,۰۰۰

مرکز: دلی ۴۳,۵۸۹ « ه

چین : سابقاً جمهوری مستقل اکنون منقسم است بچین ملی و چین کمونیست و منچوری کمونیست و مغولستان داخلی کمونیست و ترکستان شرقی کمونیست و تبت کمونیست .

مساحت ۹,۷۳۶,۲۱۴ کیلومتر مربع . جمعیت ۴۸۰,۰۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۴۸ = ۲۳,۰۰۰,۰۰۰

چین ملی : دولت مستقل و نظامی شامل جزیره فرموز (تایوان) .

مساحت ۳۵,۹۶۲ کیلومتر مربع . جمعیت ۸,۴۰۰,۰۰۰ نفر

مرکز: تایپه ۵۰۳,۰۸۶ « و ز

چین کمونیست : کمونیستی و اسماً مستقل . متعاقد با اتحاد جماهیر شوروی شامل تمام چین خاص (۱۸ استان) و سیکانگ چینگهای .

مساحت ۴,۷۴۳,۲۰۰ کیلومتر مربع . جمعیت ۴۲۰,۰۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۵ = ۲۰,۰۰۰,۰۰۰

مرکز: پکن ۱,۹۴۰,۰۰۰ « ه

شهرهای مهم :

شانگهای ۵,۴۱۰,۰۰۰ « و ه

تیان تسین ۱,۷۹۰,۰۰۰ « —

کانتون (کوانگجو) ۱,۵۰۰,۰۰۰ « ح ز

چونگکینگ ۱,۰۴۰,۰۰۰ نفر

نانکینگ ۱,۰۲۰,۰۰۰ نفر

تسینگ تاو ۸۹۰,۰۰۰ « و د

هانکاو ۷۵۰,۰۰۰ « ح ه

چانگتو ۷۵۰,۰۰۰ « ی ه

تسینان ۶۵۰,۰۰۰ « ز د

هانگجو ۶۰۰,۰۰۰ « و ه

سیان ۵۶۰,۰۰۰ « ط ه

مغولستان داخلی کمونیست : اسماً قسمتی از چین کمونیست ولی تحت تسلط اتحاد جماهیر شوروی . شامل سه استان (چاهار و نیسینگیا و سوئیان) .

مساحت ۹۰۱,۳۹۵ کیلومتر مربع . جمعیت ۵,۲۰۰,۰۰۰ نفر

مرکز: فعلاً ندارد .

ترکستان شرقی کمونیست : اسماً قسمتی از چین کمونیست ولی تحت تسلط اتحاد جماهیر شوروی .

مساحت ۱,۸۴۸,۴۴۱ کیلومتر مربع . جمعیت ۴,۰۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۷۵ = ۳,۰۰۰,۰۰۰

مرکز: ارومچی ۷۰,۰۰۰ « ج م

شهرهای مهم :

یارقند (یارکند) ۶۰,۰۰۰ « م د

کاشغر ۵۰,۰۰۰ « س د

آسو ۴۰,۰۰۰ « ج م

تبت کمونیست : اسماً قسمتی از چین کمونیست ولی تحت تسلط اتحاد جماهیر شوروی .

مساحت ۱,۲۱۵,۴۷۱ کیلومتر مربع . جمعیت ۳,۲۰۰,۰۰۰ نفر

مرکز: لاهاسا ۲۰,۰۰۰ « ل و

سرواک : مستعمره انگلیس .

مساحت ۱۲۱,۹۰۸ کیلومتر مربع . جمعیت ۵۹۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۷۵ = ۴۴۰,۰۰۰

مرکز: کوچنگ ۳۷,۹۵۴ « ح ل

سنگاپور : مستعمره انگلیس بضمیمه جزائر کوکوس (۲,۶ کیلومتر مربع مساحت و ۱,۴۰۰ نفر جمعیت)

مساحت ۷۳۰ کیلومتر مربع . جمعیت ۱,۰۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۴۵ = ۴۹۰,۰۰۰

مرکز: سنگاپور ۶۷۹,۶۵۹ « ی ک

سیام : سلطنتی مستقل .

مساحت ۵۱۳,۵۱۶ کیلومتر مربع . جمعیت ۱۹,۸۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۳۲ = ۶۴۰,۰۰۰

مرکز: بانکوک ۶۲۰,۸۳۰ « ی ط

سیلان (سرندیب): مستقل و عضودول مشترک المنافع .

مساحت ۶۵,۹۰۷ کیلومتر مربع . جمعیت ۸,۲۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۶۲ = ۵۱۰,۰۰۰

مرکز: کلمبو ۴۲۴,۸۱۶ « س ی

هند پرتقال : مستعمره پرتقال . شامل گوا و دامائو و دیو است . مورد نزاع بین هند و پرتقال .

مساحت ۳,۹۸۰ کیلومتر مربع

فیلیپین : جمهوری مستقل ، متعاقد مقید با امریکای شمالی .

مساحت ۲۹۹,۴۰۰ کیلومتر مربع . جمعیت ۲۱,۲۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۳۵ = ۷۵۰,۰۰۰

مرکز: کزن سییتی ۱۰۷,۹۷۷ « و ط

شهر مهم :

مانیلا ۹۸۳,۹۰۶ « و ط

کشمیر : اسماً مستقل . سرزمین امیرنشین فعلاً مورد منازعه و تحت تصرف نیروی هند و پاکستان که قرار است حل قضیه بآراء عمومی محول گردد .

مساحت ۲۱۲,۹۳۱ کیلومتر مربع . جمعیت ۴,۶۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۸۰ = ۳,۷۰۰,۰۰۰

مرکز: سری نگر ۲۱۰,۰۰۰ « ع ه

مالایا : زیرتسلط انگلیس بضمیمه مالاکا (۱۷۱۳ کیلومتر مربع مساحت و ۲۵۰,۰۰۰ نفر جمعیت)

برپانگ (۱۰۰۴ کیلومتر مربع مساحت و ۴۶۰,۰۰۰ نفر جمعیت) و نه ناحیه مالای (جوهور ، کده ، کلانتان ، نگرى سمیلان ، پاهنگ ، پراک ، پریس ، سالانگر ، ترنگ گانو) .

مساحت ۱۳۱,۰۴۶ کیلومتر مربع . جمعیت ۵,۶۳۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۵۱ = ۲,۹۰۰,۰۰۰

مرکز: کولا لمپور ۱۷۵,۹۶۱ « ی ک

شهرهای مهم :

جرج تون ۱۸۹,۰۶۸ « ی ی

ایپوه ۸۰,۸۹۴ « ی ک

مالاکا ۵۴,۵۰۷ « ی ک

تای پینگ ۴۱,۳۶۱ « ی ک

مالدیو : جمهوری تحت الحمايه انگلیس .

مساحت ۲۹۸ کیلومتر مربع . جمعیت ۹۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۹۵ = ۸۵,۰۰۰

مرکز: مالی ۸,۴۳۱ « —

مغولستان خارجی : اسماً مستقل کمونیست . متعاقد مقید با اتحاد جماهیر شوروی .

مساحت ۱,۶۲۱,۳۴۰ کیلومتر مربع . جمعیت ۹۰۰,۰۰۰ نفر

مرکز: اولان باتور (ارگا) ۷۰,۰۰۰ « ط ب

ماکائو : مستعمره پرتقال .

مساحت ۱۵۵ کیلومتر مربع . جمعیت ۱۹۰,۰۰۰ نفر

مرکز: ماکائو (ماکائو) ۱۶۶,۵۴۴ « ح ز

نیپال : سلطنتی مستقل .

مساحت ۱۳۹,۸۶۰ کیلومتر مربع . جمعیت ۷,۰۰۰,۰۰۰ نفر

مرکز: کاتماندو ۱۱۰,۰۰۰ « م و

هند پرتقال : مستعمره پرتقال . شامل گوا و دامائو و دیو است . مورد نزاع بین هند و پرتقال .

مساحت ۳,۹۸۰ کیلومتر مربع

جمعیت ۶۵۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۳۰ = ۲۰۰,۰۰۰

مرکز: گوا (نواگوا - پانگیم) ۳۱,۹۵۰ « ع ح

هند فرانسه : مستعمره فرانسه شامل پاندیچری و کاریکال و ماهه و یاناون .

مساحت ۵۰۰ کیلومتر مربع . جمعیت ۳۵۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۶ = ۲۰,۰۰۰

مرکز: پاندیچری ۵۲,۸۰۰ « س ط

هندو چین فرانسه : عضو اتحادیه فرانسه شامل ویت نام (انام و تونکین و کشن شین) و لاؤوس و کامبودیا . در سال ۱۹۵۴ مستقل شدند .

مساحت ۷۰۵,۲۵۷ کیلومتر مربع . جمعیت ۳۰,۰۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۰ = ۲۷۰,۰۰۰

شهرهای مهم :

سایگون ۶۹۸,۰۰۰ « ط ط

چولون ۴۸۱,۰۰۰ « ه ط ط

هندوستان : جمهوری مستقل عضودول مشترک المنافع انگلیس بضمیمه لا کادیو (۲۰۷ کیلومتر مربع مساحت و ۲۲,۰۰۰ نفر جمعیت) ، اندامان (۵,۳۳۰ کیلومتر مربع مساحت و ۲۰,۰۰۰ نفر جمعیت) و نیکوبار (۱,۶۴۴ کیلومتر مربع مساحت و ۱۳,۰۰۰ نفر جمعیت) بر کشمیر ادعا دارد .

مساحت ۳,۱۶۲,۰۴۰ کیلومتر مربع . جمعیت ۳۷۵,۰۰۰,۰۰۰ نفر

مسلمان صلی ۱۰ = ۳۶,۳۰۰,۰۰۰

مرکز: دهلی جدید ۲۷۶,۳۱۴ « س و

شهرهای مهم :

بمبئی ۲,۸۲۹,۲۷۰ « ع ح

کلکتا ۲,۵۴۸,۶۷۷ « م ز

مدرس ۱,۴۱۶,۰۵۶ « ن ط

حیدرآباد ۱,۰۸۵,۷۲۲ « م ح

دهلی ۹۱۴,۷۹۰ « س و

احمدآباد ۷۸۸,۳۳۳ « ع ز

بنگلور ۷۷۸,۹۷۷ « س ط

کانپور ۷۰۵,۳۸۳ « ن و

لکنهو ۴۹۶,۸۶۱ « ن و

پونه ۴۸۰,۹۸۲ « ع ح

ناگپور ۴۴۹,۰۹۹ « س ز

هاوریه ۴۳۳,۶۳۰ « م ز

هونگ کنگ : مستعمره انگلیس شامل جزیره هونگ کنگ و شبه جزیره کولون و مناطقی که با جاره گرفته شده (۹۱۹ کیلومتر مربع مساحت و ۲۰۰,۰۰۰ نفر جمعیت)

مساحت ۱,۰۱۲ کیلومتر مربع . جمعیت ۲,۳۰۰,۰۰۰ نفر

مرکز: ویکتوریا ۱,۰۰۰,۰۰۰ « ح ز

شهر مهم :

کولون ۸۰۰,۰۰۰ « ح ز

اسلام در هند

سند را امویان بسال ۹۴ هجری بدست محمد قاسم (۱) تسخیر نمودند و از آن پس همیشه یکی از نواحی اسلامی بوده است. پس از آن سند پایگاهی شد برای فتوحات کم اهمیت و تازهای پرمفعت (کجرات ۹۴ هجری و بروج ۱۰۶-۱۲۶). اما سلسله کرجارا - پراتها در شمال هندوستان و سلسله میتراکا در قالیهی (که در سال ۲۵۸ هجری منقرض شد) مانع از گسترش حقیقی اسلام در این سمت گشتند. در ضمن که تجار عرب در سواحل جنوبی هندوستان رخنه نموده عده زیادی را مسلمان مینمودند، دعوت باسلام در سنده و پنجاب (پنجاب یعنی پنج رودخانه) که حکمرانان مسلمان داشت پیش میرفت. این امرای مسلمان در سال ۲۵۸ هجری از بیعت با خلفای عباسی سرباز زدند. این وضع تا سال ۳۷۱ که سبکتکین غزنوی بهمسایگان هندی خود حمله نمود ادامه داشت. محمود پسر او در سالهای ۳۹۲ الی ۴۱۵ هفده بار بههندوستان لشکر کشید و غنایم زیاد بدست آورد و ایالت پنجاب را که از آنزمان اسلام در آن نفوذ فراوان دارد، بهتصرفات خود ضمیمه نمود. بیرونی(۲) یکی از رعایای سرشناس او که ریاضی دان و منجم قابلی بود کتابی دربارهٔ هندوستان نوشت که توجه عالم مرکزی اسلام را بههندوستان جلب نمود. شمال باختری هندوستان تا سال ۵۸۲ هجری که غوریان لاهور را فتح کردند در تصرف غزنیان بود.

یورش غوریان بسال ۵۸۲ باحمله محمد بن سام (۳) به سند و پنجاب آغاز گردید. اتحادیهٔ نظامی هندیها بسال ۵۸۸ در تراثم بکلی نابود شد. در عرض دهسال دهلی، گوالیور، بهار و بنگاله سقوط کردند و در سال ۶۰۳ هجری مالیک دهلی از غور جدا شدند و مستقل گردیدند. هر چند چنگیزخان از حمله بههندوستان منصرف شد اما مغولها لاهور و ملتان را غارت کردند. مالیک دهلی تا سال ۶۳۴ قسمت اعظم راجپوتانارا تصرف کردند اما این سلسله در سال ۶۸۹ بدست سلاطین سلسله خلجی (۴) بر افتاد. حملات مغولها در سالهای ۶۹۷ تا ۷۰۴ رخ داد. کجرات بسال ۷۰۰ تسخیر شد. بدکن حمله شد و تا سال ۷۱۰ قسمتی از آن تسخیر گردید.افر خاندان خلجی در سال ۷۲۰ بقتل رسیدند و سال بعد خاندان تغلق جای آنها را گرفتند. امیر نشین دهلی در تحت فرمانروائی محمد بن تغلق(۵) تقریباً پرمهمهٔ هندوستان دست یافته بود اما شورش که در سال ۷۴۰ رخ داد برای اویقیمت از دست رفتن بنگال و هندوستان جنوبی تمام شد. در تمام طول این دوره معماری و گرایش بدین اسلام خواه بزور و خواه بمیل و خواه از روی مصلحت - رواج کامل داشت. تجار عرب در سیلان (سرانیدپ) توطن اختیار کرده اهالی جزائر لاکادیو، مالدیو، اندمان و نیکوبارا بدین اسلام تبلیغ نمودند که هنوز دین رایج این نواحی اسلام است.

تیمور، سند و پنجاب را در سال های ۸۰۱ - ۸۰۲ ویران ساخت اما از آنجا بازگشت و هندوستان مسلمان نشین را در هرج و مرج باقی گذاشت. خاندان لودی که از عشایر پاتان (پشتو) بودند در سال ۸۵۴ نظم و آرامش را برقرار کردند و تا سال ۹۳۳ در دهلی حکمرانی میکردند. سایر دولتهای مسلمان هندوستان عبارت بودند از: خاندان بهمنی دودکن (از سال ۷۴۸ تا ۹۳۳). بنگالهٔ مستقل (از سال ۷۳۰ تا ۸۸۴). مالوه در هندوستان مرکزی که از سال ۸۰۴ الی ۸۴۰ زیر فرمان غوریان و از سال ۸۴۰ الی ۹۳۸ زیر فرمان خلجی ها بود. کجرات از سال ۸۰۴ الی ۹۸۱ هجری. کشمیر که در سال ۷۱۵ اسلام بدانجا رسیده بود از سال ۷۳۵ الی ۹۹۵ هجری. دکن که بعد از سال ۹۲۴ به پنج امیر نشین تقسیم شده بود مدام با هندوهای «ویج یا ناکار» و «مراثا» در زد و خورد بودند.

دورهٔ مغولی هندوستان با حملهٔ بابر در سال ۹۳۲ و فتح او در پانی پت بسال ۹۳۳ آغاز میگردد. دورهٔ مغول در زمان اکبر (سال ۹۶۴ تا ۱۰۱۴) که از سال ۹۸۷ به بعد باسلام خصوصت میوزید و در ضمن قسمت اعظم هندوستان را در زیر سلطهٔ اسلام در آورد و پسرش شاه جهان ونوه اش جهانگیر با علی درجهٔ قوی صعودی رسید. ضعف این دوره از زمان اورنگ زیب (۱۰۷۰-۱۱۱۹) که مسلمانی متعصب و سخت گیر بود آغاز شد و با فتح هندوستان بدست انگلیسها در قرن ۱۸ میلادی خاتمه یافت.

بعد از تسلط انگلیس بر هندوستان هر چند که مسلمانان آن دیار محدودیت های سیاسی داشتند اما حمایت میشدند و کار و بارشان رونق داشت. در زمینهٔ استقلال طلبی شور و هیجان هندیها از مسلمانان به مراتب زیادت بود. چون تخلیهٔ هندوستان از انگلیس بالاخره قطعی آمد پیشنهاد مسلمین بنی بر تجزیهٔ آندیار پذیرفته گردید. باین ترتیب در سال ۱۳۹۸ پاکستان تحت پیشوائی محمد علی جناح استقلال یافت و بعضویت مالک مشترک المنافع در آمد. این کشور از دو ناحیهٔ مجزی از هم تشکیل یافت و ۹۰ درصد جمعیت آن مسلمان است، از یکطرف گرفتار اختلاف با هندوستان بر سر کشمیر و حیدر آباد است و از طرف دیگر با افغانستان بر سر ناحیهٔ پشتونستان کشمکش دارد. تا زمانیکه این اختلافات و مشکلات اقتصادی ناشیه از آنها از طریق مذاکرات سالمت آمیز حل نشود پاکستان در وضع مشکل کنونی باقی خواهد ماند.

اسلام در آسیای مرکزی

بتاریخ اسلام در افغانستان و ماوراءالنهر در صفحات پیش اشاره شد. مردم این دو منطقه از روزگار کهن بدین اسلام گرویدند، و صرف نظر از چند تاخت و تاز متفرق و پراکنده که بآنها شده همچنان مسلمان باقی مانده اند، گویانکه نزدیک بیک قرن است روسیه بر ماوراءالنهر حکومت میکند. در ترکستان قلمرو اسلامی دچار فرازا و نشیب های سخت گردیده است: گاهی فتوحات مسلمانان یا گرویدن جماعتی بدین اسلام بر وسعت آن افزوده، و زمانی تاخت و تازهای قبائل غیر مسلمان از وسعت آن کاسته است. جمهوریهای شوروی قزاقستان و قرغیزستان و ترکمنستان و ازبکستان اکنون نمودار است از تاخت و تازهای طوایف و قبایل ترک بان سرزمین. اهالی جمهوری دیگر موسوم بتاجیکستان که فارسی زبان هستند باز تحت بسیار بدین اسلام گرویدند. مرزهای دور دست ترکستان بملت استیلاي روسیه بر سبیری از بعد از سال ۱۶۰۰ کوچک گردید، و گرچه ترکان شمالی بطور کلی تاقزن نوزدهم اسلام را قبول نکردند، اما از این تاریخ به بعد باوجود آزارها و نفی بلدها و حتی کشتارهاییکه از طرف روسیه دربارهٔ آنان بعمل میآمد بدین اسلام گرویدند.

در زمانهای بسیار قدیم دین اسلام بسمت خاور پیشرفت و بترکستان چین یعنی غربی ترین ایالات چین رسید. لشکریان چین که صحرا نشینان ترک را در زیر استیلاي خود گرفته بودند تار و مار گردیدند و در ۷۵۱ از آنجا رانده شدند و کاشف تسلیم گردید. با وجود مقاومت چینی ها و تبتی ها نفوذ مسلمانان بدست ترکان قرقی و قره خانیه و اوغوز و قزاقستانیان که تا دوران مغول یکی پس از دیگری قدرت پیدا کردند بسرعت پیشرفت میکرد. جدا بودن ترکستان چین از جهت جغرافیائی باعث شده که بعد از سال ۱۳۰۰ با آنکه اسماً زیر فرمانروائی دولت چین بود استقلال واقعی پیدا کند. مهمترین انقلابات آنجا شورش یعقوب بیک بود (۱۸۶۷ - ۱۸۷۷). اکنون مسلمانان ترک بی آنکه توفیقی بدست آورند در برابر تسلط حکومت سویی مقاومت میکنند.

تبت و نپال و بهوتان هیچگاه زیر فرمان اسلام در نیامدند.

اسلام در چین

مسلمانان با کشور چین از روزگار کهن روابطی داشته اند، ولی این روایت که عموی حضرت رسول در سال هفتم هجری امپراتور چین را ملاقات کرده کاملاً ساختگی است. تجار عرب قبل از سال ۶۰۰ میلادی تجارت ابریشم میکردند و دین اسلام از راه دریائی کانتون و از راه زمینی کاروان رو به مهاجر نشینهای عرب در چین وارد گردید. در حدود سال ۶۵۰ میلادی امپراطوری ازخاندان تانگ موسوم به «کانوئسنگ» چون از ساسانیان و بیزانسی ها شنید که دولت نظامی تازه ای راههای تجارتی را زیر تسلط خود آورده سفیری بمیدنه فرستاد، وعثمان هم از بئنب خود در سال ۶۵۱ سفیری بچین اعزام داشت. پس از آن در سال ۷۱۳ و ۷۲۶ بین طرفین هیئت هایی مبادله گردید. گروهی نیز از علویان زیدی که از شکنجه و فشار بنی امیه فرار کرده بودند پیش از سال ۷۵۰ به چین رفتند و در آنجا اقامت گزیدند. در سال ۷۵۱ لشکریان چین از اعراب شکست خوردند و از ترکستان بیرون رانده شدند. در سال ۷۵۷ خلفای عباسی فوجی مرکب از ۴۰۰۰ نفر را که قسمت عمدهٔ آنها اویغورمانوی مذهب و برخی هم ترکان مسلمان بودند، بسرکوبی شورش مأمور کردند که تاتارها بر پا کرده بودند. افراد این فوج با زنان چینی ازدواج کردند و با سلوب مستعمرات و مهاجر نشینان بازرگانان عرب در شهرهای ساحلی، مستعمراتی در داخل خاک چین ایجاد کردند، و رفته رفته عدهٔ بیشتری هم از طبقهٔ لشکری و هم از صنف بازرگانان و سوداگر با آنان ملحق گردیدند و داد و ستد مسلمانان و اهل چین از راه خشکی و دریا رواج یافت. باین حال عدهٔ کسانی از اهالی چین که بدین اسلام گرویدند اندک بود و تا دورهٔ مغول مسلمانان بهمین مهاجرین و اولاد و احفاد آنان محدود مانده اند.

قویای خان (۱۲۶۰-۱۲۹۴) عدهٔ زیادی از ایرانیان را بکارگماشت و اینان مسلمانان را به مهاجرت به چین و بخصوص ناحیهٔ یوننان تشویق کردند. سیل این مهاجران تا شورش منگ(۱) در سالهای ۱۳۶۸-۹ ادامه داشت. از آن پس نفوذ تدریجی مسلمانان در چین و گرویدن عدهٔ دیگر بدین اسلام و توالد و تناسل سریع مسلمانان (سرشماری چین در دورهٔ امپراطوری هر خانوار مسلمان را شش نفر و هر خانوار غیر مسلمان را پنج نفر بحساب آورده است) و خریدن کودکان چینی هنگام قحطی، موجب افزونی جمعیت مسلمانان شد، بنحوی که اکنون جمعیت مسلمانان چین به پنج درصد کل جمعیت چین خاص که چهارصد میلیون نفر است تخمین زده میشود.....

مسلمانان چین چنانکه گفته شد اقلیت داشتند و بنابراین ناچار بودند با عادات و رسم های آنجا مناشات کنند، تا آنجا که در بند حجاب زنان و گوشه نشینی آنان نبودند و مسجدهای خود را بدون مناره ساختند، ولی افراد خانوادهٔ خود را از خوردن گوشت خوک و احترام به بت منع میکردند. مسلمانان چین هیچگاه قدرت سیاسی نداشته اند، گویانکه در دورهٔ مغولها مقام و مرتبهٔ آنها ترقی فوق العاده پیدا کرده بود، ولی در سالهای ۱۶۴۸ - ۱۷۸۵-۱۸۲۶-۱۸۳۴-۱۸۴۰-۱۸۵۵-۱۸۷۳ (شورش پانتائی در یون نان) و ۱۸۶۲-۱۸۷۶-۱۸۹۵-۱۸۹۶ (شورش تونغان در کانسو و شنسی) شورش های بسیار

کردند و در این شورش ها عدهٔ کثیری از آنها بهلاکت رسیدند. مسلمانان باستانی دورهٔ این حوادث در زمان امپراطوری و دورهٔ جمهوریت چین زندگانی را بخوشی گذرانیده اند.

اسلام در جنوب خاوری آسیا

با اینکه مسلمانان در هندوستان دارای قدرت سیاسی و نظامی بسیار بودند نفوذ اسلام از بنگاله جلوتر نرفت، و از این جهت است که اهالی آسام و برمه و هندو چین و سیام هیچوقت بدین اسلام ننگرویدند، گویانکه جماعت های کوچکی از مسلمانان فعلاً در هر یک از آن نقاط وجود دارد. پیشرفت مهم اسلام در جنوب خاوری آسیا در شبه جزیرهٔ مالای بوده است که در حدود سال ۱۴۰۰ میلادی این دین از کجرات و سوماترا بآن سرزمین رخنه کرد و بسرعت توفیق نصیب آن شد.

با آنکه مالاکا در ۱۵۱۱ بدست پرتغالی ها افتاد و بعد از آن انگلیسها بر آن شبه جزیره مسلط گردیدند آن قسمت از ایالات مالای که زیر فرمان مسلمانان بود تا حدی استقلال خود را نگهداشته، اکنون هم در اتحادیه مالای این استقلال را دارند، گرچه انگلیس ها سنگاپور را که دارای اقلیتی مسلمان است از آن اتحادیه جدا ساخته اند تا بتوانند تسلط خود را بر تنگه ها، که اهمیت نظامی بسیار دارد، در آن حدود باقی نگاهدارند. اکنون تقریباً نصف تمام جمعیت مخلوط آنجا مسلمانست و بقیه بیشتر چینی هستند.

اسلام در اندونزی

نخستین گروهی از مسلمانان که به اندونزی وارد شده اند تصور میشود بازرگانان عرب باشند که در قرن هفتم میلادی، در سوماترا که سر راه چین بوده است، توقف کرده اند، بعد از آنها بازرگانان گجراتی، هستند که معاملهٔ فلز میکردند، و تا پیش از ۱۱۰۰ میلادی اسلوبی داشتند که منحصر بخود آنها بود، باین توضیح که هم تجارت میکردند و هم تبلیغ مذهبی؛ و توسل باین اسلوب برای انتشار اسلام مخصوص است به اندونزی. تا سال ۱۲۹۰ نتوانسته بودند در پاراک حوالی جزیرهٔ سوماترا استقرار یابند و از آنجا در سراسر سواحل این جزیره پخش شدند، و به جزائر دیگر نیز رفتند و در بندار توطن اختیار نمودند و با دختران بومی ازدواج کردند و زبان و رسوم اهل محل را فرا گرفتند و با اعیان و اشراف آنجا قرارداد بستند و غلام و کنیز خریدند و در اثر این آمیزش ها، حکام سواحل و اهالی را بصورتی از دین اسلام که آداب و رسوم ساده و بیشتر رنگ جنگی داشت در آوردند، و همین صورت از اسلام بود که در آن حول و حوش بدست تازه مسلمانان مشتاق بسرعت رواج یافت.

ابن بطوطه در سال ۱۳۴۵ در سوماترا یک کشور اسلامی مترقی را دیده که پادشاهی مسلمان و خوب از اهل محل بر آن حکمفرما بوده است. سلاطین نیرومند آنچه (اچیه) تا سال ۱۵۰۴ بدین اسلام در آمده بودند و تا سال ۱۵۵۰ تمام اهالی سوماترا، باستانی قبیلهٔ باتک که در داخل جزیره بودند، مسلمان شده اند. رواج این دین در جاوه بآن سرعتی که در سوماترا انجام گرفته است نبوده، زیرا در آنجا هندوها با اسلام مخالفت سخت داشته اند، گرچه نقل میکند یکی از شاهزاده های آنجا در حدود سال ۱۱۹۰ مسلمان شده است. در نیمهٔ دوم قرن چهاردهم میلادی مسلمانان برای پیشرفت اسلام در جاوه بکوشش منظم و فراوانی دست زدند و این کار منتهی شد بشورشی که در حدود سال ۱۵۱۵ سلطنت ماجاپاهیت واقع در خاور جاوهٔ مرکزی بر افتاد و هندوها از آنجا به بالی که اسلام تا کنون بآنجا رخنه نکرده است فرار کردند. باقیماندهٔ دولتهای هند و از جمله پاجاجاران در جاوهٔ باختری بتدریج در طول قرن شانزدهم مسلمان شدند.

اهالی مالاکا در قرن پانزدهم باسلام گرویدند، و تا سال ۱۴۳۰ بلاد ساحلی مالای مسلمان شده بودند، و تا سال ۱۴۹۰ نیز فروشندهگان ادویه بدین اسلام در آمده اند. عشایری که در ارتفاعات میزیستند اگر بدین اسلام گرویده باشند مدت ها بعد بوده است. راجهٔ برونی در حدود سال ۱۵۱۰، و قسمت اعظم شمال باختری برنئو تا پیش از سال ۱۵۲۰ مسلمان گردیده اند. باین جهة است که ماژلان جهانگرد معروف اسپانیا در سال ۱۵۲۱ در آنجا مسلمانانی را دیده، همانطور که البوکرك پرتغالی در سال ۱۵۱۱ در مالاکا بمسلمانانی برخورد کرده است. اهالی جنوب فیلیپین پیش از وارد شدن اسپانیائنها بآنجا مسلمان شده اند، و کوشش دستجات مبلغین کاتولیک اسپانیا مانند زحمات مبلغین پرتغالی در اندونزی بهدرفت و کارفرانسیس اگزاویه و همکاران وی بسیار دیر آغاز گردید؛ فقط در نواحی دور دست مثل جزایر فلور و تیمور پیشرفتی نصیب آنان شد.

دشمنی های بین اسپانیایی و پرتغال و شرکت هند شرقی هلندی منجر شد بنفوذ سیاسی هلند در اندونزی و در نتیجه مسلمانان اندونزی از نفوذ هلندیها بیشتر استفاده کردند و اهالی را که در آغاز امر لفظاً مسلمان بودند، بعد از سال ۱۶۴۰ با آداب و رسوم اسلام آشنا ساختند، و از این جهة است که اکنون جمعیت مسلمانان اندونزی باستانی پاکستان یش از دیگر کشورهاست. اندونزی در سال ۱۹۵۰ استقلال یافت و اکنون بادشوار بهای اقتصادی و سیاسی روبرو است، از جملهٔ آن دشواریها شورش های جاوهٔ باختری و جزائر سلب و کشمکش بر سر گینهٔ جدید است. در گینهٔ جدید دسته هایی از مالای های ساحلی بر اکنده گردیده و نمایندهٔ مسلمین در آخرین نقطهٔ خاور اسلامی هستند و بعد از این نواحی یعنی نه در استرالیا و نه در ملانزی و نه در نقاط دیگر اقیانوس آرام اثری از اسلامیت وجود ندارد.

جدول تبدیل تاریخ از هجری بمیلادی

جدول تبدیل تاریخ از هجری بمیلادی

س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.	س. آغاز میثود س. م.</
---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	---------------------	-----------------------

فهرست اعلام

نام اماکنی که در پراکنش یاد شده در نقشه ذکر نگردد دیده است. حروف مفتاح اشاره باولین نقشه ای است که شماره آن در فهرست ذکر میشود.

آبادان. ف؛ Abadan ؛ ع؛ عبادان. ۳۴، ۳۵ ن ج
(آبشکوتا. Abeokuta. ۵)
آتن. Athens ؛ ق؛ Athenae ؛ ت؛ Atina ؛
ی؛ Athenai. ۳۴، ۳۵ ق ب
آتن (دولت نشین). Athens ؛ ل د
آتنه. ی؛ Athenae. رجوع به آتن.
آتینا. ت؛ Atina. رجوع به آتن.
آخن. الم؛ Aachen. ۳۷ ن ب
آدالیا. ل؛ Adalia. رجوع به انطالیه.
آدریاتیک (دریا). Adriatic Sea ؛ ل؛ Mare
Hadriaticum. ۳۹/۳۱، ۲۳-۳ م ج
آدریانوپول. ق؛ Adrianopole. رجوع به ادرنه.
آدریانوپولیس. ق؛ Adrianopolis. رجوع به ادرنه.
آدیس آبابا. Addis Ababa. ۳، ۲ ط ی
آذربایجان (ایالت). ف؛ Azerbaijan ؛ ع؛
آذربایجان. ۳۹ ح ج
آذربایجان. ع؛ رجوع به آذربایجان.
آرارات (۱۶۸۷۳). Ararat ؛ ت؛ Agri Dag
..... ۳۵، ۳ ح د
آرال (دریا). Aral Sea ؛ ل؛ Oxianae Palus ؛
ع؛ Bahr Khwarizm ؛ ت؛ Aral Gölü ؛
ر؛ Aralskoe More. ۳۳-۳۹، ۴۴ ب
آرالسکوموری. ر؛ Aralskoe More. رجوع به آرال.
آرام (اقیانوس). Pacific Ocean ؛ ع؛ المحيط الهادی
..... ۴۳، ۴۱ ح ز
آرل. فر؛ Arles. رجوع به آرلات.
آرلات. ل؛ Arelate ؛ فر؛ Arles. ۷ ح ج
آرلات (دولت). ل؛ Arelate. ۱۳ س ج
آزق دیزی. ت؛ Azak Denizi. رجوع به آزوف.
آزوف. ر؛ Azov. رجوع به تانا.
آزوف (دریا). Sea of Azov ؛ ل؛ Maeotis
Palus ؛ ت؛ Azak Denizi. ۳۹/۳ ط ب
آسام (ایالت). Assam ؛ ل و
..... ۴۳، ۴۱ ح و
آسفی. ع؛ Safi. ۳، ۲ ص د
آسیا (ایالت). Asia ؛ در نقشه اشتباهاً از قلم افتاده
است. ۷ ل د
آسیای صغیر. ل؛ Asia Minor. رجوع به ترکیه.
آشخاباد. ر؛ Ashkhabad. رجوع به عشق آباد.
آطنه. ت؛ Adana. رجوع به ادرنه.
آله پازاری. ت؛ Adapazari. ۳۴، ۳۵ ف ا
آغری طاع. Agri Dag. رجوع به آرارات.

آق حصار. ت؛ Akhisar. ۳۴، ۳۵ ص ب
آقسو. (Wensuh) ؛ Aqsu. ۴۱، ۴۰ ح ج
آق قویونلو. Ak-Koyunlu Turkomans. ۲۵ ز د
آق کرمان. ت؛ Akkerman. ۳ ی ب
آگادیر. Agadir. ۲۷، ۲ ص ه
آلای (جبال). ع؛ Alai ؛ ل؛ Sugdii M ؛
ت؛ Alaylar ؛ ر؛ Alaiski. ۳۳-۳۱، ۳۴ ح د
آلایسکی. ر؛ Alaiski. رجوع به آلای.
آلایلر. ت؛ Alaylar. رجوع به آلای.
آلبانی. Albania ؛ الب؛ Shqipni.
..... ۳۹، ۲۵، ۲۳، ۳۲ ح ل ج
آلپ (جبال). Alps ؛ ل؛ Alpes (در نقشه ۳
اشتباهاً از قلم افتاده) ۳۹/۳ ص ب
آلبو. ل؛ Aleppo. رجوع به حلب.
آلتائی (جبال). Altai ؛ ل ب
آلماتا. ر؛ Alma-Ata. ۴۱، ۴۰ ح ج
آلمان؛ الم؛ (Deutschland) ؛ Germany.
..... ۳۷، ۳۳-۱۳ ن ب
آلمان غربی. Germany Western. ۳، ۴ ن ب
آماسیه. ت؛ Amasya. ۳۵ ح ا
آمد. ع؛ ل؛ Amida. رجوع به دیاربکر.
آمنه ماچین (۲۵۰۰). Amne Machin ؛ ل د
آمودریا. Amu Darya. رجوع به جیحون.
آناتولی. Anatolia. رجوع به آسیای صغیر.
آندره (کشور). Andorra. ۳، ۴ ح ج
(آندره-لا-ولا. Andorra-La-Vella. ۴)
آنکارا. ت؛ Ankara ؛ ل؛ Ancyra.
..... ۳۵، ۳۴ ف ب
آنی. ارم؛ Ani. ۱۵ ح ج
آوار. Avars. ۷-۱۱ م ب
آیدین. ت؛ Aydın. ۳۵، ۳۴ ص ب
آیدین (امارت). Aydın ؛ ت؛ ۳۹، ۲۱ ل د
اب (رود). Ob. ۴۱ م ا
(آبدان. Ibadan. ۵)
ابرو. س؛ Ebro. رجوع به ابره.
ابروس. ل؛ Iberus. رجوع به ابره.
ابره (رود). ع؛ س؛ Ebro ؛ ل؛ Iberus.
..... ۳۷/۳ ف ج
ابوسوس. ل؛ Ebusus. رجوع به یابسه.
ابوظبی. ع؛ Abu Dhabi. ۳۵ م ه
(آیدجان. Abidjan. ۲)
ابيض. ع؛ al-Ubayd ؛ (el) Obeid.
..... ۳۲، ۳۱ ی ط
اپرتو. Oporto ؛ ع؛ برتقال ؛ پ؛ Pôrto. ۳۴، ۳۵ ص د
اپنین (جبال). Apennines ؛ ل؛ ق؛ Apenninus

؛ Appennino. ۳۹/۳ ن ج
اپنینو. ا؛ Appennino. رجوع به اپنین.
اپنینوس. ل؛ ق؛ Apenninus. رجوع به اپنین.
اپیروس (ناحیه). Epirus. ۳۹، ۳۷، ۲۱ ل د
آتجه (سلطنت). Atjeh ؛ ل د
اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی روسیه. Union of
Soviet Socialist Republics.
Soyuz Sovyetskikh Sotsialisticheskikh ر؛
..... ۴۱/۲۵، ۳۴ ح ب
اترانتو. ا؛ Otranto. ۲۳ م ج
اترانتو (تنگه). Otranto. ۳ م ج
اترک (رود). Atrek ؛ ل ب
اتکا (بخش). Attica. ۳۹ م ج
اتنا (۱۰۷۴۱). Etna. ۳ م د
اتیوپی. Ethiopia. رجوع به حبشه.
اجده. فر؛ Oujda. رجوع به وجاهه.
احمدآباد. Ahmedabad. ۴۱، ۴۰ ح ز
احمر (دریا). Red Sea ؛ ل؛ Sinus Arabicus ؛ ع؛
Bahr al-qulzum. ۳۹-۳ ط ز
اخالتسیخ. ر؛ Akhaltsikh (در نقشه اشتباهاً اخالتسیج
ضبط شده). ۲۵ ح ج
اخسیکت. ع؛ Akhsikath. ۱۱ ب ج
ادارسه (سلسله). Idrisids. ۱۳، ۱۱ ص ه
ادرنه. ت؛ Edirne ؛ ق؛ Hadrianopolis ؛
Adrianopolis. ۳۵، ۳۴ ص ا
ادسا. Edessa. رجوع به ارفه.
ادسا. ر؛ Odessa. ۳۴، ۳۵ ی ب
اذنه. ت؛ آطنه، Adana ؛ ع؛ اذنه (در نقشه ع؛ اذنه
ضبط شده). ۳۵، ۳۴ ح ب
(ادی. Ede. ۵)
اراک. ف؛ Arak. ۳۵، ۳۴ ن ج
اراکان (جبال). Arakan. ۴۱ ل ز
اراکسیس. ل؛ Araxes. رجوع به ارس.
اراگون (پادشاهی). Aragon. ۳۷، ۲۵-۱۵ ف ج
ارآن (ایالت). Arran ؛ ع؛ ۱۱ ز د
اروادی (رود). Irrawaddy ؛ ل د
اریل. ع؛ ت؛ (Erbil) ۳۵، ۳۴ ص ب
ارتقیه (سلسله). Urtuqidis. ۱۹ ح د
ارجان. ع؛ ف؛ ت؛ Arrajan. ۹ و ه
ارجنتوراتوم. ل؛ Argentoratun.
..... رجوع به استراسبورگ.
اردبیل. ع؛ ف؛ ت؛ Ardebil. ۳۵، ۳۴ ن ب
اردن (پادشاهی). Jordan. المملكة الاردنية الهاشمية
..... ۳۵، ۳۴، ۳۳ ط ه
ارزروم. ت؛ Erzurum ؛ ق؛ Theodosiopolis
؛ ارم؛ Karin ؛ ع؛ قالیقلا ؛ Erzerum.

ارزن الروم. ع. رجوع به ارزروم.
ارس (رود). ع؛ ت؛ ل؛ Araxes. ۳۹-۳ ز د
ارسیاس (۱۲۸۴۸). Erciyas. ۳۵ ح ب
ارفه. ت؛ Urfa ؛ الرها، ع؛ Edessa. ۳۵، ۳۴ ح ب
الارک. ع؛ س؛ Alarcos. ۱۷ ف د
ارلئان. فر؛ Orléans ؛ ل؛ Aurelianum. ۳ ح ب
ارمنیه. ع (ارمنستان، ف)؛ Armenia. ۳۹/۹ ح د
ارومچی. Urumchi ؛ (Tihwa) ۴۱، ۴۰ م ج
ارومیه (دریاچه). (رضائیه)؛ Urumiyeh (در نقشه
۳۵ اشتباهاً ارمیه ضبط شده) ۳۹، ۳۵ ن ب
اریتره (کشور). Eritrea. ۳۳، ۳۲ ط ح
ازبک (طوائف). Özbeks. ۳۱-۲۵ ح د
ازبکستان (جمهوری اشتراکی). Uzbek. S. S. R. ؛
..... ۴۱، ۴۰ ح ج
ازد (قبیله). Azd ؛ ع؛ ۷ ح ح
ازمائل. ر؛ Izmail. رجوع به اسماعیل.
ازمور. ع؛ Azemmour. ۲۱ ص ه
ازمید. ت؛ Izmit ؛ ل؛ Nicomedia. ۳۵، ۳۴ ص ا
ازمیر. ت؛ Izmir ؛ ق؛ Smyrna. ۳۵، ۳۴ ص ب
اژه (جزایر). Aegean Islands. ۳۹ م ج
اژه (دریا). Aegea Sea ؛ ل؛ Mare Aegaeum ؛
..... ۳۹/۳ ل د
اسپارت. ت؛ Isparta. ۳۵ ف ب
اسپالاتو. ا؛ Spalato. رجوع به اسپلیت.
اسپالاتوم. ل؛ Spalatum. رجوع به اسپلیت.
اسپانیا. Spain ؛ س؛ Espana. ۳۳، ۲۷، ۴۴ ف ج
اسپرادیس (جزائر). Sporades. ۳۵، ۳۰ ل د
اسپلیت. Split ؛ ل؛ Spalatum ؛ ا؛ Spalato
..... ۳ م ج
اسپهان. ف. رجوع به اصفهان.
استارخان. ر؛ Astrakhan. ۳۴، ۳۵ ز ب
استارخان (خان نشین). Astrakhan. ۲۵ ز ب
استالین آباد. ر؛ Stalinabad. ۴۱، ۴۰ ف د
استالین گراد. ر؛ Stalingrad. ۳۴ ح ب
(استالینو. ر؛ Stalinino، (Yuzovka) ۴۰، ۴۱)
استانبول. ت؛ Istanbul ؛ ق؛ Constantinopolis.
Constantinopole. ۳۵، ۳۴ ص ا
استانبول بوغازی. ت. رجوع به بسفور.
استراباد. ف. رجوع به گرگان.
استراتسبورگ. ق؛ Stratisburg.
..... رجوع به استراسبورگ.
استراسبورگ. فر؛ Strasbourg ؛ ل؛ Argentoratun
؛ ق؛ Stratisburg. ۳ ص ب
استرگوم. م؛ Esztergom. ۱۹ م ب
استوریاس (پادشاهی). Asturias. ۱۳، ۱۱ ص ج

اسد (قبیله). ع؛ Asad. ۷ ح و
اسرائیل. Israel (Yisra'el) ۳۵، ۳۴، ۳۵ ی ا
اسکندرون. ت؛ Alexandretta. ۳۵، ۳۴ ح ب
اسکندرونه. ع. رجوع به اسکندرون.
اسکندریه. ع؛ ل؛ Alexandria ؛ ت؛ Iskenderiye
Alexandrie. ۳۵، ۳۴ ح ج
اسکوب. ت؛ Usküb. رجوع به اسکوبلیه.
اسکوبلیه. ص؛ Skoplje ؛ ت؛ Usküb. ۳ ل ج
اسکوتاری (در البانی). Scutari ؛ ل؛ Scodar ؛ ت
Iskodra. ۳۲ م ج
اسکوتاری (در ترکیه). Scutari. رجوع به اسکودار.
اسکودار. ل؛ Scodar. رجوع به اسکوتاری.
اسکودار (در ترکیه). ت؛ Usküdar ؛ Scutari
..... ۳۵ ص ا
اسکی شهر. ت؛ Eskishehr ؛ ل؛ Dorylaeum.
..... ۳۵، ۳۴ ف ب
اسماعیل. ت؛ ر؛ Izmail. ۳ ل ب
اسمره. Asmara. ۳، ۲ ط ح
(اسن. الم؛ Essen. ۴)
اسوان. ع؛ ت؛ Aswan. ۳۵، ۳۴ ف ه
اسود (بحر). Black Sea. ل؛ Pontus Euxinus
؛ ت؛ Kara Deniz ؛ ف؛ دریای سیاه.
..... ۳۹-۳ ی ج
اسیوط. ع؛ ت؛ Siyut. ۳۵، ۳۴ ف د
الاشبونه. ع؛ al-Ushbunah. رجوع به لیبون.
اشبیلیه. ع؛ Seville ؛ ل؛ Hispalis ؛ س؛
Sevilla. ۳، ۴ ص د
اشتوتگارت. الم؛ Stuttgart. ۳، ۴ ص ب
اشتیتین. الم؛ Stettin. ۳۷ م ب
اشروسته (ایالت). ع؛ Ushrusana. ۱۱ ح ج
اشقینی. الب؛ Shqipni. رجوع به آلبانی.
اشقودره. ت؛ Iskodra. رجوع به اسکوتاری.
اشکودر. الب؛ Shkodër. رجوع به اسکوتاری.
اصبهان. ع. رجوع به اصفهان.
اصطخر. ع؛ ف. ۷ و و
اصغر (بحر). Yellow Sea. رجوع به بحر اصغر.
اصفهان. ت؛ ف؛ Ispahan، Isfahan ؛ ع؛
Isbahan. ۳۵، ۳۴ م ج
اثریش. Austria. ۳، ۴ م ب
اثریش غربی. Austria Western. ۳، ۴ ن ب
اطلس (اقیانوس). Atlantic Ocean ؛ ل؛
Oceanus Atlanticus (مغربی). ۳۹/۳ ح ج
اطلس (جبال). ع؛ Atlas. ۳۹/۳ ص ه
اغلب (بنی). (سلسله)؛ Aghlabids. ۱۳ ص ه
اغما. ع؛ Aghmat. ۱۳ ص ه
افریقا (ایالت). ل؛ Africa. ۷ ح د

ا- ایتالیایی. ارم- ارمنی. الب- آلبانی. الم- آلمانی. ب- بلغاری. پ- پرتغالی. ت- ترکی. ج- چکواسلواکی. ر- روسی. رو- رومانی. س- اسپانیایی. ص- صربیی. ع- عربی. ف- فارسی. فر- فرانسه. ق- قرون وسطی. ل- لاتین. له- لهستانی. م- مجارستانی. ی- یونانی.

افریقای استوائی فرانسه. Africa French Equatorial

 افریقیه (ایالت) ، ع ، Ifrikiyah ۱۰۰۰ س د
 افوس . ق ، ع ، Ephesus ۷ ک د
 افغان . Afghans ۲۹۲۷ ح د
 افغانان درانی (افغانستان) . Durrani Afghans
 ۳۱ ج ه
 افغانستان (ملت) ، ف ، Afghanistan ۳/۳۴۵ ج ه
 افلاق (ایالت) ، Wallachia ۳۹ ل ب
 اقیون قره حصار . ت ، Afyonkarahisar
 ۳۵۳۴ ق ف ب
 اقریطش (جزیره) ، ع رجوع به کرت .
 اکیانای پالوس . ل ، Oxianae palus . رجوع به آرال .
 اکیوتانیا . ل ، Aquitania رجوع به اکیثانیه .
 اکویس . ل ، Aix - en - Provence ۷ س ج
 اکیثانیه (ایالت) ، فر ، Aquitaine ، ل ، Aquitania
 (در نقشه ۳۷ اشتباهاً اکیثانیه ضبط شده)
 ۳۷۹۷ ق ف ج
 (اگبومشو) . Ogbomosho ۵۰
 اگرم . الم ، Agram رجوع به ژاگرب .
 اگریه . Agra ۴۱ س و
 اگه دیزی . ت ، Ege Denizi رجوع به اژه .
 الامانیا (مخلقه) ، ل ، Alamannia ۷ س ب
 الان . Alans ۹۷ ح ج
 الب (جمهوری) ، Cisalpine (Republic)
 ۳۱ ن ج
 الب (رود) ، Elbe ۳۷ م ب
 البرز (جبال) ، ف ، Elburz ۳۹۳۳-۳ و د
 البروز (۱۸۴۸۱) ، Elbrus ۳۰ ح ج
 الکساندرتا . Alexandretta . رجوع به اسکندرون .
 الله آباد . Allahabad ۴۱ ن و
 الموت . ت ، ف ، Alamut ۱۵ ز د
 الورستار . Alor Star ۴۱ ی ی
 الیریکوم (ایالت) ، ل ، Illyricum ۷ م ج
 امپراطوری اتریش و مجارستان . Austria-Hungarian
 Empire ۳۳ م ب
 ام درمان . Umm - Durman ، ع ، Omdurman
 ۳۲ ی ح
 امرتسر . Amritsar ۴۱ ع ه
 امسا . ل ، Emesa رجوع به حمص .
 امفال . Imphal ۴۱ ل ز
 اموی . Amoy ۴۱ ز ز
 امی کوسی (۱۱۲۰۱) ، EMI - Koussi ۳ م ج
 امیه (بنی) ، (دولت، در شام) ، Umayyads ۹ ط ه
 امیه (بنی، در اسپانیا) ، Umayyads ۱۵-۱۱ ف د
 انبار . ع ، al-Anbar ۹ ح ه
 (انتبه) . Entebbe ۵۰
 ۱۹ ن ب

اندجان . ر ، Andizhan ۱۴۴۰ ع ج
 (اندره - لا - ولا . Andorra-la-vella
 اندمان (جزائر) . Andamans ۴۴۱ ک ط
 اندمان (دریا) ، Andaman (در نقشه اشتباهاً اندمان
 ضبط شده) ۴۳۴۱ ک ط
 اندور . Indore ۴۱ س ز
 اندوس (رود) ، Indus ۱۰۰۰ ع و
 اندونزی (ملت) . United ; Indonesia
 اندونزی (بحر الجزایر) (Archipelago)
 ۴۳ ط ل
 انتاکیه (امارت) ، Antioch ۱۹۱۷ ط د
 انتاکیه . ع ، ت ، Antioch ; Antakya ، ل ،
 Antiochia ۳۵۳۴ ع ب
 انتالیه . ت ، Antalya ، ل ، Adalia
 انتالیه . ع ، ت ، Antalya ، ل ، Adalia
 ۳۵۳۴ ق ف ب
 انطیوخ . Antioch رجوع به انتاکیه .
 انقره . ع رجوع به آنکارا .
 آنکورا . ل ، Ancyra رجوع به آنکارا .
 انگلستان . English ۲۳-۱۹ ق ف ب
 انگلستان (ملت) ، England ۳۷ ع ب
 انیشه (۱۱۱۹) ، ع ، Pico de Aneto ۳۰ ع ج
 اوترخت . Utrecht ۳۷ ن ب
 اودر (رود) . Oder (در نقشه اشتباهاً دنیستر ضبط شده)
 ۳۷ م ب
 اودمش . ت ، Odemish ۳۵۳۴ ص ب
 اوده (دولت) ، Oudh ۴۳ ن و
 اورال (رود) ، Ural (در نقشه اشتباهاً آرال ضبط
 شده) ۲۹۲۷۳ و ب
 اوران . فر ، ت ، Oran رجوع به وهران .
 اورست (۲۹۰۰۲) ، Everest ۴۱ م و
 اورشلیم (دولت) ، Jerusalem ، ع ، بیت المقدس
 ۱۷ ط ه
 اورالیانوم . ل ، Aureléanum رجوع به اولتان .
 اورونتس . ل ، Orontes رجوع به عاصی .
 اوریزا (دولت) ، Orissa ۴۳ م ز
 اورینس (ایالت) ، Oriens ۷ ط ه
 اوزروسیوان (دریاچه) ، Ozero Sevan ۳۵ ن ا
 اوست - اورت (فلات) ، ت ، ر ، Vozv Ust - Urt
 ۴۱۳۳ ع ج
 اوستراسیا (دولت) ، Austrasia ۹۷ س ب
 اوستانیوس آناتولیکوس . ل ، Oceanus Atlanticus
 رجوع به اطلس .
 اوکوسی امومینو (بخش) ، Okusi Ambeno ۱۰ م و
 (اوگانده) . Uganda ۵۰
 اوگسبرگ . الم ، Augsburg ۱۹ ن ب

اولان باتور ، Ulan Bator (Urga) ۱۴۴۰ ط ب
 اولوغ موزطاغ (۲۵۳۴۰) ، Ulugh Muztagh
 ۴۱ م د
 اولیسپو . ل ، Olisipo رجوع به لیسبون .
 اوم دورمان . ع ، Umm-Durman . رجوع به ام درمان .
 اونیو . ل ، Avenio رجوع به اونیون .
 اویتوم . ل ، Ovetum ، س ، Oviedo ۷ ص ج
 اویدو . س ، Oviedo رجوع به اویتوم .
 اویغور (طوائف) ، Uyghurs (در نقشه ایغور ضبط
 شده) ۲۳ ب ج
 اونیون . فر ، Avignon ، ل ، Avenio ۳۰ ع ج
 (اویو) . Oyo ۵۰
 اهواز . ع ، ف ، Ahwaz ۳۵۳۴ ن ج
 ایاسی . رو ، Iasi رجوع به یاسی .
 ایالات متحده اندونزی . United States of Indonesia
 رجوع به اندونزی .
 ایالت‌های پاپ . Papal (States) ۲۹/۱۳ ن ج
 ایپوه . Ipoh ۱۴۴۰ ی ک
 ایران (کشور) ، Iran ۴۳۳ و ه
 ایران (کشور) ، Persia ۱۴۳۵۳۴ و ه
 ایرتیش . Irtysh ۴۱ س ا
 ایرلند (جزیره) ، Ireland ۳۷ ق ف ب
 ایروان . ت ، ر ، Yerevan ۳۴ ح ج
 ایژپتوس (ایالت) ، ل ، Aegyptus (در نقشه مصر
 ضبط شده) ۷ ی و
 ایتالیا . ا ، Italy ; Italia ۳۳/۳۴ ن ج
 ایکس آن پروانس . Aix-en-Provence رجوع
 به اکویس .
 ایکونیوم . ل ، Iconium رجوع به قونیه .
 ایلخانان (مغول) ، Il-Khanid Mongols ۲۱ ز د
 (ایلورین) . Ilorin ۵۰
 ایل . Aylah رجوع به عقبه .
 اینترنوم ، ماری ، ل ، Internum , Mare رجوع به
 مدیترانه .
 ایوبیان (سلسله) ، Ayyubids ۱۹ ی ه
 ایونی (جزائر) ، Ionian Islands ۳۹ م ج
 (ایونیه) ، ی ، Ioannina ; (Yannina) ۳۴
 (ایوو) . Iwo ۵۰
 باب الابواب . ع ، Bab al-Abwab . رجوع به دربند .
 باب العنبد (تنگه) ، ع ، Bab al-Abwab
 ۳۹۲۵۱۵۳ ح ط
 بابل (بارفروش) ، ف ، Babul ۳۵۳۴ م ب
 باتاک (قبیله) ، Bataks (در نقشه اشتباهاً پاتق ضبط شده)
 ۴۳ ک ک
 باثورست . Bathurst ۵۰
 باجه . ع ، Beja ، فر ، Béja (در نقشه اشتباهاً بجایه

 ۳۲ س د
 بادا جز . س ، Badajoz رجوع به بطلیوس .
 بادیه الجزیره . ع ۳۵/۱۹ ح ه
 بادیه الشام . ع ۳۵/۱۹ ط ه
 بادیه العراق . ع ۳۵/۱۹ ح ه
 بارسلون . س ، Barcelona ، ل ، Barcinona ، ع ،
 برشلونه ۳۴۴ ع ج
 بارسلون (ولایت) ، Barcelona (در نقشه برسونه
 تلفظ لاتینی آن ضبط شده) ۱۳-۱۷ ع ج
 باری ، ا ، Bari ، ل ، Barium ۳۴۴ م ج
 باریوم . ل ، Barium رجوع به بباری .
 باطوم . ر ، ت ، Batum ۳۰ ح ج
 باغچه سرای . ت ، Bakçisarayi ۲۵ ی ج
 باکو . ت ، ر ، Baku ، ع ، Bakuyah ۳۴۴ ز ج
 باکویه . ع ، Bakuyah رجوع به باکو .
 بالتیک (دریا) . Baltic Sea ۳۷ ل الف
 بالکاش (دریاچه) ، Lake Balkhash . رجوع به
 دریاچه بالکاش .
 بالکان . Balkans ، ل ، ق ، Haemus ، ت ،
 Balkan ، ب ، Stara Planina ۲۹۳۳-۳ ک ج
 بالی (جزیره) ، Bali ۴۳۴۱ ز م
 بالئار (جزایر) ، Baleares ، ل ، Baliares
 ۳۹/۳۰ ع د
 بالیکسری . ت ، Balikesir ۳۵۳۴ ص ب
 (باماگو) . Bamako ۲۰
 بامیان . ف ، ع ، Bamiyan ۱۳ ح ه
 باندونگ . Bandung ۴۱۴۰ ط م
 بانکوک . (Krun Thep) ، Bangkok
 ۴۱۴۰ ی ط
 (بانگوی) . Bangui ۲۰
 بایتیس . ل ، Baetis رجوع به وادی الکبیر .
 بایوریون . Baloarians ۹۳ ن ب
 بجا . Beja رجوع به باجه .
 بجایه . ع ، Bijayah ، فر ، Bougie ، ت ، Buji
 ۳۲ س د
 بجه . Bega ۱۷-۷ ط ز
 بخارا . ع ، Buhara رجوع به بخارا .
 بحر اسود . ع ، Black Sea رجوع به اسود .
 بحرا صفر . Yellow Sea ۴۳۴۱ و ه
 بحر الاحمر . ع رجوع به احمر .
 بحر الخزر . ع ، Bahr al-Khazar . رجوع به خزر .
 بحر الروم . ع ، Bahr al-Rum . رجوع به مدیترانه .
 بحر القلزم . ع ، Bahr al-Qulzum . رجوع به احمر .
 البحر المحیط . ع رجوع به هند (اقیانوس) .
 بحر النيل . ع ، al-Nil (Bahr) . رجوع به نیل .
 بحر جرجان . ع ، Bahr Jurjan رجوع به خزر
 بحر خوارزم . ع رجوع به آرال .

بحر فارس . ع ، Bahr Faris . رجوع به فارس (خلیج) .
 بحرین ، الحساء . ع ، (Coastal Region)
 ۳۹/۱۳ ز و
 بحرین (سلطنت) ، ع ، Bahrain ۳۵۳۳۳۴ و و
 بحیره لوط . ع ، Zuhayrat Lut . رجوع به بدریاچه لوط .
 بخارا . ع ، ر ، Bukhara ۴۱ ص د
 بخارا . (Khanate) ، Sukhara ۳۱۴۲۹ د د
 بخارست . Bucharest ، ت ، Sukres ، ر و ،
 Bucuresti ۳۴۴ ک ج
 بدخشان (ایالت) ، ع ، Badakshan ۱۱ ب د
 براتسلاویا . چ ، Bratislava ، م ، Pozsony ۳ م ب
 (برازاویل) ، فر ، Brazzaville ۲۰
 بربره . Berbera ۳۲ ز ط
 بربریان . Berbers ۲۵/۷ ف ه
 برتقال . ع رجوع به ابرتو .
 بردسیر . ف رجوع به کرمان .
 بردو . فر ، Bordeaux ، ل ، Burdigala ، ع ،
 بردیل ، بردال ۳۴۴ ق ج
 بردیگالا . ل ، Burdigala رجوع به بردو .
 بردیل ، بردال ، ع رجوع به بردو .
 برذعه . ف ، Bardha'ah ۱۳ ز ج
 برسلو . الم ، Breslau ، ل ، Wroclaw ۳۷۴ ل ب
 برشلونه . ع ، Barshilunah رجوع به بارسلون .
 برغش . س ، Borgos ۳ ق ج
 برقه (ایالت) ، ع ، Barqah ۱۱ ل ه
 برقه . ع ، ت ، Berka ، ل ، Barca ۳ ل ه
 برکا . ت ، Berka رجوع به برقه .
 برمن . الم ، Bremen ۳۷۴۴ ن ب
 برمه . (Myanma) ، Burma ۴۳۴۱۴۰ ک ز
 برن . فر ، Berne ، الم ، Bern ۳۴۴ س ب
 برندی . Brindisi ، ل ، Brundisium ۱۱ م ج
 برندیوم . ل ، Brundisium رجوع به برندی .
 برنو . Brno ۲۷-۲۱ م ج
 برنو . چ ، Brno ۳۴۴ م ب
 برنئو (جزیره) ، Borneo ۴۳۴۱ ح ک
 برنئوشمالی . North Borneo ۴۱۴۴۰ ی ز
 بروت . ت ، Berut رجوع به بیروت .
 بروتوس . ل ، Berytus رجوع به بیروت .
 بروج . فر ، Bruges ۲۷ س ب
 بروجر . ف ، Brujird ۳۵۳۴ ن ج
 بروسه . ق ، Brusa رجوع به بورس .
 (برونی) . Brunei ۴۰
 برونی (سلطنت) ، Brunei ۴۳۴۱۴۰ ح ک
 برهماپترا (رود) ، Brahmaputra ۴۱ ل و
 بریتانی . Bretagne ، فر ، Brittany ۳۷ ع ج
 بریده . ع ، Buraida ۳۵۳۴ س د
 بسارابی (ایالت) ، Bessarabia ۳۹ ل ا

حماد، بنی (دولت)، Hammadids، ۱۷۰۰۰ ع. ۵
حمدان، بنی (آل)، Hamdanids، ۱۷۰۱۵ ط ۵
حمص، ع. (در شام)، Hims، ل. Emsa، ت. ۵
Humus، Homs، ۳۵۰۳۴ ع ج
حمص، ع. (در لیبی)، Hims، (Labdah)، ل. ۵
Leptis، ۳۰۰۲ ن ۵
حمید (امارت)، Hamid، ۳۹۰۲۱ ع ید
حمیر (قبیله)، Himyar، ع. ۷ ط ح
حنیفه (قبیله)، Hanifah، ع. ۷ ز ز
حیدرآباد (در پاکستان)، Hyderabad، ۱۰۴۰ ف و
حیدرآباد (در هندوستان)، Hyderabad، ۱۰۴۰ س ح
حیدرآباد (دولت)، Hyderabad، ۱۰۴۰ س ح
حیف، ع. Haifa، ۳۵۰۳۴ ع ج
خارکت، ر. Kharkov، ۳۰۴ ط ب
خانان قرم، Krim Tatars، ۲۹-۲۵ ع ید
خانیه، ی. Khania، ت. Hanya، Canea، ۳۵۰۳۴ ق ب
ختل (ایالت)، خ.، E، ۱۱۰۰۰ ب د
ختن، ختن (Hotein) Khotan، ۴۱ س د
ختن، ر. Khotin، ت. Hotin، ۲۷ ل ک ب
خجند، ف. E، ۴۱ ف ج
خجند، ع. Khujandah، رجوع به خجند.
خراسان، ف. E، ۴۳۰۱۱ ع و د
خرسون، ر. E، Kherson، ۷ ی ج
خرطوم، ع. Khartoum، ۳۰۲ ی ج
(خرطوم شمالی، Khartoum North، ۲۰۰۰ ع)
خرم شهر، ف. (محرمه سابق)، Khorramshahr، ۳۵۰۳۴ ن ج
خزر (اقوام)، ف. E، Khazars، ۱۹-۷ و ب
خزر (دریا)، ف. E، بحر الخزر، بحر جرجان، ع. ت.
Hazar Denizi، ل. Mare Caspium، ۳-۳۰ و ج
Caspian Sea، ۳-۳۰ و ج
خزردنیزی، ت. Hazar Denizi، رجوع به خزر.
خلاط (دولت)، E، Khilat، ۱۹ ح د
خلاط، ع. ت. Khilat، ۱۷ ح د
خندق، ع. Khandaq، رجوع به هیرا کلیون.
خوارزم (ایالت)، ف. E، Khwarizm، ۱۱ د ج
خوارزم، ل. Chorasmiæ Deserta، رجوع به قرقوم.
خوارزم (دریا)، رجوع به آرال.
خوارزمشاهیان، Khwarizm Shahs، ۱۹ و د
خواقند، ع. Khwaqand، رجوع به خوقند.
خوریان موریان (جزائر)، Kuria Muria، ۳۵۰۳۱، ۳ ح
خوزستان، ف. E، Khuzistan، ۱۱ ز ه
خوقند، Khokand، ع. Khwaqand، ر. Kokand، ۴۱ ع ج

چاچ (ایالت)، الشاش، ع. ۱۱۰۰۰ ج ج
چارچق، ت. رجوع به چهارجوی.
چانگتو، Chengtu، ۱۰۴۰ ی ۵
چانگ ش. Changsha، ۴۱ ح و
چتالجه، Catalca، Chatalja، ۳۵ ص ا
چغانیان (ایالت)، صغانیان، E، Saghaniyan، ۱۱ ج د
چغانیان، Saghaniyan (Denaw)، E، صغانیان، ۱۱ ج د
چغتایی، Chagatay Mongols، ۲۱ ج ج
چک اسلاوکی، Czechoslovakia، ۳۰۴ م ا
چمکنت، ر. Chimkent، ۱۰۴۰ ف د
چناق قلعه، ت. Chanakkale، ۳۵ ص ا
چناق قلعه بوغازی، ت. Çanakkale Bogaşı، ۳۵ ص ا
چو (رود)، Chu، ۴۱ ع ج
چوروم، ت. Chorum، (در نقشه اشتباهاً چورورم ضبط شده)، ۳۵۰۳۴ ت ا
چولون، Cholon، ۴۰ ط ط
چونکینگ، ۱۰۴۰ ط و
چهارجوی، ر. Chardzhou، ت. چارچق، ۴۱ ح ه
چین (کمونیست)، China Soviet، ۴۱ ح ه
چین (ملت)، China، ۴۳۰۴۰ ح ه
چین جنوبی (دریا)، South China Sea، ۴۳۰۴۰ ح ه
چین جنوبی، رجوع به دریای چین جنوبی.
چین کیانگ، Chinkiang، ۴۱ ز ه
حاجی طرخان، ت. رجوع به استارخان.
حائل، ع. Ha'il، ۳۵ س د
حبرون، ع. Hebron، Habrun، ۳۵۰۳۴ ع ج
حبشه، Abyssinia، Ethiopia (Ityopya)، ۴۳۰۳۱ ط ی
حجار (جبال)، Ahaggar، ۳۹/۳ س ز
حجاز، E، Hejaz، ۱۱۰۳ ط و
حجریه (العرب الحجریه) (صحرا)، ل. Arabia، ۷ ی و
Petraea، ۷ ی و
حدیده، ع. Hodeida، ۳۰۲ ح ط
الحصاء، E، al-Hasa، رجوع به بحرین.
حسنویه (بنی)، Hasanwayhids، ۱۵ ز د
حضر موت (ناحیه)، E، Hadramaut، ۳۳-۳ ح د
حفص (بنی)، (سلسله)، Hafsids، ۲۱-۲۵ س د
حلب، E، Halab، ت. Halep، ل. Aleppo، ۳۵۰۳۴ ع ب
حله، E، al-Hillah، ت. Hille، ۱۱ ح د
حما، ع. Hamah، ت. Hama، ۳۵۰۳۴ ع ب

جبل طارق (تنگه)، E، Gibraltar، ۳۰۴ ص د
جده، ف. E، Juddah، ۳۵۰۳۴ ع ه
الجذیده، ع. رجوع به مازگان.
جریه (جزیره)، E، ت. Jerba، ف. Djerba، ۳۹۰۳۷، ۳۳-۳ ن ۵
جرجان (ولایت)، E، Jurjan، ۱۱ و د
جرجان، E، Jurjan، رجوع به گرگان.
جرجانیخ، رجوع به گرگانج.
جرج تون، George Town، ۱۰۴۰ ی ی
جرزان (ایالت)، E، Jurzan، (در نقشه اشتباهاً جرجان ضبط شده)، ۱۱ ح ج
جرمه، Garamantes، ۷ م و
الجزائر (کشور)، Algeria، ۳۹/۳، ۲ ع د
الجزائر (شهر)، E، Algiers، ت. Jezayir، ۳۹/۳، ۲ ع د
فر، Alger، ۳۹/۳، ۲ ع د
جزایر، ت. Jezayir، رجوع به الجزائر.
جزیره (ایالت)، E، ۱۱ ح د
جزیره، ع. رجوع به بین النهرین.
الجزیره (کشور)، E، Mesopotamia، رجوع به بین النهرین.
الجزیره الخضراء، E، Algeciras، ۳۱ ص د
جزیره العرب (شبه جزیره)، E، Arabia، ۱۱ ح و
جزیره العرب، Jazirat al-'Arab، ۱۱ ح و
(جسلتن)، Jesselton، ۴۰ ع د
جلایر (آل)، Jalayrs، ۲۳ ح د
جلند (آل)، (سلسله)، Julandids، ۱۷/۱۱ ه ز
جلیقیه (ناحیه)، E، Galicia، ۳۷ ف د
جندیسابور، E، Jundaysabur، رجوع به جندیسابور.
جندیسابور، F، E، Jundaysabur، ۷ ز ه
جنوا، Genoa، ل. Genua، ۳۵ س د
جنو، Genoese، ۳۵ س ج
جنو (دولت)، Genoa، ۲۹۰۲۱ س ج
جنوی، جنو، ۳۵ س ج
جور، فیروزآباد، Jur، Firuzabad، (در نقشه گور ضبط شده)، ۷ و و
جوف، E، al-Jawf، Jauf، ۳۵ ع د
جوهور، Johor Bahru، ۱۰۴۰ ی ک
جیان، E، Jayyan، Jān، ۱۷ ف د
جیبوتی، فر، Djibouti، ۳۰۲ ح ط
جیحان (رود)، ت. Ceyhan، ۳۹۰۳۵ ع ب
جیحون (رود)، E، Amu Darya، ل. Oxus، ۳۵-۳ د ج
جیرفت، ف. E، ت. Jiruft، ۱۱ ه و
جیزه، E، al-Jizah، Giza، ۳۵۰۳۴ ف د
جیلان، E، Jilan، رجوع به گیلان.
چاتکام، Chittagong، ۱۰۴۰ ل ز

توقاد، Tokat، ۳۵۰۳۴ ع ا
توگورت، فر، Touggourt، ۳۰۰۰۰ س ه
تولوز، فر، Toulouse، ل. Tolosa، ۳۰۴ ع ج
تولوسا، ل. Tolosa، رجوع به تولوز.
تولون، فر، Toulon، ل. Tela، ۳۰۰۰۰ س ج
تولیتوم، ل. Toletum، رجوع به طایطه.
تون، ف. E، Firdaws، ۷ ه ه
تونس، E، ت. Tunus، ل. Tunis، ۳۹/۳، ۲ ن د
تونس، Tunisie، فر، ۳۹/۳، ۲، ۳ س ه
تونکین (خلیج)، Gulf of Tonkin، ۱۰۰۰ ط ح
تهدار (صحراء)، Thar Desert، ۴۱ ع و
تهامه (ناحیه)، E، Tihamah، ۳۵ س و
تهران، ف. طهران، E، Teheran، ۳۵۰۳۴ م ب
تیاره، فر، Tiaret، رجوع به تهرت.
تیان (کوه)، Tien، ۴۱ ن ج
(تیان تسین)، Tientsin، ۴۱ ن ج
تیبستی (کوه)، Tibesti، ۳۹۰۳۳، ۳ م ز
تیرانا، ت. Tirana، آلب، ۳۰۲ م ج
تیرانی، آلب، Tirane، رجوع به تیرانا.
تیره، ت. Tire، ۳۵۰۳۴ ع ب
تیرنج میر (۲۵۲۶۳)، Tirich Mir، ۴۱۰۳ ب د
تیز، ف. Tiz، ۱۷ د و
تیزی اوزو، فر، Tizi-Ouzou، ۳۰ ع د
تیس، ت. Tisa، رجوع به تیسزا.
تیسزا (رود)، Tiza، ت. Tisia، ۳۹/۳ ل ب
تیکینوم، ل. Ticinum، ۷ س ب
(تیمور پورتقال، Portuguese Timor، ۴۰ ع د)
تیمور (جزیره)، Timor، ۴۳۰۴۱ م و
تیمورین مغول (سلسله)، Timurid Mongols، ۲۳ ز د
تینگیس، ل. Tingis، رجوع به تنجه.
تیودوسیا، ق. Theodosia، رجوع به فثودوسیا.
تیودوسیوپولیس، ق. Theodosiopolis، رجوع به ارزروم.
تیس، Thiès، ۲ ع د
ثقیف (قبیله)، E، Thaqif، ۷ ز ز
جاکارتا، (Batavia)، Jakarta، ۱۰۴۰ ط م
جاگجاکارتا، Jogjakarta، ۴۱۰۴۰ ح م
جامبی (سلطنت)، Jambi، ۴۳ ی ل
جانبول، ر. (اولیا آتا)، Dzhabul، ۴۱۰۴۰ ع ج
جاوه (جزیره)، Java Island، ۴۳۰۴۱ ط م
جاوه (دریا)، Java Sea، ۴۳۰۴۰ ح ل
جبال (ایالت)، E، ۱۱ ز ه
جبل رزه (۱۱۰۰۰)، Jabal Razh، ۳۵ س و

ترکستان شرقی (ایالت)، Sinkiang، ۳۰۰۰۰ م ج
ترکستان شرقی (کمونیست)، Sinkiang، Soviet، ۳۰۰۰۰ م ج
ترکمان، Turkomans، ۲۳-۳۱ ز ج
ترکمنستان، Turkmen S.S.R.، ۱۰۴۰ ص د
ترکیه، ت. Turkey، Turkiye، ۳۵۰۳۴ ی د
ترکیه، ل. Anatolia، Asia Minor، ۳۷۰۷، ۳ ی د
ترمد، ف. E، Tirmidh، ت. Tirmid، ۹۰ ع د
ترنات (سلطنت)، Ternate، ۴۳ ه ل
ترو، فر، Trèves، الم، Trier، ۲۷ ن ج
تریپولیس (در لیبی)، ل. Tripolis، رجوع به طرابلس.
ترییر، الم، Trier، رجوع به ترو.
تریست، Trieste، ۳۰۴ ن ب
تریست (منطقه)، Trieste Zone، ۳۰۴ ن ب
تسالونیکا، ق. Thessalonica، Thessalonike، ۴۱ ن ج
تسالی (ایالت)، Thessaly، ۳۹۰۳۷ ل ه
تسایدم (ناحیه)، Tsaidani، ۴۱ ل د
تسین، Tsinan، ۴۱۰۴۰ ز د
تسینگ تائو، Tsingtao، ۴۱۰۴۰ و د
تتوان، E، Tetuan، Tetwan، ۳۰۲ ص د
تعز، ع. Taizz، ۳۰ ح ط
تغلب (قبیله)، E، Taghlib، ۷ ح ه
تفیس، ف. E، Tiflis، ت. Tbilisi، ۳۰۴ ح ج
تکله مکان (فلات)، Takla Makan، ۴۱ ن د
تکه (امارت)، Tekke، ۳۹۰۲۱ ی د
تل اوویو، تل ایوب، E، Tel Aviv، ۳۵۰۳۴ ف ج
تللسان، E، Tilimsan، Telemesen، ف. و
Tiemcen، ۳۰۴ ف ه
تلمسان، ت. Telemesen، رجوع به تلمسان.
تله، ل. Tela، رجوع به تلوآن.
تمسوار، م. Temesvar، ت. Timisvar، ۳ ل ب
تمسوار (ناحیه)، Temesvar، ۳۹ م ا
تموطرخان، Tmutokan، ۹ ط ب
تیم (قبیله)، E، Tamim، ۷ و و
تناناریو، Tananarive، ۵ ع د
تنگانیکا، Tanganyika، ۵ ع د
تنگری خان، (۲۳۶۲۰)، Tengri Khan، ۴۱ ن ج
تنوخ (قبیله)، Tanukh، (در نقشه اشتباهاً تنوخ ضبط شده)، ۷ ز ه
تور، فر، Tours، ل. Turoni، ۳ ع ب
تورفان، Turfan، ۴۱ م ج
تورن، Turin، ۳۰۴ س ب
تورونی، ل. Turoni، رجوع به تور.
تورینو، Torino، رجوع به تورن.
توزر، فر، Tozeur، E، ۳ س ه
توسکانی (دولت)، Tuscany، ۳۱۰۲۹ ن ج

خوقند، ف، ع، (خان نشین)؛ Khwaqand ...
خوی، ف، Khuy؛ Khol، ۳۵، ۳۴ ...
خیوق، ف، Khivaq، رجوع به خیوه ...
خیوک، ت، Hivek، رجوع به خیوه ...
خیوه (خان نشین)، ع، Khiva، ۳۱، ۲۹ ...
خیوه، ف، ر، Khiva؛ ف، Khivaq؛ ت، Hivek ...
Hive، ۴۱، ۴۰ ...
دارا بجرد، ف، ع، Darabjird، ۹ ...
دارالبیضاء، ع، Casablanca، رجوع به کازابلانکا ...
(دارالسلام، Dar Es Salaam، ۵) ...
داردائل (تنگه)، ل، Hellespontus؛ Dardanelles ...
بق، Hellespont، ت، Çanakkale Bogazi ...
داغستان (ناحیه)، Daghestan، ۳۹ ...
داکا، Dacca، ۴۱، ۴۰ ...
(داکار، Dakar، ۲) ...
دانشمنده (سلسله)، Danishmandids، ۱۷ ...
دانمارک (ملت)، Denmark، ۳۷ ...
دانوب (رود)، Danube؛ ل، Danubius؛ الم، Donau؛ ت، Tuna؛ رو، Dunarea، ...
... ۳۹، ۳۷، ۳۳، ۳۲ ...
دبیل، ف، Dabil، ۱۳ ...
دجله (رود)، ع، Dijlah؛ ق، Tigris؛ ت، Dicle، ...
Dijle، ۳۹، ۳۸ ...
دراج، ت، Diraç، رجوع به دوراتزو ...
دراخیوم، ل، Dyrrachium، رجوع به دوراتزو ...
دراوا (رود)، ص، Drava؛ ل، Dravus، ۳۹، ۳۸ ...
دراوه، رجوع به دراوا ...
دربنت، ت، Derbent، رجوع به دربند ...
دربند، ف، ت، Derbent، ع، Bab al-Abwab، ...
... ۳۰ ...
درتوسا، ل، Dertosa، ۷ ...
دردوه، Diredawa، ۳۲ ...
درنه، ع، Derna؛ ت، Derne، ۳۲ ...
دروک یول، Druk-yul، رجوع به بهوتان ...
دریاچه اوزروسیوان، Ozero Sevan، ...
... رجوع به اوزروسیوان ...
دریاچه بالکاش، Lake Balkhash، ۴۱ ...
دریاچه توز، ت، Tuz Gölü، ۳۵ ...
دریاچه کچه، Rann of Kutch، ۴۱ ...
دریاچه لوط، ع، Dead Sea، ۳۵ ...
دریای آدریاتیک، Adriatic Sea، رجوع به آدریاتیک ...
دریای آرال، Aral Sea، رجوع به آرال ...
دریای آزوف، Sea of Azov، رجوع به آزوف ...
دریای آژه، Aegean Sea، رجوع به آژه ...

دریای اندمان، Andaman Sea، رجوع به اندمان ...
دریای بالتیک، Baltic Sea، رجوع به بالتیک ...
دریای چین جنوبی، South china Sea، ۳۴، ۳۳ ...
دریای خزر، رجوع به خزر ...
دریای سیاه، ف، رجوع به اسود ...
دریای شمال، North Sea، رجوع به شمال ...
دریای عربستان، Arabian Sea، رجوع به عربستان ...
دریای فلور، Flores، ۴۳، ۴۱ ...
دریای مانش، فر، English channel؛ Manche، ...
... ۳۷ ...
دریای مدیترانه، رجوع به مدیترانه ...
دریای مرمر، Sea of Marmara، رجوع به مرمره ...
دریس، Durrës، رجوع به دوراتزو ...
دزفول، ف، Dizful، ۳۵، ۳۴ ...
دسپوتوپلانیئا (جبال)، Despoto Planina، ۳۵ ...
(دسی، Dessye، ۲) ...
دشت کبیر، ت، Dast-i-kebir، رجوع به کویرخراسان ...
دکن (ناحیه)، Deccan، ۴۳، ۴۱ ...
(دلی، Dili، ۴۰) ...
داماپ، Damao، ۴۱ ...
دماوند (۱۸۶۰)، Demavend، ۳۵، ۳۴ ...
دمشق، ع، Damascus؛ ت، Sam، ۳۵، ۳۴ ...
دمنهو، E. Damanhur، ۳۵، ۳۴ ...
دمیاط، ع، ت، Dimyat؛ فر، Damietta، ...
... ۳۵، ۳۴ ...
دن (رود)، Don؛ ل، Tanais؛ ت، Duna tatr، ...
... ۳۳، ۳۲ ...
دناستریس، ل، Danastris، رجوع به دنیستر ...
دناکل (قبیله)، Danakil، ۳۱، ۲۹ ...
دنیپر، ر، Dnepr، رجوع به دنیپر ...
دنیستر، ر، Dnestr، رجوع به دنیستر ...
دنقله، ع، Dongola، ۷ ...
دنیپر (رود)، Dnieper؛ ل، Borysthenes؛ ر، Dnepr ...
... ۳۹، ۳۸ ...
دنیپروپتروفسک، Dnepropetrovsk، (در نقشه اشتباهاً دنیستروپتروفسک ضبط شده) ...
... ۳، ۴ ...
دنیزلی، ت، Denizli، ۳۵، ۳۴ ...
دنیستر (رود)، Dniester؛ ل، Danastris، (ر، Dniester) ...
... ۳۹، ۳۸ ...
دوبروونیک، ص، Dubrovnik؛ ل، Ragusa؛ ...
... رجوع به دوبروونیک ...
... ۳۵، ۳۴ ...
دوحه، ع، Doha، ۳۵، ۳۴ ...
دوراتزو، Durazzo؛ ل، Dyrrachium؛ ت، ...
... ۳۰ ...
(دورتموند، الم، Dortmund، ۴) ...
دورولایوم، ل، Dorylaeum، رجوع به اسکیشهر ...
دوریوس، ل، Durlus، رجوع به دویره ...

(دوسلدورف، الم، Düsseldorf، ۴) ...
دوقوز-اوقوز (ترکان)، (طلغوز)، Toquz-oghuz Turks، ...
... ۱۷-۱۱ ...
دونا، Duna، رجوع به دن ...
دوناریا، رو، Dunarea، رجوع به دانوب ...
دوناو، الم، Donau، رجوع به دانوب ...
دونتز (رود)، Donets، (در نقشه اشتباهاً دنیستر ضبط شده) ...
... ۳۰ ...
دونگلا، Dongola، رجوع به دنقله ...
دونه تاتار، Duna tatar، رجوع به دن ...
دویره (رود)، Douro؛ Durius؛ ل، ۳۷، ۳۶ ...
(دویسبرگ، الم، Duisburg، ۴) ...
دوینا (رود)، Dvina، ۳۷ ...
دخالگیری (۲۶۷۹۵)، Dhaulagiri، ۴۱ ...
دخلی، Delhi، ۴۳، ۴۰ ...
دخلی جدید، New delhi، ۴۱، ۴۰ ...
دهنا (صحراء)، E. Dahna، ۳۹، ۳۵ ...
دیاربکر (آمد)، ع، ت، Diyarbakir؛ ل، Amida، ...
... ۳۵، ۳۴ ...
دیوب، Diu، ۴۱ ...
ذوالقدر (دولت)، ع، Dhu-al-qadar، ۲۵ ...
ذیبه المهل، ع، رجوع به مالدیو ...
... ۲۵ ...
رأس دشان (۱۵۱۶۰)، Ras Dashan، ۳۰ ...
راتسبون، Ratisbon؛ (الم، Regensburg)، ۳۷ ...
راجپوتانا (ناحیه)، Rajputana، ۴۳، ۴۱ ...
راشت (ایالت)، Rásht، (در نقشه اشتباهاً رشت ضبط شده) ...
... ۱۱ ...
رانسوال، Roncesvalles، رجوع به رونشه ...
رانگون، Rangoon، ۴۱، ۴۰ ...
راولپندی، Rawalpindi، ۴۱، ۴۰ ...
راونا، ل، Ravenna، ۷ ...
راین (رود)، Rhine؛ الم، Rhein؛ ل، Rhenus، (در نقشه اشتباهاً رن ضبط شده) ...
... ۳۳، ۳۲ ...
رباط، فر، Rabat؛ ع، Ribat al-Fath، ۳۵ ...
رباط الفتح، E. Ribat al-Fath، رجوع به رباط ...
ربع الخالی (صحراء)، ع، Rub al-Khali، ...
... ۳۹، ۳۵ ...
ردس (جزیره)، ر، Rhodes؛ ل، Rhodus؛ ی، ت، Rhodos ...
... ۳۹، ۳۸ ...
رستوف، Rostov، (در نقشه اشتباهاً رشتوف ضبط شده) ...
... ۳، ۴ ...
رسولیان (ائمه رسولی)، Rasulids، ۲۲، ۲۱ ...
رسی (ائمه)، Rassids، ۱۳ ...
رشت، ف، ع، ت، Resht، ۳۵، ۳۴ ...
رشید، ع، ت، Rosetta، ۳۵، ۳۴ ...

رشید (آل)، Rashidids، ۱۳ ...
رضایه، ف، Rizaiyeh، ۳۵، ۳۴ ...
رغوسه، ع، رجوع به دوبروونیک ...
رغوسه (دولت)، Ragusa، ۳۱، ۳۰ ...
رقه، ع، ت، Rakka، ۳۵ ...
رگوسه، ل، Ragusa، رجوع به دوبروونیک ...
رگیو، ر، Reggio؛ ل، Rhegium، (در نقشه اشتباهاً رکیو ضبط شده) ...
... ۳۰ ...
رگیوم، ل، Rhegium، رجوع به رگیو ...
رم، ر، Roma، ۳۴ ...
رم (دولت)، Rome، ۳۱ ...
رما، ر، Roma، رجوع به رم ...
رمستان، Ramatgan، ۳۴ ...
رن (رود)، Rhone؛ ل، Rhodanus، ۳۷، ۳۶ ...
روان، فر، Rouen، ۳۷ ...
رودانوس، ل، Rhodanus، رجوع به رن ...
رودوس، ی، Rhodus، رجوع به ردس ...
روزتا، Rosetta، رجوع به رشید ...
روس، Rus، ۱۳ ...
روسیه (ملت)، Russia، ۳۷، ۳۳، ۱۵ ...
رومانی، ر، Romania، ۳۳، ۳۴ ...
روم شرقی (امپراطوری)، Byzantine Empire، ...
... ۲۱، ۲۰ ...
روملی شرقی، Eastern Rumelia، ۳۹ ...
رونشه، ع، س، Roncesvalles، ۹ ...
رها، ل، Rha، رجوع به ولگا ...
رهاء، ع، al-Ruha، رجوع به ارفه ...
رهاء (ولایت)، E. Eddessa، ۱۷ ...
ری، ف، ت، ع، الری، ۹ ...
ریاض، ع، Riyadh، ۳۵، ۳۴ ...
ریجیوم، ل، Rhegium، رجوع به رگیو ...
ریگستان (صحراء)، Registan، ۴۱، ۴۰ ...
ریمس، Rheimis؛ فر، Reims، ۳۷ ...
رینوس، ل، Rhenus، رجوع به راین ...
زارا، ر، Zara؛ ص، Zadar، ۱۹ ...
زاراگوزا، س، Zaragoza، رجوع به سرقسطه ...
(زاپروژی، زاپروژی، Zaporozhye، در متن اشتباهاً زاپروژی ضبط شده) ...
... ۴ ...
زاپروژی (فزاها)، Zaporozhye Cossacks، (در نقشه اشتباهاً زاپروچی ضبط شده) ...
... ۲۷ ...
زاگرب، ص، Zagreb؛ الم، Agram، ۳۴ ...
زالف قره بوغازسکی (خلیج)، Zaliv Kara Bugazski، ...
... ۳۵ ...
زبید، ع، ت، Zebid، ۷ ...
زحله، ع، Zahle، ۳۵، ۳۴ ...
زرنج، ف، Zaranj، (در نقشه اشتباهاً زرنج ضبط شده)

... ۷ ...
زغاه، ع، Zaghawa، ۳۱، ۳۰ ...
زقازیق، ع، Zagazig، (در نقشه اشتباهاً زقازق ضبط شده) ...
... ۳۵، ۳۴ ...
زگازینگ، ع، Zagazig، رجوع به زقازیق ...
زلاقه، ع، Zallaca، ۱۵ ...
(زمبا، Zomba، ۵) ...
زنجان (زنگان)، ف، Zenjan، ۳۵، ۳۴ ...
زننگ (زنگبار)، ف، زنج، ع، Zanj، ۷، ۳۱ ...
زنگاریا، زانغاریا (منطقه)، Dzungaria، ۴۳، ۴۱ ...
(زنگبار، Zanzibar، ۵) ...
(زنگبار (سلطنت)، Zanzibar، ۵) ...
زنگولداق، ت، Zonguldak، ۳۵، ۳۴ ...
زنگی (امراء)، Zangids، ۱۹ ...
زوریخ، الم، Zürich، ۳۴ ...
زیاد (بنی)، (دولت)، Ziyadids، ۱۵، ۱۴ ...
زیار (آل)، (دولت)، Ziyarids، ۱۵ ...
زیان (آل)، (دولت)، Ziyaniids، ۲۵، ۲۱ ...
زیری (بنی)، (دولت)، Zirids، ۱۷، ۱۵ ...
ژامبول، (اولی آتا)، ر، (Aulie-Ata)، Dzhambul، ...
... ۴۱، ۴۰ ...
(ژدائف، ر، Zhdanov، ۴) ...
ژنو، Geneva؛ فر، Genève، (در نقشه اشتباهاً جنوا ضبط شده) ...
... ۳۰ ...
سات (۱۳۵۰)، Sat، ۳۵ ...
ساج (بنی)، (دولت)، Sajids، ۱۳ ...
ساحل الصلح البحری، ع، Trucial Oman، ...
... ۳۵، ۳۴ ...
(ساحل طلا، Gold Coast، ۵) ...
(ساراتف، ر، Saratov، ۴) ...
ساراگوسا، Saragossa، رجوع به سرقسطه ...
ساردینیا، ل، Sardegna، رجوع به سردانیه ...
ساردینیا، ل، Sardinia، رجوع به سردانیه ...
ساسانیان (دولت)، Sasanids، ۷ ...
سامانیان (سلسله)، Samanids، ۱۳ ...
سامراء، ع، Samarra، ۱۱ ...
سالامانکا، س، Salamanca؛ ملنقه، ع، شلمنقه، ...
... ۳ ...
سالرنو، ل، Salerno، ۱۵ ...
سالرنو (دولت)، Salerno، ۱۳ ...
سالزبورگ، الم، Salzburg؛ ل، Juvavum، ۳۰ ...
سالونیک، Thessalonika؛ ق، Thessalonica؛ ت، ...
... ۳۵، ۳۴ ...
سالنیک، Selanik؛ ی، Thessalonike، ۳۵، ۳۴ ...
ساله، فر، Salé، رجوع به سلا ...
سانتارم، پ، Santarém، رجوع به شترین ...

سان مارینو: ۱. San Marino (۴)
سان مارینو (دولت)، San Marino ۳۴، ۴ ن ج
ساوا (رود)، Sava؛ ل، Savus ۳۹/۳ م ب
ساوای (دولت)؛ Savoy (در نقشه ۲۵ اشتباهاً ساوا ضبط شده) ۲۹، ۲۵ س ج
سایگون، فر، Saigon ۴۱ ط ط
سپت، ع، س، Ceuta؛ ل، Septa ۳۴، ۲ ص د
سبحان (۱۴۰۰)، Subhan ۳۵ م ب
سبزوار، ف، Sabzawar ۵۲۱
سیلان (۱۴۰۰)، Salavan (در نقشه اشتباهاً ۱۴۰۰ ضبط شده) ۳۵ ن ب
سپالاتو، Spalato؛ ل، Spalatum (رجوع به اسپلیت)
سپتا، ل، Septa رجوع به سپت
سلیج (رود)؛ Sultej ۴۱ ع
سجتر، م، Szigetvár ۳۵ م ب
سجد، م، Szeged؛ ل، Szedin ۳۰، ۴۰ ل ب
سجستان (ایالت)، ع، Sijistan؛ ف، سجستان ۱۱ د
سجلماسه، ع، Sijilmasah (در نقشه اشتباهاً سجلماسه ضبط شده) ۱۳ ف
سرا بایا، Surabaya (در نقشه اشتباهاً سربایا ضبط شده)
سراجوا، ص، Sarajevo؛ ل، Bosnasarayi
سراقوسه، ع، Saraqusah رجوع به سیراکوز
سرای، ت، Sarai ۱۷ زب
سردانیه (جزیره)، ع، ل، Sardinia؛ ا، Sardegna
سرقسطه، ع، Saragossa؛ ل، Caesaraugusta؛ س،
Zaragoza ۳۴، ۴ ف ج
سرنیدیپ، ع، رجوع به سیلان
سرواک (دولت)، Sarawak ۴۱، ۴۰ ح ک
سرورم، ق، Serrorum رجوع به ترانسیلوانی
سرورم مونتنس، ل، Serrorum Montes
سری نگر، Srinagar ۴۱، ۴۰ ع
سزاراگوستا، ل، Caesaraugusta رجوع به سرقسطه
سزاریا، ل، Caesarea رجوع به قیصری
سطیف، ع، ف، Sétif ۳۰، ۲ س د
المعودیه، رجوع به عربستان سعودی
سفاکس، ت، Sfaks رجوع به صفاقس
سفاکس، فر، Sfax رجوع به صفاقس
سنی، ع، Safi رجوع به آسنی
سقاریا (رود)، Sakarya ۳۹، ۳۵ ف ا
سقوطری (جزیره)، ع، Socotra ۳۳-۳ و ط
سکادنا (سلطنت)، Sukadana ۴۳ ح ط
سکوترا، Socotra رجوع به سقوطری

سکهر، Sakhar؛ Sukkur ۴۱ ف و
سگدین، ت، Segedin رجوع به سجد
سلا، ع، ف، Salé ۳۴، ۲ ص
سلانیک، ت، Selanik رجوع به سالونیک
سلب (جزیره)، Celebes Island ۴۳، ۴۱ و ل
سلب (دریای)، Celebes Sea ۴۳، ۴۱ و ک
سلجوقیان (امپراطوری)، Selçuk Empire ۱۷ ز
سلجوقیان روم (سلاجقه روم)، Selçuks of Rum
سلطان اونو، Sultan - Onu ۱۹، ۱۷ ی د
سلطانیه، ف، Sultaniyah؛ ل، Kangurlan
سلغریان (سلسله)، Salgharids ۱۹ و و
سلوین (رود)، Salween ۴۱ ک ز
سلم (قبیله)، ع، Sulaym ۷ ح ز
سلیمان (جبال)، Sulaiman ۴۱ ف
سلمانیه، ع، Sulaimaniya ۳۵، ۳۴ ن ب
سمارانگ، Semarang ۴۱، ۴۰ ح م
سمبا (جزیره)، Sumba ۴۱ ز م
سمباوا (جزیره)، Sumbawa ۴۱ ز م
سمر (جزیره)، Samar ۴۱ و ط
سمرقند، ف، ر، Samarkand؛ ل، Maracanda
سمرقند، ت، Semerkant ۴۱، ۴۰ ف د
سمرکند، ر، Samarkand رجوع به سمرقند
سمورنا، ق، Smyrna رجوع به ازمیر
سمولنسک، ر، Smolensk ۳۷ ط ب
سن (رود)، فر، Seine ۳ ع ب
سند، Indus رجوع به اندوس
سند (ایالت)، ع، ف، Sind ۱۱ ح و
سنگای، Songhay ۲۵ ف ح
سنگاپور، Singapore ۴۱، ۴۰ ی ک
سنگاپور (مستعمره)، Singapore ۴۱، ۴۰ ی ک
(سن لوفی، Saint Louis ۲)
(سنندج، ف، Sanandaj ۳۴)
سواتو، Swatow ۴۱ ز ز
سواستوپل، ر، Sevastopol؛ ل، Sivastopol
سواکن، ع، Suakin ۳۵ ع و
سودان (قبلا سودان مصر و انگلیس)، (کشور)، ع،
al-Sudan ۳۵، ۳۴، ۲ ح ی
(سوردلوسک، ر، Sverdlovsk ۴۰)
سوریه، ع، Syria ۳۹-۳۵، ۳۴، ۳ ط د
سوس، ت، ع، Susah؛ ف، Sousse ۳۴، ۲ ن د
سوسه، ع، Susah رجوع به سوس
سوکور، Sukkur رجوع به سکهر
سولو (دریا)، Sulu ۴۳، ۴۱ و ی
سولو، (Surakarta)، Solo ۴۱، ۴۰ ح م

سوماترا (جزیره)، Sumatra ۴۳، ۴۱ ی ط
سومالی (سومالی ها)، Somalis ۳۱-۲۳ ی
سومالی (دولت)، Somalia ۳۴، ۲ ی
سومالی انگلیس، British Somaliland
سومالی ایطالیا، Italian Somaliland ۳۳، ۳۲ ی
سومالی فرانسه، French Somaliland ۳۳، ۳۲ ح ط
سوهاج، ع، Sohag ۳۵، ۳۴ ف د
سوهاگ، Sohag رجوع به سوهاج
سوئز، ع، Suez؛ ل، al-Suways؛ ت، Siveys
سوئز (خلیج)، Gulf of Suez ۳۵ ف د
سوئز (کانال)، Suez Canal ۳۹، ۳۵، ۳۳، ۳ ی
سویس، Switzerland ۳۳، ۳۱، ۳۴، ۴ س ب
سویس، Swiss ۲۹-۲۵ س ب
السویس، ع، al-Suways رجوع به سوئز
سوئف (بنی)، ع، Beni-Suef ۳۵، ۳۴ ف د
سویلا، س، Sevilla رجوع به اشبیلیه
سیالکوت، Sialkot ۴۱، ۴۰ ع
سیام، Siam (Thailand) ۴۳، ۴۱، ۴۰ ی ح
سیام (خلیج)، Gulf of Siam ۴۳، ۴۱ ی ط
سیان، Sian ۴۱ ط
سیبری (کشور)، Siberia ۴۳ م ا
سیپروس، ل، Cyprus رجوع به قبرس
سیحان (رود)، ت، Seyhan ۳۹، ۳۵ ع ب
سیحون (رود)، ع، ر، Syr Darya؛ ق، Jaxartes
سیدی ابوالعباس، ع، ف، Sidi-bel-Abbès ۳۴، ۲ ف د
سیراف، ت، ع، ف، Siraf ۷ و و
سیراکوز، Syracuse؛ ل، Syracusae
سیراقوسا، ع، Saraqusah ۳ م د
سیراکوسا، ل، Syracuse رجوع به سیراکوز
سیراکوسای، ل، Syracusae رجوع به سیراکوز
(سیرالیون، Sierra Leon ۵)
سیرجان، ف، ت، السیرجان، ع، Sirjan ۵۷ و
سیردریا، ر، Syr Darya رجوع به سیحون
سیرنائیک (منطقه)، Cyrenaica؛ ع، بركة ۳۹ م د
سیرالین (جمهوری)، Cisalpine (در نقشه اشتباهاً از قلم اقتاده) ۳۱ ن ج
سیس، ارم، Sis ۱۷ ط د
سیسیلی (جزیره)، ل، ا، Sicily رجوع به صقلیه
سیلان (جزیره)، Ceylon؛ سرنیدیپ، ع،
سیمپالاتینسک، ر، Semipalatinsk ۴۱، ۴۰ ن ا
سینا (دولت)، Siena ۲۵ ن ج
سیناء (شبه جزیره)، ع، ت، سینا، Sinai ۳۹-۹، ۳ ی
سین کیانگ، Sinkiang رجوع به ترکستان شرقی

سینوب، ع، ل، Sinope؛ ت، Sinop ۳۵ ع ا
سینوس آریایکوس، ل، Sinus Arabicus
سینوس پرسیکوس، ل، Sinus Persicus
سیواس، ت، Sivas ۳۵، ۳۴ ع ب
سیوط، ت، Siyut رجوع به اسیوط
سیوه، ع، ت، Siwa؛ Siyua ۳۵ ص د
سیوه (واحه)، ع، Siwa Oasis (در نقشه اشتباهاً واحد سیوه ضبط شده) ۳۵، ۳ ک و
شارقه، ع، Sharjah ۳۵ ل د
الشاش، ع، رجوع به شاج
شاطبه، ع، Jativa ۳۷ ع
شام، ت، Sam رجوع به دمشق
شام (ایالت)، ع، ۱۱ ط
شانگهای، Shanghai ۴۱، ۴۰ و د
شاه فولادی (۱۶۸۷)، Shah Fuladi ۳۰ ح
شبین الکوم، ع، Shibin-el-Kom ۳۵، ۳۴ ف ج
شتار پلانینا، ب، Stara Planina (رجوع به بالکان)
شتنجه، ص، Cetinje ۳ م ج
شرفاء سعدی (سلسله)، ع، Sa'di Sharifs ۲۷ ص
شرفاء قلالی (سلسله)، Filali Sharifs ۳۱، ۲۹ ص
شرفاء مدینه، ع، Sharifs of al-Madinah ۲۵، ۲ ط ز
شرفاء مکه، ع، Sharifs of Makka ۲۵، ۲ ط ز
شط الحریه، ع، ف، Chott Djerid ۳۰ س
شقراء، ع، al-Shaqra ۳۵، ۳۴ ن د
شکودر، آ، Shkodër رجوع به اسکوتاری
شلب، ع، پ، Silves ۳۷ ف
شلوک، شلوك، Shilluk ۲۵-۷ ی ی
شلوک، شلوك، Shilluk رجوع به شلک
شمال (دریا)، North Sea ۳۷ ن ب
شمالی آسیای صغیر (جبال)، ت، Smali Anadol
Daghlari ۳۵ ع ا
شنترین، ع، پ، Santarém ۱۷ ص د
شوشتار، ف، شستر، ع، Shushtar ۳۵، ۳۴ ن ج
شولابور، Sholapur ۴۱ س ج
شیراز، ع، ف، ت، Shiraz ۳۵، ۳۴ م د
شیرکود (۱۳۳۷)، Shir Kuh ۳۵ م ج
شیروان (ایالت)، ع، Shirvan ۱۱ ز ج
شیز، ف، Shiz ۷ ز د
شیزر، ع، Shayzar ۱۵ ط د
صاروخان (امارت)، Saru Khan ۳۹ ل ج
صامسون، ت، Samsun ۳۵، ۳۴ ع ا
صیبا، ع، (الصیبه)، Sabiya ۳ ح ج
صحراء، ع، Sahara ۳۹/۳ س ز

صحراء شرقیه، ع، al-Sahra al-Sharqiyah
رجوع به بیابان عربستان
صحراء لیبی، Libyan Desert رجوع به لیبی
صربستان (کشور)، Serbia ۳۹/۱۳ م ج
صعده، ع، Sa'dah ۱۱ ح ح
صفانیان، ع، Saghaniyan رجوع به چغانیان
صغد (ایالت)، ع، ۱۱ ج د
صغد (جبال)، ل، ق، Sugdii Mons (رجوع به آلا)
صغد (صحراء)، ل، Sugdii Deserta
رجوع به قزل قوم
صفاریان، (سلسله)، ف، Saffarids ۱۳ ح د
صفاقس، ع، Safaqs؛ ت، Sfaks؛ ف، Sfax
۳۴، ۲ ن
صفویه (سلسله)، Saffavids ۲۹-۲۵ و
صقالیه، Slavs ۱۵-۷ ک ا
صقلیه (جزیره)، ع، Sicily؛ ل، Sicilia ۳۹/۳ ن ر
صلت، ع، As Salt ۳۵ ع ج
صنعاء، ع، Sanaa ۳۴، ۲ ح ح
صور (در عربستان)، ع، Sur ۳۵ ل
صور، ع، Tyre ۳۵ ع ج
صوفیه، ب، ت، Sofia ۳، ۴ ل ج
صیدا، ع، Sidon ۳۵ ع ج
صیدون، Sidon رجوع به صیدا
طارون (ایالت)، ع، Tarun ۱۱ ح د
طاهر (بنی)، Tahirids ۲۵ ح ط
طائف، ع، ت، Taif ۳۵، ۳۴ س
طبرستان (ایالت)، ع، ف، Tabaristan ۱۱ و د
طبقال (۱۳۶۱)، Toubkal ۳ ص
طخارستان (ایالت)، ع، Tukharistan ۱۱ ج د
طرابلس (در سوریه)، ع، Tripoli ۳۵، ۳۴ ع ج
طرابلس (در سوریه؛ دولت)، Tripoli ۱۹، ۱۷ ط
طرابلس (دولت)، Tripolitania ۳۹، ۳۳ ن د
طرابلس (در لیبی)، ع، ت، Tripoli؛ ل، Tripolis
طرابوزن (دولت)، Trebizond ۳۹، ۲۱ ط ج
طرابوزن، ت، Trebizond؛ ل، Trapezus؛ ق،
Trapezunt ۳۵، ۳۴ ع ا
طرسوس، ع، ت، Tarsus ۳۵، ۳۴ ف ب
طرطوشه، ع، س، Tortosa؛ ل، Dertosa ۷ ع ج
طرکونه، ع، س، Tarragona؛ ل، Tarraco
طریفه، ع، س، Trifa ۲۱ ص د
طلیطله، ع، س، Toletum؛ ل، Toledo ۳ ف د
طمشوار، ت، Timisvar رجوع به تمشوار
طنجه، ع، Tangier؛ ل، Tingis (در نقشه اشتباهاً
صنجه ضبط شده) ۳۰، ۲ ص د

طنجه (مطلقه)، ع؛ Tangier (Zone) ۳۰، ۲ ص د
طنطا، ع؛ Tanta ۳۵، ۳۴ ج
طوارق، ع؛ Touareg ۳۱/۹ ع ز
طوروس، ت؛ Toros رجوع به طوروس
طورغودلی، ت؛ Turgutlu ۳۵، ۳۴ ص ب
طوروس (جبال)، ت؛ Taurus Mts ۳۷-۳۰ ی
طوس، ع؛ ف؛ ت؛ Tus ۷۰ د
طولون (بنی)، (سلسله)؛ Tulunids ۱۳ ی
طونه، ت؛ Tuna رجوع به دانوب
طی (قبیله)، ع؛ Tayyi ۷ ص و
طیسفون، ق؛ Ctesiphon ۷ ح
ظهر القصب (۱۰۱۳۱) ۳۵، ۳ ط ه
ظهران، ع؛ Dhahran ۳۵ م د
حاضی (رود)، ع؛ al-Asi، ل؛ Orontes ۳۹/۳ ط د
عامر (بنی)، (سلسله)، ع؛ Amirids ۱۷ ع د
عبادان، ع رجوع به آبادان
عباس (بنی)، (دولت)؛ Abbasids ۱۹، ۱۳، ۱۱ ح ه
عباس (بنی)، ق؛ Beni-Abbès ۳ ف ه
عثمانی (امپراطوری)، عثمانی Empire ۳۳-۲۳ ل ج
عثمانی (عثمانیون)، عثمانی ۲۱ ی ج
عدن (خلیج)، Gulf of Aden؛ غب، عدن، ع...
عدن ۳۹/۳ ز ط
عدن، ع؛ ت؛ Aden ۳، ۲ ز ط
عدن انگلیس، Aden Colony ۳۹، ۳۳، ۳، ۲ ح ط
عدن تحت الحمايه، ع؛ Aden Protectorate ۳، ۲ ز ط
عراق، ع؛ Iraq ۳۵، ۱۱، ۳، ۳۴ ح ه
عرائش، ع؛ س؛ Larache ۳۵، ۲ ص د
عرب، ع؛ Arabs ۳۱-۱۳ ع و
عرب الحجریه (صحراء)، Arabia Petraea (در
نقشه اشتباهاً بلاد عرب حجریه ضبط شده) ۷ ی و
عربستان (دریا)، Arabian Sea، ل؛ Mare
Erythraeum ۳۵، ۱۱، ۳۵-۲۷، ۷، ۳ د ز
عربستان (شبه جزیره)، Arabia ۳۷، ۳۳ ح و
عربستان سعودی، Saudi Arabia؛ ع؛ المملكة العربیة
السعودیة ۳۵، ۳، ۳۴ ح ز
عرق اغیدی، ق؛ Erg Iguidi ۳۳/۳ ص و
عرق الشیش، ق؛ Erg Chech ۳۳، ۳ ف و
عرق بزرگ شرقی، ق؛ Grand Erg Oriental ۳۳، ۳ ح و
عرق بزرگ غربی، ق؛ Grand Erg Occidental ۳۳، ۳ ح و
عسقلان، ع؛ Ascalon ۳۷ ط و

عسیر (ناحیه)، ع؛ Asir ۳۹/۱۱، ۲ ح ح
عشق آباد، ف؛ ر؛ Ashkhabad ۴۱، ۴۰ ق د
عطبره، ع؛ Atbara ۳۴، ۲ ی ح
عقاب، ع؛ س؛ Las Navas de Tolosa ۳۷، ۱۹ ف د
عقبه (خلیج)، Gulf of Aqaba ۳۵ ف د
عقبه، ع؛ ت؛ Aylah؛ Akaba ۳۵ ع د
عقیل (بنی)، (سلسله)؛ Uqaylids ۱۵ ح د
عکا، ع؛ ت؛ Acre ۳۵ ع ج
علویان (فرقه)، Alids ۱۳ و د
عمار (ع)، Amara؛ Amarah ۳۴ ح د
عمان (خلیج)، Gulf of Oman؛ غب، عمان، ع...
عمان ۳۵/۳ ز
عمان، ع؛ ت؛ Amman ۳۵، ۳۴ ع ج
عمان، ع؛ Oman رجوع به مسقط
عمان و مسقط، ع؛ Muscat and Oman ۳۵/۲۱، ۳، ۳۴ ح ه
عنیزه، ع؛ Anaiza ۳۵، ۳۴ س د
عین الصفراء، ق؛ Ain Sefra ۳ ف ه
عین جالوت، ع ۱۹ ط ه
غازی عینتاب، ت؛ Gaziantep ۳۵، ۳۴ ع ب
غانه، Ghana ۱۵-۱۱ ف ز
غانیه (بنی)، (سلسله)، Banu-Ghaniyan ۱۹ ع د
غب عدن، ع رجوع به عدن (خلیج)
غب عمان، ع رجوع به عمان (خلیج)
غدامس، ت؛ Ghadames ۳ س ه
غردیه، ق؛ Ghardia؛ ف؛ Ghardia ۳ ع ه
غرناطه، ع؛ س؛ Granada ۳ ف د
غرناطه (پادشاهی)، ع؛ Granada ۳۷ ع ه
غره (سلطنت)، Gharah ۲۵-۲۱ ح ه
غزنویان (سلسله)، Ghaznavids ۱۷، ۱۵ ج ه
غزنه، ع؛ غزنی، ف؛ Ghazni ۴۱، ۴۰ ف ه
غزه، ع؛ Gaza ۳۵، ۳۴ ج ه
غسانیان، Ghassanids ۷ ط ه
غطفان (قبیله)، ع؛ Ghatafan ۷ ح و
غوری، ع؛ ف؛ ت؛ Ghor ۷ ج ه
غوریان (سلسله)، Ghurids ۱۹ د ه
فارس (ایالت)، ع ۱۱ و و
فارس (خلیج)، Sinus Persicus، Persian Gulf
بحر فارس، ع ۳۹، ۳۵-۳ و و
فاس، ع؛ ف؛ Fez؛ ق؛ Fès ۳۴، ۲ ف ه
فاشر، ع؛ ف؛ El) Fasher (۳۵، ۲ ل ط
فاشوده، Fashoda ۳۱ ی ی
فاطمیون (سلسله)، Fatimids ۱۷، ۱۵ ی و
فاماگوستا، Famagusta ۳۵ ف ب
فامیر (ایالت)، ع؛ Famir (در نقشه اشتباهاً پامیر ضبط

شده) ۱۱ ب د
فداله، ق؛ ف؛ Fédala ۲۰ د
فرات (رود)، ع؛ ت؛ Euphrates؛ Firat ۲۰ د
فرافره (واحه)، ع؛ Farafra ۳۵، ۳ ل و
فرانسه، French ۳۳، ۳۱ ل د
فرانسه (ملت)، France ۳۷، ۳۳-۱۳، ۳۴ ع ب
(فرانکفورت، الم؛ Frankfurt am Main ۴۰ د
فرانکها، Franks ۷ ع ب
فرانکهای مرو و نچی، Merovingian Franks ۹ ع ب
فردوس، ف؛ Firdaws رجوع به تون
فرغانه (ایالت)، ع ۱۱ ب ج
فرموز، ق؛ Formosa رجوع به تایوان
فرونزه، ر؛ Frunze ۴۱، ۴۰ ع ج
(فری تون، Freetown ۵ د
(فری ویل، Ferryville ۲۰ د
فز، Fez رجوع به فاس
فزان (واحه)، Fezzan ۳۹/۳ ن و
فس، ق؛ ف؛ Fès رجوع به فاس
الفسطاط، ع رجوع به قاهره
فلاندز (ناحیه)، Flanders (در نقشه اشتباهاً فلاندز
ضبط شده) ۳۷ س ب
فلبه، ت؛ Filibe رجوع به فیلی پوپولیس
فلسطین (ناحیه)، Palestine ۳۹، ۳۷ ح و
فلور (جزائر)، Flores ۴۳، ۴۱ و م
فلور (دریا)، Flores Sea ۴۳، ۴۱ و م
فلورانس (دولت)، Florence ۲۷-۲۳ ن ج
فلورانس، Firenze؛ Florence ۳۴، ۴ ن ج
فور، Fur ۳۱-۷ ل ط
فونگ، Fung (در نقشه اشتباهاً فنگ ضبط شده) ۲۷-۳۱ ی ط
فیرنزه، Firenze رجوع به فلورانس
فیروز آباد، ف رجوع به جور
فیروزشاپور، ف رجوع به انبار
فیض آباد، ف؛ Faizabad ۴۱ ع د
فیلی پوپولیس، ی؛ Philippopolis؛ ت؛ Filibe
ب؛ Plovdiv (در نقشه اشتباهاً فیلی پپلیس ضبط شده)
۳ ل ج
فیلیپ ویل، ق؛ Philippeville ۳۴، ۲ س د
فیلیپین (جزائر)، Philippines ۴۳، ۴۱، ۴۰ و ط
فتودوسیا، ر؛ Feodosiya؛ ق؛ Theodosia ۴۱، ۴۰ ط ب
کافا، Kaffa؛ ت؛ Kefe ۳ ط ب
فیوم، ع؛ ف؛ El) Fayyum (۳۵، ۳۴ ف د
قابس، ع؛ ت؛ ف؛ Gabès ۳، ۲ ن ه
قاجاریه (سلسله)، Qajars ۳۱ و ه
قادر، ع؛ س؛ Cádiz؛ ل؛ Gades ۷ ص د

قاریاتلر، ت رجوع به کارپات
قارص، ت؛ Kars ۳۵، ۳۴ س ا
(قازان، ر؛ Kazan ۴۰ د
قازبیک (۱۶۵۱)، Kazbek ۳۵، ۳۰ ح ج
قافقاز، ت؛ Kafkas رجوع به قفقاز
قالیقله، ع؛ Qalqala رجوع به ارزروم
قاهره، ع؛ ق؛ Cairo؛ ل؛ Heliopolis؛ ع؛ al-Fustat
ب؛ Kahire ۳۵، ۳۴ ج ج
قاهره، ت؛ Kahire رجوع به قاهره
قاین، ف؛ ت؛ Kayin ۷ ه ه
قپچاق، Kipchaks؛ ف؛ خانان سیراردو ۱۷-۲۳، ۲۷ ح ب
قبرس (جزیره)، ع؛ ل؛ Cyprus؛ ت؛ Kibris ۳۹-۳۴ ی د
القدس، ع؛ ت؛ al-Quds رجوع به بیت المقدس
قده (سلطنت)، Kedah ۴۳ ی ی
قراقوروم (جبال)، Karakoram ۴۱ س د
قرطاجنه، ع؛ س؛ Cartagena؛ ل؛ Carthago Nova
قرطاجنه، ع؛ ل؛ Carthago؛ Carthage ۷ ن د
قرطبه، ع؛ ل؛ Cordova؛ ل؛ Córdoba
قرغیز، Kirghiz ۲۹-۲۵ ه ب
قرغیز (دشت)، Kirghiz Steppe ۴۱، ۳ ه ب
قرغیزستان (جمهوری اشتراکی)، Kirgiz ۴۱، ۴۰ ع ج
قرقنده، ر؛ Karaganda ۴۱، ۴۰ ع ا
قرقنه (جزائر)، Kerkennah ۳ ن ه
قرم، ت؛ Kirm رجوع به کریمه
قرم (خانان)، Krim Tatars رجوع به خانان قرم
قرومطیان (فرقه)، Assassins؛ Qarmatians ۱۹-۱۳ ز و
قرمیسین، ق؛ Qirmisin رجوع به کرمانشاه
قره باغ (ایالت)، Karabagh ۳۹ ح ج
قره حصار، ق؛ Karahisar ۳۹ ح ج
قره خانیه، Kara-Khanids ۱۷-۱۱ ج ب
قره ختانیان، ت؛ Kara-Khitay ۲۱، ۱۹ ج ج
قره دیز، ت؛ Kara Deniz رجوع به بحر اسود
قره سی (امارت)، Karasi (در نقشه قراسی ضبط
شده) ۳۹، ۲۱ ل د
قره طاغ (ناحیه)، Montenegro ۳۹/۲۵ ح ج
قره قوم (صحراء)، ع؛ ت؛ ر؛ Kara Kum؛ ل؛
Chorasmlae Deserta ۴۱، ۳ ه ه
قره مان، ت؛ Karaman؛ ق؛ Laranda ۲۱ ی د
قره مان (امارت)، ت؛ Karaman ۳۹، ۲۱ ی د
قریم، ت؛ Krim رجوع به کریمه
قزاقستان (جمهوری اشتراکی)، Kazakh ۴۱، ۴۰ ص ب

قزاق، Kazaks ۲۷، ۲۵ ب ج
قزاق (طوائف)، Cossaks ۳۱-۲۷ ح ب
قزل، ت؛ Kizil رجوع به هالس
قزل احمدلی (امارت)، Kizil Ahmadli ۳۹، ۲۱ ی ج
قزل اوزن (رود)، Qizil Uzun ۳۵ ن ب
قزل قوم (صحراء)، ع؛ ر؛ Kyzyl Kum؛ ل؛
Sugdii Deserta؛ ت؛ Kizil Kum ۴۱/۳ د ج
قزوین، ع؛ ف؛ ت؛ Kazvin ۳۵، ۳۴ ن ب
قزویل ایرماق، ت؛ Kizil Irmak رجوع به هالس
قسططنیه (ناحیه)، Constantinople ۲۳ ل ج
قسططنیه، ع؛ ق رجوع به استانبول
قسططنیه، ع؛ ق؛ Constantine؛ ت؛ Konstantin
قشم (جزیره)، Qishm ۳۵، ۲۵ و ه
قشن، ع؛ Qishn ۳ و ه
قصر الکبیر، ع؛ س؛ Alcázarquivir ۳، ۲ ص ه
قطاره (وادی)، ع؛ Qattara Depression ۳۵، ۳ ل و
قطانیه، ع؛ ا؛ Catania ۳۴، ۴ م د
قطر (دولت)، ع؛ Qatar ۳۵، ۳، ۳۴ م د
قفصه، ع؛ ل؛ Capsa؛ ق؛ Gafsa ۳ س ه
قفقاز (جبال)، Caucasus؛ ت؛ Kafkas؛ ر؛
Bolshoi Kavkaz ۳۹-۳ ح ج
قلعه بنی حماد، ع؛ Qal'at Bani-hammad ۱۵ م د
قلموق، Kalmuks ۲۹، ۲۷ ح ج
قم، ف؛ Qum ۳۵، ۳۴ م ج
قنا، ع؛ Qena ۳۵، ۳۴ ف د
قندهار، ع؛ ف؛ ت؛ Kandahar؛ Kandeher ۴۱، ۴۰ ف د
قندیه (جزیره)، Candia رجوع به کرت
قواله، Kavalla؛ ی؛ Kavalla ۳۵، ۳۴ ق ا
قوچان، ف؛ Quchan ۳۵، ۳۴ ل ب
قومان، Kumans، (Polovtzy) ۲۷، ۲۱-۱۵ ز ب
قومس (ایالت)، ع؛ ف؛ Qumis ۱۱ و د
قونیه، ت؛ ل؛ Iconium ۳۵، ۳۴ ف ب
قویمره، ع؛ پ؛ Coimbra ۳۷ ف د
قهستان (ایالت)، ع؛ ف؛ Quhistan ۱۱ ه ه
قیروان، ع؛ Kairouan ۳، ۲ ن د
قیس، ع؛ ق؛ Qays ۱۹ و و
قیصری، ع؛ ت؛ Kayseri؛ ل؛ Caesarea ۳۵، ۳۴ ع ب
کابل، ع؛ ف؛ ت؛ Kabul ۴۱، ۴۰ ف ه
کاپوا، ل؛ Capua ۷ ن ج
کاتالونیه (ناحیه)، Catalonia ۳۷ م د
کاتماندو، Katmandu ۴۱، ۴۰ م و
کاتهایوار (ناحیه)، Kathiawar ۴۱ ع ز

(گوجران والا، Gujranwala) ۴۰
گوداوری (رود)، Godavari ۴۱
گودلکویر، س.، Guadalquivir، رجوع به وادی الکبیر
(گورکی، ر.، Gorki؛ Gorkiy) ۴۰
گوسایتاین (۲۶۲۹۱)، Gosainthain ۴۱
گیریت، ت.، Girit رجوع به کرت
گیزا، Giza رجوع به جیزه
گیلان (ایالت)، ف.، Gilan ۱۱
گینه پرتقال، Portuguese Guinea ۵۰
لادخ (جبال)، Ladakh (در نقشه اشتباهاً لاذیه ضبط شده) ۴۱
لاذیه، ع.، Latakia؛ ل.، Laodicea؛ ت.، Lazkiye
لاذیق، ت.، ELazig رجوع به ۳۵، ۳۴
لارستان (ناحیه)، ف.، Laristan ۲۵
لارنده، ق.، Laranda رجوع به قره مان
(لاریسا، Larissa) ۳۴
لاکادیو (جزائر)، Laccadives ۴۱، ۴۳
لاگوس، Lagos ۵۰
لانچو، Lanchow (در نقشه اشتباهاً لانچون ضبط شده)
لاودسیا، ل.، Laodicea رجوع به لاذیه
لاهور، Lahore ۴۱، ۴۰
لایپزیک، الم.، Leipzig ۳۷
لبده، ع.، Labdah رجوع به حصص
لبنان، ع.، Lebanon ۳۹، ۳۵، ۳۴
لپانتو، ق.، Lepanto؛ ی.، Návaktos ۲۵
لپتیس، ل.، Leptis رجوع به حصص
لجیو، ل.، Legio؛ س.، León ۷
لحج، ع.، ت.، Lahej ۳
لخمی ها، Lakhmids ۷
لرستان، ف.، Luristan ۳۹، ۲۹
لسبوا، پ.، Lisboa رجوع به لیسبون
لکهنو، Lucknow ۴۱، ۴۰
لمبرگ، الم.، Lemberg رجوع به لوف
لمبوک (جزیره)، Lombok ۴۱
لمپدوزه (جزیره)، Lampedusa ۳
لند، Lund ۳۷
لندر، London ۳۷
(لنینگراد، ر.، Leningrad) ۴۰
لوار (رود)، ف.، Loire؛ ل.، Liger ۳۳-۳۰
لوبک، Lübeck؛ الم.، Lübeck ۳۷، ۴۰
(لودز، له.، Lodz) ۴۰
لورن (ایالت)، Lorraine ۳۷
(لورنسمارک، پ.، Lourenço Marques) ۵۰
لووزن (جزیره)، Luzon ۴۳، ۴۱

..... ۳۵
کوه دینار (۱۴۰۲۰)، Kuh-i-Dinar ۳۵
کوه زیارت (۱۳۵۱۰)، Kuh Ziaret ۳۵
کوه لاله زار (۱۴۳۵۰)، Kuh-i-Lalehzar ۳۵
کوی (رود)، Coi ۴۱
(کوی بیچف، ر.، Kulbyshev) ۴۰
کویت، ع.، Kuwait ۳۵، ۳۴
کویت، Kuwait ۳۵، ۳۴
کویر خراسان (دشت)، ف.، Dasht-Kavir؛ ت.،
Dast-i-Kebir ۳۵-۳۰
کویر لوت (دشت)، ف.، Dasht-i-Lut؛ ت.،
Dast-i-Lut ۳۵-۳۰
کیالین (رود)، Kialin ۴۱
کیروف آباد، Kirovabad؛ ر.، Gandzha ۳۰
کیف، ر.، Kiev ۳۴، ۴۰
(کیل، Kiel) ۴۰
کیلیکیا (معابر)، Cilician Gates ۳۷
کیلیکیه (ناحیه)، Cilicia ۳۹
کینابالو (۱۳۴۵۵)، Kinabalu ۴۱
گابس، ت.، Gabes رجوع به قابس
گادامس، ت.، Gadames رجوع به غدامس
گادس، ل.، Gades رجوع به قادس
گادوین استن (۲۸۲۵۰)، Godwin Austen ۴۱
گارون (رود)، ف.، Garonne ۳۰
گافسا، ف.، Gafsa رجوع به قفصه
گالیپولی، Gallipoli؛ ت.، Gelibolu ۳۷
(گامبیا، Gambia) ۵۰
گبی (صحراء)، Gobi ۴۱
گت، Goths ۳۷، ۲۵-۷
گجرات (ناحیه)، Gujerat ۴۳
گراتز، ق.، Graz؛ الم.، Graz ۳۴
گرجستان، Georgia ۳۹/۱۹
گرگان، ف. (استرآباد)، ت.، جرجان، ع.
..... ۳۵، ۳۴
گرگانج، Gurganj؛ ت.، Urganj؛ ف.، Gurganj
..... ۷
..... al-Jurjaniyah ۷
گرمیان (امارت)، ت.، Germiyan ۳۹، ۲۱
گروسواردین، الم.، Grosswardein؛ رو.، Oradea
..... ۲۷
(گلشن کیرخن، Gelsenkirchen) ۴۰
گلودنایا (دشت)، Golodnaya Steppe ۴۱
گنجه، ر.، Gandzha رجوع به کیروف آباد
گنگ، رود، Ganges ۴۱
گوا (مستعمره)، پر.، Gôa ۴۱
(گواپانگیم، ب.، Gôa، Pangim) ۴۰
گوادر، Gwadar ۳

کلنی، ف.، Cologne رجوع به کلن
کلو، ق.، Collo ۳۷
کلیس، ت.، Kilis ۳۵، ۳۴
کمنتس پودولسکی، ر.، Kamenets Podolski (در
نقشه اشتباهاً پودولسکی کمنتس ضبط شده) ۲۷
کنانه (قبیله)، ع.، Kinanah ۷
کنده (قبیله)، ع.، Kindah ۷
کنستانتینوپول، ق.، Constantinopole
..... رجوع به استانبول
کنستانتینوپولیس، Constantinopolis
..... رجوع به استانبول
کنگوفرانسه، French Congo ۳۳
(کنیا، Kenya) ۵۰
کوالالمپور، Kuala Lumpur ۴۰، ۴۱
کویت طاق (جبال)، ت.، Kopet Dag ۳۵
کوپروس (جزیره)، ل.، Cyprus رجوع به قبرس
کوتا ورینگن (سلطنت)، Kotawaringen (در نقشه
اشتباهاً کوتا ورینگن ضبط شده) ۴۳
کوتاهی، ت.، Kutahya ۲۱
کوتور، ص.، Kotor رجوع به کتارو
کوت، Quetta ۴۱
کوکچنگ، Kuching ۴۰، ۴۱
کورچی، الب.، Korçë رجوع به کوریتسا
کورسیکا (جزیره)، ف.، Corsica؛ فر.، Corse ۳۹/۳۰
کوروس، ل.، Cyrus رجوع به کر
کوروماندل (ساحل)، Coromandel Coast ۴۱
کوریتسا، ی.، Koritsa؛ الب.، Korçe (در نقشه اشتباهاً
کرس ضبط شده) ۳۵، ۲۰
کوریتوس، Kórinthos رجوع به کرت
کوسوه، ص.، Kosovo ۲۱
کوفه، ع.، ت.، Kufe ۷
کوکازوس ایندوکوس، ل.، Caucasus Indicus
..... رجوع به هندوکش
کوکلا دیس (جزائر)، Cyclades ۳۵، ۳۰
کوکند، ر.، Kokand رجوع به خوقند
کوکونور (دریاچه)، Koko Nor ۴۱
کولمب بشار، ف.، Colomb-Béchar ۳۰
(کولون، Kowloon) ۴۰
(کوماسی، Kumasi) ۵۰
کوموتینی، Komotini؛ ی.، Komotini ۳۵، ۳۴
(کونا کری، Conakry) ۲۰
کون لون (جبال)، Kunlun ۴۱
کون مینگ، Kunming، (Yünnanfu) ۴۱
کووادونگا، Covadonga ۹
کوه تفتان (۱۳۲۶۱)، Kuh-i-Taftan
..... ۴۱، ۳۵
کوه جمال بارز (۱۲۴۵۰)، Kuh-i-Jamal Bariz
..... ۳۷، ۴۰

کراسنودار، Krasnodar (در نقشه اشتباهاً گراسنودار
ضبط شده) ۳۴
کراک، Kerak رجوع به کرک
کراکاو، الم.، Krakau؛ له.، Krakow؛ Cracow
..... ۴۰، ۳۴
کراکوف، له.، Krakow رجوع به کراکاو
کرپلا، ع.، ت.، Kerbela ۳۵، ۳۴
کرت (امراه)، Karts ۲۱
کرت (جزیره)، Crete؛ ل.، Creta؛ ق.، Candia
..... ۳۹-۳۰
کرت، Girit؛ ی.، Krete؛ ع.، Iqritish ۳۹-۳۰
کرچ، ر.، Kerch؛ ت.، Kerç (در نقشه اشتباهاً کرچ
ضبط شده) ۳۰
کرچ (تنگه)، Strait of Kerch (در نقشه اشتباهاً رود
کرچ ضبط شده) ۳۰
کرچه، الب.، Korçe رجوع به کوریتسا
کردستان (ناحیه)، ع.، ف.، Kurdistan ۳۹/۱۹
کردفان، Kordofan ۳۱، ۲۹
کردوا، Cordova رجوع به قرطبه
کرک، ع.، Kerak ۳۵
کرکوک، ع.، ت.، Kerkük ۳۵، ۳۴
کرمان (ایالت)، ع.، Karman ۱۱
کرمان، ت.، ف.، بردیسیر، Bardasir، Kirman
..... ۳۵، ۳۴
کرمانشاه، ع.، Kerman ۳۵، ۳۴
کرمانشاه، ع.، ف.، Kermanshah؛ ف.، Qirmisin
..... Kermanshahan، ت.، Kermansah
..... ۳۵، ۳۴
کرمانشاهان، ف.، Kirmanshahan رجوع به کرمانشاه
کرت، Corinth؛ ت.، Korint؛ ی.، Kórinthos
..... ۳۵
کروات (ایالت)، Croatia ۳۹، ۱۷-۱۳
کریتی، ی.، Krete رجوع به کرت
کریمه (شبه جزیره)، Crimea؛ ت.، Krim؛ ر.،
Krim ۳۹-۲۵، ۳۰
کستنا (رود)، Kistna ۴۱
کسلا، Kassala ۳۴
کشمیر (دولت)، Kashmir ۴۳، ۴۱، ۴۰
کشیف، ر.، Kishinev ۳۴
کفره (واحات)، ع.، الواحات، ع.، Kufra
..... ۳۵، ۳۰
کفه، ا.، Kaffa رجوع به قنودوسیا
کفیسوس، Cephissus ۳۷
کلات، Kalat ۴۱
کلب (بنی)، (قبیله)، ع.، Banu-Kalb ۷
کلکتا، Calcutta ۴۱، ۴۰
کلکت (رود)، ت.، Kelkit ۳۹، ۳۵
کلمبو، Colombo ۴۱، ۴۰
کلن، الم.، Köln؛ ف.، Cologne ۳۷، ۴۰

کاث، ع.، ت.، Kath ۹
کارپات (جبال)، Carpathians؛ ل.، Carpates؛ ت.،
Karpattar ۳۹، ۳۷، ۳۳
کارپاتس (جبال)، ل.، Carpates رجوع به کارپات
کارپادس، ل.، Carpates رجوع به کارپات
کارتاجنا، س.، Cartagena رجوع به قرطاجنه
کارتاژ، Carthage رجوع به قرطاجنه
کارتا گونوا، ل.، Carthago Nova رجوع به قرطاجنه
کارکاسو، ل.، Carcaso؛ فر.، Carcassonne ۹
کارکاسون، فر.، Carcassonne رجوع به کارکاسو
کارولنجی (امپراطوری)، Carolingian Empire
..... ۱۱
کارون (رود)، Karun ۳۵
کاریکال، Karikal ۴۱
کارین، ارم.، Karin رجوع به ارزروم
کازابلانکا، Casablanca؛ دارالبیضاء، ع.
..... ۳۴، ۲۰
کازرون، ف.، Kazerun ۳۵، ۳۴
کاسپین، Caspian Sea رجوع به خزر
کاستیل (پادشاهی)، Castile ۳۷، ۲۵-۱۵
کاستیل جدید (ناحیه)، New Castile (در نقشه اشتباهاً
کاستیل ضبط شده) ۳۷
کاشان، ف.، Kashan ۳۵، ۳۴
کاشغر (شوفو)، Kashgar ۴۱، ۴۰
(کاظمین، Kadhimain) ۳۴
کالگریا، ا.، Cagliari؛ ل.، Caralis ۳۰
کالابریا (ناحیه)، ل.، Calabria ۳۷
(کامرون انگلیس، British، Cameroon) ۵۰
(کامرون فرانسه، French، Cameroon) ۵۰
کانال انگلیس (دریا)، English Channel
..... رجوع به دریای مانش
کانال سوئز، Suez Canal رجوع به سوئز
کانپور، Cawnpore؛ (Kanpur) ۴۱، ۴۰
کانتون، Canton ۴۱
کانچن جونگا (۲۸۱۴۶)، Kanchenjunga ۴۱
کاندیا، Candia رجوع به هیراکلیون
کانفر (۲۵۱۴۰)، Kungur ۴۱
کانغزلان، ت.، Kangurlian؛ پ.، سلطانیه ۲۱
(کانو، Kano) ۵۰
کایفنگ، Kaifeng ۴۱
کایلاس (جبال)، Kailas ۴۱
(کاؤلاک، Kaolak) ۲۰
کبریس، ت.، Kibris رجوع به قبرس
کتارو، ا.، Cattaro؛ ص.، Kotor ۲۵
کچه (دریاچه)، Ran of Cutch رجوع به دریاچه کچه
کر (رود)، ع.، ت.، ر.، Kura؛ ل.، Cyrus ۳۹-۳۰
کراچی، Karachi ۴۱، ۴۰

لوف. ر. Lvov، آلم، Lemberg، له، Lwow
لوگدونوم. ل. Lugdunum. رجوع به لیون.
لومباردی. Lombards. ۹۷ ن ج
لهاسا. Lhasa. ۱۴۰ ل و
لهستان. Poles. ۱۳ ل ا
لهستان (ملت)، Poland. ۳۷، ۲۹-۱۵، ۳، ۴ ل ا
(لیالپور). Lyallpur. ۴۰
لیبریا «ملت». Liberia. ۵۰
لیبی (دولت)، Libya. ۳۵، ۳۰، ۲۰ م و
لیبی (صحراء)، Libyan Desert. ۳۹/۳ ل و
لیتوانی (ملت)، Lithuania. ۲۵، ۲۳ ل ک ا
لیته (جزیره)، Leyte. ۴۱ و ط
لیختنشتین (دولت)، Liechtenstein. ۳، ۴ س ب
لیدا. Lydda. ۳۵ ف ج
لیسبون. Lisbon، ل. olisipo، پ. Lisboa، ع.
al-Ushbunah. ۳، ۴ ص د
لیگر (رود)، Liger. رجوع به لوار.
لیماسول. Limasol، ل. Lemessus. ۳۷، ۳۴ ط و
لیوتی (نندر)، Port Lyautey. ۳، ۲ ص ه
لیون. Lyons، ل. Lugdunum، فر. Lyon. ۳، ۴ ع ب
لیون (پادشاهی)، Leon. ۳۷، ۲۱-۱۵ ص ج
لیون. س. León. رجوع به لژیو.
مایین النهرین. Mesopotamia. رجوع به بین النهرین.
(ماداگاسکار). Madagascar. ۵۰
مادرید. س. Madrid، مجریط، ع. ۳، ۴ ف ج
مادورا (جزیره)، Madoera. ۴۱ ح م
(ماردین). Mardin. ۳۴
ماوسیل. فر. Marseille، م. Massilia
ماری. ر. Mary. رجوع به مرو.
ماری اریشرایم. ل. Mare Erythraeum.
مازگان. Mazagan، ع. الجدیده، ع. ۳، ۲ ص ه
ماسیلیا. ل. Massilia. رجوع به مارسیل.
(ماکاو، پ). Macau. ۴۰
ماکائو (مستعمره)، Macau. ۴۱، ۴۰ ح ز
(ماکیوکار، ر). Makeyevka. ۴۰
مالابار (ساحل)، Malabar Coast. ۴۱ س ط
مالاکا. Malacca. ۴۱، ۴۰ ی ک
مالاکا (تنگه)، Strait of Malacca. ۴۱ ی ک
مالای (شبه جزیره)، Malay Peninsula. ۳، ۴ ی ک
مالایا (دولت)، Malaya. ۴۱، ۴۰ ی ک
مالدیو (جزائر)، Maldives. ۴۱، ۴۰ ع ی
مالطه (جزیره)، ع. Malta، ل. Melita. ۳۹/۳ ن د
مالقه. ع. س. Málaga، ل. Malaca. ۳، ۴ ف د

(مالی). Male. ۴۰
مالی. Malli. ۲۳-۱۹ ف ح
(مانهایم). Mannheim. ۴۰
مانیلا. Manila. ۱۴۰ و ط
ماوتیس پالوس (دریا)، ل. Maeotis Palus.
رجوع به آزوف.
ماوراء النهر (ناحیه)، Transoxiana. ۴۳ ف د
ماحه. فر. Mahé. ۴۱ س ط
ماینز. آلم. Mainz، فر. Mayence. ۳۷ ن ج
مبرز. ع. al-Mubarras. ۳۵ ن د
مبارام (سلطنت)، Mataram. ۴۳ ح م
متز. فر. Metz، ل. Metis. ۳ س ب
مجارستان (ملت)، Hungary. ۳۹/۳، ۴ م ب
مجارها. Magyars. ۱۳-۹ ی ب
مجریط. ع. Majrit. رجوع به مادرید.
محرق. ع. Muharraaq. ۳۵، ۳۴ م د
محله الکبری. ع. Mahalla el-Kubra.
محمره. ع. Mohammerah. رجوع به خرمشهر.
المحیط الهادی. ع. رجوع به آرام (اقیانوس).
المحیط الهندی. ع. رجوع به هند (اقیانوس).
مخا. ع. Mocha، ت. Mocha، م. Mocha. ۳ ح ط
مدان. Medan. ۴۱ ل ک
مدرس. Madras. ۴۱، ۴۰ ن ط
مدورا. Madura. ۴۱ س ی
مدیترانه (دریا). Mediterranean Sea، ل.
Mare Internum، Mare Mediterraneum
مع. Bahr al-Rum. ۳۹-۳ ل ه
مدینه. ع. Medina، ع. Yathrib، ت. Medine
مدینه. ۳۵، ۳۴ ع ه
مدینه الزهراء. ع. Madinat al-Zahra. ۱۳ ف د
مدیولانوم. ل. Mediolanum. رجوع به میلان.
مذحج (قبیله)، ع. Madhhiij. ۷ ز ح
مرباطین (فرقه، سلسله)، ع. Murabits. ۱۷ ص د
مراد (رود)، Murat. ۳۹، ۳۵ س ب
مراد (قبیله)، ع. ۷ ز ح
مراغه. ف. ع. Maraghah. ۳۵، ۳۴ ن ب
مراکش. ع. Marrakesh، فر. Marrakech.
مراکش. ع. Morocco، فر. Maroc. ۳۷، ۳۳، ۳۴، ۳۲ ص ه
مراکش اسپانیا. Spanish Morocco. ۳، ۲ ص د
مراکندا. ل. Maracanda. رجوع به سمرقند.
مرزوق. ت. Mursuch. ۳ ن و
مرسین. ت. Mersin. ۳۵، ۳۴ ف ب
مرسیه. ع. س. Murcia. ۳ ف د
مرعش. Marash، ت. Maras. ۳۵، ۳۴ ع ب

مرمره (دریا)، Sea of Marmara، ل. Propontis
م. م. Marmara Denizi. ۳۰/۳ ک ج
مرمره دنیزی. ت. Marmara Denizi. رجوع به مرمره.
مرو. ت. Merv، ف. Marw، ع. Marv
مروان (آل). Marwanids. ۱۵ ح د
المریه. ع. س. Almeria. ۳ ف د
مرین (بنی)، (سلسله)، Marinids. ۲۳، ۲۱ ص ه
مزارشریف. ف. Mazar-i-Sharif. ۴۱، ۴۰ ف د
مزوپتامیا. Mesopotamia. رجوع به بین النهرین.
(مزون کاره، فر. Maison Carrée. ۲۰)
مزید (بنی)، (سلسله)، Mazyadids. ۱۷ ح ه
مسانا. ل. Messana. رجوع به مسینه.
مستغانم. Mostaganem. ۳، ۲ ع د
مسطط. ع. Muscat. ۳۵، ۳۴ ل ه
مسطط و عمان. Muscat and Oman.
مسکره. فر. Mascara. ۳۵، ۲۱، ۲۴، ۳۴ ز
(مسکو). Moscow، ر. Moskva. ۴۰
مسکوی. Muscovy. ۲۵ ط ا
مسوارته. ع. ا. Misurata. ۳ م ه
مسینا. ا. Messina. رجوع به مسینه.
مسینا (تنگه)، Strait of Messina. ۳ م د
مشهد. ف. Meshed، ت. Meshet. ۳۵، ۳۴ ل ب
مصر (ایالت)، ع. Misr. ۳۵، ۱۱ و
مصر (ملت)، ع. Egypt. ۳۹، ۳۷، ۳۳، ۳۴، ۳۵ ی و
منصوع. ع. Massawa، ا. Massaua. ۳، ۲ ط ح
معان. ع. Ma'an. ۳۵ ع ج
معسکر. ع. فر. Mascara. ۳، ۲ ع د
معن (بنی)، (سلسله)، Ma'nids. ۲۷ ط ه
مغادور. ع. Mogador. ۳، ۲ ص ه
مغرب الاقصی. ع. al-Maghrib al-Aqsa. ۱۱ ص ه
مغرب الاوسط. ع. al-Maghrib al-Awsat. ۱۱ ع د
مغله. مغلا. ت. Mugla. ۳۵ ص ب
مغول (سلسله)، Moguls. ۲۹، ۲۷ ج ه
مغولان. Mongols.
رجوع به جغتای وایلخانان و تیموریان.
مغولستان (ناحیه)، Mongolia. ۴۳ ی ب
مغولستان خارجی (سویت)، Outer Mongolia
Soviet. ۴۱، ۴۰ ی ب
مغولستان داخلی (سویت)، Inner Mongolia
Soviet. ۴۱، ۴۰ ی ج
مقدشو. ع. Mogadishu. ۲
مقدونیه (ناحیه)، Macedonia. ۳۹ م ب
مکاسر. Makassar. ۴۱ ز م
مکاسر (تنگه)، Makassar Strait. ۴۱ ز ل

مکاسر (سلطنت)، Macassar. ۴۳ ز م
مکران (ناحیه)، ع. Mukran. ۱۱ د و
مکلا. ع. Mukalla. ۳، ۲ ز ط
مکناسه. ع. فر. Meknès. ۳، ۲ ص ه
مکه. ع. Mecca، ت. Mekke. ۳۵، ۳۴ ع ه
ملازگرد (ملازگرد. ع. Manzikert. ۱۵ ح د
ملاطیه. ع. ت. Malatya، ل. Melitene.
ملتان. Multan. ۳۵، ۳۴ ع ب
ملتان. Multan. ۴۱، ۴۰ ع ه
ملدادی. Moldavia. رجوع به بغداد.
ملیتا. ل. Melita. رجوع به مالطه.
ملیتین. ل. Melitene. رجوع به ملاطیه.
ملیلا. س. Melilla. رجوع به ملیله.
ملیله. ع. س. Melilla. ۳، ۲ ف د
ممالیک. Mamluks.
رجوع به ممالیک بحری و ممالیک برجی.
ممالیک بحری (سلسله)، Bahri Mamluks. ۲۱ ی ه
ممالیک برجی. Burji Mamluks. ۲۵، ۲۳ ی ه
(ممباسه). Mombasa. ۵۰
المملکه الاردنیة. الهاشمیة. al-Mamlakah
al-Urdunniyah. رجوع به اردن.
المملکه العربیة. al-Mamlakah al-Arbiyah
al-Su'udiyah. رجوع به عربستان سعودی.
منار (خلیج)، Gulf of Mannar. ۴۱ س ی
مناستر. ت. Bitolj، ص. Monastir. ۳ ل ج
منتشه (امارت)، Mentesh. در نقشه اشتباهاً منتشا
ضبط شده. ۳۹، ۲۱ ل د
مندرو (جزیره)، Mindoro. ۴۱ و ط
مندلای. Mandalay. ۴۱ ل ک ز
مندناو (جزیره)، Mindanao. ۴۱، ۴۰ و ی
منصوره. ع. (El) Mansurah. ۳۵، ۳۴ ف ج
منطقه بیطرف. Neutral Zones. ۳۵، ۳۴، ۳۵ ز و
منگکدز. Mengtsz. (در نقشه اشتباهاً مین کز ضبط شده)
منگولیا (ناحیه)، Mingrelia. ۳۹ ط ب
منورقه (جزیره)، ع. س. Minorca، ل. Minorica
Mindoro. ۳۷، ۱۵-۹، ۳ ع د
منیا. ع. Minya (El). ۳۵، ۳۴ ف د
منیسا. ت. ل. Magnesia. ۳۵، ۳۴ ص ب
موحدین (فرقه - دولت)، Muwahhids. ۱۹ ص ه
مورا. ت. Mora. رجوع به پلوپونز.
موراویا (ایالت)، Moravia. ۱۳ م ب
موره (ایالت)، Morea. ۳۹ م ج
موریا. ق. Morea. رجوع به پلوپونز.
(موزامبیک). Mozambique، Moçambique. ۵۰
موصل. ع. ت. Mosul، ت. Musul. ۳۵، ۳۴ س ب

موغان (ایالت)، ع. Mughan. ۱۱ ز د
مولی حسن (۱۱۴۲۰)، Mulheen. ۳۰ ف د
موناکو (امارت)، Monaco. ۳، ۴ س ج
(موناکو، فر. Monaco. ۴۰)
مونبلان (۱۵۷۸۱)، Mont Blanc. ۳ س ب
مونتنگرو. Montenegro. رجوع به قره طاغ.
(مونرویا). Monrovia. ۵۰
مونمونانسیا. ی. Monemvasia. ۲۵ ل د
مونینخ. Munich، آلم. München. ۳، ۴ ن ب
مومین قوم (صحراء)، Muyun Kum. ۴۱، ۳۰ ب ج
مهاج. م. Mohács، ت. Mohaç. ۲۵ م ب
مهدیه. ع. Mahdia. ۱۵ ن د
مهرة (سلطنت)، ع. Mahrah. ۲۵، ۲۳ و ح
مهندی (رود)، Mahandi. ۴۱ ن ز
میداء. Maida. ۳ ح ح
میرتله. س. Mertola. ۳۷ ف ه
میشکولتس. م. Miskolc. ۳ ل ب
میکنگ (رود)، Mekong. ۴۱ ط ط
میلان. Milan، ل. Mediolanum، ا. Milano.
میلان (دولت)، Milan. ۲۹-۲۳ س ب
میلانو. ا. Milano. رجوع به میلان.
میمنه. Maimana. ۴۱، ۴۰ ص د
(مینسک، ر. Minsk. ۴۰)
مینما. Myanma. رجوع به برمه.
مین هو. (Foochow)، Minhow. ۴۱، ۴۰ ز و
مینیا کونکا (۲۴۹۰۰)، Minya Konka. ۴۱ ی و
میورقه (جزیره)، ع. Majorca، ل. Majorica، س.
Mallorca. ۳۷، ۱۹-۹، ۳ ع د
نابلس. ع. Nablus. ۳۵، ۳۴ ج
نابل. Naples، ل. Neapolis، ا. Napoli. ۳۴، ۴۰ ن ج
نابل (پادشاهی)، Naples. ۳۱، ۲۳، ۲۱ ن ج
ناربونا. ل. Narbona. رجوع به ناربونه.
ناربونه. فر. Narbonne، ل. Narbona. ۷ ج
(نازلی، ت. Nazli. ۳۴)
(ناصریه، ع. Nasiriyah. ۳۴)
ناگپور. Nagpur. ۴۱ س ز
نامچه بروه (۲۵۴۴۵)، Namcha Barwa. ۴۱ ل و
نان (جبال)، Nan. ۴۱ ل ک د
نانت. فر. Nantes. ۳، ۴ ف ب
نانکینگ. Nanking. ۴۱، ۴۰ ز ه
نانگا پربت (۲۶۶۶۰)، Nanga Parbat. ۴۱ ع د
ناوارة (پادشاهی)، Navarre. ۲۵، ۱۱ ف ج
نیهان (آل). Nabhanids. ۱۹ ه ز
نپال. Nepal. ۴۳، ۴۱، ۴۰ ن و
نجاح (بنی)، Najahids. ۱۷ ح ط

هنگ کنگ (مستعمره)، Hong Kong، ۴۰، ۴۱ ح ز
 هوازن (قبیله)، Hawazin، ۷ ح و
 هوانگ (رود)، Hwang، ۴۱ ی د
 خود (بنی)، Hudids، ۱۷ ف ج
 هوسا، Hausa، ۲۱-۲۷ ل ط
 هوموس، Humus، رجوع به حمص
 هونگشوی (رود)، Hungshui، ۴۱ ح ز
 هیاطله، Haytal، Whits Huns، ۹، ۷ ج د
 هیراکلیون، Herakleion، Candia، ع، خندق
 ؛ ت، Kandiya، ۳۵، ۳۴ ص پ
 هیروسولوما، Hierosolyma، رجوع به اورشلیم
 هیمالایا (جبال)، Himalaya، در نقشه اشتباهاً مالایا
 ضبط شده)، ۴۱ ن و
 یابسه (جزیره)، Ebusus، Ivisa، ۱۵/۳ ع د
 یارکند، Yarkand، Soche، ۴۱، ۴۰ س د
 یاسی، Jassy، Yas، رو، Iasi، ۳ ک ب
 یاش، Yas، رجوع به یاسی
 یافا، Jaffa، ۳۵، ۳۴ ع ج
 یاکزارتیس، Jaxartes، رجوع به سیحون
 یالونگ (رود)، Yalung، ۴۱ ی و
 یاناون، Yanaon، ۴۲ ح ن
 یانگ تسی (رود)، Yangtze، ۴۱ ی و
 (یاوندیه، فر، Yaoundé، ۵)
 یثرب، Yathrib، رجوع به مدینه
 یدیسان (ایالت)، Yedisian، ۳۹ ک ا
 یروان، Yerevan، رجوع به ایروان
 یزد، Yezd، ۳۵، ۳۴ م ج
 یمن (ناحیه)، Yemen، ۳۲، ۳۱، ۳۳-۳۹ ح ط
 یبوع، Yenbo، Yanbu، ۳۵ ع ه
 ینیسی (رود)، Yenisei، ۴۱ ل ا
 یوگوسلاوی، Yugoslavia، Jugoslaviya،
 یونان، Greece، ی، ۳۳، ۳۴، ۳۵ ل د
 یوواووم، Juvavum، رجوع به سالزبورگ

(هانور، الم، Hannover، Hanover، ۴۰، ۴۱)
 هانوفی، Hanoi، فر، Hanoi، ۴۱ ط ز
 هاوره، Howrah، ۴۱، ۴۰ م ز
 هایموس، Haemus، رجوع به بالکان
 هاینان (جزیره)، Hainan، ۴۱، ۴۳ ط ح
 هیو، Hippo (Regius)، ۷ س د
 هذیل (قبیله)، Hudhayl، ۷ ز ز
 هرات، Harat، ع، ۴۱، ۴۰ ص ه
 هرر، Harar، ۳۲، ۳۳ ح ی
 هرزه‌گوین (ایالت)، Herzegovina، ۳۹، ۳۳ م ج
 هرگیسا، Hargeisa، ۳۲، ۳۳ ح ی
 هرموز (تنگه)، Strait of Hormuz، ۳۵، ۳۴ ه و
 هرموز (جزیره)، Hormuz، ۲۱-۲۹، ۳۵ ه و
 هزاراسپی (سلسله)، Hazaraspids، ۱۹، ۲۱ ز د
 هسپالس، Hispalis، رجوع به اشبیلیه
 هفوف، Hofuf، ۳۵، ۳۴ ن د
 هلاس، Hellas، رجوع به یونان
 هلپنت، Hellespont، رجوع به داردانل
 هلپنتوس، Hellespontus، رجوع به داردانل
 هلیوپولیس، Heliopolis، رجوع به قاهره
 همدان، Ecbatana، ع، همدان، ت
 Hemedan، ۳۵، ۳۴ ح ن
 همدان (قبیله)، Hamdan، ۷ ز ح
 همدان، ع، رجوع به همدان
 هند (اقیانوس)، Indian Ocean، ل
 Indicus، ع، البحرالمحیط، ۳-۴ ط ه
 (هند پرتقال، Portuguese India، ۴۰)
 (هند فرانسه، French-India، ۴۰)
 هندوچین (کشور)، Indo-China، ۴۳ ط ط
 هندوچین فرانسه، French-Indo-China، ۴۱، ۴۲ ط ط
 هندوس، Hindus، ۹ د و
 هندوستان (کشور)، Hindustan، ۴۳ س ز
 هندوستان (ملت)، India، ۴۱، ۴۳، ۴۴ و و
 هندوکش (جبال)، Hindu Kush، ل
 Indicus، ۴۱/۳ ج د

وستولا (رود)، Vistula، ۳ ل ا
 وشقه، ع، Huesca، ل، ۳۷ ع د
 وطاس (بنی)، (سلسله)، Wattasids، ۲۵ ص ه
 ولگا (رود)، Rha، ل، ۳۳/۳ ز ب
 ولوس، Volos، ۳۴ ی ی
 ولیله، Walilah، رجوع به ولیوبیلیس
 ولیوبیلیس، Volubilis، ولیله، ع، ۷ ص ه
 ونیتیا، Venetia، رجوع به ونیس
 ونیز (دولت)، Venice، ع، البندقیه، ۱۵-۳۱ ن ج
 ونیزیا، Venezia، رجوع به ونیس
 ونیس، Venice، Venetia، Venezia، ع
 البندقیه، ۳۴، ۳۵
 ونیسان (ونیس)، (دولت)، Venaissin، ۲۵-۲۹ ع ج
 (ووپرتال، الم، Wuppertal، ۴)
 وهایبیا (فرقه)، Wahhabis، ع، ۳۱، ۳۳ ز و
 وهران، Wahran، فر، ت، Oran، در نقشه
 اشتباهاً وهرات ضبط شده)، ۳۲، ۳۳ ف د
 ویت نام، Viet Nam، ۴۱ ط ح
 ویدین، Vidin، ب، ۳ ل ج
 ویزیگوت (گتهای غربی)، Visigoths، ۷، ۹ ف ج
 (ویکتوریا، Victoria، ۴۰)
 (ویلانا دور، س، Villa Nador، ۲۰)
 وین، Vienna، الم، ۳۴، ۳۵ م ب
 وینچو، Wenchow، ۴۱، ۴۰ و و
 وینه، Vienne، ل، Vienna، ۷ ع ب
 هادریا تیکوم، Mare Hadriaticum،
 رجوع به آدریاتیک
 هادریانوپولیس، Hadrianopolis، رجوع به ادرنه
 هالس (رود)، Halys، ت، Kizil ırmak
 هامبورگ، Hamburg، ۳۷، ۳۸ م ب
 هان (رود)، Han، ۴۱ ح ه
 هانکاو، Hankow، ۴۱، ۴۰ ح ه
 هانگچو، Hangchow، ۴۱، ۴۰ ه و

نیل (رود)، Nile، ل، Nilus، ع، al-Nil (Bahr)
 ت، Nil، ۳۹-۳۸ ی و
 نیلوس، Nilus، رجوع به نیل
 نیم، Nimes، رجوع به نیماسوس
 نیماسوس، Nemausus، فر، Mimes، ۹ ع ج
 نینگپو، Ningpo، Ningsien، ۴۱ و و
 واتیکان (شهر)، (دولت)، Vatican City، در نقشه
 اشتباهاً وارتیکان ضبط شده)، ۴، ۳ ن ج
 واحات خارجه، E، Kharga Oasis، ۳۵، ۳۴ ی و
 واحات داخله، E، Dakhla Oasis، ۳۵، ۳۴ ک و
 واحات کفره، E، Kufra Oases، در نقشه اشتباهاً
 واحه کفره ضبط شده)، ۳۵، ۳۴ ل و
 واد مدنی، E، Wad Medani، ۳۲، ۳۳ ی ط
 (وادوز، Vaduz، ۴)
 وادی الکبیر (رود)، E، Guadalquivir، ل
 Baetis، ۲۱-۳ ص د
 وادی بکه، E، Wadi Bakkah، ۹ ص د
 وادی حلفا، E، Wadi Halfa، ۳ ی ز
 وادی قطاره، E، Qattara Depression،
 رجوع به قطاره
 وارنه، ت، Varna، ۳ ک ج
 واسط، ع، Wasit، ۹ ز ه
 واسکونیا (ناحیه)، Vasconia، ۷ ف ج
 والتا، Valletta، در نقشه اشتباهاً ولتا ضبط شده)، ۴، ۳ ن د
 والنسیا، Valencia، رجوع به بلنسیه
 وان (دریاچه)، Van Gölü، ۳۹، ۳۵ س ب
 وان هسین، Wanh sien، ۴۱ ط ه
 وجده، ع، فر، Oujda، ۳، ۴ ف ه
 ورشو، Warsaw، له، ۴۰، ۴۱ ع د
 (ورشلیف گراد، Voroshilovgrad، ۴)
 ورگلی، ت، Wargla، فر، Ouargla، ۳ س ه
 (وزان، E، Wazzan، فر، Ouezzane، ۲)
 وزاوست اورت، Vozv Ust-Urt،
 رجوع به اوست-اورت

نجد (فلات)، E، Nejd، ۳۹/۳ ح ز
 نجف، E، Najaf (An)، ۳۵، ۳۴ س ج
 نخله (قبیله)، E، Nakhlah، ۷ ح ز
 نربدا (رود)، Narbada، در نقشه اشتباهاً نریدا ضبط
 شده)، ۴۱ س ز
 نصر (بنی)، (سلسله)، Nasrids، ۲۳، ۲۱ ف د
 نفود (صحراء)، E، Nefud، ۳۹/۳ ح و
 نکوبار (جزائر)، Nicobars، ۴۱، ۴۳ ل ی
 نگرس (جزیره)، س، Negros، ۴۱ و ی
 نمر (قبیله)، E، Namir، ۷ ح ه
 نمنگان، Namangan، ۴۱ ع ج
 نوبه (بیابان)، Nubian Desert، ۳۹/۳۳، ۳۳ ط ز
 نوبه (قبائل)، Nubians، ۳۱-۷ ی ح
 نورمان، Normans، ۱۷ م ج
 نورماندی، Normandy، فر، ۳۷ س ج
 نورمبرگ، Nuremberg، الم، Nürnberg، ۳، ۴ ن ب
 نوروسسک، Novorossisk، ۳ ط ج
 نوستریا (دولت)، Neustria، ۹، ۷ ع ب
 نوگای، Nogai، ۲۷ ح ب
 نیاپولیس، Neapolis، رجوع به ناپل
 نیاسالند، Nyasaland، ۵)
 نیتزا، Nizza، رجوع به ونیس
 نیجریا، Nigeria، ۵)
 نیس، فر، Nice، ۳۴، ۳۵ س ج
 نیس، ص، Nis، Nish، ل، Nissa، ت، Nis، ۳ ل ج
 نیسا، ل، Nissa، رجوع به ونیس
 نیش، Nish، رجوع به ونیس
 نیشابور، ع، نیشابور، ت، Nisapur، ۳۵، ۳۴ ل ب
 (نیروبی، Nairobi، ۵)
 نیکیه، ل، Nicaea، ت، Iznik، ۷ ک ج
 نیکوپول، Nikopol، ن، Nicopolis، ت، Nigbolu
 نیکوپولیس، ق، Nicopolis، رجوع به نیکوپول
 نیکوزیا، Nicosia، ۳۵، ۳۴ ف ب
 نیکومیدیا، ل، Nicomedia، رجوع به ازمید
 نینگولی، ت، Nigbolu، رجوع به نیکوپول

۱ - پومالک (= پوماق). مسیحیان این نام را بر مسلمانان بلغارستان و تراکیه که بزبان بلغاری تکلم می کنند و خود بلغاریها آنها را مسلمانانی که در مقدونیه غربی بزبان صربی تکلم می کنند داده اند.

ذیل کلمه تریست

در نیمه دوم سال ۱۳۳۳ هجری شمسی تریست از قیمومت اداره ملل متحد و تصرف امریکا و انگلیس خارج گردید. منطقه (A) بدولت ایتالیا و مثل سابق منطقه (B) بدولت یوگوسلاوی برگزار شد.

صفحه ۵

۱ - از ششم مارس ۱۹۵۷ میلادی ساحل طلا مستقل گردید و اکنون بنام کشور غنا (غنه) خوانده می شود و از کشورهای مشترک المنافع انگلیس است. مذهب اهالی این کشور اسلام است ولی در کوهستان ها و نواحی مرکزی گروهی بت پرست می باشند.

صفحه ۶

۱ - توتن ها اجداد نژادی بودند که ژرمن ها و اسکاندیناویها و انگلیس ها از جمله آن نژاد محسوب می شوند.

آوارها قومی بودند تورانی که پیوسته اسباب دردسر روم شرقی می شدند و بلغارها قومی بودند از هیاطله غیر از آنها که در مرز بلغارستان اند و این هردو قوم معروف اند به بیرحمی و سفاکی گویند بلغارها در مدت ۳۲ سال دویست هزار تن از اتباع روم را در تاخت و تاز خود از میان می بردند.

۲ - این تاریخ مصادف بود با جمعه اول محرم و بدین جهت سال هجری قمری از اول محرم آغاز می گردد.

مؤلف تاریخ جیب السیر در چگونگی وضع این تاریخ نقل از حمزه اصفهانی چنین گوید « و در سال هفدهم از هجرت فتح اکثر بلاد اهواز که بزعم بعضی از ارباب اخبار هفتاد و هفت شهر است بوقوع پیوست و باتفاق اکثر مورخان وضع تاریخ هجری در همین سال وقوع یافت و سبب این اختراع را رئیس مهره اخبار حمزه اصفهانی در کتاب تواریخ کبار الامم برین موجب رقم فرموده که در زمان خلافت فاروق اعظم رضی الله عنه وثیقه ای نوشته شد که ختام آن بشهر شعبان منتهی بود و نظر امیرالمومنین عمر بر آن نوشته افتاد پرسید که آیا از این شعبان شعبان اسمال مراد است یا شعبان زمان استقبال چه از این اطلاق و اجمال صوری تعیین طریق صواب در نقاب ارباب می ماند و هیچ صاحب کیاست نتجه حکمی را که در رفع خصومات و قطع معاملات مترتب بر ضبط و تعیین باشد از مطالعه امثال این خطوط باز نمیداند و فی الحال جهة قلع این مشکل و قمع این معضل با اجتماع اعظام اصحاب و احضار صحابه اولی الالباب ابرنمود و با ایشان آغاز مشورت کرده فرمود که چون مواهب الطاف الهی اعوان شریعت حضرت رسالت پناهی را بکثرت اموال و وسعت احوال مخصوص فرمود هر آینه قسمت زکوة و اخراج صدقات را از تعیین اوقات چاره نخواهد بود و وضع قانونی که مواجیت اداء واجبات مضبوط ماند و انقضاء بسر انجام آن راه نیابد ناگزیر است مناسب آنکه باز نمایند که طریق وصول بمعرفت زمان حدوث و وقایع بچه کیفیت تیسر پذیر است همگنانا قرعه اختیار بر این صورت افتاد که دانستن این نوع ضابطه بقواعد و رسوم فارسیان بنیاد توان نهاد آنگاه امیرالمومنین عمر باحضر هر زمان که از اعیان و دانایان فرس بود اشارت فرمود و او بملازمت رسیده بعد از وقوف بر سبب طلب چنان باز نمود که فارسیانرا حسابیست که آنها « ماه روز » می خوانند و مراقبت معاملات را بآن حساب درست می دانند و اصحاب ماه روز را تعریف نموده « مورخ » کردند و مصدر آنها بقیاس باقی مصادر لفظ

« تاریخ » بر زبان آوردند بعد از آن عنان اهتمام بطلب وقتی که اصل تاریخ اسلام را بر آن مبنی دارند معطوف داشتند و با انعقاد اجتماع صنادید امت مبداء تاریخ ملت سال هجرت را بر صحائف اوراق نگاشتند و تاریخ هجری ابتباه دارد بر حرکت ماه ... »

۳ - امیه جد ابوسفیان و ابوسفیان پدر معاویه است. معاویه سلسله خلفای اموی را تشکیل داد. این خلفای اموی (بنی امیه) ۱۴ نفرند پایتخت آنها دمشق بود در سال ۱۳۲ هجری بر افتادند ولی شعبه ای از آنها در اسپانیا باقی ماند چهار نفر از خلفا را که پیش از خلفای اموی بودند ابوبکر و عمر و عثمان و حضرت علی بن ابیطالب که ما شیعیان تنها او را خلیفه منصوب و بلا فصل حضرت رسول می دانیم خلفای راشدین گویند.

در اینجا اسامی خلفای راشدین و خلفای اموی شام را از کتاب طبقات سلاطین اسلام نقل می نمائیم.

خلفای راشدین

سال هجری	اسامی
۱۱	ابوبکر
۱۳	عمر
۲۳	عثمان
۳۵ - ۴۰	علی

خلفای اموی

۴۱	معاویه اول
۶۰	یزید اول
۶۴	معاویه ثانی
۶۴	مروان اول
۶۵	عبد الملک
۸۶	ولید اول
۹۶	سلیمان
۹۹	عمر
۱۰۱	یزید ثانی
۱۰۵	هشام
۱۲۵	ولید ثانی
۱۲۶	ابراهیم
۱۲۷ - ۱۳۲	مروان ثانی

۴ - بالکان شبه جزیره ایست در جنوب شرقی اروپا و اکنون دولتهائی که در آنجا وجود دارد عبارتست از یوگوسلاوی - رومانی - بلغارستان - آلبانی - یونان - ترکیه اروپا.

۵ - عقبه بن نافع - از سرداران بزرگ تاریخ صدر اسلام است و بانی قیروان. در زمان حضرت رسول متولد شد و در فتح مصر حضور داشت پسرخاله عمرو عاص است او را بوالیگری افریقیه نامزد ساخت و ابوبیساری از سرزمین سودان را در بین راه مسخر کرد و شهرت ابوسعید معاویه که رسید او را مستقلا بفرمانروائی افریقیه گماشت و ده هزار لشکری را تحت امر وی قرار داد. پس از چندی معاویه او را معزول ساخت ولی پس از معاویه یزید جانشین معاویه عقبه بن نافع را بوالیگری مغرب مأمور کرد وی قلاع و شهرهای بسیاری را مسخر ساخت و عاقبت در همان نواحی با عده قلیلی از لشکریان خود در سال ۶۳ کشته شد. (الاعلام)

۶ - موسی بن نصیر (بضم نون و فتح صاد) در سال ۱۹ هجری متولد گردید. ولید بن عبد الملک خلیفه شام او را بحکومت افریقیه (تونس کنونی) در سال ۸۹ هجری منصوب کرد. موسی بن نصیر با بربریان جنگهای سخت

نمود و عاقبت بر آنان غالب گردید غلام خود طارق را که از بربریان بود بحکومت طنجه گماشت و ۱۹ هزار نفر از بربریان را که قبول دین اسلام کرده بودند بسر داری او در طنجه باقی گذارد و چندتن از اعزای او را بتعلیم قرآن و فرائض دینی آنها مأمور کرد و خود با فریقیه باز گردید و پس از آنکه تمام بلاد مغرب را مطیع ساخت طارق را بجنگ اندلس مأمور نمود. موسی در سن ۷۳ سالگی اندلس را فتح کرد و در سن ۷۹ سالگی بسال ۹۸ هجری در حجاز وفات یافت.

تاریخ غزوات العرب

تألیف شکیب ارسلان

۷ - عبدالله ابن سعد بن ادر رضاعی عثمانست. از کاتبین وحی بود ولی بعد مرده شد و بمکه باز گردید حضرت رسول بقتل او امر فرمود عبدالله فرار کرد و عثمان پناه برد عثمان از وی شفاعت کرد و هر چند حضرت رسول صریحاً او را عفو نکرد ولی چون دوباره اسلام آورد بخشوده شد. در خلافت عثمان با عمر و عاص بمصر رفت و پس از عزل عمر و عاص عبدالله بن سعد والی مصر شد و تا آخر عمر عثمان باین مقام باقی بود و پس از فتوحات بسیار و اقدام بجنگهای بری و بحری سال ۳۷ وفات یافت.

۹ - عمرو پسر عاص پیش از اسلام بین شام و مصر بخرید و فروش گوسفند مشغول بود و در قبيلة قریش بزیرکی و دانائی شهرت داشت بسیار جاه طلب بود. وی عمر را بفتح مصر تشویق کرد و با چهار هزار نفر از لشکریان عرب روانه مصر شد ولی عمر ۴ هزار نفر دیگر از لشکریان را بکومک وی فرستاد و فتح مصر و طرابلس نصیب عمرو عاص گردید.

مقوقس که از جانب امپراطور روم والی مصر بود هنگام محاصره مصر رسولانی نزد عمرو عاص فرستاد که مذاکرات صلح آغاز شود. رسولان که نزد مقوقس باز گردیدند، مقوقس وضع مسلمین را از آنان استفسار کرد جواب گفتند: قومی را دیدیم که مرگ را از زندگانی دوستر دارند. بدینا و مقامات دنیوی رغبت ندارند. برخاک می نشینند و سواره طعام می خورند. امیر آنان چون یکی از آنان زندگانی دارد. رئیس و مرئوس و بنده و مولای آنها از یکدیگر شناخته نمیشوند. هنگام نماز هیچکس از اقامه نماز تخلف نمی کند پیش از نماز دست و پا را می شویند و با خشوع بنماز مشغول می شوند.

عمرو عاص در سن ۸۰ سالگی بسال ۴۳ هجری وفات یافت عمرو عاص همانست که پیوسته معاویه را در جنگ با علی کمک میکرد و دشمنی او با حضرت علی بن ابیطالب تا جایی بود که چون اختلاف بین علی و معاویه بحکمیت کشیده شد عمرو عاص حکم معاویه گردیده با اغفال و فریب دادن ابوموسی اشعری که حکم علی بود رأی بخلع علی از خلافت دادند و معاویه از این رأی بسیار قوت گرفت و خلافت اسلامی دومرکز پیدا کرد یکی کوفه و دیگری شام. از آن حکمیت غلط و زور آیز هر چند که نه خود علی و نه پیروان او بآن تسلیم شدند فتنه ها بر خاست و خونهای بسیار از مسلمانان ریخته شد باین جهت است که عمر بن عاص منفور تمام شیعیانست بلکه چون عمرو عاص وقتی مصر را تسخیر کرد کتابخانه بزرگ و مهم و معروف اسکندریه را که از کتابهای یونانی و مصری پر بود آتش زد در تاریخ عمومی هم خوشنام نیست.

۱۰ - سرزمین بربریان اطلاق می شود بنا حیه ای که از سمت مشرق بمصر و از غرب باقیانوس اطلس و از شمال بدریای مدیترانه و از جنوب بصحرای کبیر محدود می گردد و شامل طرابلس غرب و تونس و الجزیره و مراکش می باشد. در کتابهای تاریخ و جغرافیای اسلامی این بلاد را مغرب و ساکنین آنها بنام بربر و مغاریه ذکر کرده اند. مؤلف کتاب حدود العالم گوید « این ناحیتی است که اندر وی بیابان بسیار است و کوه سخت اندک و این مردمان سیاه اند و اسمر و اندروی ناحیت های بسیارست و شهرها و روستاها و اندر بیابان ایشان بربر یانند بسیاری عدد و این جانی گرمسیر است و زرا اندروی بسیارست این بربریان مردمانی اند اندر بیابانهای مغرب همچون عرب اندر بادیه »

۱۱ - عبدالله بن زبیر العوام - حاکم حجاز و یمن و عراق و خراسان بود و علی و معاویه را هیچکدام بخلافت قبول نداشت و خود را خلیفه زمان می دانست. مادرش اسماء دختر ابوبکر است و با پدرش در جنگ عایشه با علی شرکت کرد و چون جراحاتی باو رسید خود را بین مجروحین جنگ پنهان کرد و از میدان جنگ گریخت و چون معاویه مرد عبدالله زبیر از کسانی بود که با خلافت یزید بشدت مخالفت ورزید و بین او و یزید جنگهای سخت وقوع یافت و جمع کثیری از اهل عراق و یمن و خراسان و مصر بوی بیعت کرده بخلع بنی امیه از خلافت رأی دادند. پس از مردن یزید باز بین او و جانشینان یزید جنگهایی روی داد او هم با امویان جنگ داشت و هم با مختار که بخونخواهی حضرت امام حسین برخاسته بود عاقبت عبدالملک اموی حجاج را بجنگ عبدالله مأمور کرد و حجاج سر ویرا بشام نزد عبدالملک فرستاد و تن او را بدار آویخت عبدالله در سال دوم هجری متولد و سال ۷۲ کشته شد.

۱۲ - عربستان - اعراب بلاد خود را که جزیره العرب می نامیدند بشش قسمت کرده بودند اول حجاز که اکنون در کشور عربستان سعودیست دوم یمن که اکنون کشور مستقلی است سوم نجد که در وسط شبه جزیره است و اکنون مانند حجاز در کشور عربستان سعودی واقع است چهارم حضرموت که اکنون جزء عمان است پنجم احساء که آنهم اکنون جزء کشور عربستان سعودیست ششم عمان که اکنون اسماً مستقل است. مکه و مدینه در قسمت اول یعنی حجاز واقع گردیده در زمان مؤلف جغرافیای معروف احسن التقاسیم که سال ۳۷۵ هجری نوشته شده «صحار» مرکز عمان بود و مؤلف آن کتاب گوید اهل صحار بفارسی تکلم می کنند.

۱۳ - طلحه برادرزاده ابوبکر است. طلحه در ۲۳ سالگی مسلمان شد و شصت و دو سال عمراو بود عایشه دختر ابوبکر سعی داشت طلحه را بخلافت برساند. زبیر مادرش دختر عبدالطلب و عمه حضرت رسول است. در ۲۰ سالگی مسلمان شد و ۶۴ سال عمر او بود در زمان خلافت حضرت علی بن ابیطالب طلحه وزیر و معاویه عایشه دختر ابوبکر را در مخالفت با علی تحریک میکردند این مخالفت عاقبت از حرف و گفتگو بجنگ وزد و خورد کشید و طلحه وزیر که در جنگ وارد بودند و آتش فتنه را دامن می زدند هردو کشته شدند.

۱۴ - خالد بن ولید از سرداران بزرگ و معروف اسلام است. فتوحات بسیار کرده. خواهر او یکی از زوجات حضرت رسول بوده است خالد در سال ششم هجری مسلمان شد. سال ۲۱ هجری در شام وفات یافت.

۱۵ - عیاض بن غنم - از سرداران بزرگ اسلام در جنگ بدر واحد و خندق شرکت داشت بلاد الجزیره را در زمان خلافت عمر فتح کرد. در سن ۶۰ سالگی در شام یا مدینه وفات یافت.

۱۶ - جیب بن مسلم (به فتح میم) از اهالی مکه از بزرگترین سرداران معاویه بن ابوسفیانست. در غنفلان شباب در جنگ اول شام شرکت جست و آغاز حکومت معاویه در حملاتی که بآسیای صغیر و ارمنیه کرد شهرت پیدا نمود. برخی ویرا فاتح ارمنیه دانسته و از لحاظ جنگهایی که در روم کرده است نام جیب روم را باو داده اند و چون پس از ابتدای حکومت معاویه ذکری از وی نمی شود احتمال دارد که در همان اوقات وفات یافته باشد.

۱۷ - خراسان که در زبان فارسی باستان بمعنی بلاد شرقی است در زمان اعراب یعنی در قرون وسطی بچهار قسمت می شد. نیشابور - مرو - هرات - بلخ. در اوائل قرون وسطی تمام ماوراء النهر هم ضمیمه خراسان بود. ماوراء النهر یعنی ماوراء رود جیحون عبارت بود از بخارا - چاچ - طراز - سغد - نخشب - اشروسنه - فرغانه - سمرقند و چند شهر دیگر در صورتی که خراسان امروز از سمت شمال محدود است بماوراء النهر و از مشرق بهریرود و دشت ناامید

و از جنوب بکرمان و از مغرب بعراق عجم و استرآباد می توان گفت خراسان امروز تقریباً از یک سوم خراسان دوره اعراب اگر ماوراء النهر هم ضمیمه آن نباشد کوچکتر است.

۱۸ - عبدالله پسر عامر سال چهارم هجری متولد گردیده است. از سرداران معروف است که در فتح خراسان و سیستان و کرمان و افغانستان شرکت جست و قصد داشته که این فتوحات را بساختن راه ها و عمارتها ضمیمه کند و از جمله اینکه عراق را ببحجاز با ساختن دهکده و قریه متصل سازد. در سن ۸۰ سالگی وفات یافت.

۱۹ - اوس بن ثعلبه - با سعید بن عثمان بخراسان وارد شد و سعید بن عثمان او را به راه فرستاد.

۲۰ - احنف بن قیس پیش از اسلام متولد گردیده است در زمان رسول اکرم شهرتی نداشت ولی پس از وفات آن حضرت بمناسبت فتح ایران شهرت مهمی پیدا کرد. یکی از قلاع حوالی مرو ورود مدت زمانی بنام «قصر احنف» و محل دیگری که نزدیک آن قلعه بود بنام «روستای احنف» نامیده میشد در اختلاف بین حضرت علی بن ابیطالب و عایشه احنف جانب علی را گرفت و چون او بحکمیت ابوموسی اشعری در اختلاف بین علی و معاویه اعتراض کرد امویان وجود او را برای خود خطر دانستند و از جمله بزرگانی که معاویه آنها را بدشوق دعوت کرد که برای پسرش یزید از آنان بیعت بگیرد تا پس از وفاتش بحکومت یزید تسلیم باشند یکی احنف است که هنگام دعوت معاویه احنف گفت اگر «دروغ بگویم از خدا میترسم و اگر راست بگویم از شما بنی امیه» که با این جمله یزاری خود را در قبول دعوت معاویه صریحاً اظهار داشت. احنف عمر طولانی کرد و در کوفه دفن شد.

۲۱ - عبدالرحمن بن محمد بن اشعث، در آغاز امر از سران لشکری امویان بود ولی بعدها در عراق و خراسان بر عبدالملک اموی و حجاج عامل وی خروج کرد و بین او و حجاج جنگهای سخت وقوع یافت و عاقبت در سال ۸۴ هجری کشته شد.

۲۲ - سعید بن عثمان یکی از یازده پسران عثمان خلیفه سوم است.

صفحه ۸

۱ - شارل مارتل در ۶۹ هجری متولد گردیده و در ۱۲۴ مرده است. شارل مارتل از حمله مسلمانان که بسر داری عبدالرحمن اموی از اسپانیا بسمت فرانسه پیش میآمد جلو گیری کرد. با طوائف ژرمن جنگ سختی نموده آنها را هم بعقب راند. او و شارلمان نواده اش از بسیاری جهات بیکدیگر شباهت داشتند و هر دو فعال و با جرئت بودند. شارل مارتل از جنگ عبدالرحمن که بکشور خود بازگشت بزرگان فرانسه لقب «مارتل» را که بمعنی چکش است بوی اعطاء کردند.

۲ - تبو طایفه ای از سیاهان ساکن کوههای تی بستی در شمال دریای چاد. قدیمترین ساکنین صحرای کبیر آفریقا بودند. قد بلند و پوست سیاه و موی مجعد و صورت باریک داشتند.

۳ - در میان چند تن از خاندان اموی که از قتل عام بنی عباس نجات یافتند شخصی بود از نوادگان هشام خلیفه دهم اموی بنام عبدالرحمن. این شخص بعد از چند سال سرگردانی از بی نظمی اسپانیا استفاده کرده بمناسبت دشمنی بر بریان با قبائل عرب مصمم شد در آن سرزمین علی رغم بنی عباس دستگاه خلافتی جهت خود ترتیب دهد و چون مسلمین اسپانیا را در اجابت مسئول خویش موافق یافت در آخر سال ۱۳۷ هجری داخل آن شبه جزیره شد و سال بعد یعنی در ۱۳۸ غالب مسلمین اسپانیا در تبعیت او درآمدند و عبدالرحمن موفق گردید جلو تعرضات سپاه بنی عباس را نیز بگیرد.

جانشینان او در قرطبه بحفظ مقام خود کوشیده توانستند با تحصیل

بعضی پیشرفت ها در مدت دو قرن از یک طرف جلوی دست اندازی عیسویان را در سمت شمال بگیرند و از طرف دیگر عصیانهای را که از جانب رعایای ایشان بروز میکرد بخوابانند این سلاطین تا مدتی بهمان عنوان امیری یا سلطانی قناعت داشتند ولی عبدالرحمن ثالث در سال ۳۱۷ عنوان خلیفه اختیار کرد و این خلیفه بزرگترین خلفاء اموی اندلس است

۴ - در سال ۱۶۸ هجری جماعتی از طرفداران آل علی در مدینه قیام کردند و در میان ایشان کسی بود بنام ادریس بن عبدالله بن حسین بن علی بن ابیطالب چون عمال خلفا شورش را خوابانیدند ادریس بمصر فرار کرده از آنجا بمرآ کش آمد و در ناحیه سبته سلسله علویان را تأسیس کرد. قلمرو حکومتی اداره مقارن سال ۲۴۶ بمتنهی بسط خود رسید و انقضای آن در سال ۳۷۵ صورت گرفت.

۵ - خلفای عباسی ۳۷ تن بودند و ایشان از فرزندان عباس عم حضرت رسولند و شهر بغداد که در سال ۱۴۵ بنا شده پایتخت ایشان بوده. سلسله خلفای عباسی را در سال ۶۵۶ هولاکو ایلخان مغول بر انداخت ولی یک شاخه از این خلفا که بنام خلفای عباسی مصر معروفند قلیل زمانی در قاهره شبیه قدرت روحانی داشتند....

خلفای عباسی

از ۱۳۲-۶۵۶

سال هجری	نام خلفا
۱۳۲	سفاح
۱۳۶	منصور
۱۵۸	مهدی
۱۶۹	هادی
۱۷۰	رشید
۱۹۳	امین
۱۹۸	مأمون
۲۱۸	معتمد
۲۲۷	واثق
۲۳۲	متوکل
۲۴۷	منتصر
۲۴۸	مستعین
۲۵۱	معز
۲۵۵	مهدی
۲۵۶	معتمد
۲۷۹	معتمد
۲۸۹	مکتفی
۲۹۵	مقتدر
۳۲۰	قاهر
۳۲۲	راضی
۳۲۹	متقی
۳۳۳	مستکفی
۳۳۴	مطیع
۳۶۳	طایع
۳۸۱	قادر
۴۲۲	قائم
۴۶۷	مقتدی
۴۸۷	مستظهر

سال هجری	نام خلفا
۵۲۹	مستترشد
۵۳۰	راشد
۵۵۵	مقتفی
۵۶۶	مستجد
۵۶۶	مستسطبی
۵۷۵	ناصر
۶۲۲	ظاهر
۶۲۳	مستنصر
۶۵۶ - ۶۶۴	مستعصم

ممالک عباسی نصیب ادارسه و بنی اغلب و بنی طولون و طاهریان و صفاریان و آل بویه و بنی حمدان و غزنویان گردید.

۶ - گت‌ها از طوائف قدیم اروپا و از نژاد توتن بودند که در قرون اولیه میلادی امپراطوری روم را تاخت و تاز میکردند یک تیره از آنها را که گت‌های غربی باشند ویزگوت مینامند.

۷ - حر بن عبدالرحمن ثقفی - فرمانروای اسپانیا از سال ۹۸ تا سال ۱۰۰ هجری بود. از احوال وی تفصیلی بدست نیامد.

۸ - انتخاب سمح بن مالک بامارت اسپانیا از این جهت شد که معمول خلفاء بود هنگام رسیدن مالیات از اکناف کشور های اسلامی باید ده نفر از رجال کشوری و لشکری همراه آن اموال از محلی که فرستاده شده بحضور خلیفه بیایند و سوگند یاد کنند که از آن اموال حتی یک دینار و درهم نیست که بحق اخذ نشده باشد یا بقدر یک دینار و یکدرهم از حق کسانی که باید از بیت المال بآنها داده شود باقی نمانده است در زمان عمر بن عبدالعزیز هیئتی که از افریقه بشام وارد شد و اموال را تسلیم مقام خلافت کردند هشت نفر از ده نفر آنها سوگند را یاد کردند ولی دونفر امتناع کردند یکی از آن دونفر اسمعیل بن عبیدالله بود و دیگری سمح بن مالک. عمر بن عبدالعزیز امتناع آن دو نفر را قابل توجه قرار داد و آنها را در آغوش گرفت و پس از تحقیق از سابقه آنها اسمعیل را بامارت افریقه و سمح بن مالک را بامارت اسپانیا منصوب کرد.

۹ - عبدالرحمن بن عبدالله ابوسعید - امیر اسپانیا از سرداران بزرگ و شجاع و اصل او از زمین است که در زمان امارت موسی بن نصیر در اندلس بسپاه وی ملحق گردید و ریاست لشکریان ساحل شرقی اسپانیا بوی محول شد و او فتوحات خود را دنبال کرد و از جبال پیرنه که گذشت شارل مارتل بجلوگیری از وی شتافته بین آن دوسردار جنگ سختی روی داد و عبدالرحمن در آن جنگ بسال ۱۱۴ هجری کشته شد. در زمان عبدالرحمن قرطبه مرکز اسپانیا بود بل معروف قرطبه از بناهای اوست.

۱۰ - مسلمة (به فتح میم) - پسر عبدالملک بن مروانست از ابطال زمان خود بود. فتوحات بسیار کرد مخصوصاً در قسطنطنیه زمان خلافت برادر خود سلیمان ابوالیگری عراقین و سپس ارمنیه منصوب گردید و بسال ۱۲۰ هجری در شام مرد.

۱۱ - انبار در ساحل چپ فرات ۶۸ کیلومتری بغداد واقع گردیده. در زمان ساسانیان از شهرهای مهم ایران بوده. اهمیت جغرافیائی شهر انبار از این جهت است که اول ترعه ای که برای کشتیرانی بین دجله و فرات احداث گردید در سمت جنوب این شهر بوده و باسم «شهر عیسی» معروف گردیده و قبل از اسلام احداث شده و شاید شاپور دوم ساسانی بانی آن باشد و چون انبارهای بسیار در آن شهر بوده بنام انبار موسوم گردید. نام قدیم آن فیروز شاپور است. در قرن اول اسلام شهری با رونق بود و خالد بن ولید آنرا فتح کرد و مدت کوتاهی مقر خلافت بود و ابوجعفر منصور عباسی

که سال ۱۴۵ بغداد را مقر خلافت ساخت انبار از اهمیت افتاد و سال ۳۱۵ که قرامطه آنرا تسخیر کردند ویران شد و اکنون خرابه‌های «تل عقر» نشانی از شهر انبار است.

۱۲ - قتیبه - در زمان عبدالملک بن مروان از جانب حجاج امارت خراسانرا یافت و سه سال این مقام را داشت و پیش از آن امارت ری بعهد وی بود. قتیبه فرغانه را سال ۹۵ فتح کرد و خوارزم و سمرقند را در یک سال فتح نمود و بعد پسر عبدالملک خلیفه اموی که مرد و برادرش سلیمان بخلافت نشست چون با قتیبه سابقه نیکو نداشت قتیبه از وی اندیشناک گردیده براو خروج کرد ولی مردم با قتیبه موافقت نکردند و عاقبت وی با ده نفر از کسان خود در سال ۹۶ کشته شد.

۱۳ - نصر بن سیرکنانی - امیر و از سرداران بزرگ و والی خراسان و بلخ. در ماوراء النهر جنگهای بسیار کرد و چندین قلعه را تسخیر نمود و غنائم کثیر بدست آورد و مرو را مرکز خود قرار داد. در زمان او دولت عباسیان قوت گرفت و ابومسلم خراسانی بر خراسان استیلا یافت و نصر که از سرداران وی بود از خراسان بقومس و همدان روانه شده در ساوه بیمار گردید و جان سپرد. نصر از شعر و خطابه هم بی نصیب نبود در سال ۴۶ هجری متولد گردیده در ۱۳۱ وفات یافته است.

صفحه ۱۰

۱ - در شهر ادسا مدرسه مشهوری برای تدریس علم الهی تأسیس شد این شهر در خاک روم بود ولی شاگردان بسیاری از ایران بدانجا میرفتند و کلیسا های سریانی زبان مشرق را با کلیساهای یونانی زبان مغرب در عقاید مربوط میساختند بسیاری از ایرانیانی که در آنجا تحصیل میکردند چون بوطن خود برمی گشتند از اسقفان مشهور کلیسا گردیدند... تعلیم دهنده این اعتقاد نسطوریوس ساکن قسطنطنیه بود و بدین سبب عقیده او به نسطوریت موسوم گردید. در ۷۸ میلادی مدرسه ادسا از طرف امپراطور روم بسته شد معلمین و شاگردان این مدرسه به نصیبین آمدند....

تاریخ کلیسای قدیم در امپراطوری روم و ایران تألیف و . سیر چاپ ۱۹۳۱

۲ - خوارزمی ابو عبدالله محمد بن احمد در نیمه دوم قرن چهارم یزیسته صاحب مفاتیح العلوم که آنرا بابو الحسن عتبی وزیر نوح سامانی تقدیم داشته.

۳ - بتانی - محمد بن جابر اهل فزان است که بغداد آمده بتان از اعمال حرانست درباره بتانی گویند یکی از بیست نفر علماء علم هیئت دنیا بشمار میرود. صاحب زیج معروف بزج صابی میباشد که میگویند از زیج بطلمیوس صحیح تر است. در اسلام برای تصحیح رصد ستارگان و امتحان حرکات آنها هیچکس بیایه بتانی نرسیده او از بغداد عزیمت مسقط الراس خود کرد و بسال ۳۱۷ هجری بین راه وفات یافت.

۴ - رازی محمد بن زکریا از اهل ری و از اطباء معروف و بزرگ است از کودکی بموسیقی شوق و رغبت وافر داشت و پس از دوران کودکی طب و شیمی اشتغال پیدا کرد و ریاست بیمارستان بغداد بوی محول گردید ۱۴۷ کتاب و رساله را از مؤلفات او شمرده اند. در او اخر نایناشد و سال ۳۱۱ هجری وفات یافت کتاب «الحاوی» در طب که بلاتینی ترجمه و طبع گردیده و طب منصوروی که آنهم بلاتینی چاپ شده از جمله تألیفات اوست.

۵ - یعقوبی احمد بن ابی یعقوب از بزرگترین و مشهورترین علمای جغرافی و یکی از مشاهیر مورخین اسلامی است. یعقوبی از خاندان خلفای عباسی بود و جدش یعقوب از طرف منصور خلیفه حکومت ارمنستان و آذربایجان و مصر را داشته و در مراکش بعلت بستگی باشیعیان و پیروی از مذهب شیعه

بقتل رسیده و در مغرب کتاب معروف خود یعنی «کتاب البلدان» را بسال ۲۷۸ تألیف کرده است.

یعقوبی تاریخ عمومی بزرگی نیز دارد که در دو جلد و قایع از ابتدای خلقت را تا سال ۲۵۸ در آن جمع آورده و چون زمان او نسبت بمورخین دیگر قدیمتر است و خود او نیز شیعی بود کتاب تاریخ او از این لحاظ فوق العاده مهم است کتاب البلدان یعقوبی یکی از قدیمترین کتب جغرافیای اسلامی است و فضلی بعد غالباً از آن استفاده کرده اند بهمین نظر میتوان یعقوبی را معلم جغرافیای مسلمین شمرد.

۶ - کندی - یعقوب ابن اسحاق - فیلسوف عرب و از شاهزادگان عرب در بصره تولد یافت و بغداد مقام گرفت و در طب و فلسفه و موسیقی و هندسه و هیئت شهرت پیدا کرد. کتابهای بسیار تألیف و ترجمه و شرح نمود که شماره آنها از سیصد تجاوز میکند. سرگذشت زندگی او مانند سرگذشت فلاسفه امثال اوست. متوکل خلیفه عباسی باو بدین شد و او را ز دو کتابهایش را ضبط کرد ولی بعدها آنها را بوی بازگردانید. از کتابهای اوست رساله ای در تنجیم - اختیارات الایام - تحاوایل السنین - الهیات ارسطو - رساله در موسیقی - ادویه مرکبه که بلاتینی ترجمه و طبع گردیده - مدو جزر و غیره - کندی در سال ۲۶۰ هجری وفات یافت.

۷ - ابوالساج دیوداد که حکمران کوفه بود تا سال فوت خود یعنی ۲۶۶ این مقام را داشت و پسرش محمد حاکم حجاز بود ولی در سال ۲۶۹ والی انبار و در سال ۲۷۶ حکمران آذربایجان شد و در این حکومت اخیر خود ارمنستان را هم بسال ۲۸۵ ضمیمه حوزه فرمانفرمائی خودش نمود. پس از مرگ محمد برادرش یوسف که از تاریخ ۲۷۱ حکومت مکه را یافته بود در حکومت آذربایجان و ارمنستان جانشین برادر گردید و پسر محمد یعنی دیوداد را معزول کرد یوسف در سال ۳۰۶ بری حمله برد ولی سال بعد بدست خلیفه اسیر شد. خلیفه در ۳۱۰ او را بحکومت سابق خود برقرار نمود و یوسف در ۳۱۱ ری را بتصرف خویش در آورد و در جنگ با قرامطه شرکت کرد. در سال ۳۱۹ حکومت آذربایجان نصیب مفلح یکی از موالی یوسف شد و سلسله بنی ساج روبضعف رفت و کمی بعد بدست حکام عباسی انقراض یافت.

۸ - ابراهیم بن الاغلب در ایام هرج و مرجی که متعاقب فوت یزید حکمران کل افریقه (تونس) در سال ۲۷۰ پیش آمد از جانب خلیفه عباسی حکمران زاب بود. هارون الرشید در سال ۱۸۴ ویرا بحکومت افریقه فرستاد و قرار شد که او در سمت مغرب مزاحم اسرای ادریسی نشود ابراهیم بن الاغلب بزودی عملاً مستقل شد ولی فرزندان او برای رعایت احترام مقام روحانی خلیفه نام خلیفه را در سکه های خود حفظ میکردند. امرا ی اغلبی علاوه بر آنکه در اراضی ساحلی افریقا باقتدار و عدالت حکومت میکردند جهازاتی نیز در دریای مدیترانه فراهم ساختند و بدستگیری آنها متعرض سواحل ایتالیا و فرانسه و جزائر قوصره و سردانیه گردیدند و جزیره صقلیه را در فاصله بین سنوات ۲۱۲ و ۲۶۲ مسخر خود ساختند و این جزیره تا زمان فتح آن بدست نورمانها در تصرف مسلمین باقی بود.

در ایام منتهی اقتدار امرا ی اغلبی در افریقا مسلمین در دریای مدیترانه استیلا ی کلی داشته و راهزنان بحری ایشان سراسر آبهای آنرا میدان دستبرد خود قرار داده بودند علاوه بر جزیره صقلیه جزائر مالطه (مالت) و سردانیه (ساردنی) را نیز گرفتند و حتی بحوالی شهر رم نیز دست اندازی میکردند. در آخر کار بعلت بی کفایتی امرا ی آخری این سلسله و نفوذ افکار شیعیان ادریسی در میان رعایای ایشان راه برای پیشرفت کار فاطمیون صاف شد و بالاخره هم خلفای فاطمی این سلسله را در سال ۲۹۶ برانداختند.

۹ - طولون از غلامان اسرای سامانی است که او را حکمران سامانی بخارا بعنوان هدیه پیش مأمون فرستاد و طولون نزد مأمون در بغداد و سرمن رای بمنصب عالی رسید و پسرش احمد در سال ۲۴۰ حائز مقامات پدر شد و در ۲۴۵ بنیابت حکومت مأمور مصر گردید و چیزی نگذشت که در آنجا خود را مستقل اعلان نمود. در سال ۲۶۴ احمدشام را نیز برحوزه حکومتی خود افزود و دو مملکت مصر و شام در این تاریخ تسال اقراض سلسله طولونی (۲۹۲) تحت حکومت و اداره ایشان بود.

۱۰ - در ابتدای قرن سوم هجری یعنی موقعی که دولت بزرگ اسلام رو بتجزیه گذاشت حکمران یمن نیز از رفتار اداره و بنی الاغلب در شمال افریقا پیروی نمود و در همان هنگامی که آل طاهر در خراسان دست راست دولت بنی عباس را باقیام خود باستقلال خواهی قطع کردند محمد بن عبدالله بن زیاد در شهر زبید که آنرا در بلاد تهامه ساخته بود رایت استقلال برافراشت و رشته سلسله های مستقل عربستان را شروع نمود و عربستان از این تاریخ از زیر فرمان خلفا بیرون رفت اگر چه با زور بعضی ایام خلفای حکامی از جانب خود بآن سرزمین فرستاده اند ... بنی زیاد مدت دو قرن در زبید حکومت کرده اند و قلمرو سلطنت ایشان قسمت عمده یمن را شامل بوده و چون شوکت این طایفه رو بزوالت گذاشته فرمانروایان دیگر ظاهر شده و سلسله های جدیدی درست کرده اند مثل یعفور در صنعا.

۱۱ - یکی از نبیرگان القاسم الرسی از مدعیان امامت در عصر مأمون خلیفه باسم یحیی الهادی در صعدا از بلاد یمن شعبه ای از فرقه زیدیه تأسیس کرد که ائمه آن هنوز در آن سرزمین بامامت فرقه خود باقی هستند و ایشان غالباً صنعا را نیز بتصرف خود در میآوردند با این حال صنعا تا سال ۱۰۴۳ که ترکان عثمانی در آنجا بودند پایتخت یمن محسوب نمیشد و از این تاریخ که سال اخراج ترکان عثمانی از آنجاست این شهر پایتخت یمن قرار گرفت.

۱۲ - جلندیه - خاندانی بودند در عمان که جلندی پسر مسعود امیر عمان و دارای مذهب خوارج مؤسس آن خاندان است. عمان در زمان امویان ناحیه مستقلی بود و چون دوره امویان سرآمد و عباسیان جای آنرا گرفتند سفاح یکی از سرداران خود را برای تسخیر عمان مأمور کرد ولی جلندی امیر عمان با وی جنگ کرد و آن سردار باده هزار نفر لشکریانی که با وی بودند کشته شدند. جلندی در سال ۱۳۴ هجری مرد.

۱۳ - قرامطه یا قرامطیان طایفه ای بودند از پیروان مذهب اسماعیلیه که مؤسس آن حمدان قرامطی بود و قرامطی (بکسراف) خطی را گویند که کلمات آن ریز نوشته شود و دستور آن بهم نزدیک شود. گویند چون خط حمدان این صنعت را داشت ویرا حمدان قرامطی و پیروانش را قرامطی گفتند عطا ملک جوینی در تاریخ جهانگشا گوید «اول ایشان حمدان قرامطی بود و چون جمعی بروگرد آمدند در سواد کوفه خروج کرد و دست بقتل مسلمانان و نهب اموال و دیگر دست درازی برآوردند و در شهرهای عراق و شام اقتدار و در بادیه میشد و فتنه ایشان عظیم گشت و خلفا در کار ایشان عاجز شدند و بر بحرین مستولی گشتند و بعد از آن که بمکه رفتند و حاج را قتل کردند و چاه زمزم از کشتگان انباشتند و حجر اسود برداشتند و مدت بیست و پنج سال ایشان داشتند و ملوک اسلام بصد هزار دینار خواستند که باز خرند و فروختند و بعد از بیست و پنج سال بکوفه آوردند و در جامع کوفه بینداختند و خطی نوشتند و بر سر آن نهادند که ما این سنگ بفرمانی برده بودیم و بفرمانی باز آوردیم و اهل اسلام حجر اسود بمکه بردند» صاحب تاریخ حبیب السیر گوید «ابوطاهر قرامطی بقتل و تاراج قافله حجاج دایری نموده تا کوفه عنان یکران باز نکشید و بغدادیان از شنیدن آن خبر در بحر اضطراب افتاده مقتدر - یوسف بن ابی الساج را که یکی از امراء معتبر بود بحرب ابوطاهر نامزد نمود و مال بسیار بلشکریان

بدل فرمود یوسف باسی هزار مرد آراسته متوجه کوفه گشته قاصدی نزد ابوطاهر فرستاد و او را باطاعت خلیفه دعوت کرد ابوطاهر از آن شخص پرسید یوسف چه مقدار لشکر دارد جواب داد که سی هزار گفت حقیقه سی کس ندارد آنگاه یکی از اصحاب خود را گفت شکم خود را پاره ساز آن شخص در ساعت بر آن موجب عمل نمود دیگر را گفت بر بالای آن دیوار برو و خود را پائین انداز و آن بدبخت نیز چنان کرد آنگاه ابوطاهر ایلچی را گفت با سپاهی که برین مثابه مطیع فرمان من باشند چگونه محاربه تواند کرد. »

۱۴ - یک شعبه از ائمه علوی زیدی که در صعدا یمن حکومت میکردند و خود را از فرزندان امام حسن یا امام حسین میدانستند مدتها در ولایات ساحلی بحر خزر یعنی دیلم و گیلان و طبرستان در ادعای امامت باقی و مدعی خلفای عباسی بغداد بودند در سال ۲۵۰ علویان موفق بتصرف طبرستان و تشکیل دولت و ضرب سکه شدند و این ولایت را قریب شصت و چهار سال در تحت حکومت خود نگاهداشتند تا آنکه سامانیان ایشانرا از آنجا بر انداختند.

۱۵ - این سلسله را از این جهت صفاریان گویند که مؤسس آن یعقوب لیث صفاریست در کتاب زین الاخبار گردیزی چنین ذکر شده است: «یعقوب بن اللیث بن معدل مردی مجهول بود از روستای سیستان از ده قرن و چون پشهر آمد رویگری اختیار کرد و همی آموخت و ماهی بیانزده درهم مزدور بود و سبب رشد او آن بود که بر آنچه یافتی و داشتی جوانمرد بودی و با مردمان خوردی و نیز با آن هوشیار بود و مردانه همه قریبان او را حرمت داشتی و بهر شغلی که بیفتادی میان هم شغلان خویش پیشرو او بودی.»

تاریخ سیستان در ذکر احوال او چنین نوشته است: «یعقوب به نیشابور قرار گرفت پس او را گفتند که مردمان نیشابور میگویند که یعقوب عهد و منشور امیر المؤمنین ندارد و خارجی است پس حاجب را گفت رومندی کن تا بزرگان و علماء و فقهاء نیشابور و رؤساء ایشان فردا این جا جمع باشند تا عهد امیر المؤمنین برایشان ساخته کنم... حاجب فرمان داد تا منادی کردند با مداد همه بزرگان نیشابور جمع بدرگاه آمدند و یعقوب فرمان داد تا دوهزار غلام همه سلاح پوشیدند و بایستادند هر یک سپری و شمشیری و عمود سیمین یا زرین بدست.... و خود برسم شاهان بنشست و آن غلامان دوصف پیش او بایستادند فرمان داد تا مردمان اندر آمدند و پیش او بایستادند گفت بنشینید پس حاجب را گفت آن عهد امیر المؤمنین بیار تا بریشان بخوانم حاجب اندر آمد و تیغ یمانی و دستاری مصری اندر آن پیچیده بیاورد و دستار از آن بیرون کرد و تیغ پیش یعقوب نهاد و یعقوب تیغ بر گرفت و بجنابیان آن مردمان بیشتر بیهوش گشتند گفتند مگر بجانهای ما قصد داری یعقوب گفت تیغ نه از بهر آن آوردم که بجان کس قصدی دارم اما شما شکایت کردید که یعقوب عهد امیر المؤمنین ندارد خواستم که بدانید که دارم امیر المؤمنین را ببغداد نه این تیغ نشاندهست؟ گفتند بلی گفت مرا برین جایگاه نیز هم این تیغ نشاند.»

ذیل طاهریان

۱۶ - مأمون خلیفه سر دار مشهور خود طاهر ذوالیمینین را که از موالی زادگان ایرانی بود در سال ۲۰۵ بحکومت خراسان فرستاد و طاهر و فرزندان او در این سرزمین مستقل شده سلسله طاهری را تأسیس کردند و همه وقت تحت امر و تابع خلیفه بودند این سلسله هیچوقت حوزه متصرفات خود را از حدود خراسان جلوتر نبردند و قریب نیم قرن در این حال بودند تا یعقوب لیث صفاری سلسله ایشانرا منقرض کرد.

۱۷ - و سبب ولایت سامانیان آن بود که سامان خدایه مغ بود و دین

زردشتی داشت (و در خراسان) این سامان خدایه بنزدیک مأمون آمد و بردست او مسلمان شد و او را پسری بود نام او اسد و مأمون این اسد را سخت نیکو داشتی و او را چهار پسر بود نوح و احمد و یحیی و الیاس و مأمون ایشانرا نیکو داشتی و بدو نزدیک بودند از آنچه مردمان اصیل بودند و چون مأمون ببغداد رفت و بخلافت بنشست و خراسان مرغسان بن عباد را داد و مأمون اندر معنی ایشان وصیت کرد پس غسان سمرقند مرئوس بن اسد را داد و فرغانه احمد بن اسد را و چاچ و سرشنه یحیی بن اسد را و هرات الیاس بن اسد را.

صفحه ۱۲

۱ - بویه که بقول مشهور نسبت بسلاطین قدیم ایران میرساند رئیس یکی از طوائف جنگی مرتفعات دیلم بوده که مثل غالب هم وطنان خود در طغیانهای مردم ولایات ساحلی بحر خزر بر ضد خلفا شرکت میکرد و مانند ایشان در سال ۳۱۸ از خدمت سامانیان رو گردانده و از اتباع مرداویش زیاری شده و مرداویش پسر ارشد بویه یعنی علی عمادالدوله را بحکومت کرج نامزد کرد.

علی بکمک سرداران گیلکی و دیلمی بزودی بطرف جنوب راند و اصفهان را مدتی تحت حکومت خود آورد و ارجان در ۳۲۰ و نوبندگان را در ۳۲۱ مسخر ساخت و برادرش حسن رکن الدوله ساخلوی عرب را از کازرون بیرون کرد و دو برادر بسمت مشرق جلو رفتند و احمد معز الدوله برادر دیگر هم بایشان ملحق شده شیراز را در سال ۳۲۲ گرفت و خلیفه مجبور شد که برادر دیگر را بسر داری خود بشناسد. قدرت ملوک البویه در بغداد هیچگاه مثل سلاطین دیگر مستبدانه نبود و با اینکه خلفا ملعبه دست ایشان محسوب میشدند و البویه نیز شیعه بودند باز رعایت احترامات خارجی خلفا را میکردند.

۲ - فاطمیون مثل اداره خود را از فرزندان حضرت فاطمه دختر حضرت رسول میدانستند اداره راه را برای پیشرفت کار فاطمیون صاف کرده بودند چه در ایام تسلط ایشان دعای متعددی در میان برابره نفوذ یافته و عقاید شیعی را در میان آن قبائل انتشار داده بودند..... پایتخت فاطمیون ابتدا در شهر مهدیه نزدیک تونس قرار داشت.... نیم قرن بعد خلفای فاطمی مصر و شام را نیز بر متصرفات خود افزودند و جوهر سردار ایشان مصر را از کف امیر صغیر اخشیدی آن در سال ۳۵۶ بیرون آورد و قلعه القاهرة را در دره نیل ساخت و این قلعه اساس شهر حالیه قاهره گردید. شام جنوبی نیز در همین ایام مسخر شد و حلب در سال ۳۸۱ بممالک فاطمی ضمیمه گشت و در این دوره دولت ایشان از بادیة الشام و نهر العاصی تا سواحل مراکش وسعت داشت....

دولت فاطمی مصر بدست سلطان صلاح الدین ایوبی در سال ۵۶۷ بر افتاد.

۳ - بعد از قلیل مدتی که در آن ایام حکام خلفای عباسی در مصر و شام قدرتی موقتی بهمرسانده بودند محمد الاخشید سلسله مستقل دیگری در این نواحی تشکیل داد. اخشید عنوان رسمی و عمومی امراء فرغانه است و پدر محمد یعنی طغج پسر یکی از سران لشکری فرغانه بود که در خدمت خلیفه عباسی در بغداد میزیست و بتدریج ترقی یافته بحکومت دمشق منصوب شد ولی بعدها طرف بی مهری قرار گرفت و در حبس افتاده در همانجا جان سپرد پسر طغج یعنی محمد برای تلافی بی التفاتی که در حق پدرش رفته بود در سال ۳۱۸ بحکومت دمشق و در سال ۳۲۱ بحکومت مصر نامزد شد ولی محمد تا سال ۳۲۳ بمأموریت خود نیامد و این تاریخ اخیر ابتدای دولت اوست..... اقراض این سلسله بدست فاطمیون وقوع یافت.

۴ - حکمران فاطمی افریقیه یعنی یوسف بلکین رئیس برابره صنهاجه خود را مستقل اعلان کرد و سلسله بنی زبیری را تشکیل داد. همان اوقات سلسله بنی حماد در شهر بجایه از بلاد الجزائر تأسیس گردید و امرای این سلسله اخیر حوزه اقتدار بنی زبیری را بهمان تونس محدود کردند و نگذاشتند که ایشان از آن حد تجاوز کنند. سلسله بنی زبیری بدست رجار پادشاه صقلیه و امرای موحدین بر افتادند و انقراض سلسله بنی حماد بدست الموحدین صورت گرفت.

۵ - ابوالحسن اشعری سال ۲۶۰ در بصره متولد گردید و در اصول دین مذهبی نو پدید کرد که بذهن عامه نزدیک و در مذاق متعصبان خوش بود از این رو بسیاری از مسلمانان راه او گرفتند و جمعی کثیر از علما به متابعت و نصرت طریقه وی برخاستند نزدیک ۵۰ کتاب و رساله از تألیفات او نام میبرند وفات او بسال ۳۳۰ یا ۳۲۰ واند بوده.

۶ - عضدالدوله دیلمی ابوشجاع فناخسرو پسر رکن الدوله از پادشاهان نامدار آل بویه و اولین کسی است که بعد از خلفا بر منابر خطبه بنام او خواندند و اولین پادشاهی است که بعد از اسلام پشاهنشاه ملقب گردید عضدالدوله قبر حضرت علی بن ابیطالب را در نجف ظاهر کرد و ضریحی برای آن ساخت. پادشاهی است دانشمند و با تدبیر و سیاست با وقار و ابهت و خطیب و شاعر. در ۳۲۴ متولد گردید و سال ۳۷۲ در بغداد جان سپرد. بند امیر روی رود کر فارس و بیمارستانی در بغداد از بناهای اوست.

شرف الدوله پسر عضد الدوله است که پس از مردن پدر بجای او نشست.

۷ - بنی حمدان از قبیلۀ تغلب اند که در مجاورت موصل اقامت اختیار کرده بودند و حمدان بن حمدون جد ایشان در سال ۲۶۰ در حوادث سیاسی که در موصل روی کرد دخالت مهمی داشت در سال ۲۸۱ محمد بن حمدان شهر ماردین را مالک شد ولی معتضد خلیفه او را از آنجا راند در سال ۲۹۲ ابوالهیجاء عبدالله بن حمدان بحکومت موصل و توابع آن منصوب کرد و از این تاریخ کوکب سعادت آل حمدان اوج گرفت امرای حمدانی شیعی مذهب بودند.

۸ - مسعودی ابوالحسن علی مورخ و جهانگرد از اهل بغداد که مدت زمانی در مصر اقامت اختیار کرده از تألیفات او «مروج الذهب» و اخبار الزمان» که تاریخی است در سی جلد و چندین کتاب دیگر. وی در ۳۴۶ هجری وفات یافته است.

۹ - طبری محمد بن جریر - مورخ معروف و مشهور و فقیه و محدث و حافظ قرآن در امل طبرستان بسال ۲۲۵ متولد گردید و در ۳۱۰ وفات یافته بعضی گفته اند چون متهم بود که شیعی مذهب است شبانه او را دفن کردند وی ذرعصر خود دانشمندی بی نظیر بود و کتاب معروف تاریخ الامم والملوک و تفسیر قرآن و تهذیب الآثار از مؤلفات اوست کتب دیگر هم در اصول و فروع فقه تألیف کرده است گویند چهل سال بتألیف مشغول بود روزی چهل ورق مینوشت.

تاریخ الامم و الملوک را ابوعلی محمد بلعمی وزیر معروف سامانیان بفارسی تلخیص و ترجمه کرده و در هندوستان بچاپ رسیده و تفسیر اورانیز همان وزیر بفارسی ترجمه کرده است.

۱۰ - متنبی ابوالطیب احمد - مولد او کوفه بسال ۳۰۳ بود وی علوم ادبیه را بموطن خویش بیاموخت و در ۳۱۲ که قرامطه بکوفه دست یافتند متنبی با کسان خویش بسماوه گریخت و در سال ۳۱۵ بکوفه بازگشت و در اواخر سال ۳۱۶ ببغداد شد پس از آن بشام سفر کرد و اقطار این ناحیت را در مدت دوسال پبای سیاحت به پیمود و بفتون ادب اشتغال ورزید

و در همه آن فنون مهارت یافت وجه تلقیب او بمتنبی این است که وی در بادیه سماوه دعوی نبوت کرد و خلقتی بسیار از بنی کلب و جز آنان بوی گرویدند و لؤلؤ امیر حمص اخشیدی در حدود سال ۲۲۲ او را بگرفت و در حمص محبوس ساخت و سپس ویراثه داد و رها کرد پس از سفر مصر بکوفه باز آمد و در سال ۳۵۴ از راه اهواز بارجان (بهبهان) و شیراز رفت و عضدالدوله دیلمی و ابن عید را بقصائد غرا مدح گفت و عضدالدوله او را جایزتی جزیل داد و آنگاه که از شیراز باز میگشت بسال ۳۵۴ جمعی باو و یارانش تاختند و متنبی کشته شد.

۱۱ - فارابی - ابونصر محمد در سال ۲۶۰ هجری در فاراب ترکستان متولد گردید و بسن هشتاد سالگی در دمشق وفات یافت. زبان عربی را در بغداد آموخت و در آغاز جوانی به تنگدستی امرار معاش میکرد و با آنکه بمنصب قضاء نائل گردید و بملازمت سلاطین رسید باز قناعت پیشه بود. کتابها و رسائل او را که بزبان عربی است در فلسفه و ریاضیات و موسیقی و نجوم یکصد و دوعدد دانسته اند پاره ای از آنها در طهران و مصر و حیدرآباد هندوستان و بیروت چاپ و بعضی بلاتینی و عبری ترجمه شده است.

۱۲ - ابوالفرج - علی بن الحسین بن محمد بن احمد القرشی الاصفهانی مورخ عربی از نسل امویان است که بسال ۲۸۴ در اصفهان متولد گردیده و در بغداد میزیسته و همانجا بتحصیل علم پرداخته و سیف الدوله دیلمی از سلاطین آل بویه از وی رعایت کرده و اسمعیل بن عباد و مهلبی که از وزیران آن سلاطین بوده اند ویرا بکنف حمایت خویش گرفته اند. ابوالفرج سال ۳۵۶ وفات یافته و کتاب اغانی که در ۲۰ جلد و یک جلد ملحقات بچاپ رسیده تألیف اوست.

۱۳ - ابن الندیم محمد در بغداد متولد گردیده و بسال ۳۸۵ وفات یافته. از زندگانی او چیزی در دست نیست یاقوت در معجم الادباء گوید مذهب شیعه معتزله را داشته و از تصنیفات او کتاب الفهرست و کتاب تشبیهات است. کتاب الفهرست گنجینه ایست شامل تمام کتب مؤلفین و بیسی فوائد دیگر.

۱۴ - ابوالوفا - محمد بن یحیی بسال ۳۲۸ در بوزجان خراسان متولد گردیده و سال ۳۴۸ بعراق مسافرت کرده و در بغداد رحل اقامت افکنده و بسال ۳۸۸ وفات یافته است مؤلفاتش:

۱ - کتابی در علم حساب بنام «کتاب فیها یحتاج الیه الکتاب و العمال من علم الحساب» که نسخه ناقصی از آن در لیدن و دیگری در قاهره موجود است.

۲ - کتابی بنام «الکامل» که نسخه ناقصی از آن در پاریس است.

۳ - کتابی در هندسه که نسخه ای از آن بعربی و فارسی در کتابخانه ایاصوفی استانبول موجود است و احتمال دارد همان کتابی باشد که بفارسی در علم هندسه در پاریس می باشد. متأسفانه مؤلفات دیگر او یافت نشده مخصوصاً کتابی که در زیج بنام «الواضح» تألیف کرده است.

۱۵ - ابوالقاسم جراح - در زهرا که جوار قرطبه است متولد گردیده وی در تاریخ طب بزرگترین نماینده و معرف جراحی عرب است و کتب او از مراجعی است که جراحان قرون وسطی بآن استناد می جستند. زمان حیات او مورد اختلاف است اینکه بعضی تاریخ فوت او را سال ۴۰۴ هجری ذکر کرده اند میتوان مقرون بحقیقت دانست.

۱۶ - علی بن عباس مجوسی از اهل اهواز است. طبیبی حاذق بود و کتاب «ملکی» را در طب برای عضدالدوله دیلمی تألیف کرد. این کتاب مشتمل است بر صناعت طب چه علمی و چه عملی. طبقات الاطباء

۱۷ - اخوان الصفا. در اواسط قرن چهارم هجری انجمنی مخفی در بصره و بغداد تشکیل شد. اعضای این انجمن جمعی از علماء و دانشمندان بزرگ اسلام بودند از ایرانیان و سرام اصلی آنها این بود که می گفتند دیانت اسلام بخرافات و اوهام آمیخته شده و برای پاک کردن دین از آلودگی های ضلالت

انگیز جز فلسفه راهی نیست و شریعت عربی آنگاه بکمال میرسد که با فلسفه یونانی در آمیزد و مقصود ما همین است که دین و با فلسفه موافقت و شریعت حقه را از آلائش او هام و خرافات شست و شو دهیم تا پایدار ماند و مورد قبول عقلا و دانشمندان ملل قرار گیرد رسائل اخوان الصفا مشتمل بر ۵۱ مقاله است. ۵۰ مقاله هر کدام مربوط به یکی از فنون طبیعی و ریاضی و الهی و مسائل عقلی و اجتماعی و غیره و مقاله پنجاه و یکم در اقسام مسائل بایجاز

پاره ای از مقالات یحیی پخته و استوار بقلم آمده که بعد از حدود هزار سال اکنون هم مورد قبول و پسند علماست و حدود فکر و اطلاعات بشری پس از ده قرن واری و کنجکاو هنوز بجائی افزونتر از آنها نرسیده است از روی این گونه نمونه ها توان بدست آورد که مسلمین بمدت دوسه قرن تا چه پایه در معارف بشری پیشرفت کرده بودند. مؤلفان رسائل نام خود را آشکار نمی ساختند اما در نشر افکار و عقاید خویش ساعی بودند و مقالات آنها بمدت حدود یک قرن در سراسر بلاد و ممالک اسلامی انتشار یافت و در مجامع علمی و دینی گفتگوها برپا ساخت ... مجموعه رسائل اخوان الصفا چند بار در لیبزیک و مصر و هندوستان طبع رسیده و از عربی بدیگر زبانها نقل و تلخیص و هم قسمتی از مقالات آن بفارسی طبع و نشر شده است. لغت نامه دهخدا

۱۸ و ۱۹ - از احوال عصام خولانی واحد بن قریب اطلاع مهمی بدست نیامد.

۲۰ - حسنویه بن حسین بزرگانی از رؤسای یکی از قبایل کرد است که مثل بنی مروان در قرن چهارم قدرتی بهم رسانده بودند و حسنویه در نیمه اول این قرن قسمت عمده کردستان را با بلاد دینور و همدان و نهاوند و قلعه سرماج بتصرف خود آورد و اقتدار او تا آنجا رسید که البویه نیز بشان ایشان اعتنا کردند و عضدالدوله پس از فوت حسنویه اگرچه متصرفات او را تحت امر خود گرفت ولی پسر حسنویه یعنی بدر را در حکومت پدری باقی گذارد.

۲۱ - ایلک خانیه - . امرای مزبور پس از اتحاد با طوائف ترکان مشرق فرغانه در قرن چهارم هجری قبول اسلام کرده اند. پایتخت این امرا در کاشغر قرار داشته و ایلک خان نصر در سال ۳۸۹ پس از تسخیر ماوراءالنهر بخارا را مرکز قرار داده در آنجا بر ممالکی که از بحر خزر تا حدود چین امتداد داشته حکومت کرده است. امرای ایلک خانیه در صدد تسخیر ولایات جنوبی جیحون نیز برآمدند ولی پس از شکستی که در سال ۳۹۸ از سلطان محمود غزنوی یافتند بهمان ماوراءالنهر و کاشغر و مغولستان شرقی قناعت نمودند.

صفحه ۱۴

۱ - طوارق نقابدار - در جنوب اراضی مغرب قبیله ای از ابطال رجال عرب توطن داشتند و ایشانرا «ملشین» می گفتند بجهت اینکه پیوسته وجوه خود را بنقاب می پوشیدند و لثام عبارت است از نقاب و در باب لثام آن قبیله دو وجه گفته اند اول آنکه بواسطه شدت حرارت هوا در اوایل حال خواص آن طبقه نقاب می بستند و در اواخر آن امر تعمیم یافت و جمع مردم لثام را شعار خود ساختند وجه دوم آنکه ... ثوبتی مردان آن قبیله جهة مقابله دشمنان از منازل خویش بیرون رفتند چنانچه غیر از شیوخ و صبیان و نسوان کسی در خانه ایشان نماند و اعدا از این معنی وقوف یافته از راه دیگر روی به خیل جامه های مردانه پوشند و نقاب بروی بسته سلاح بدست گیرند و بر در خانه های خود بایستند و ایشان برین موجب عمل نموده پیران و کودکان نیز نقاب بستند و در پیش نسوان صف کشیدند و چون دشمنان سیاهی آن جماعت را دیدند

تصور کردند که تمامی آن طایفه در سلجوقیان ابطال رجال انتظام دارند لاجرم متوهم گشته یاهم گفتند که مناسب آن است که ما اغنام و مواشی این مردم را برانیم و اگر ایشان ما را تعاقب نمایند مقاتله کنیم آنگاه جهت جمع ساختن چهارپایان متفق گشتند و در آن اثنا مردم آن قبیله که در راه کیفیت آن واقعه را شنوده مراجعت نموده بودند در رسیدند و اکثر اعدا را بتیغ بیدریغ گذرانیدند و چون بسبب بستن لثام ایشانرا این نوع فتوحی بوقوع انجامید بفال نیک گرفته لثام را شعار خود ساختند و باین لقب اشتهار یافتند. حبیب السیر - جلد دوم ۲ - به حاشیه نمرة دو صفحه ۵ رجوع شود.

۳ - سلاجقه فرزندان سلجوقی بن تقاق از رؤسای ترکمانند که در خدمت یکی از خانات ترکستان سر میکرده و از دشت قرغیز باتمام قبیله خود بطرف چند و از آنجا بیخارا کوچ نموده در این سرزمین او و قبیله اش با شوق تمام قبول اسلام کرده اند سلجوق و پسر و نواد گانش در جنگهایی که مابین سامانیان و امرای ایلک خانیه و سلطان محمود غزنوی اتفاق میافتاد شرکت میجستند و طغرل بیگ و برادرش چغری بیگ بتدریج تا آنجا قدرت پیدا کردند که بریاست قبیله ترکمان خود بخراسان هجوم بردند و بعد از آنکه چند بار غزنویانرا مغلوب ساختند بلاد مهم آن مملکت را مسخر کرده جای ایشانرا در آن دیار گرفتند.

۴ - اربان دوم (Urban II) از ۱۰۸۸ تا ۱۰۹۹ میلادی پاپ بود. اولین جنگ صلیبی بتشویق و تحریص او وقوع یافت و پس از کوششها و سفرهایی که در راه این مقصود بعمل آورد بطور ناگهانی در سال ۱۰۹۹ میلادی چهارده روز پس از تصرف بیت المقدس در رم وفات یافت. جانشین او پاسکال دوم است.

۵ - ابوریحان بیرونی محمد بن احمد از اهل بیرون خوارزم است چند سال در هند اقامت داشته و در خوارزم وفات یافته. او هم فیلسوف است و هم ریاضی دان و عم مورخ. بفرسده یونانی و هندی احاطه یافته و نزد پادشاه زمان خود مکانتی عالی پیدا کرده و کتب بسیاری از او باقی مانده که یاقوت صاحب معجم الادباء فهرستی از تألیفات وی را حاوی شصت ورق در مرو دیده است.

از جمله آثار الباقیه - الجماهر فی معرفة الجواهر - تاریخ الامم الشرقيه - قانون مسعودی در هیئت و نجوم و جغرافیا - التفهیم لصناعة التنجیم در نجوم و تحقیق مالهلهند.

قسمتی از کتاب اخیر بهمت آقای اکبر دانا سرشت یکی از قضات دانشمند طهران بفارسی ترجمه شده و حواشی پس سودمند بر آن اضافه گردیده است. بیرونی در ۴۰۰ هجری وفات یافت.

۶ - ابن هشام - ابوعلی الحسن عالم ریاضیات و طبیعیات. بسال ۳۵۴ در بصره متولد گردید و در سن پیری بمصر مهاجرت کرد و بخدمت الحاکم بامر الله خلیفه فاطمی در آمده و اواخر سال ۴۳۰ در قاهره وفات یافت. ابن الصبیعه مؤلفات او را دوپست کتاب و رساله در ریاضیات و هیئت و طبیعیات و فلسفه و طب گفته است.

۷ - غزالی - ابو حامد غزالی در ۵۰۰ هجری بطوس خراسان متولد گردید و پس از سفر نیشابور و بغداد و حجاز و شام و مصر بطوس باز گشت و بسال ۵۰۵ وفات یافت. دوپست کتاب و رساله از تألیفات اوست که از جمله احیاء العلوم است و کتبهای هم بفارسی تألیف کرده است.

۸ - ابن یونس ابوالحسن علی - منجم و صاحب زیج حاکمی معروف بزنج ابن یونس متخصص در علم نجوم و متصرف در دیگر دانشها و بارع در شعر بود و مردم مصر را تنها اعتماد در تقویم کواکب بزنج او و زیج یحیی بن منصور است او را پسری ناخلف بود که کتابها و جمیع تصنیفات او را بن و رطل بفروخت وی بسال ۳۹۹ در گذشت.

۹ - کرخی - فخرالدین محمد کرخی ریاضی دان قرن پنجم هجریست در ۲۰ هجری وفات یافته از مؤلفاتش کافی در علم حساب و فخری و البدیع هر دو کتاب در جبر و مقابله است. کتاب کافی در سال ۱۸۵۳ میلادی در پاریس چاپ شده.

گاهنامه سید جلال الدین طهرانی
سال ۱۳۴۹ قمری

۱۰ - ابن حزم ابومحمد علی - اصل او از فارس است جد اعلای او از موالی یزید بن ابی سفیان برادر معاویه بود و از این رو او را اموی گفتندی پدرش احمد وزیر ابومصور از سلاطین عامری بود. ابن حزم بسال ۳۸۴ در شهر قرطبه متولد شد و مانند پدر خویش جاهی عریض یافت و وزیر مستظهربالله گردید پس از چندی شغل وزارت را ترک گفت و بکار علم گرایید و از علم بدان جایگاه رسید که در اندلس کس پیش از وی نرسیده بود و مصنفات بسیار کرد ابورافع فضل فرزند وی گوید مؤلفات پدرش در فقه و حدیث و ادب و غیر آن بچهار صد جلد میرسید نزدیک هشتاد هزار ورقه وفات او بسال ۵۰۶ بوده است.

۱۱ - بکری ابو عبید عبدالله قدیم ترین جغرافی نویسنده اندلسی که تا کنون بمؤلفات وی دسترسی پیدا نشده است. در نیمه دوم قرن پنجم هجری میزیسته و از قبیله بزرگ بکر است که در میان قبایل عربی مغرب اسپانیا اهمیت بزرگی داشته اند. بکری تحصیلات خود را در قرطبه تکمیل کرده و از مشهورترین علمای عصر خود گردیده و بخدمت محمد بن معن امیر «المریه» رسیده و از دوستان صدیق او واقع شده و بسال ۸۷۰ وفات یافته. بکری از کسانی است که در دوستی آب انگور و دوستی شعر و ادب مانعی نمی دیده.

شهرت بکری بکنایه است که در مسالک و ممالک نوشته و تمام این کتاب هنوز یافت نشده و این کتاب از چندین مجلد تشکیل میشده که جغرافی نویسان اخیر فصولی زیاد از آن نقل کرده اند. آنچه از آن کتاب در دسترس است راجع بافریقای شمالی و اندلس و مصر و اندکی راجع بعراق و ماوراء النهر است قسمت هایی از این کتاب بروسی ترجمه و سال ۱۸۷۸ میلادی در سن پترسبرگ منتشر شده اصل کتاب در قسمت افریقیه سال ۱۹۱۰ میلادی در الجزائر بچاپ رسیده.

۱۲ - به حاشیه شماره ۲ صفحه ۲۲ جوع شود.

ذیل شام

اسدالدوله و ابوعلی صالح بن مرداس از قبیله بنی کلاب در حدود سال ۴۱۲ با اتباع خود بحوالی حلب آمد و در سال ۴۱۴ موقعی که مردم آن شهر بر حکمران فاطمی خود شوریدند حلب را بتصرف اسدالدوله دادند.... بعد از صالح پسرش شهابالدوله نصر جای او را گرفت ولی بدست لشکریان فاطمی کشته شد رشیدالدوله پسر شهابالدوله حلب را از حکمران فاطمی آن گرفت.... جانشینی رشیدالدوله بپسرش جلالالدوله رسید و این سلسله را بنی عقیل منقرض کردند.

ذیل کاکویه

محمد بن دشمنزیار معروف بابن کاکویه پسر خال مجدالدوله دیلمی بود و چون سماءالدوله خلع شد ابن کاکویه در ۴۱۴ جای او را در همدان گرفت و اصفهان را نیز سابقامدتی در ۳۹۸ در دست داشته بود. فرزندان محمد بن کاکویه در اصفهان و همدان و یزد و نهاوند و غیره مدتی حکومت میکردند و چون در سال ۴۴۳ سلاجقه این نواحی را مسخر نمودند دیانمه کاکویه نیز از استقلال افتادند.

۱ - موحدین فرقه ای بودند از مسلمین و قائد این فرقه ابو عبدالله محمد بود از بربریان که مردم را بتوحید میخواند و پیروانش ویرا مهدی منتظر میدانند وی در سال ۵۲۲ هجری فوت کرد و ریاست فرقه موحدین به برادر او عبدالؤمن رسید. از سال ۵۳۴ دست بکار تسخیر ممالک زده از آن جمله سپاهیان مراطین را شکست داد و پس از محاصره مراکش و تسخیر آنجا امرای سلسله مراطین را بر انداخت و در همین اثناء یعنی سال ۵۴۰ سپاهیان با سپانیا فرستاد و در مدت پنج سال تمام بلاد مسلم نشین آن شبه جزیره را تحت امر خویش آورد و پس از آنکه مالک مراکش و اسپانیا شد بسمت مشرق معطوف گردید. در سال ۵۴۷ سلسله بنی حماد را در الجزائر منقرض کرد سپس نورمانهایی را که بجای بنی زیوری بر تونس استیلا یافته بودند از آنجا راند و طرابلس را ضمیمه ممالک خود نمود و صاحب جمیع سواحل شمالی افریقا از مصر تا اقیانوس گردید و فرمان خود را در این سواحل و در بلاد اسلامی اسپانیا جاری ساخت. جانشینان عبدالؤمن غالب اوقات را در جهاد با عیسویان اسپانیا سر میگرداند ولی باشکست ناگواری که در محل Las Navas در سال ۱۶۳۲ یافتند اسپانیا از این تاریخ بعد بدست مجاهدین عیسوی و سلسله های کوچک امرای مسلمان افتاد و از این سلسله ها از همه مشهورتر سلسله بنی نصرند که در سال ۸۹۷ هجری فردینان و ملکه ایزابلا جمیع اسپانیا را بتصرف عیسویان در آورده مسلمین را یکسره از اسپانیا خارج ساختند و از این جهت قدرت موحدین در افریقا نیز متزلزل شده و بالاخره قبیله کوهستانی بنی مرین سلسله امرای موحدین را منقرض ساخته بر شهر مراکش پایتخت ایشان استیلا یافتند و خلاصه اقراض آنها بدست امرای مرینی و حفصی صورت گرفت.

۲ - صلاح الدین ایوب اصلاً کرد است و در خدمت نورالدین محمود بن زنگی سر میکرده و نورالدین بیاس خدمات او را بحکومت شام منصوب نمود و بعدها بعلت بروز جنگی داخلی صلاح الدین و عم او شیرکوه از جانب نورالدین مأمور مصر گردیدند. این مداخله دوستانه کمی بعد منجر بضمیمه ساختن مصر بشام گردید و صلاح الدین پس از فوت شیرکوه در سال ۶۵۰ مالک مطلق مصر شد و آخرین خلیفه فاطمی مصر نیز سه سال بعد فوت کرد. صلاح الدین در تاریخ ۷۰۰ بدمشق ورود نمود و با وجود مقاومت اتابکان زنگی در سراسر شام تا کنان فرات تاخت و تاز نمود و دولتی تشکیل داد که از فرات تا نیل ممتد بود و فقط استحکاماتی که صلیبیون عیسوی آنها را در تصرف داشتند از آن خارج محسوب میشد وی در ظرف سه ماه بر اورشلیم دست یافت. از دست رفتن بیت المقدس اروپائیان را بهیجان آورده ایشانرا بتهیه جنگ سوم صلیبی واداشت ریچارد اول پادشاه انگلیس و فیلیپا گوست پادشاه فرانسه در سال ۵۸۶ بطرف ارض مقدس حرکت کردند و سال بعد در محاصره عکا باتفاق هم شرکت نمودند پس از یک سال و نیم جنگ بین مسلمین و عیسویان در سال ۵۸۸ صلحی سه ساله برقرار گردید بدون اینکه عیسویان از این جنگها نتیجه ای بدست آورند.

۳ - یکی از غلامان بلکاتکین غزنوی بنام انوشترکین که در خدمت ملکشاه سلجوقی بر تبه طشت داری رسیده بود از جانب آن پادشاه بحکومت خوارزم منصوب و بقلب خوارزمشاه شهرور گردید. اتسزاولین پادشاه از خوارزمشاهیانست که علم استقلال بر افراشته و خود را رسماً پادشاه خواند. در سال ۶۱۱ سلطان محمد خوارزمشاه بر افغانستان و غزنین استیلا یافت و در ۶۱۴ به خواهری آل علی مصمم بر انداختن خلفای عباسی گردید ولی غفلتاً گرفتار استیلا قباایل مغول مطیع چنگیز شد و از طرف شمال ممالک او طرف تعرض این جماعت قرار گرفت. سلطان محمد از مقابل این سیل هولناک گریخت

و بالاخره در ۶۱۷ در یکی از جزائر مازندران جان سپرد سه پسر سلطان محمد مدتی در ولایات مختلفه ایران سرگردان بودند و یکی از ایشان جلال‌الدین مدت دو سال نیز در هند سر کرده بعد از قریب هشت نه سال نگهداری آذربایجان عاقبت الامر در ۶۲۸ بدست مغول از آنجا رانده شد و عمرش خاتمه یافت.

۴ - ولایت غور ما بین هرات و غزنه از خیلی قدیم مرکز سلسله کوچکی بود که در حقیقت استقلال داشت و قلعه فیروزکوه قرارگاه افراد محسوب میشد محمود غزنوی در سال ۴۰۱ این ولایت را تحت اطاعت خود آورد و ابن در موقعی بود که افغانان غوری بریاست محمد بن سوری سر میکردند. فرزندان ابن شخص از طرف غزنویان مدتها بود حکومت فیروزکوه و یامیان را داشتند و بعضی از ایشان با غزنویان وصلت نیز کردند و از این راه با ملوک غزنه متحد گردیدند.

۵ - ابن زهر ابو مروان عبدالملک - در دانش طب مشهور و کتب او مرجع اطباء قرون وسطی بوده طب نزد پدر خویش خوانده ابن رشد دانش طب از او آموخت و او را پس از جالینوس بزرگترین اطباء می‌شمرد ابن زهر بغلت نام معلوم چندی گرفتار حبس بود سپس بدربار عبدالؤمن موحدی مقام وزارت یافت و بسال ۵۵۷ در اشبیلیه بمرد از کتب اوست کتاب الیسیس فی المداوات والتدیر و آنرا برای ابن رشد نوشته و آن بزبان لاتینی ترجمه و طبع شده است کتاب الاقتصاد فی اصلاح النفس و الاجساد در مبحث کسر عظام در این کتاب گوید: «علم تشریح استخوان آسانست و طبیب را کافی است که یکبار آنرا بدقت به بیند و بجای خود قرار دهد» و از ابن کلام ظاهر میشود که اطباء مسلمین برخلاف ظاهر شرع استخوان اموات در دسترس خویش داشته‌اند. او را در معالجه اختراعاتی خاص است و در کشف پاره‌های امراض مبتکر و مخترع است در آخر عمر از اعمال جراحی وبالخاصه از اخراج سنگ مثانه اجتناب میورزیده است. (در متن کتاب بجای ابن زهر اشتباهاً ابن زهره چاپ شده است)

ابن طفیل ابوبکر محمد - از مشاهیر حکمای عرب اسپانیا در اوائل مائه ششم هجری متولد گشته و در طب ریاضی و فلسفه و شعر مقامی شامخ دارد. ویرا در دربار موحدین مکانتی بلند بود و سمت وزارت و طبابت خاص و رازداری ابو یعقوب یوسف دومین سلطان این سلسله داشت. ابن طفیل از تقرب خویش نزد یوسف حسن استفادت کرده دوستان حکیم خویش را پیادشاه نزدیک ساخت از جمله آنگاه که یوسف کتب ارسطو را بساده‌ترین صورتی شرح و تفسیر شدن میخواست ابن طفیل را برای این مقصود حکیم جلیل‌اندلس ابن رشد را بدو معرفی کرد و ابن رشد این تقاضا پذیرفت و بشروح معروف خویش پرداخت. وفات ابن طفیل در مراکش بسال ۵۸۱ بود.

۶ - ابن میمون ابو عمران موسی از اهالی قرطبه است که در سال ۱۱۳ متولد گردیده است و پدرش یکی از قضاة مذهب کلیمی بوده نام کلیمی او موشه است و در عربی او را بلقب رئیس‌الملله مفتخر کرده‌اند. او پس سیزده سالگی بود که قرطبه را مسلمانان فتح کردند پدر موشه با خانواده‌اش از آنجا مهاجرت نموده مدتی آواره بیابانها شدند و عاقبت بقلسطین رسیدند از آنجا رهسپار فسطاط شدند در فسطاط پدر موشه مرد و او با بدبختی‌های بسیار دست و گریبان شد و چون میل نداشت شغل پدرش را که شغل روحانی و دینی بود دنبال کند تحصیل طب پرداخت و در این کار مقام مهمی پیدا کرد و سال ۱۲۰۴ وفات یافت کتاب مهم او دلالة الحائرين است و دیگری «مقاله فی صناعة المنطق» قفطی و ابن ابی اصیبعه گویند خاندان ابن میمون در اسپانیا از این جهة قبول اسلام کردند که از آزار و اذیت مسلمین محفوظ مانده باشند و الا باطنا بدین کلیمی باقی بودند.

ربی بن عزرا - ابراهیم بن میرین عزرا در ۱۱۶۷ میلادی وفات یافته است این شاعر و دانشمند کلیمی از اهالی طلیطله است از اسپانیا و افریقای شمالی و از آنجا بانگلستان و فرانسه و ایتالیا سفر کرد و این سفر در مدتی بیش از یک قرن بطول انجامید رسائل هیوج را که اساس صرف و نحو عبری جدید است از عربی عبری ترجمه کرد و خودش هم مطالبی بآن علاوه ساخت مهم‌ترین تألیفاتش در فلسفه و نجوم و ریاضیاتست.

دائرة المعارف بریتانیا

۷ - ادریسی ابو عبدالله محمد یکی از مشاهیر علمای اسلام از نسل حکام اندلس است که با دارسه مشهور بودند وی بنام شریف ادریسی مشهور است زادگاهش شهر سبته در سال ۴۹۳ می‌باشد. وی در قرطبه بتحصیل علوم خاصه جغرافیا و هیأت و نجوم و طب و فلسفه پرداخت و در همه این فنون شهرت یافت و اندلس و مغرب و اناطولی و مصر و بعضی اقطار دیگر را سیاحت کرد و نیز قسطنطنیه و فرانسه و انگلستان و بعضی نقاط دیگر اروپا را دید و حکمران صقلیه موسوم بر جبار (یعنی روزر، ریشارد) دوم او را بمقر حکومت خویش دعوت کرد و بدانجا شد و کمره جغرافیائی بزرگی از نقره برای او بساخت و نیز کتابی در علم جغرافیا بنام نزهة المشتاق فی اختراق الافاق تصنیف کرد و آن کمره جغرافیائی امروزه در دست نیست ولی از کتاب نزهة المشتاق نسخ متعدده موجود است و اختصاری از آن در ۱۵۹۳ میلادی بزبان لاتینی نیز ترجمه شده است و در ۱۸۳۶ فرانسویان آنرا بزبان خود نقل کرده‌اند. کتاب او از نباتات هر مملکت نیز بحث کرده است و هیچیک از نسخ موجوده مکمل نیست و بیش و کم در اختصار آن کوشیده‌اند و چنان بینمایند که همه آن نسخ اختصارهای مختلف این کتابست. ادریسی در ۵۷۶ ه در صقلیه وفات کرد.

ذیل امرای دانشمندیه

امرای دانشمندیه - در موقعی که سلاجقه بسط قدرت خود در آسیای صغیر مشغول بودند یکی از رؤسای ترک بنام گشتکین بن دانشمند در ولایت کاپادوکیا یعنی در شهرهای سیواس و قیساریه و ملطیه دولتی جهت خود ترتیب داد و در نزدیکی این محل اخیر فرانکها را پسختی مغلوب نمود جانشینان او در جنگهای با صلیبیون دخالتهای مهم کردند ولی مجاورین ایشان یعنی سلاجقه روم بزودی پروزگار آن سلسله خاتمه بخشیدند.

ذیل بنی مزید

بنی مزید از قبائل بنی اسد پس از هجرت از عربستان در حوالی قادسیه در ساحل یسار دجله ساکن شدند و چهارمین امیر این سلسله صدقه در سال ۴۹۵ پایتخت خود را در نزدیکی جامعان در شهر حله بنا نمود و آنجا را بوسیله بنای ابنیه زیبا و رونق تجارت تا مدتی مشهور عالم کرد. صدقه یکی از شجاعان معروف تاریخ عربست این سلسله را اتابکان زنگی منقرض کردند.

صفحه ۱۸

۱ - ابن بیطار ابو محمد عبدالله از مردم اندلس گیاه شناس معروف در بیست سالگی در تجسس ادویه مفروده بشمال افریقه از جمله مصر سفر کرد. ملک کامل ایوبی او را بخدمت خویش گزید و پس از او بخدمت فرزند ملک کامل، ملک صالح ایوبی پیوست و آسیة الصغری و شامات را برای فحص انواع مفردات پبای طلب پیمود و بسال ۶۴۴ بدمشق در گذشت او را در این فن دو کتابست یکی المغنی و دیگری الجامع. در کتاب اخیر ترجمه ناقصی بلاتین و آلمانی هست و بفرانسه هم نقل شده.

۲ - علامه قطب الدین شیرازی (۶۳۰-۷۱۰) یکی از علمای جامع

و وجودهای فوق العاده عصر خود بشمار میرفته و علاوه بر کمال استادی در حکمت و هیئت و طب مردی درویش مسلک و خوش مشرب و ظریف و بذله گو بوده. شطرنج را خوب می‌باخته و رباب را باستادی می‌نواخته است داستان ظرافتها و شوخی‌های او معروف است و بقولی خال سعدی شاعر مشهور بوده و بفارسی نیز اشعاری داشته.

قطب الدین شیرازی بفارسی و عربی صاحب تألیفات معتبر است از آن جمله است شرح قانون در طب که شرح قانون ابوعلی سیناست. شرح حکمة الاشراق تألیف شیخ شهاب الدین سهروردی. شرح مفتاح العلوم تألیف سکاکی. درة التاج که کتابی است بفارسی در علوم مختلفه حکمتی. تحفه شاهی و نهایة الادراک هر دو بفارسی در علم هیئت.

۳ - یاقوت حموی (۵۷۵-۶۲۶) . . . مشهورترین جغرافیون اسلامی است و او اصلاً در بلاد روم متولد گردیده و با سیری در بغداد بتاجری از مردم حماة فروخته شده و بعدها بتصدی اسورتجارتی مولای خود گردیده و بتدریج پیش او ترقی یافته و بعلوم و ادبیات مخصوصاً بنحو و لغت آشنائی کامل پیدا کرده و در ضمن سفرهای بازرگانی که از جانب مولای خود میرفته باحوال ممالک و مسالک مطلع شده و پس از تحصیل آزادی خود باستنساخ کتب پرداخته و در این راه معاش خود را تأمین مینموده و این دوره از عمر او از سال ۵۹۶ شروع شده است. در سال ۶۱۶ بر اثر هجوم مغول یاقوت از مرو گریخت و پس از تحمل مصائب بسیار بموصل آمد و مدتی در آنجا ماند بعد پس بجار رفت و در آخر عمر بحلب منتقل گردید و در حلب بسال ۶۲۶ فوت کرد در مدت اقامت در حلب با وزیر امیر آنجا یعنی قاضی اکرم جمال الدین ابوالحسن علی قفطی مورخ معروف دوستی دوستی کامل پیدا کرد و شاهکار جاوید خود یعنی معجم البلدان را که در مرو مقدمات کار آنرا فراهم ساخته بود بمساعدت آن وزیر دانش دوست بانجام رساند و این کتاب که فرهنگی جغرافیائی است گنجینه ایست از اطلاعات تاریخی و ادبی . . .

ابن اثیر عزالدین ابوالحسن علی جزیری مورخ معروف ۵۵۵-۶۳۰ بموصل و شام و بغداد از اساتید مختلف علم فرا گرفت و سپس در موصل اقامت گزید او راست کتاب «کامل» در تاریخ و آن بوقایع سال ۶۲۸ پایان می‌پذیرد.

۴ - عطاملک جوینی (۶۲۳-۶۸۱) مفصل‌ترین تاریخی که از دوره استیلای مغول و احوال و فتوحات چنگیز خان نوشته شده تاریخ جهانگشا یعنی تاریخ چنگیز است بقلم منشیانه مورخ مدقق بلیغ علاء الدین عطاملک جوینی که در سال ۶۲۳ تولد یافته و از همان اوان جوانی یعنی قبل از رسیدن بسن بیست در کارهای دیوانی داخل شده و از عمال دیوانی امیر ارغون آقا حکمران خراسان گردیده است. اگرچه جوانی عطاملک جوینی باستیلای مغول مقارن بوده ولی عمده ایام عمر و دخالت او در کارها از زبان آمدن هولاکو بایران شروع میشود و بهمین جهت غالب وقایعی را که جوینی راجع بدوره چنگیز در کتاب خود آورده از معمرینی که با آن ایام هم‌عصر بوده اند شنیده و ضبط کرده و از معمرین مغول نیز کسب اطلاع مینموده و گویا از بعضی از نوشته‌های مغولی نیز استفاده کرده است. . . .

تاریخ جهانگشای جوینی یکی از دوسه کتاب تاریخ فارسی است که علاوه بر انشاء بلیغ و استحکام عبارت مؤلف آن در جمع آوری هر گونه اطلاعات نفیس غالب ایام عمر خویش را صرف کرده و چنان در این کار دقت بخرج داده که قسمت عمده معلوماتی که جوینی در تاریخ جهانگشا آورده در هیچ کتاب دیگر بدست نمی‌آید.

۵ - قزوینی - عمادالدین زکریای قزوینی در حدود ۶۰۰ هجری

در قزوین تولد یافت و در آغاز جوانی بدمشق رفته در آنجا بتحصيل علم پرداخت سپس بعراق آمد و بقاضی گری دو شهر حله و واسط منصوب شد و در واسط بسن ۸۲ سالگی وفات یافت.

زکریای قزوینی مردی خوش خط و با ذوق و بشعر فارسی و تاریخ و جغرافیا و علوم طبیعی آشنا بود و از وی دو کتاب بعرابی باقی است یکی البلاد و اخبار العباد در جغرافیا و دیگری عجائب المخلوقات و غرائب الموجودات که اولی شرح جغرافیائی و تاریخی مشاهدات مؤلف و اطلاعات اوست و ابن کتاب علاوه بر اهمیت جغرافیائی و تاریخی شامل معلومات بسیار نفیسی است راجع باحوال ۱۹ نفر از شعرای معتبر فارسی از قبیل انوری و عسجدی و فردوسی و فرخی و ناصر خسرو و عمر خیام.

۶ - ابن خلکان شمس الدین ابوالعباس جداعلای او خالد برمکی است و خود او بسال ۶۰۸ در شهر اربل متولد گردیده است. ابن خلکان متولی قضای شام بود و سپس متعزل گردیده و پس از هفت سال بمقام پیش از گشت گویند وقتی او را بکذب در انتسات به برامکه تهمت کردند گفت اگر بدروغ نسب خواستی کردن خود را بعباس بن عبدالمطلب یا علی بن ابیطالب یا یکی از اصحابه بستی چه فایده‌ای مترتب تواند بود در انتساب بقومی که از آنان بقیتی نمانده و در اصل مجوس بوده اند او بسال ۶۸۰ از منصب قضای شام مستعفی و در ۶۸۱ در گذشته است کتاب نفیس او موسوم به «و قیات الاعیان و ابناء انباء الزمان» یکی از بزرگترین و نافعترین کتابهای فن رجال است آنرا در ۶۵۴ بقاهره آغاز و در ۷۶۲ بهمان شهر بپایان رسانیده است. این کتاب بترتیب حروف معجم و ترجمه ۸۴۶ تن از بزرگان امرا و وزرا و علما و جز آنرا شامل است مولانا ظهیر الدین اردبیلی متوفی به ۹۳۰ آنرا بفارسی آورده و مرحوم معتمد الدوله فرهاد میرزا با تصحیح و حواشی و اضافی در طهران متن عربی آنرا طبع کرده است و دوسلین (Doslane) بفرانسه ترجمه کرده و محمد افندی رودسی زاده با تصرفاتی بترکی نقل و در اسلامبول بسال ۱۲۸۰ بطبع رسیده است و نسخه از کتاب و قیات بخط مؤلف او در متحف بریطانیا موجود است. لغت نامه دهخدا

۷ - براق حاجب قراخانی یکی از سران لشکری خوارزمشاه بود که در سال ۶۱۹ حکومت کرمان را در دوره فترت بین انقراض خوارزمشاهیان و استقرار مغول بخود اختصاص داد و گنای قباآن او را در آن مقام باقی گذاشته براق را بلقب قتلغ خان ملقب ساخت. قدرت سلسله قتلغ خان بهمان خاک کرمان محدود بود و افراد آن جمیعاً خراجگزار محسوب میشدند.

ذیل افغانستان

امرای کرت از نژاد غوریانند و ایشان که از ابتدای استیلای مغول بر ایران حکومت داشته اند چون مغول رو بضعف رفتند در خراسان قدرت بهم رساندند و تا تسخیر هرات در سال ۷۸۳ بدست تیمور مستقل بودند و پس از اینکه اندک مدتی را هم تحت به تبعیت امیر گورکانی سرکردند در سال ۷۹۱ بکلی از میان رفتند.

۸ - جغتای یکی از افسران چنگیز است. چنگیز اقوامی را که بر آنها حکومت یافته بود بین پسران خویش قسمت کرد. ساوراء النهر نصیب جغتای شد و خاندان او از سال ۶۲۴ تا ۷۶۰ در آنجا فرمانروا بوده اند.

صفحه ۲۰

ذیل سیر اردو

قبائلی از مغول که رنگ چادرخان یعنی رئیس آن قبائل زرد بود بزبان مغولی قبائل سیر اردو یعنی اردوی زرین مینامیدند. قبائل دیگری

که رنگ چادرخان آنان سفید بود قبائل آق اردو و قبائلی که رنگ چادرخان آنان آبی بود گوگ اردو میگفتند.

اباقا و جانشینان دیگر هولاکورا که از تاریخ مرگ او تا انقراض این سلسله در ایران سلطنت کرده اند سلسله سلاطین مغول یا ایلخان میگویند و سلسله ایشان چون دیگر چندان ارتباطی با خوانین مغولستان نداشته و محکوم حکم دربار قراقرم نبوده سلسله مستقلی محسوب میشود و از تاریخ جلوس اباقا بعد بتدریج نفوذ مغول و حکم خوانین اصلی مغولستان در ایران از میان میروند و جانشینان هولاکو راه و رسم سلاطین ایران را پیش میگیرند و در حقیقت یک طبقه از پادشاهان این مملکت بشمار میروند.

در شورائی که غازان (هفتمین پادشاه این سلسله) با حضور امیر نوروز برپا کرده بود امیر نوروز گفت که منجمین و علما و اهل زهد و ورع چنین پیشگوئی کرده اند که در حدود ۶۹۰ سلطانی قیام خواهد کرد که اسلام در کف حمایت او رونق پیشین خود را از سر خواهد گرفت و رعایای او قرین امن و رفاه خواهند شد و دولت او بطول دوام مقرون خواهد بود اگر غازان قبول اسلام کند بسلطنت ایران برقرار خواهد شد و مسلمین در سایه دولت او از حال نکبت و مذلت خلاص یافته از ننگ تبعیت کفار تا تار خواهند آسود و خداوند پاداش این امر خیر لشکریان او را نصرت و ظفر خواهد بخشید. این بیانات در مزاج غازان مؤثر افتاد و چون سابقاً هم بامیر نوروز در قبول اسلام وعده داده بود مصمم شد بعهد خود وفا کند و بهمین نیت در چهارم شعبان سال ۶۹۴ در لارستان غسل کرده جامه ای نو پوشید و اسلام آورد و پیروی از او قریب صد هزار نفر از مغول اسلام آوردند و غازان در این تاریخ بنام محمود خوانده شد.

محمود غازان که سابقاً کیش بودائی داشت بشادی شرف باسلام علما و ائمه دین و شیوخ و سادات را مال بسیار بخشید و بزیارت مساجد و اماکن مقدسه رفت و ایلچیان برای ابلاغ این امر بخراسان و عراق فرستاد و غالباً علما و سادات را در اردوی خود نگاه میداشت و با ایشان غذا میخورد ایام رمضان را روزه می گرفت ایلخانان ایران نه تنها قبول اسلام کردند بلکه در عهد جانشینی غازان بتشیع که مذهب غالب ایرانی ها بود گرویدند.

ذیل ابن خلدون

ابن خلدون ابوزید عبدالرحمن - جداعلای او از مردم حضر موت بوده و خود ابن خلدون بسال ۷۳۲ در تونس زائیده شده است. در اوان صبا نزد پدر و دیگر دانشمندان در مدتی کوتاه ادب و فنون و علوم متنوعه دیگر فرا گرفت پدر و مادر و نزدیکان و بیشتر اساتید او در بیماری طاعونی عام در گشتند و او از غایت اندوه بترك تونس جازم گشت لکن حکمران تونس او را از این عزیمت بازداشت و طغرا نویسی خویش بدو محول کرد در عنقوان شباب صیت علم و فضل او بهمه اقطار مغرب برسید و امیر فاس ابوعنان یکی از دوستاران و مروجین علم او را نزد خویش خواند و رتبت کاتبی فاس بدو تفویض گشت در این وقت هنوز از پای طلب نمی نشست و از علماء مهاجر اندلس و دانشمندان بومی مغرب استفادات علمی میکرد لکن دیری نگذشت که دچار تهمت های حساد گشت و معزول و محبوس گردید پس از مرگ ابوعنان از بند رهائی یافت و دوباره بریاست کاتبان جانشین ابوعنان منصوب شد پس از چندی آرزوی سیاحت اندلس کرد و بدون زن و بچه بغرناطه رفت و مورد اکرام امیر غرناطه که نصرانی بود واقع شد و عیال او را بغرناطه باز گردانید پس از اندکی اندلس را ترك گفته به بجایه رفت و منصب وزارت یا حاجبی باو تفویض گردید ولی از آزار بد اندیشان بجایه را ترك گفت و پس از سفرهائی باز باندلس شد و ابن احمر امیر غرناطه او را بوزارت برگزید. در این هنگام خواست خانواده خود را بفاس باز گرداند

امیر تلمسان مانع آمد این خلدون ناگزیر بتلمسان رفت امیر تلمسان تقاضای استخدام وی کرد لکن او از تقلد امور ملکی بیزاری نمود و عزلت گزیده بمطالعه و نوشتن تاریخ مشهور خویش پرداخت و چون بتونس مسقط الرأس خویش باز گشت شهرت فضل و توجه خاص امیر ابراهیم بدو و تاریخ نوشته او نیت سوء کوته نظران را بر او برانگیخت و ارتك تونس و هجرت بلسکندریه ناگزیر گشت و از آنجا بقاهره شد و در جامع ازهر بتدریس مشغول و بقاضی القضائی مذهب مالکی منصوب و عیال خویش بمصر باز گردانیدن خواست از سوء خطر کشتی بشکست و کسان او همگی فرو شدند در عقب این مصیبت ارشغل قضا استعفا گفت و بقیه عمر را در قاهره بتدریس و تألیف و مکاتبه با ادبای اندلس و مغرب صرف کرد و پس از ایفای فریضه حج آنگاه که تیمور لنگ ممالک شام بگرفت بحضور تیمور باریافت وفات او در ۸۰۶ یا ۸۰۸ می باشد. کتاب تاریخ او موسوم به «کتاب العبر و دیوان المبتداء و الخیر فی ایام العرب و العجم و البربر» در هفت مجلد ضخیم بطبع رسیده و مقدمه آن که یکی از هفت مجلد است در فلسفه تاریخ و اجتماعات باشد و آنرا علم عمران نامیده و خود را حقاً مخترع و موجد آن گفته و بی شبهه چنین است و بعید نمی نماید که منتسکیو و دیگر علمای اجتماع متأخر از این اثر ملهم و متأثر شده باشند.

ذیل ابن خطیب

ابن خطیب ملقب بذوالوزارین اصلاً از مردم شام یکی از اجداد او از شام بقرطبه و غرناطه هجرت کرده مولد او در ۷۱۳ هجری بغرناطه است این خاندان پس از ابن الخطیب مذکور به بنی الخطیب معروف شده و مردانی میرز در سیاست و ادب و سپاهی گری داشته اند.

ابن خطیب در غرناطه فلسفه و طب و ریاضی فرضیه و علوم مختلف دیگر فرا گرفت و در سال ۷۴۹ تا ۷۵۴ وزیر و رازدار ابوالحجاج یوسف اول گردید و سپس وزارت پسر او را داشت و عاقبت او را بزندقه متهم کردند و شبانه او را بکشتن ابن خطیب را نزدیک شصت کتاب در شعر و ادب و فلسفه و تصوف و طب و جغرافیا بوده است.

ذیل ابن بطوطه

ابن بطوطه ابو عبدالله محمد (۷۷۹-۷۰۳) رحاله و عالم جغرافیائی مشهور مولد او شهر طنجه در سال ۸۲۵ بسفرهای خویش آغاز کرده است و سیاحت نامه خود را که مشهور بر حله ابن بطوطه و مسمی بتحفه النظار و غرائب الابصار است بمحمد بن حری داده و او آن کتاب را در ۷۵۷ تنقیح و تلخیص کرده است و ابن خلدون مورخ و حکیم معروف در مقدمه کتاب تاریخ خویش مینویسد که ابن بطوطه را بیست سال پس از سیاحت های او بمغرب دیده است.

ذیل ابوالفدا اسمعیل

ابوالفدا اسمعیل - امیری قاضی از خاندان ایوبی مولد وی در سال ۶۷۲ بدمشق بود پس از کسب فضائل و آداب وقت و براعت در فقه و طب و بالاخص تاریخ و جغرافیا در خدمت عم خویش در جنگهای صلیبی شرکت جست و مدت دوازده سال بخدمت ملک ناصر از مماليك مصر پیوست و سال ۷۱۰ ولایت حماة از دست مماليك باو واگذار شد و پس از دوسال بقاهره رفت و ملقب به «الملك الصالح» گردید و در سال ۷۲۰ لقب «الملك المؤید» یافت و در محرم ۷۳۲ در حماة در گذشت و از کتب معروفه او المختصر فی تاریخ البشر در چهارجلد که بنام تاریخ ابوالفدا مشهور است دیگر کتاب معتبر و مقبول جغرافیائی او موسوم به تقویم البلدان که متن عربی آن بارها بطبع رسیده و به بیشتر السنه اروپائی ترجمه شده و دیگر کتاب الحاوی در فقه

و دیگر کتاب الکناش و آن چندین جلد است و دیگر کتابی مختصر بنام کتاب الموازین و دیگر در کتابخانه عمومی اسلامبول کتابی بنام الطريق الرشادالی تعریف الممالک و البلاد هست مرتب بر حروف هجا در جغرافیا و دیگر در حدیث او را کتابی است بنام جامع المسائید.

ذیل حمدالله مستوفی

حمدالله مستوفی که در سال ۶۸۰ در قزوین متولد شده از خواص و کتاب زیر دست خواجه رشیدالدین فضل الله بود و خواجه در سال ۷۱۱ حکومت و استیفای ابهر و زنجان و طارم را در عهده حمدالله گذاشت بعد از قتل خواجه رشیدالدین حمدالله مستوفی بحکم سابقه خدمتگزاری نسبت بخاندان رشیدی در سلک ملازمان پسرش خواجه غیاث الدین محمد داخل گردید حمدالله مستوفی از شعرا و مشایخ مطلع زبان فارسی و از علاقه مندان بوطن خود ایران بود. و از او سه کتاب معتبر بفارسی در تاریخ و جغرافیا باقی و بقرار ذیل است.

۱ - تاریخ گزیده که خلاصه تاریخ عمومی عالم است از بدو خلقت تا ایام وزارت خواجه غیاث الدین محمد رشیدی و بر آخر آن دو فصل یکی در تاریخ علما و ائمه و فضلا و شعرای عرب و عجم دیگری در تاریخ و جغرافیا و بزرگان شهر قزوین و وطن خود افزوده که هر دو از مهمترین ابواب آن کتابست.

۲ - ظفرنامه که منظومه بزرگی است بوزن بحر متقارب در ۷۵۰۰ بیت در تاریخ ایران از ابتدای اسلام تا عهد مؤلف.

۳ - نزهة القلوب کتابی است در جغرافیا دارای مقدمه ای در باب انسان و حیوانات و نباتات و جمادات و افلاک و آن آخرین تألیف حمدالله است که در سال ۷۴۰ نگاشته شده این کتاب نیز در مقام خود از کتب معتبره است که علاوه بر انشاء روان متین در باب ایران و احوال ممالک مجاور آن مقارن نیمه قرن هشتم هجری حاوی اطلاعات نفیسی است.

مملوک که جمع آن ممالیک است بمعنی غلام است و بیشتر این کلمه را در مورد غلامان سفید پوست بکار میبردند. سلاطین ممالیک مصر از غلامان ترک یا چرکسی بودند که ابتدا در جزء قراولان مزدور الملک الصالح ایوب قرار داشتند. اولین ایشان شجره الدر زوجه الملک الصالح است. اگر چه چند سالی اسما سلطنت باموسی از بازماندگان خاندان ایوبی بود ولی پس از او ممالیک رسماً سلطنت مصر را بدست گرفتند و ایشان دو طبقه اند ممالیک بحری و ممالیک برجی و این دو طبقه تا نیمه اول قرن دهم هجری مصر و شام را تحت اداره و حکومت خود داشتند و افراد آن سلسله ها با وجود سلطنت کوتاه و جنگهای داخلی دائمی و کشتن یکدیگر ممالک خویش را بخوبی اداره میکردند و شهر قاهره از دوره سلطنت ایشان آثاری دارد که نماینده عشق و علاقه سلاطین مملوک بصنایع مستظرفه و بناست. ممالیک علاوه بر این مردمانی جنگ آور و دلیر بودند و در مقابل صلیبیون عیسوی و اردوهای تاتار مقاومت های نیکو کردند مخصوصاً تاتارها را که در قرن هفتم هجری بر آسیا استیلا یافته مصر را طرف تهدید قرار داده بودند چند بار مغلوب نمودند.

ذیل ایران

رؤسای طایفه جلایر که ایشانرا ایلکانیان نیز میگویند پس از مرگ ابوسعید بهادرخان در ایران زمام امور را در دست خود گرفتند بزرگ ایشان که شیخ حسن بزرگ بود خود را پادشاه خوانده بر عراق مسلط شد و بغداد را پایتخت قرار داد. پسرش او پس که در سال ۷۵۷ بجای پدر نشست آذربایجان و تبریز را از پادشاهان اورنگ گرفت موصل و دیار بکر را نیز بر ممالک خود افزود این سلسله را امرای قره قویونلو بر انداختند.

در نیمه قرن هشتم هجری طایفه ای از ترکمانان که بعلت علامت و رنگ علمهای خود خویش را قره قویونلو (صاحبان گوسفندان سیاه) نامیده بودند بر نواحی جنوبی دریایچه و آن مسلط آمدند و پس از اتحاد با سلطان حسین جلایر سلسله ای تشکیل دادند و کمی بعد بر ارمینیه آذربایجان استیلا یافتند سلسله امرای قره قویونلو را در سال ۸۷۴ اوزون حسین رئیس طایفه آق قویونلو منقرض نمود.

امرای آق قویونلو در آذربایجان و دیار بکر رقبای طایفه قره قویونلو بودند پس از سی سال حکمرانی فقط شاه اسمعیل صفوی در تاریخ ۹۰۷ در جنگ بزرگ شرور ایشانرا مغلوب کرد و کمی بعد از این واقعه از بین رفتند.

امیر مظفر مؤسس سلسله ای از نوادگان غیاث الدین حاجی خراسانی بود که پس از رسیدن بمقاماتی چند در دیار ایلخانان داخل و بحکومت رسید نزدیک اصفهان نامزد شد. پسرش مبارزالدین محمد در سال ۷۱۳ بجای پدر بحکومت رسید و در ۷۱۹ از سلطان ابوسعیدخان در یزد و فارس بامور پتھای مهم دیگر نیز گرفت. امیر مبارزالدین در سال ۷۴۱ بر لرستان مستولی شد و پس از یک دوره جنگ سخت باشیخ ابواسحاق اینجو شیراز و کلیه فارس را در ۷۵۴ مسخر ساخت اصفهان را نیز گرفت و شیخ ابواسحاق را بقتل رسانید جانشینانش کرمان و فارس و کردستان را تا یورش امیر تیمور در سال ۷۸۹ در تصرف داشتند. حافظ شاعر مشهور از شعرای دربار شجاع مظفریست.

عبدالرزاق از قریه باشتین از قرای خراسان که اندک زمانی در خدمت ابوسعید خان بود در سال ۷۳۷ بریاست هم شهریان خود بر حکمران ظالم خراسان شورید و این شورشیان که خود را سربداران نامیدند میگفتند بابر دشمن غلبه می کنیم یا سر خود را بدار خواهیم دید. سر بداران کمی بعد سبزوار و ولایات مجاور آنرا مسخر کردند و قریب نیم قرن بر آن نواحی مسلط بودند و در این فاصله دوازده امیر بریاست رسیده اند و نه نفر از آنها عمر خود را بسختی بپایان برده و بدست دیگران بقتل آمده اند امیر تیمور این سلسله را بر انداخت.

صفحه ۲۲

۱ - سیوطی - عبدالرحمن بن ابی بکر مورخ و ادیب در ۸۴۹ متولد و در ۹۱۱ وفات یافت زر گلی مؤلف «الاعلام» گوید در حدود پانصد جلد کتاب تألیفات اوست. پنجساله بود که پدرش مرد و سیوطی در قاهره بدون پدر بتحصیل علم چنان همت گماشت که در چهل سالگی از شاهیر زمان بود ولی او عزلت اختیار کرد حتی سلطان وقت چند بار ملاقات او را خواست و هدایائی برای او فرستاد سیوطی هدایا را نیز نپذیرفت و از دیدار سلطان امتناع کرد.

ذیل خانات قرم

خانات قرم یا تاتارهای قریم. از اولاد جوجی پسر چنگیز هستند که از سال ۸۲۳ هجری در حوضه رودن و شبه جزیره قرم (کریمه) و قسمتی از شمال قفقاز حکومت یافته و نخستین امیر تاتار که بر این نواحی دست یافت حاجی گرای است. امرای تاتار قریم از سال ۸۸۰ بحمايت سلاطین عثمانی درآمدند. شهرهای قرم و کرچ و قزل تاج و هشت خان و غازان و کفه و باغچه سرای در قلمرو حکومت امرای تاتار بود و شهر باغچه سرای پایتخت آن دولت بشمار می رفت. دولت تاتار قریم بموجب معاهده از حمایت دولت عثمانی آزاد گشت و اندکی بعد کاترین دوم ملکه روسیه بحکومت شاهین گرای آخرین خان تاتار خاتمه داد و متصرفات ویرا ضمیمه امپراطوری خویش ساخت. زندگانی شاه عباس اول - تألیف نصرالله فلسفی

۲ - وزراء نام سلاطینی است که از سال ۳۷۱ هجری تا ۴۱۲ در زبید

سلطنت می کردند و نجاح یکی از غلامان حبشی آنها را بر انداخت و سلسله ای تشکیل داد که بنام بنی نجاح خوانده میشود.

ذیل خراسان و افغانستان

در موقعی که سه پسر محمود آخرین سلطان تیموری ماوراء النهر بر سر باقی مانده ممالک اجدادی نزاع می کردند سلسله جدیدی بظهور رسید که تمام امرای ماوراء النهر را از میان برد و دولتی قوی بجای هرج و مرج در آن خطه برقرار نمود. این سلسله را ازبکان تحت ریاست محمد شیبانی که آخرین لشکر کش بغیر از خاندان چنگیز است تشکیل دادند. ... یک قسمت عمده از این شعبه تحت سرکردگی محمد شیبانی بماوراء النهر کوچ کردند و امرای تیموری را از بین برده دولت ازبکان را تأسیس نمودند و این دولت که خانات بخارا و خیوه شاخه هائی از آن بودند تا تصرف این دو قسمت بتوسط روسها وجود داشت.

ازبکان تحت امر چند سلسله بماوراء النهر مستولی بودند یکی امرای شیبانی که در تمام مدت قرن یازدهم هجری این خطه را تحت حکومت خود داشته ولی خوارزم را خانات این ناحیه که نیز از اولاد شیبانی بودند و خراسان را صفویه از تحت حکومت ایشان بیرون بردند. سلسله دیگر امرای جانی است که ایشان را امرای هشترخان نیز می گویند. این سلسله هم که از منسوبان امرای شیبانی اند در قرن ۱۱ بر ماوراء النهر که بتدریج از وسعت آن کاسته می شد حکومت داشتند.

صفحه ۲۴

۱ - سلطان سلیمان قانونی از این جهة ویرا قانونی گویند که قواعد تازه ای در قلمرو حکومت عثمانی بر قرار ساخت از جمله برای علماء دینی و احکامی که آنان در محاکمات و معاملات میدادند قواعدی محکم و یکسان مقرر داشت که در احکام آنها تعارض پیدا نشود و ناسخ و منسوخ نداشته باشد. برای طبقه بندی لشکریان عثمانی که به «انکشاریه» موسوم بودند و حقوق آنان قواعدی برقرار کرد رسیدگی برشته های مختلف امور کشور را که تازمان او فقط بدست سلطان بود بچند وزیر محول کرد و برای هر یک مسئولیتی قرار داد.

سلطان سلیمان شام و مصر و عربستان را از ممالیک گرفته بر مکه و مدینه نیز سیادت یافت و خلیفه عباسی مصر را مطیع خود نمود و حق خلافت را بخود اختصاص داد و از این تاریخ است که سلاطین عثمانی لقب امیر المؤمنین را برای خود اختیار کردند.

سلطان سلیمان بجهة هوش و کفایت و فتوحات درخشان بلقب کبیر نیز شهرت دارد. وی ۴۸ سال سلطنت و ۷۴ سال عمر کرد.

۲ - سلطان سلیم اول معاصر شاه اسمعیل صفویست این دوشهریار جنگهای بسیار با هم کرده اند سلطان سلیم که بسرکردگی سپاهیان خود به تبریز وارد گردید چهل نفر از صنعتگران تبریز را روانه استامبول کرد تا به تکمیل صنایع آن خطه پردازند. سلطان سلیم فارسی را خوب میدانست و اشعاری بفارسی دارد.

دیوان قصائد و غزلیات فارسی وی بابر و یلهم امپراطور آلمان در سال ۱۹۰۴ در آلمان چاپ شده و اولین بیت دیوان او این است: ای ترا پرده عزت علم یکتائی

کس نه همتای تو در ملک بی همتائی

سلیم و سلیمی تخلص او بوده است

۳ - سلطان سلیم دوم در ۹۳۰ هجری متولد گردید و فقط هشت سال و پنج ماه سلطنت او طول کشید و در ۵۲ سالگی مرد.

۴ - ایوان مخوف امپراطور روسیه در ۱۵۳۰ میلادی متولد گردید و در ۱۵۸۴ مرد. قازان و هشتراخان را از تصرف تاتارها بیرون آورد و از آن پس توسعه امپراطوری روس بسمت مشرق آغاز گردید. وی نفوذ و قدرت طبقه اشراف را درهم کوبید و خود را طرف محبت و میل طبقات متوسط واقع ساخت اما مردن نخستین زوجه اش اختلالی در حالات روحی وی پدید آورد که بعدها شش زن دیگری پس از دیگری اختیار کرد و باطرافیان و دوستان خود چنان بی اعتماد و بدرفتار و بیرحم و سنگین دل شد که پسر بزرگ خود را کشت و یاران خود را چنان رنجه کرد که همه از گرد وی پراکنده شدند باین جهت او را ایوان مخوف نامیدند.

۵ - شاه اسمعیل امر کرد مؤذنان اشهدان علیاً ولی الله و حی علی خیر العمل را که مخصوص شیعیانست در اذان و اقامه وارد کنند و خطباء هم این کلمات را در خطبه خود یاد نمایند. علمای شیعه تبریز که قرار بود شاه اسمعیل در آنجا تاجگذاری کند نزد وی رفتند و گفتند «قربانت شویم دو بیست سیصد هزار خلق که در تبریز است چهار دانگ آن همه سنی اند و از زمان حضرات تا حال این خطبه را کسی بر ملا نخوانده و میترسیم که مردم بگویند که پادشاه شیعه نمیخواهیم و نعوذ بالله اگر رعیت برگردند چه تدارک درین باب توان کرد. پادشاه فرمودند که مرا باین کار باز داشته اند و خدای عالم و حضرات ائمه معصومین همراه من اند و من از هیچکس باک ندارم بتوفیق الله تعالی اگر رعیت حرفی بگویند شمشیر می کشم و یک کس را زنده نمی گذارم» تاریخ شاه عباس بنقل از تاریخ شاه اسمعیل

۶ - بنی وطاس - امرای مراکش هستند از شاخه های بنی مرین که فاس پایتخت آنان بود و تا ظهور شرفاء بحکمرانی باقی ماندند.

صفحه ۲۶

ذیل شرفای اسلامی و فلالی

شرفای مراکش چون خود را از فرزندان حسن بن علی بن ابیطالب و اولاد فاطمه دختر پیغمبر اسلام می دانستند خویشان را شریف که جمع آن شرفاست می نامیدند.

..... شرفای مراکش دو طبقه اند حسنی و فلالی و در مدت شش سال که سلسله دوم جای سلسله اول را گرفتند مراکش قرین هرج و مرج بوده است. حدود مراکش همیشه بحال حالیه بوده ولی همه وقت دو شریف که رقیب یکدیگر محسوب می شده اند یکی در فاس مقام داشته و یکی در مراکش.

ذیل ماوراءالنهر

شاهرخ که مدعی رساندن نسب خود بچنگیزخان بود در حدود ۱۱۱۲ خویشان را در فرغانه مستقل خواند و سلسله خانان خوقندرا تأسیس کرد در سال ۱۲۱۵ تاشکند ضمیمه خوقند شد خانان خوقند نیز در تاریخ ۱۲۹۲ بتصرف روسیه درآمد.

صفحه ۲۸

ذیل وهابی ها

۱ - مؤسس مذهب وهابی محمد بن عبدالوهاب بن سلیمان نجدی است که پیشوای حنبلی های نجد بود. محمد بن عبدالوهاب در نجد متولد گردید و امیر نجد محمد بن سعود دعوت او را پذیرفت و پس از فوت محمد بن سعود پسرش عبدالعزیز و سعود پسر عبدالعزیز نیز این مذهب را اختیار کردند و هر کس که بآن مذهب مخالفت کرد کشتند و ناحیه شرقی جزیره العرب و قسمت عمده یمن را تصرف نموده بمکه و مدینه و قبائل حجاز استیلا یافتند محمد بن عبدالوهاب مؤسس این مذهب که در ۱۱۱۵ هجری متولد گردیده بود بسال ۱۲۰۶ در نجد وفات یافت ذریه او اکنون باولاد شیخ معروف میباشند و نزد خانواده پادشاه کشور سعودی بسیار محترم اند. مؤسس آئین وهابی در ۱۱۴۳ هجری دعوت خود را اظهار کرد و از تصنیفات وی کتابهای بسیار باقی مانده که اکثر آنها بچاپ رسیده است. الاعلام

صفحه ۳۰

ذیل مصر

در سال ۱۲۲۰ محمد علی فرمانده سربازان البانی که از جانب سلطان عثمانی مقیم مصر بودند پس از کشتار مالیک مصر را تحت امر خود در آورد و بعد از کشتار دیگری در سال ۱۲۳۶ عزم خود را در راه استیلا بر مصر ثابت تر کرده حاکم واقعی آن سرزمین گردید او و سلسله فرزندانش از این تاریخ مصر را اسمای بنام سلطان عثمانی ولی رسماً بنام خود در دست گرفتند و چهارمین جانشین محمد علی پاشا یعنی اسماعیل پاشا در سال ۱۲۴۷ جهت خود لقب خدیو اختیار نمود فاروق که آخرین پادشاه این سلسله است پسر فواد و فواد پسر اسمعیل پاشاست. فاروق در سال ۱۹۵۲ میلادی از سلطنت خلع شد و در مصر حکومت جمهوری برقرار گردید.

صفحه ۳۲

۱ - دولت ایران همیشه بحرین را جز خاک خود می دانسته و بادعای استقلال آن پیوسته اعتراض داشته است.

ذیل لبنان

دروز طایفه ای هستند از اعراب مسیحی که بدین اسلام در آمده و مذهب اسمعیلیه را اختیار کرده اند و قسمت عمده آنها در کوههای لبنان اقامت دارند جمعیت آن طایفه را صد و پنجاه هزار نفر می گویند. الدروز

صفحه ۴۰

ذیل هند فرانسه

در اواخر سال ۱۹۵۴ میلادی این مستعمره هندوستانی فرانسه از متصرفات فرانسه خارج گردید و بتصرف دولت هند درآمد.

صفحه ۴۲

۱ - چون محمد بن قاسم در حوالی سیستان نزول نمود مردم «چته» شخصی را بجاسوسی فرستاده بودند او در وقت بانگ نماز در ارد وی اسلام

حاضر شده تحقیق احوال سپاه می کرد و در آن اثنا صفوف جماعت برای اداء صلوٰه منعقد شده بود و محمد بن قاسم اسامت جماعت می کرد و مقتدیان در جمیع ارکان تبعیت امام می نمودند جاسوس این حال را مشاهده کرده رفت و بامردم «چته» باز نمود و گفت والله من این قوم را آنچنان متفق دیده ام که بهر امری که روی آورند البته بانصرام می رسانند و کیفیت تبعیت قوم را بامام در نماز بایشان بیان کرد بمجرد استماع رعبی در دل های مردم چته راه یافت و همه آمده اطاعت اهل اسلام نمودند. تاریخ معصومی

۲ - بحاشیه شماره ۵ صفحه ۱۴ رجوع شود.

۳ - سلطان محمد غوری بعد از اینکه هندوستان شمالی را یا بدست خود یا بدست سرداران خویش تا نزدیکی دهانه شط گنگ تسخیر کرد قطب الدین ایبک یکی از غلامان خود را بنیابت در دهلی گذاشت و چون محمد غوری در ۶۰۲ کشته شد قطب الدین خویشان را پادشاه هندوستان اعلام نمود و اولین سلسله مسلمانرا که منحصراً در هندوستان فرماندهی داشته اند تشکیل داد چه قبلاً مسلمان نشین هند حکم یکی از مستعمرات خارجی عزت یانرا داشت. این سلسله را که اولین سلاله از پنج سلسله ایست که قبل از دوره سلطنت مغول بر هندوستان حکومت کرده اند سلاطین مملوک می گویند.

۴ - اکبر شاه نسبت بدین اسلام خصومت و کینه توزی نداشت گمان می کرد می تواند اختلاف آدبیان را از میان بردارد و همه را بصورت یک دین در آورد متملقان هم او را باین اقدام تحریص می کردند حتی تصویرهایی که از اکبر شاه کشیده اند هاله ای از نور بگرد سر او ترسیم کرده اند مؤلف کتاب سیر المتأخرین گوید «اکبر که عقل خداداد و وفور و شعور در طریقه معاش و معاد داشت بساط صلح کل گسترد و طوائف انام و طبقات خلایق را یکسان شمرد و گفت که خالق جهان آنها بر مخلوقات مختلف المشارب و متنوع المذاهب در فیض گشوده لطف عام او همه را شامل است پس بر پادشاهان و الاشکوه که ظلال ایزد متعال اند نیز واجب و لازم است که تخالف و تنازع دینی منظور نداشته بندگان خدا را بیک نظر ببینند و پرتو عنایت خود را مانند نور آفتاب که بر نیک و بد می تابد بر همگنان یکسان اندازد....» و همین صلح کل را «مذهب الهی» نام نهاده مقرر کرد هر شب جمعه دانشوران جمیع ادیان و فضیلاي انحای ملل از سنی و شیعه و نصاری و گبر و هند و ارمنی و ملحد و براهمه و سیوره و دیگر اهل مشارب و مذاهب دو چهار ایوان که بهمین قصد تعمیر یافته بود فراهم آمده مذاکره و مناظره نمایند و پادشاه منصفانه بلامتعصب مقالات آنها را شنیده عیار گفتار هر یکی بمحک خرد بسنجد....» بهمین منظور امر کرد جزیه ای را که مقرر بود از غیر مسلمین گرفته شود نگیرند و خودش از راجهای بت پرست زن گرفت و برای دین اختراعی خود که آنها مذهب الهی نام گذارده بود قواعد مشروح و مفصلی نوشت موسوم بآئین اکبری. متملقان هم که اطراف هر پادشاه مقتدری وجود دارند و هر چه را که پادشاه اندک رغبتی بآن داشت هر چند که محال و نشدنی باشد ویرا بانجام آن تحریص می کنند این پندار را چنان ستودند که او باور کرد این کار بدست او شدنی است.

ضمیمه

پس از چاپ ترجمه فارسی «اطلس تاریخ اسلامی» از طرف مؤلف امریکائی آن مجموعه، نقشه ای رسید که باستناد نقشه آسیای جنوب غربی ترسیم انجمن جغرافیائی ملی^۱ عده مسلمانان هر کشوری را در قرن بیستم میلادی معین و زیر نام هر کشور با عدد ذکر کرده اند. چون پیوستن نقشه باین مجموعه خوانندگان را مزید فایده بود بترجمه و ترسیم آن نقشه نیز در صفحه مقابل اقدام گردید.

(1) National Geographic Society, Southwest Asia Map.